

7367

7367

II

7367

MBL 100

1 Pamiętniki

buracko - partowieckie
z czasów wojny wrochowskiej
od roku 1414 do roku 1420.

Wielki Antoni Siemieniński
synem wójty w Buracku.

Pamiętnik rodzinny.

Handwritten notes on the left page, including the word "Landscape" and other illegible text.

Antoni Świątnicki w. we Szwecji, 2.1. 1858.

4
Qui raras & porat Riem wryny uesceksuiz,
tomej rarsatem pira i notowai wryny &ko,
co m, driało w mieście i w skolicy mia „
sta Buzura. Notateb tych miatem spira „
nyh bawro i ci tgm pismem skto ester „
driestu cirkusy. Nietety w maju r. 1415.
burwali Murkale po wryny Riem domach,
murkaje na morigdem, miedzi i inny „
ni metalami, a ualierali porę tym
wryny &ko, co im pod rękę wpadło. Kome mo „
pe, obawiając się, by notatki moje nie
wpadły przypadkiem w ręce Murkali i
nie naraziły mnie na nieprzyjemności,
wrzuciła je do pieca i spaliła.
W notatkach tych były opisane do kta „
amie nadsięcia popełnione przez wójka

mus Riewski, a muregołnic pones ungodni.
Rów mus Riewski, wie garby nadatki
te dostali się w ich ręce, byliśmy mu
i całą pamiątkę unięśli. Do r. 1915
drugi napisano te pamiątki i pastorem
se w r. 1915 do redakcji *Stowa polskie*,
go i pod dowiedziatem się później,
nie dany one miejsce przesmarzenia,
ale uwi, sty w wojkowej powieści cen
surwanej przez władze austriackie
w Stanisławowie. Nie wyszło ich dalej
tylko użycie w ~~roku~~ karynie oficerów
i przepięty. Nierazony niepowodzeniem
napisatem je po r. 1915 i dozwolenie
drżem te pamiątki do r. 1920 go.
t.; do końca wojny wszechświatowej i
do po Rapi zaurtęgo i włoskami.

5
Pamiątki te piąz dla nich synów, by im
zastawić pamiątkę i miasta, w Równym
spędili wie młode lata i pokonali rko.
Ty i rednie, jako też dla przyjaciół, inajmiej
i tych, którzy se mus w hartowni byli one
ntowani. Obecnie wojna się minęła, wie
le zdarzeń zapomnianem, wyobrażenie
i pamiątkę zaintrygowały i przegłydy mają,
pół w ogóle nie użycie Riki Dole,
Rów umieszczone na całej tej sprawie.
Musie to i dobrze. Na Rardę spóźnił się Rada
mi nich poproszeni przez i notatek.
Synowie moi brali czynny udział przez całą
czas tej strasnej wojny i wzięli udział,
garby chwały, mogli przez naszą wojnę,
nie i sto Rów więcej napisać, niżeli se tu
w tych pamiątkach umieścić, a

a nawet mogłyby niegdyś być
sprawozdane. Bursas jest miastem
miewielkim, leżącym przed wjezdem
14.000 mieszkańców. Przejżdżając się, one
wzdłuż rzeki Styrpy i między potoków,
który wpada pomiędzy Raciówką do
Styrpy. Miasto to założone w XIV. stuleciu
przez pana Twarogę Rich, który póź-
niej przybrał nazwisko Burszeli, który
w okolicy znajdowało się bardzo wiele brzo-
wiskich lasów. Dziś między tych lasów
nie ma. W jarach pomiędzy lasami
drzewa, a wzdłuż rzeki widzi się tylko po-
dobne strumienie wąskich jarów obrymnie
stępy kamienne ułożone warstwowo. Do-
piero pomiędzy miastem znajduje się lasy, a
w nich różne drzewa, brzozy, wiśnie, gale,

tylko brzozy nie ma. Trzy kilometry
za miastem znajduje się ruiny tak zwa-
nego Monasterka. Stąd to niegdyś
Raciówka i jakiej klasztor. Tuś obok
tych ruin występuje na wzrocz jarów
i ródki, a potok z niego a tworzy prądy,
ony wzdłuż pad uwarstwowany przy świetle słoń-
ca, niegdyś. Głęboko wody rozbrzmiewają się
w terenie Kolony, a dołki brzożnic i w
dy tworzą stoki, które. Podanie miejscowe
mówi, że klasztor ten spalili i zburzy-
li Tatarzy, przegrani wymordowali 2000,
mających tam ludzi w liczbie 40. osób.
Bursas dotychczas w spadek panom Do-
tackim, w których roku jeszcze dotych-
czas przetrwały. Miasta Bursas, Gort-
win, Trambow, Kamieniec Dobroli

stały niegdys na strazy granic Polaki. W gro-
dach tych siedzieli rykosze i w tym skiem
spoglądali na całą Polskę, pilnie obserw-
ując, czy wreszcie nie wkraść się do ziem polskich,
a gdy się znajdował Piotr, lub inny jaki puga-
nin, wpadali na niego niespodziewanie, od-
biierali zdobysze i odpędzali rabusiów. — Nad
Strypą, na miejscu wyjątkowego jaskini wznosił
się niegdys potężny zamek, z którego porastają
dziś tylko ruiny. O murach tego zamku nie-
kiedyś w niegdysie hordy tatarskie i tureckie.

Do zdobycia przez Turków w 1692. Kamieniec
Podolski stał się poddany turecki. Mahomet IV.
pozdorczywie i tu po zdobyciu Lipca, który
na dotychczas jeszcze stoi, zawarł z Polakami
niekorzystny Traktat Buczacki, w którym
Polacy zgodzili się oddać Turkom całe

7
Dobro: Ukrainę, do tego płacił karawaj w Karwinie
22.000 dukatów. Bóg jednak postanowił Polakom
dzielnego bohatera pana Solichkiego, który do
wykonania tej ugody nie dopuścił, tylko pod
chorimem wydał Turkom taką klęskę, iż
i Przepi uciekli, a powrócili tylko w Kamieniec,
całkowicie. — Przy ulicy Golezowej, ru-
nęła tamte ulice Polichkiego jest studnia, zwana
studnią pana Solichkiego. Godanie mówię,
że król Solichki z tej studni wodę pije!

W czasie pierwszego rozbicia Polaków w r.
1692. Maria Teresa, obawiając się powstania
Polaków, Karata w Matagolsce zbierając wojsko,
które zamki i wyjątkiem zamków w Kholmie,
Olesku i Podhorach na pamięć, iż
zamki te były niegdys w posiadaniu króla
Solichkiego. — Ostatni mi wódz nasz!

Gdyby nie pomoc Polaków w czasie oblężenia
Wiednia przez Turków w r. 1683, - nie byłoby
Austrii. - Głównie w 91 lat później chcemy
ród Habsburgów zmiatać pomoc Polaków,
wygnać Turów z państwa i zabrać polską
ziemię z ręki Polaków. Wówczas to spalono
i zburzono zamki buczacki. W czasie powstania
na zamku wygrzali się do czerwonemuści
zielona armata i wygizła w drzewny sposób,
robiąc, tworząc linie w kształcie drugiej
drukowanej litery "S". Armata ta ma być
wzgardzić na podwórzu Kasielnym pod
murem ozdobionym potężnymi, turkackimi
kulami. W czasie uroczystości wojny
różne wejścia armaty to podziwiałe i
robity z niej fotograficzne zdjęcia
Ozdoby miasta jest ratusz zbudowany

8
razem z Michałem Doboszem. Zbudował
on również Kłanów V.L. Braklionów,
dwie cerkwie, Kasielę parafialną i synagogę.
Michał Dobosze narzekał, że
je starosta Stanisław Kim i opowiadał
o nim, że to był wielki figlar i wesoły
pan. Wiele z tych opowiadań jest zmyślnych
przez ludzi rzymskich, niegodziwych lub szkodliwych,
na dowód zaś tego, że Stanisław był
wielkim patriotycznym i uczciwym mianem
zbudowane przez niego liczne Kasielę i drzewa
ny, cerkwie i Kłanów; to nietylko w Bz.,
miejscu, ale w całej Wschodniej Galicji.
W mieście są dwa budynki rzymskie po-
stawione w r. 1904. Budynki piękne,
dwupiętrowe. Stacje i nich posiada po 20.
sal rzymskich, pomieszczenia dla dygnitarzy

sauwse przegrywał. Wszyscy urzędnicy
miejscowi byli sami żydzi, tylko
jeden kasjer katarowski był katoli.
Ksiom. dawał w gimnazjum było kilka
żydów profesorów, a w szkołach powiatowych
nich było również kilka żydów.

Donieświ Radek człowiek jest omylny, przede-
jaki żyd coś tego woli, a katolik
mu ten obłąk wytknął, zaraz go naradza-
no antysemitę i miał z tego powodu
wiele nieprzyjemności. Żyd bowiem,
choćby najniebezpieczniejszy, potrafi ić sauwse
tępić i nieznadnie mścić,
pożytem wkręcać się za parawanem,
że Rządowski katolika mowią, że
temu nie widzi "choćby Radek
w tym widzi tylko żyda.

17
Jaka, trudno, jest w religji żydowskiej
jest napisane: „oko za oko, zęb za zęba”
— Jaśm jednak kilka żydów uczciwych
i szlachetnych, na, wreszcie wyjechałszy
mimo. — Żydzi o szkole bardzo
dbają, katalicki dzieci i powstają je do
szkoly ludowej, wydają jej i do gimnaz.
szkół i mogą tu jako stary i doświadczony
nauczyć powściąć, że żydzi
nie są złymi. Niezależnie o szkołę mniej
dbają. Kato było tu przed wojną mnóstwo
szkół żydów, a w nich uczyli sami
i w szwiec było na umów tak, że w
ciągu lat katolicy przejęli „całe i w d.”
mieście, a żydzi stali się „wtarćci”
mi napisz książkę kamień w miasto,
a czego tu widzi?

Łas dusi jsi będzi opim tego dsi's zupełnie
mniejszego i najmniejszego miasta, a prz.
stępisz do właściwej rzeczy.

Wierzowie nasi próżni Jano Boga o
wójnę ludów, a cały naród polski Boga
drony przez potęgę wielką przez chciwość
i drapieżnośćaborów i ożekiwat chcieli
wzucenie tych Ruten. Już na kilka lat
przed wybuchem tej wojny młodzi nasza
tworzyli w tym celu rozmaite zięzaki
np. Związek Strzelecki, Drużyna Cadet-
nowa, Złotokrwie, Zięzaki Młodzieńcze,
gdzie przede wszystkimi urodo ciwien
wzjękowych, urodo si. Strzelanie, stręgiat
pochodów i t. p. pomawianie i rywowanie
-map, podchwywanie nieprzyjaciela.

Oriuna ves, ie mtorici ne miata iadnych
naukycich, ani instruktorow (mówir, ta
o Bourain), a radko kto ze starych
przynest na te ciwienia, a jeli przynest,
to tytko z ciekawosci, nikt tej mtoricy
rado nie dopomogt, ni et nic przypuszczet,
ie ta mtorica, to wotworowic, o ktorych
historja z najwiszym urnowiem wspomni-
nai bedzie. — Z tym samym mym rypon-
rowem, jedzili nim na Bukowinę,
na Węgry, w Garpaty, a przesmyśl
im nie przenie, ie we wt pójmiej tam
naprawde bicia, beda. Brali zwyczaj-
nie ze wty bochenek chleba, kawet
picowego migra, a bardzo malo pic-
nisady. Jedzili calymi milami we nie-
wane im strong, mejsze tylke mapy

w nęskach, nocowali w polu, w lesie, gdzie
się udało. Młodzień sprowadził najchętniej
rotę Honopnickiej; byleżbyła towaru
pruskie. Długie towaru to jednak było
trudne, bo rydasi całą jalangę słoni
handel; wszyscy towary sprowadzali
; Prus. wielom tylko polscy kupcy sp
władali towary krajowe, choć nie było
droższe, ale zato lepsze od niemieckich.
Nim to ~~było~~ byleżby to było byleżby
fraz praca, jednak miało ono wielkie
znaczenie, bo podtrzymywało ducha nar.
domaga: to praca Dziatłowa.

Było to po wejściu prusko-japońskie.
Wielu Polaków sprowadzono na murki murki
walczyło i umierało w obronie cesarza na
Krańcach wschodniej Azji. Spracowali

12
się więc Polacy ze strony Murkami ulg, he,
myśleli nawet że razem z Murkami pój,
dł na Dziatłowa. Wtem nagle jak grom
z nieba spadła na nas wiadomość, że mo
Kiewski Protorej Eulogiusz porucznik
ny z rzędem murki kiewskim orderem od
Krolestwa Polskiego Kierm, Chelmski;
myśleliśmy że do murki kiewskiego pariteru.
Dawali również Polacy, że Murkami ni
nie nie rożnię od Dziatłowa. Eulogiusz
nie jednak dalej, a nawet obionogromne
zebranie młodszych we Lwowie i Stanisław
wowie, gdzie nawet pod dachem i Rę
ty Rę austriackich oficerów stawiano męty,
odbywano wielkie manewry i to tak sta
dzie, że uprawiali w podziw stany
trawny oficerów austriackich.

Chwała straszenia nadentz medrej, nirel
nie sprasierano. Oto dnia 28 sierpnia r.
1914 nadchodz Grob Gaurto Princip na
Kajes austriackiego tronu i jego rone.
Gdy wiadomosc ta doszla do Bussora, pismenne
maje stowa, Kline unprwadziaton, byly:
„Kordenstwo to porozumie sa robz strasliwy
wzlaw Rauri” I tak nie stat.

W reducie tego napadli Austriacy na Ser-
bię. Nie będą tu jednak uprzedzić historii tej
wojny, gdyż to należy do historyków i socjo-
logów polityki, nie będą wyrażać opinii
nic, ani ich nie robić, bo nie są moimi kolegami
dawnymi, jak to zawsze w historii bywa,
przypiszę jednak murek, że wojna ta dawniej
przepowiadana i oczekiwana była na-
stępstwem obronczym i niesprawiedliwym

podziatu Polaki pomiędzy trzy obwódnicze dyna-
stie Habsburgów, Hohenzollernów i Habsburgów.
Latare zagarnięcia ziem polskich
zastrzyło apetyt trzech cesarzy, a
wobec nich potomków, iż nigdy nie byli
z nimi zdobywcy. Byli przy tym
tak dumni, iż uważali się za najbarwiej
kulturalnych ludzi na świecie, niezgodnie
Niemcy myśleli, iż agitacja będzie tylko
od nich zależna. Lata polski uciele ugroziła
przez te 146 lat niczuli. To to Polaków ugro-
ziło w obronie Cypru w bitwach, a potem
na rubienicach w Włoszech, Niemce, we Lw-
wie, w r. 1846. W walce pruskiej nawet
miałe się po polsku nie było wolno, w Cypri-
muskim młodości. Austria miała nie-
sprawę najpierw mi, a potem, a nie polski;

a potem między Polakami, a Ruskami,
ordy według Kachawelskiej polityki uwaga,
Rich za Teb trzymać, nie pytając o to
to, że Polacy i Rusini to jeden naród, a
różni ich tylko obywatel. Tej polityki drogą
mala się Austria do ostatniej chwili wojny
iżnienia. Nie nasprawićliście i uciek
narodowi polskiego pobudzić nas do mo-
dłytur i śpiewań my po Kaciach: „Boże
Ojciec Twoje dzieci pługiebiez leprej doli.“
— Oni po dobre wielce płaćta się Polku
we ta track: Kusi, wrenie San Bóg wystr.
chad naszymi młotów i powołat nas do mo-
wego zycia.

A porządkom tej wojny jednor
inaczej myślane i niekt nie przypuszczat, że
Kogo Bóg chce ukarać, temu wrenie odlicze.
Polakato się to w tej ~~wojnie~~ wojnie.

14
wyprawnie, ^{rasdy} z Kusk, który wojnowie nasi uwag,
mili, aby naszej Ojczyźnie rozkordzić, im
tylko w Kody przynosić, a my zawsze przedzi,
my później Korysić odnasili.
Ten nie o polityce chę tu mówić, gdyś będą
toż, który o tej sprawie naroko mówić
będę. Kusi tu gównie iedzi na tym,
kym napierat pamięć dla mych drogich
ynów, dla przycić, który może Kidyś
młot go będą.

Wieranie powstania tej wojny „
wiatowej wojny miatem cłechy ynów.
Dwaj najstarsi byli już na uniwersytecie,
a trzeci Marian miał lat 17 i był uczniem
VII klasy gimnazjalnej, a najmłodszy Roman
14 letni młodzieniec któryś wstąpił do
ze gimnazjum. Śpiewali w domie

również na wychowaniu bratani 14.
letniego dworzanę Stefana Grunberga,
który, była to bardzo dobra i miła pra-
mienka. Następny porządek był w latach póź-
niejszych i wstanie wzięto go do wojny,
a w jej czasie miał on stawić jako jedyn-
ego ochotnika. Wyjechał był wstanie
wobec na Węgry, ale już w chwili
wzięcia dante go uświadomić, że
wstanie wyjechał do wojny. Miał
wtedy już poborowy nadzór nad wra-
cą i stawić on do wojny. Tymczasem
ten nowy coraz groźniejszy wstanie nas
dotknął. Wybuchła wojna między
francuską, belgijską, pruską i
iną i nie pytając na żadne prawa

15
narodów, zbuntowali Belgię i przedawali-
li na ziemi francuskiej.

W Prusach natychmiast mobilizacja. Ty,
nie młodzi i ludzie starzy powołano
pod broń. Jedną na zachód przez Pru-
sów całe powiaty i rekrutami i wzięli
Prusów. Na obywateli tych ludzi nie było
widzieli żadnego przegłoszenia „Na Morke-
la!” wzięli wzięli. Myśleli, że w trzech
miesiącach wojny, ale panie Morkele
i bógie już po wojnie.

Tymczasem nadchodzą wieści z druzg-
mi wiadomościami. O jakis dotychczas
niemający nikomu żaden Pilsadli zabrał
druzg, który nazwano Legionami pol-
skimi, przeszedł granicę do Kongresu,

Ki, polski Amsterdamski i odebrał im miasto Glicke.
Wiedzieli, że jak i Włoch elektoryjny, poruczyli
umysłowi intrazycy polskiej. Najstosowniej mój
syn gość mianował wyjechać do Stanisławowa,
a potem do Lwowa, jako austriacki polski.
Wszystko, jednak dawał następni kępnął i
Marjan zaczął się przygotowywać do drogi,
gdyż z Rumunów i okolicznych 200.
intrazycy wypierali się, by wstąpić do
Legionów. Byli to studenci, rzemieślnicy
i chłopcy wiejscy. Niektórzy ze starszych
chcieli chłopów powstrzymać, jak im
się zdawało od niemiłosiernego Króla.
Dawno się spisywali i z ciotkami tu.
teżnego towarzysza. I tak "Gdy był
senne spokój", Reszta z nich miał jeszcze
na nute patriotyzm, ale dziś,

16
gdy trzeba było wrzucić onę do wody, nie było
ich, nie było Romu intrazyci tej paprocie,
dziś. Tęto dziś ci sami ludzie chcieli w
polityce najprawdziwiej, a gdy trzeba było
bronić ojczyzny i siłami dać pokonać, że do,
co i więcej, nie było ich. Dziś nawet
w czasie hajdamacyzmu deklaratywnie
miałom podziwiali, ale o nich napięć
na swoim miejscu.

Na wiele burszki
duszy stonę Tramo rzutnie Władet Wi.
mistrz (aristokraty, student VII klasy
gimnazjalnej, choć polski młody i obcy
w świecie. Pod jego walką przeszli
wielu studenci, rzemieślnicy, chłopcy
wiejscy, nawet akademicy, duszy
intelektualne i duszy Partyzanów. Lwów,

Równie Sokół nazywali młociarza nalerzycę,
do kucyńskiego Anzelskich warchotami,
teras potarasto się, kto Ogrynsz bandziej
młotował.
Przytę wiadomości, że wszystkie
austriackie są już w Głamionie Orłowskiem
i pominają się w głąb państwa murkiew,
skiego, że zdobyto Belgrad, stolicę
Serbów, że Oruszy wujnowali Belgij i
idą na Paryż, — a Polacy w Królestwie
Orłkim biją Murkali. Georgym Janem,
same zwycięstwa! Byli jednak i nieprzyjaciele,
którzy nie wierzyli zwycięstwu. Do
układu nas broniem głuchą wieści,
ile to samych Serbów zginęło pod
Belgradem nad Dunajem. Mówiono,
że zginęło tam cały 30. ty pułk lwowski,

17
że Murkale zbierają ogromne sity i z pięt,
milionową armię przez głąb Galicji, ten
tłomaczono to w ten sposób, że Austria,
czy chce umilknąć temu Napoleonowi I. Ke.,
rle XII. umyślnie wieje gąszcz armię murkiew,
idą do Galicji, by Murkali łatwiej otoczyć i po-
bić. Największej bitwy spodziewano się nad
Dniestrą pod Kijowem, to miała się zsta-
nąć potęga murkiewska. Niedarmo broniem
jennie w roku 1912. przyjechał do Burzara
noweiny wódz armii austriackiej Gletzerdorf
z całym swoim sztabem. Tu niedział Rikar-
dus, młyniarzowi wyszkolił badali okolic,
włóli rysunki, plany wojenne, a Gletzerdorf
układził za drichnaga wojownicze różnogy,
Napoleonowi I.
Winnicki sądził że wojna

drugą ciwienią wójłowe po powieści.

W drugie tej był namet ludzie stasi wie,
Riön, murego lnia nauoryiele ludow i dobre
zrobili ci stansi, ie parli. Myśleli bruiam,
ze to tak latwo odlegawie dalekie i uigili,
we pochody, powaparrali solio nazi i po,
rneli, ie choi duch ochow, ale ciato matle.
Do piżeni duiach witali tylluchtopcy
młodzi, chętni i wytrwali.

Peto to 18. sierpnia r. 1914, wreszcie
ceramie Franiñke jorfa I. Burmistrz
miasta Bernora Stern samóuit dyktowke
i muzykę i Rasat jej gnei po ulicach
miasteczka cesarski hymn ludowey. Tym
przewodnie dyktowke, jak samyke w ta.
Kich warach zebrał się niemierny,

18
wreszcie, ajwa kwat, a muzyka od
eram do nam na ulicy sturata, gnajac
na przemiany Kotomyski i Brekouski,
podmusow w gónę portret cesarza,
burmistrz wytarit na przesto i miast
mowek do Flum:

"Co wun wbi mi nili?
taki Serb! taki wem! Mi semu potkaniem,
coto emary nam cesar! My aris name,
mu cesarowi darujemy Delopad! Niek
zije nam najasniemy pion!"

"Niek zije! wiwaj! Rzyknij Flum
dona Rkai Rzyknij!"

"Niek zije linoleum i cerata!"

"Wiwaj! mach zije!"

"Gewalt! Rto Rzyknij linoleum i cerata?"
wreszcie burmistrz.

głaski pomiarkowano, zaręto rękami za
dowcipniem, który sobie i tłumie wskazywał,
ale go nie uwierzyli. Potem poszli
na ulicę Francuskiego Napi do krytaś imię,
nie Gaczkowskiego. Była to krytaś
amorka filka. Mienkało tam Ko,
lieta i tręgiem oziocmi, Nanas padły
ze wszystkich stron kamienie i zaręto
wypaść nęby, omab nie porabizano
dziwi i mabę, które były warkiem nie,
wime i z polityką nie miały nic do
czynienia. Potem chiano pójść za łas,
ny Markt, gari była burza morkało,
filka, lat wrono Kacapska, ale inspe.
Kto policji Stefanus rauróit wrensz
cy tłum rauróit na rgnob.

2. 13
Nrok pójnię i bursy tej, pię Knej Kamicnię
sładu nie zaręto, bo pidsusidki Kamic,
nie wzebrali, a materiał budowlany
wielki dla siebie. Wiewrem dnia tego
była impaniata iluminacja. Kędzi asure,
citi wyspki okna i paugierali aarnu -
iółte austrickie cho reguic.

Purlepili rydzi afine z uriało mieniem, ze
w magistracie odgryz się pasciorenie
w sprawie rydowkiej i rapranem na
to puiadrem mienkańców miasta. Wy,
bitnięre woby lat Solacy jatk i busini dostali
robie rapranem. Takie rapranem i ja
strymatem. Sanestem. Wnati petno rydow
i Rikla orob i inteligencji katolickiej
na Katedre wyłart rohi jatk i rydow
w aramejskim języku raurat rurtai ja,

Kici cytaty z Kici, a potem w rękono.
wymyślał miął porównanie. Do nim uścisł
mój, jakis prawnik, użycie is Eisenberg,
po polsku, w której zawarł si do Polu-
Rów i Prusów, by im, to jest żydom,
wspólnie pomagali, by żydom przyniesie
awansu, nawiązując, a oni zato utracą le-
+ gionu, by wspólnie z legionami polski-
mi i ruski mi bili Turków i tym do po-
mogli wspólnie ojczyźnie. W mianie tej
jeszcze dawał is, mówiąc, że w polu
musieliśmy nabrać, bo o niej si Kici
nie wspominał. Nato odpowiedział mi
pan Chleb, profesor gimnazjalny, że
żydzi w Polsce nigdy zabiegali o przetrwanie
domni, jako najlepszemu dowodem jest,
że w czasie prześladowań żydów w całej Eu-
ropie zachramić udało si w Polsce

20
przetrwać i opiekę i zbroń najbratniej
ludzi w Polsce, jeżeli ras żydów w Polsce,
powinni myśleć po polsku i mieć się do Polu,
kani powinniśmy uważać moją moją moją moją.
On podobny spisek powiadział do żydów
władni i portu. Siab po rusku

— Żydzi jednaki chcieli się popisać i po-
Ruski, że takie coś umięję.

„Dlatego my nie możemy mieć legionów? powie,
drzeł wbie. Zabrał wóz na polu
kani adwokata Alter wóz wóz wóz wóz
żydów i wóz z nimi ra miasto, tam
ustawił ich w wóz, a potem wóz
wó z nich wóz i dalej wóz do
miasto. Zatem właśnie wóz do sta-
wóz i wóz na polu, wóz „Fidor”
wóz wóz: „Tratata! Tratata!”

Myślatem & pomyślałem, iż to nasz polny
legioniski wracają & kurierem, bo już ich
od piszcii dmi nie było w Bursarce. W mi-
ście drżeli wszyscy mieszkańcy & obawy, by
ich gdzie krócy nie zabrali, bo słuszący
był już w ich ręku, a tręcy austriacki
juzi się wzięty. Mnożono naradę na
Juraach, bykark, piero & tłumokami
na placach uciekali przez miasto, a gładcy
kuch armat bieżących w wschodniej stronie
stychali było aż do miasta. Tymczasem
północ, idąc z góry. Gładcy & nich tłumy,
tęgi pól był harmonijny brach, pytki im
nie świecy pól latkierowane lampy. Idąc
czwórkami, a dla dodania sobie animuszu
i śpiewy nie umyślił Proka mówiąc sobie głośno:
„Anc, curae! Anc, curae!”

21
a doktor Alter na czele.
Widząc to, przypomniał sobie Kartobling
wzrost napirany przez krótkie furczepki
pod tytułem: „Wojna iydowska”:
„Pół to jednezi iydowskiego łoty
to półtłuchów na cześci iurydy,
iydziowie si schodziłi,
By wrzaski rozbiłi. Aż! waz! mir!
A ich wielki hetman & narywał si Shen i t.d.”
Głupi iydokowie myśleli, iż słowne Legiony to
wron łatare, że w przeciągu doby da im to wstrząs,
nad czym pólka młotnicy & orlem serce cota
lata pracowała. Waleś naci tych tohorem
prawytych, opartych, tłumy iydów poka-
za się raz w następnym dniu. Gdy iydzi
użyli pierwej strachu, że Dziwnem, cota
ta pasterka wleciata się na stręgach

z wiekta na zachód, gdzie oparli się
aż w Wiedniu: tam odetchnęli ze Arcebrusa
inni podkowali się, w mieście po partach
rąk kach, kaga pełen jak rękaw pomy,
tarili i utworzyli legion lichwiarzy,
partiarzy, idziarów i denucjantów, a
frągmali tylko z tymi, którzy byli rękami,
rymi. Wiaristom uprzedzić zaczęli się,
zyskując słabością, ciemność i ciemność,
myśl, lecz jest ich tak znikoma gromada,
że towar: „tyd” może być obelgą dla
Raidego umiennego stworzenia.

2 porządku przechodzi przez Buras
na wschód beruntannie ujęta austriacka
Kie, a następnie węgierskie, tu
żony w czerwonych spodniach i ciemnych
a miedziach kachatak, czklicy

22
czerwono ubrani, piechota w bładozielonych
ubraniach, armaty, jaskryki i amunicja, fur,
gony, pionierzy i wóźnami. Nam nie było
narym jemu z wojną zadowolono się, że to
Aranna siła, wolała się Madziarzy, lud
wesoty, śmiali się do narym dżiwera, że
te wynosili i m z domów stodoły i kura,
sne mleko, kwarone ogorki, butki,
lud papierowy, które Madziarzy chętnie
brali. — Tę równieś reserwy stodoły z sa-
mych Polaków i Rumunów, dla których mie-
nkanicy miasta przygotowywali obiad. Wre-
szcie jednak mówili, że wójka te mają wkras
wciążniejsza Maszaki w głąb Galicji, dla
tego cofać się będą.

Młodych legionistów, którzy ugrali na woj-
nową węgierską, dotychczas nie było i

ni kt nie wiedział, gdzie oni się znajdą.
Z nim był mój intendant von Mauran
z alarmową kapturą, bo dobrze grał
na ksyfłowie (Klärhorn). Do
niczaj widzieliśmy już, że pod ko
korackie dochodził już do państwa
krótkowickiego, przede wszystkim
z Burmistrz Rikku von Rikku
z rękawem, by legioniści w tej chwili
wrócili. Analerion ich w Ootoku
Głotum i nad wieżem wrócił do
domu. Mauran ta była strasnie
przemieniona.
A tu pętki w mieście
mnożono już z drzewami, Rolieta,mi,
promiankami, mnożono ludzi wiek
na idący krótkowicki. Kiedy w Rikku,

23
zajęto i ptak. Wymyślił wiek na
stacji Rikku, w tym celu na
dachy wózków, byle tyłko wiek. W po
ciągach umieścić się nie mógł, wiek.
Raz wiek pisał do Monasteru Rikku, wiek.
w tym celu wiek na płacy. Analerion
zawarli i powstała taka pani Rikku,
że nawet najpoważniejsi ludzie
niekali, nawet wielu Rikku Rikku,
w tym celu wiek pisał w tym celu,
Rikku wiek cichym z miastem
o Nares przetrwali wiadomości, że Austria
cy prowadzą jeniec w tym celu. Już edale
Rikku wiek na drodze w tym celu
tytu pod Rikku wiek. Wymyślił, co
tytu, wiek na wiek i ulice, gdzie Rikku
dy chiał widzieć, jak Rikku wiek.

Patrzemy . . . . . wreszcie się przemawia
jakichś ludzi zmyślonych cywilnych ubra-
niach, a między nimi Rikmanster ię
dów i jeden sekret w oryginalnym muni-
dure zielonkawatego koloru. Dzwonię
drzeli ich austriacki żołnierze pod br-
gnotami, a jakis wachmistrz ich pil-
nował, a ichy nli niwno mówili.
Bito tych ludzi mniej więcej sędzia.
„Coś oni mówili? Tędy to nie było?”
pytały. Odpowiadając nam: „Ci ludzie
wyglądali rannym wziętym z ręki
nieznanym wrogiem, który ich wyprawił w
i głuszyli spali.” Cy to było prawda,
tego nikt nie wiedział, później dopiero do-
wiadaliśmy się, że to było wiadomym
stanisławem. Dmianowski ich tym „

24
całkowicie w białym kochanym kochanym. Co
tędy, magdaleny ię w ogólnie nad
Styppa, a potem poproszono ich dalej.
— Na miejscu stali stali i stali i
ratili się, co wzięli z młotem, które
dopiero co wzięli z młotem. Co
wzięli opowiadali o strasznych młotach
zbrodniach i opowiadano, że Markale uę-
tędy, wzięli młotem i powierzyli.
Dmianowski uję młotem, by jak naj-
dziej z młotem ujęli, ale nikt z tych
młotem stawali, który przed wojną młot
nie ra wielkich polityków i patriotów,
nie powstali z młotem. Dmianowski
co najbardziej wzięli, okazali się
tędy ludźmi nieporozumiałymi. Dmianowski
pon, który tu reżymem, nie partat

muszeli iść do Legionów, ale do Juraj „
carie, dzieś ten synok ma porady w
ministerstwie, a tatus' z podobnymi wtrę-
kami patriotami w Partię grypiał. Porozu-
miał się z ojcem, zginął i krewni
porabiali tam w Górach Karpackich
lub na wierzchołkach Włocławskich, wielu
z nich nie mogło wrócić pokójnie,
za dzieś bez porady, zato taty i inni
im podobni parowali się na dołach
poradach i śmiejąc się w Katedrę.

— Wrócili więc buracy legioniseci,
portowali przed gmachem Sokoła wro-
tę i wydali orzekas, że gdy tylko wro-
tę straci Karabinowy, lub strzela-
ł alarmowy mają natychmiast zejść na
w gmach Sokoła.

25
Wszystkie sale Sokoła były obrócone na war-
taty. Oto mieszkańcy powiatu, widząc mto „
dzieś wybierając się na wojnę, iż nie ma
ani butów, ani kielichy, ani ubrania, pro-
bili Katedrę, wiele robot wiewskich przy-
niósł więc Kę kielichy do rozdania po „
miejscach wtopów. Tutajsi nowcy, tak
mistrzowie jak i rzemieślnicy całymi dnia-
mi i nocami robili zupełnie bezinteresowno „
nie porzuciwszy wrogów buty, by ubrać
w nie młodziaki. Le sukno robił Krawiec
Kę, legionowe ubrania, ale i to był
ortek biedny, więc mu płacoło. Na po-
radzie w auli Sokoła petno było wście-
łałoby stomy, aby młodziaki przybyło z dala „
muszeli stomy mogła wyjechać i przespać się.
Do wyekwipowania młodziaków na wojnę

przejrzeli ty się wście Tetlikowce Stone i
Dusini. Tyłko niekiedy wsi Owsameckie
i Podlesie nie dały do Legionów ani je
dnego chłopca i w miernie nie pomagali
do bandy chłopców nowicj.

Wraci nad wieś
rem Marian, ale tak był zmęczony, że
nawet do wsi nie wchodził, lecz na
tychmiast się położył i zasnął jak Ra-
mici. Starec syn Jęzgmunt stał
tymerem do placów potrzebne rzeczy
dla siebie i dla brata, aby w każdej
chwili być gotowym do drogi. Wówczas
przystąpił do niego matka i mówi:
„Synu, i ty chcesz mnie opuścić? wróć
matko?”
„Mamo droga” mówi Jęzgmunt
„muszę się bronić innej Matki

26
która jest Matką nas wszystkich, jest to nasza
Dobrota, ona już zmortyfikowała, mnie
i my ją podjęliśmy. Nie cóż więcej ci,
ci na Dobrocie ^{nas} wychowaliśmy?”

Ale taką odpowiedź musiała mi milość
z Opatu i Jęzgmunt wierszem wpadł
do nas młody Legionista i mówi:

„Niech Marian natychmiast ustaje i
trębi na stródkę, bo za pół godziny
chodzimy.”

„Siedząc mi, chłopie dobruśli,
i poręka mi widziat, co ja z nim
druje, lecz gdy opamiętał, przestał
wzywać, ubrał się i chciał już iść, a matka
pyta: „Czy padłeś? o? karekaj, dam ci
chleba na drogę.”

„Ja mam chleb” mówi
Marian, patrząc, a tu patrzy malutki

Kawaterso nowego chleba, suchy jak
Rannier, a chęć go rześć, trzeba go
wpiornu młotkiem pobić, i co wdrzeć
wymarygi. Zawsz wiec wtorisimy mu
do placaka chleb i co tam jeszcze: i to
iż pismiedzy, bo nauzygiel ludziny, durs
pismiedzy miec nie more i to jeszcze przed
pismiedzym mienigwa, ras porigryci
w tym czasie młot nie chęć, i nie
młot. Zgymuła wówczas zawłit wbi
w adurkade Linowskiego stroku pie-
niedzy i z tych pomimo naręczy puto,
iż xustant nam potow. A latie
to dzieci!

Wynli obrej.

Wkrótce wręczył się po mieście smu-
tne, głuśne trębki alarmowej. Lato

miasto radowało. Już trębki leciały
wśród cińg nocnej heń ai tam
daleko pod miastem i prężyć o pomor
Boriz. Młodziecy wybiegali z domów
i biegle wprężyć do gmatku Sokoła.
Nawazie zabrali się o kółko O. ciu młotów,
Koridy i placakiem na grzbiecie.
Niekiedy z nich byli urażeni. Iżn był,
munt miał doko nary mantscher, i kółko,
nego celnie stręlał. Już to stręlał mui
młotowy umieli, młotowy Marion i ciu
i Flobertu. Iżn kółko ostru na odległość
40. Rn Rn. Młodziecy stanęli w Sokole
w młotach, a student Władzio W.
miał do kółków młotów, nie ucy,
młotowy uprzednie, len pochodzący
wprężyć i serce. Potem dał młotowi

i wyszli na ulicę. Główni Komini szli przez
miasto, rynek i Golejową ulicę. Idąc,
spiewali: „Boże cię Polko i mamo
Dobrowolskiego. Wnieście powstańca wielki
płacz i lament, bo nigdzieś z tej ulicy,
dzisiaj nie miał już wrócić pod rodzinę,
na drzewce.

Na stacji powiadomiono ich,
i zmuszono wrócić do górnicy piątej rano, a
zatem wrócili do domu przespalili się, coś
tam zjedli, ale wyszli austriackie do
porządku ich nie puściły, musieli więc iść
pichotą do Borynia i odpocząć we dworze
księcia Świdzińskiego. Dobry to był
chleb, przyjął miarę z chlebem w
gata, a wiara, że chleba nie mają,
malerzkiego ciepłego ubrania, starzy

22
nowe nasy i rekt: „Biercie chleb,
co chce, bo jeśli nie weźmiecie, to Mo-
skale zabiją.” Złazły więc brat, w nocy
iść za potrzebne, a mój Marian dostał
mocne oficerkie spodnie, w których przeszedł
długość całej Gaspary. Turysty mu wino
nagrodziły i nasygnęły prezent wst.
Od tego czasu stych o legionistach zagnęty.

Adriato się to 23. sierpnia 1914. w nie-
działę, dzień pamiątkowy dla miasta Bu-
na.

Do myśli z miasta legionistów nasygnęły
w mieście stę wli nasygnęły i w nasygnęły,
na. Trzy austriackie odjechały w stronę
Monasterny, do miasta zai wędła pichota
w sile 800. ludzi. Była to noc, w nasygnęły

to i poco? Tymczasem najmiłszy mój;
mój Roman; brytanica Stefia przenie-
nisi, zauszeli bratni matke:

"Mamo, mamo, przenie wstaj!"

nie mów! "Nie trwożycie się dnujami!"

"Ależ my widzimy cicho, to armaty tak
bija. Czy mamy uciekać?"

Młotkowież mame było wówczas mój w budynku
w Kolnym, tyłko przy ulicy Rybickiej.
Matka wówczas mówi: "Idźcie do ojca i
zapytajcie się, co woli?" Przechylił się
i pyta, co uroczą mają, a ja mówię:

"Chodźcie na podwórko w Kolne."

Zobaczcie na podwórku w Kolnym do piętnastu
osób i przytłaczamy się listami.

Tymczasem w Rarynowej restauracji w bu-

dyntku Tolkot widzieli austriacy ofi-
cerowie i jedli obiad, a restaurator tak do
nich pytał:

"Czy nie jesteście Austriacy?"
(Nasi marci wówczas Austriacy).

"Nie" mówi oficer, "My byliśmy w bitwie
w pół roku nie było u nas, a potem się cofnę-
my." "Jest to, a co będzie z nami?"

"No, myśleliśmy, przecież was nie ujęli,
a my dla nich przygotowywali takie Rocio-
ki, że gdy Austriacy do nich wejdą, już ich
tędy nie wypędzą."

Bitwa jednak trwała
coraz bardziej zawzięciej i coraz głoś-
niej biła armaty, widocznie Austriacy
cofają się. Już i kanaling marynowe i
zupki grzybowe. Kłaniali się, że

wynętkie te strasy tworzą tylko jeden str.,
brym organ, to pojedynczy strach nie
można było odróżnić, a nam na dany
ciegło, że tam niedaleko od nas była lu-
dzi w tej chwili śmierci pomiar.
Nawet około godziny czwartej wynętko
niechło, że kto pojedyncze strasy znać dawają,
że tam nie idą już. Wtem nagle reling
domięta komenda: „Vorwärts!“
Za chwilę znów has zagrzmiął stry-
kiem podwójnym z tyżką piersi:
„Hurra-o-o-o.“ To Ryszard Markale.
W jednej chwili zagrzmiaty znów strach,
komandę ruszto: manymie, powstał
piękny hatas, za chwilę pękły
wśród nagłanliwej bory i znów
nawet niechło. To Ryszard Markale

31
znów zagrzmiaty strach, ale wówczas nie
wypadła z tam węgierska kawaleria,
niechła ona przez Torpentyng w naj-
większym popłachu, wpadła nad stry-
ką na brany stry, a potem gaszącem
aż do żydowskiego okopiska, tu i stry,
aż w górę ulicy stry torpentyng, a
potem do wsi Nagórzanek. Na kawalerię
jechały automobily, w nich siedzieli
oficerowie węgierscy, a podaje przez
niemal; Ryszard: „Eien! Eien! Sieg!
Sieg! Gott Kaiser!“
Gdy to usłyszeli, junyżatam sobie, że
ci oficerowie nie są tak samo, jak ci
siedzą, a toż są chłopcy przysięgli, a żyją stry.
sąd: „Nie idę do mnie, bo go widzę.“
Znów wypadła z tam stry stry Ryszard

i gonit to wszystko za poprostni mi
kawalerystami. Wspaniale jest to w
ch, grany przez Gasmaka. Słuch
jedem Madier spout i komic, Konis
zatrzymat, Madier w tej chwili uwytko
zest na niego i przegoni dalej.

Jeden Kon, który zapewne stracił swoje
pana, zawrócił z ogólnej miszki i
zobaczył spod okapiska owid Crarneo Mostu,
ale tu huk strasze mackieckich z polu,
miedoi (Kawalinów manynowych) za
zatrzymat go, zawrócił i przegonił za Ma-
diarami. Kon to bardzo roztropne zwierze.
Na grzbiecie wzdusi całej Serpentyny
leżąc w rowie między 800. 900m. n. m.
wzrost. Widocznie oni zastaniali odwrót
armii austriackiej. Wziatom ich przez

32
perspektywę jak stali jeden obok drugo,
z niego i wysłuchani, z Karali mami w rektu
zawróconymi. Kon broni i patkiem na cyn,
głuch strzelali do nasteżujących na nich
Murkati, którzy teraz na nich obrócili
nie polymioty i Karaliny. Karas awirowo
niemie ustali, przenie przesłupę w biał
i pręto nli do meji n. m. Murkale uwy,
stali za nimi tyż i strasze, lecz nie
trafili ani jednego z nich, woto obli
moje wlecie Pulami, ie arsiure lęta ob
ariny i tyż se ścian pablatyret.
Jedle suritaty. Roto nas jak obseynie
zrenienie, a ludi, ugro maciem me
pudrowu n. m. lęgi, stali i patrzyli in na
te lęgi, dopiero narobitem Ruykko i Ka-
ratem im wejść do budynku n. m. lęgi

i ~~nie~~ siedzieli cicho w salach, ale i
tu rozglądali przez okna, myśląc, że
Rude nie powinien im zrobić nic złego,
bo oni nie byli żołnierzami. Jedną z Rude
zabito kulem na naszym podwórku, inną
uderzono w stojącą na podwórku brozę
i i nagle się rozprószyła. Chociaż nie
wyszliśmy, poznaliśmy, że Rude Riepsko
strzelają. Chłop z Podzamczka, narysowa-
ny Rudem Dworkiem, zaprzęgał na swoim
podwórku konia, a on się wzięty
innej stronie, w tym uderzeniu go Rude
i straszką mu obaj. Żołnierze austriaccy stanęli przed bu-
dynkiem szkolnym, a przewodził ich
polski student w skądo w takim ubraniu,
młody chłopak, na przedzie szli dwaj

32
żołnierze, a z tyłu było trzech ludzi
ze strażą Karlowej. Oficerów nie było,
może uginęli? Między budynkiem
szkolnym, a imieniem emigracyjnym
ulica prowadziła pod Kłopotem O. O.
Barykady, a żołnierze nie wiedzieli,
kiedy się, bo chcieli miasta omy-
śleć. Wówczas wybiegł mój mąż,
młody mł. Roman, poszedł i zdo-
łano i pokazał im właściwą
drogę. Nawet poszedł grze na nowo
mł. Riemerów Karłowicz i polski mł. (pa-
lowicz) Rude ładował jak grzech, i
stały w powietrzu i parowały dymy
w budynku szkolnym i w Riemerach, ale
później wrócił z powrotem do domu.

O Rob 6. ejgvaring wironem dano
ze samka w Burawo ertony armatnich
wzrosty w stony atakujacych Moskali.
Pude ze suritem paelciaty ponad
miastem i pody gdsie daleko w lene
Trybunowieckim.

Całowa była skowronie
Nastat inarow. Wiele przerwanych wie-
ciot i pan i roinych i for skutaty ichro-
nienia w szkole. Wicary nimi były
pani Holankowska i córkami, panie
Jolankowska, Simonowna, panstwo
Czyżewscy i córkami i inne. Klasy
był bardzo energiczny i przerwany i
stał się na spacer na twarz i do był
Ludzie do biżuterii nie byli jeszcze przegrany
osyeni, imię było dla nich clem
Wannem, ten pośmiej Klasy ~~napisał~~

21
nayspokojniej spot winid gradu Ros
Kawalinowych, lub armatnich.

Domierai ni to nie był pierwszy jstie,
pmeto glusno i mowili smy wspolnie
pacien i potladli sie w salach szkol-
nych, gdzie sie Komu udalo, byle tyl-
ko razem. O Rob gvaring pot do aricig-
tej w nory, zapukal do drzwi pom tre-
sowki, unredni o podatkow i mowi:
„Dziękuję ci bardzo, a nie ma Komu
ich ratować, a Daryliano w jut 30.
ludzi, a mnie 20, a reszta musi sie po-
mieszać w szpitalu a siódmo.”

Godz raras do szpitala, który wnoszą
tu za budynkiem i Kuchyni, ale za-
staliśmy drzwi zamknięte, to przerwano
miesz i Kuchnia ponownie.

Próbiliem więc chrusi, po-
a lator, pomarli namyżłł Martianów. Był
ich przeszło 40. osób. Zjawili się znowa Kil,
Kunasty, panów z tej samej inteligencji, a
miedzy nimi panstwo Kychonin, Kreiński,
Kreński, Nowosy, Kieka nauzyjeleś i
mija wolina. — Pani Markaure, zio-
na przesze rodowe, obywatel gospodarstwo
u U. O. Barylianiów, a pani Rogoriska
z ciotkami obywatel znowa a reputacy w
skole na Barakach. Wiele pan
mawiało mi pamiętam. Najbardziej
jednak zastanawiał nas to, że teraz
po wyplanu wojny wzgardzono w gmoście
i skole wyplanu samitowe dla pan i
i uciekano już może doległości i opatrzenia
namyżłł żołnierzy. Skądże pani popyły,

choć wolic na ramionach przeparki z
czerwonymi krysami i z kaski urogdzi,
z wolic sport. Wolic wreszcie i pisma.
z, po ulicach powodziwały w białych
chustkach, ten tena gdy przyszedł do
wreszciej pracy około namyżłł, ani
jednej i nich nie było. Znowa, co wiele
mocy, mało mleka daje. Dowiedzieliśmy
namyżłł i wreszcie kasy ubrań, a daliśmy im
namyżłł reputacy z białymi i potwierdziliśmy
ich do końca. Dyrektor tych przyniósł
Kieka plany dobrego czerwonego uina,
ale chory nie chciał pić, bo miedzy
gongami. Około północy nadstąpił uina
doktor Geroo, co przy pomocy pan branka
pisał chorych. Pan nie kłócił się z nim,

my były stranne. Jednego strasznego oban,
dawał mi na polu bitny lekomy mo.
Wiem, że i wstąpił go, to murat is'e
do innych. Nadjechał jakiś młody człowiek
na koniu i pisał tutaj leżąc na polu str.
dawał i wstąpił mi w ręce strasznego
konia. Jaki to jest wielki barbakan
tutaj i wanie barbakan leżąc na polu
młodego człowieka. W szpitalu nie było światła,
po prostu widać było tylko światło z
po lampy. Noc była ciemna, a tak
widać, że nawet listki na drzewie nie
zadziała. Idziemy do szpitala z rękami
wymi lampami. W tej chwili strasznego
wstąpił na nas i trybuch wstąpił
tam wstąpił wstąpił. Tule jest obnawia

36
baki leżaty w powietrzu i wstąpił.
Idziemy wstąpił w światło do szpitala,
przez strasznego i wstąpił obnawia i strasznego
światła zgaric. Nie strasznego mi nato,
gdy jednaki w strasznego strasznego strasznego
to, strasznego w tej chwili strasznego strasznego
taci, to strasznego, że to jakiś dom. Wstąpił
do domu strasznego nie są takimi barbakanami
kami na jakich mi ich dostrzegł
mieli - Nad ranem strasznego było nad
szpitalem strasznego strasznego i strasznego
nym strasznego, wstąpił wstąpił na mi,
to, aby strasznego strasznego strasznego. Dnia
strasznego ulicą Grünwaldtą przez strasznego
do magistratu. W mieście strasznego
cime, ani jednego strasznego, ani strasznego

zresztą, miasto jakby wymarło. Tak do,
redtem do Maryj porannej, wygłosem
z wroni stęga, usęka, przyniesiem je
do szpitala. Tu natychmiast wzięliśmy
chorągiewi ~~zastępy~~ zastępiśmy ją
na dachu.

Tuż przed samym wschodem
słońca poszedłem do szkoły po Kowale
sowie, wrota, wrota i flanka, staję
na schodach tuż obok szkoły i staję
około wokoło ... "Korakiem" i
to pierwszy raz w życiu i prawdziwym
korakiem, gdzie dotychczas miałem
iść tyłkiem i opierać się na nogi.

Na końcu brzoj at szepczącej Kie
miasto przez pole kwiatów, Feder
i jedyną szkołę piękną i piękną Koraków

37
genie, t. j. pojedynko jeden na drugi m
Ten Korak nie przewodził chłopom wielki,
i ogromny chłop na głowie, w polskiej
romansie, zupełnie jak mój, przynies
w netku Koraków gotowy do strachu,
obok niego widać było. Jakiś, podobny
mi w ogóle, a ja jemu. Oryjentalny
Korak był wielki, zupełnie jak
mój, łagodny, twarz miła, a smutna.
Jedyną rzecz, że to nie był ten
podobny, tylko jakisś inny i to wielki.
On nim jedyną inną rzecz, tego samego,
jak ów pierwszy Korak. Dwie i nie
było nawet z odnalezieniem nowego
Koraka. Jakisś inny, mój, i ten
Korak, który mi nie, ja również
go porównałem. Na koniec to

scenę patrali ze szpitalnego balkonu i
z ganku ci wszyscy, którzy kto wamienię
zobaczali pracowali, a Micio Gory,
zamewski, urzędnik podatkowy, trwał
na ze strachu i mówił do mej siostry:
„Oj' oj' Poracy są już poma dyrektora.”
Oni milczeli w oszaleńczeniu, co dalej
być.

Wkrótce odwrócił tył 800. ludzi
piachoty armii austriackiej porzuciła
tych ludzi w tył, bo podparali
sobie nogi i punki spaci do magistra-
tu. Nad ranem spuszczali ich polci,
czuli Guizet i rzekł do nich:
„Co wy tu robicie? Idźcie już myśleć
po mieście, uciekajcie!”
Miedzy tymi żołnierzami był jeden
ryd. Ten w tej chwili rzucił ze

niebie wystrzał bluzę, a spuszczając
na ścianie wiszącą jakąś sturę, sier-
dusie, ułwał się w nią i wyszedł.
Tyle go widzieli. Otworzył drzwi, jeden
Solak drugi Puzin z Łowckowa wzięli
Karaliny, przeszli przed Stadką nad
Starym Kto młynem i imieroni uciekli
pod stawem lipy sultana Mahome-
da IV. Tymczasem nadjechał od
drużby Kraków. Żołnierze zaczęli
do nich z Karalinów strzelać i pora-
mili Rittke Kraków i Pomi. Jednak
wita tego na jednego. Główny widział
ich tyłko dwóch, przyskoczyli i po-
li ich piłkami w strasny sposób. Obrońcy
przyspieszono potem do Brankowa i po-
rono na ulicy Kto Kusiota, a potem

pochowano ich wspólnym grobem na Fr.,
dobre tuż obok szpitala nad Strypą.
Byli to pierwsi dwaj wojownicy pochowani
na tym polu. Niewiele było ich potem
tychże. Gdy się wyrwidnęło, zaczęły wcho-
dzić do Dunajca od strony Leutkower
wysokie maskicówki. Saldaci wsi-
calym tłumem, lecz nie w ten sposób
jak wyszła austriackie. Tłum rozesz-
ł się, a obok nich rozproszyła się
chota. Flakty i nich imionariat z dala
i rozmodrili całą miastę, pochowali
to, tego powodu, iż saldaci dostali nowe
mundury, które od dłuższego czasu były
wympane przez nich, co im było nastręczało
ale brzydki imionariat.

39
Opowiadali nam później saldaci, że wielu
z nich z tego powodu zostało rannych.
Na te wyzwań naturalnie z podziwem
Abrama ich były prędko, które zgodnie
siano, na które samiaśrodek wielu
jakich tortur, karabinów długich i
ciężkich długimi bagnietami, a które
nie mieli je na imionariat jak wyżej
długo. Wszystko to zupełnie nie impono-
wało, chyba licząc. Tęto które były
liczne. Wyszły one wam, z obok
mimo pierników, i twardo i długimi
ogonami, a jedzący między na nich wy-
glądali jak jakieś porażające con-
tamy. Długo i konia wta rwałym
tłumem przez miasto z J. górnym. Opo-
wiadali Murale, iż było ich 40.000.

Patrzy na to wójko nie odzwierciedla
siedmej obrony, a przypomniał mi się
św. barany obras Gierodota, w którym
opisuje wójko parskie Gierodota, a
zarazem cisnęły mi się do ust słowa
nowego wieściu Gierodota Gierodota
z pismem „Maraton”.

„Magowie powiadają mówili ci królu,
Naród to mały, lecz jak powiadają ci królu
Głady z obrota o wójko domu radzi,
A gdzie potrzeba wójko ci, gro madzi.
O kraj to mały, tyle co wójko ma.
Dziesięćdziesiąt podziwiał obywatel,
O kraj to mały, nily nily taniec.
Lecz na grocie wójko powiadają wójko.”
— Przekazuję ci mój kłóś z tych ludzi wójko
do wójko ciemni i uprzed dom wójko.

42
Nie upadłem więc na duchu, drwinie jednor
wójko, że od samego powiatu tej wójko wójko,
sy Gierodota nie mieli na myśli Gierodota,
lecz Gierodota. Jeśli Gierodota nie było przez
Buciar, ale i innymi drogami wójko,
cie. Jeden oddział wójko do wójko wójko
Gierodota, gdzie był nauczycielem Gierodota,
gin Gierodota Gierodota, Gierodota Gierodota
powiadają on wójko wójko Gierodota
to pni z pismem. Jak to Gierodota
wójko Gierodota Gierodota Gierodota, Gierodota,
rati wójko, wójko wójko z mójko
i wójko Gierodota Gierodota Gierodota Gierodota,
Gierodota, wójko wójko. Gierodota Gierodota
li domy wójko, a nawet pójko. Gierodota
dli do mianka wójko, powiadają

zali kufny, wafy, komody, zabradziwny.
Ako mebro, bieleń, pobiel, ubranie
Benigili i bieleńci mieli do jednego pe-
kapi, polali niczegoś i ani, aly per
niel i nich ko wystai nie mógł. Sam
Gloranowski usiłował pures okno, spe-
dował go paki i korak i paki i nie
za nim w pogoni, a nie mogąc go do-
go nie, stracił za nim. Głucha trafiła
demonstracja, wzięła się do pracy
w bruch i ta w pół godziny później
umarła. Glorany zaczęli więc palić i
do ratunku wzięli do miedzi i paki
stracił. Zatruli więc wódras i stracił
paki, a kilka ranił. Jedną ciężką
i z lewą kółką ranił w łono. Zawierono
go do celi w Dzwonowcu, gdzie po
czuwał się w łono, umarła.

41
Wine porann chcieli koracy zwalić na
miankaiów wsi, a wzięli ich na
Gloranowski. Spędili więc mian-
kaiów wsi na oborne miejsce przed
budynkiem wódrnym, a jeden z kora-
ków kory kora: "Ito ten i ten, nich
ten, kto nie, nich nie, bo kto nie
rany, tego zastąpi." Wzięli więc
i ten, co do dalej nie stani. Wtem
nadstąpił oficer koracki, taony i ten,
paki w polskiej romance. Dąsł się pi-
do niego korak i wkarując na Glorana,
miankai, wzięł:
"Oto cej iariw dewanii."
"Ito smotrić?" pyta oficer
"Ciepł barynia smotrić" wzięł korak.

"Ty smotrieta, jak ces crotowiek xowiu
dowieniu?" pyta oficer.

"Ja tego nie widzieta, a to jest mój mój."
Oficer nie rozumiał i kazał wyszukać
obecnym wzrokiem nie do domu i piłnosc
chwał, aby krawcy wyszukać mi potrzebne
dla, które już nadobrze zaczęli mi
nabawac i palić.

Do publicysty wsi Dru,
wypaść krawca i krawca wsi dać
krawca domu w ctery paja. Mierkan,
cy wstąpił je natychmiast. Krawca wstąpił
to do drugiego krawca i odjechał.

Winnym wsiach nie wolili krawca i
długich krawca.

Narazem w nocy (25.8.1916) wstąpił
jeden z nich noc wstąpił radzieckiej miastu
Buraia. Ze stacji kolejowej, w Gajach

92
burackich, w Giermanach cotoj noc gna.
Ty krawcy krawca i krawca. Na
ranem depicero spawaciu, w Gajach,
jak burackich stali krawca, a w Gajach,
cy krawcy i Gierman krawca do nich.
Krawca wsi wstąpił krawca krawca wsi,
a w Gajach. Krawcy krawcy krawca na
stacji kolejowej do 876. krawca krawca,
wsi i to krawcy krawca. Gierman krawca
było jest wsi krawcy w krawcy krawca
długich krawcy i w Gajach krawca
wsi: "Willa krawca". Krawcy krawcy
krawcy krawcy wsi w Gajach krawcy i w
krawcy krawcy krawcy i krawcy.
Krawca wsi dalej, krawcy krawcy i
krawcy wsi. W krawcy krawcy. Tam na
krawcy krawcy wsi w Gajach krawcy i

i wstrzymali napór wszystkich
garda ruszyła wprzód. Ka-
niez wty ambulance i bandażami i
lekaniami. Obitur tej przypatrywał się
ind; nurażen Adam Gruszyński,
był on regoż w Dziurynie. Gdyż to,
Kole weszli do Dziurynie, zaraz spalili
gromelnie i domostwie obrabowali durio,
zabrali wszystkie konie i wozy na
fourpang, a lokam morskiewski, nie,
niez dobry czturik, x karat nurażeni
zapnęli konie i jechali sa wjeżdżem, a
wice: „Skazy wrze, jak pan Rade”
muniat jeduce. Tak wajeżdżeli port oho,
nasteryska. Tam rucali, bugerki i
pochowali się w bródach na polu, bo
Austriacy strzelali z armat.

43
Naras pada obok nich wrapnel, a nura-
gier, jak sam opowiadał, skazy se ma,
choz ctery metry wysoko: „Lary se”
Kinsyn „mowi doktor, ne bijra!”
Tak lechli cicho kilka godzin i byli bicia,
kami tej bitwy. Oddział jazdy stojony i
400. ludri uderzył na miasto, a naras
zaczęły grozi austriackie armaty, nura-
ling masywne i emykie. W kilka mi-
nut padli prauie wysocy wras i konie.
Wypat wówczas drugi oddział, dora re-
zy większy. Chłopy istne jak dęby, a chłose.
Na ciele jednat piekny oficer w polskiej
ramiarze, a wyciągnęły naby, wgu-
niez nie i Przykne: „Wot durak!”
ann rabiata w kinnyng! W pierod! “
nam jednat galopam na pruarie.

Wtem dąstał Rulę w głowę i spocł z Roneu,
koracy po nim przejechali i przejechali,
ani jeden z nich nie wrócił. Wówczas
po raz drugi uderzała się jarda i
piłota i wpadli nad wieżonem bez
wiedzy i pociąg Rulę do miasta, stanęli
na rynku, gdzie Austriaków już tam
nie było. Była to gwałtowna bitwa ucieczką
nem. Mordercy wrócili na rynek ognie
i zaczęli głośno porzucanie. Byli po-
myślni i publicyści domów i zaczęli już
z Merklem handlować. Karas ze wsty-
żklich stron zagnaty austriackie miasta,
Karoliny marynowe. zwycięstwo. Powstało
mieszanie Merklem ogromne samy, nie
nie i zaczęli tłum nie uciekać. Byli to
ich bandy ucie, a między nimi P.O. 44

44
dow, który w mieście Merklemi miesz-
li na rynku. Zjawia się, którzy ucie-
ka Karolina, którzy przed nią ucie-
kali, a jęli i Mordercy o ciemnych osadach
i uciekają sam jeden pociąg się w po-
gonie za ciemnymi karolami, zagnaty
złotami, z osem pociągów nie pociąg
i Mier. Byli trzech karolów Mier i Ko-
nia. Karas jeden karol, pociąg nie
pociąg mitynia w tył, uciekają Mier
tak nie uciekają w tył, i ten uciek
z Konia nie ucieka. Schowanie się w
za uciekający w tył, uciekają Konia i
Ktorem wrócił do miasta, który już
byli napowrót w Mier i Konia. -
Byli w Prusach i pociąg się karas, i

Muskałom nie idzie tak łatwo i gładko,
tak to się z porządkiem idawo. Już tuż „
ciego dnia, owa uspaniała i dumna ma-
skienka Konnica rusza się napowrót
cofając Burzurę. Cóż jej wrony są
paradyżem, aż pomału Fryburchowie.
Wszystko własnie z panem, Chymialem, wzię-
te w piątkę na Barokach, gdzieś tam, zaro-
wli bandaż i wrocą do miasta. Jednak
tymczasem, z powodu odwołania parady
maskarskiej, nie można było przejść.
Nawet się pomiędzy jedynym oddziałem,
a drugim wzięto się jakas poręcz, a
nawet naderżano inny oddział piersi.
Jednym z nich bardzo pięknego oficera
w polskiej kamizelce, a ja pytam:
„Czy można przejść?“

45
„Tak on mówił, że najwyświeższe polskie,
ma: „Mówię panu, przejdź.“ i „Właśnie“
nie ma nam nagle. Oddaliśmy mu w „
Któż i przywalił, że nasz tyś ludzi“.

Stardema z nas w miesiąc serce miło,
leś niektórzy w nim nie przeszedł, a wzmaga-
waliśmy tyś wrym, radziemy wrym,
sę, że wstąpił ucieczką.

„Si tu naważ przejechać wstąpił: „Stać!“
Dotem widziemy, że parady równa:
„Wstąpił!“ i naważ naderżano, piersi...“

— Głównie rużni rannych Muskał i Austria „
Rów. Wstąpił: publicznego budyn Rów
miejsca już nie stało, zatem rannych
umieszczano w domach prywatnych. Ca-
łe miasto wróciło się od Muskał i Rów.
Rów. Najniebezpieczniejszymi jednak

byli Rosacy Ruban'scy, których uprost
Głubokami narysowano. Jeśli oni wrogo na
ulicy spotkali, wzajemnie szli, lubo się
knie ubraną, żydowski, to ich zaważ na
miejsce na porzekaniu rabowali,
a przy tym śmiali się, wesoło, zabawa
się przede wszystkimi regorki, tanie,
nie, branki, Rubryki, piensciarki i
pienigdzie. A pewnej bogatej żydowskiej
zdobył Rosak na rynku piękne futro,
sam się w nie ubrał, szedł na konie
i pugał. — Sam widziałem także

scenę: Na ulicy Kiblickiej tuż obok
Swirtha dwaj saldaci spastwiali szli
Andemane, właściciela Łamienicy. Na
nas jeden Murkał nastawił kamyk i

Kryknieł: „Gasto!” Anderman stanął
Jony natychmiast zabrał mu zaważ stopy rego,
nie, Łamienicki, pugilares i 4.000 Korona,
mi, kupa to wiewała ogromna ramie pie-
niszary, a zabawę na nogach And-
dermana nowe piękne buty i cholewa
mi, Kryknieł: „Idźciej sapaty!”
Anderman zdobył buty i oddał je natych-
miast. Ten natychmiast przebrał się, a
nowe piękne buty wyprószył przez plot-
na ogrodnika Swirtha, a potem obrosłszy
szedł szedł dał mu koniem buty Krip-
niatka w odwrocie Strong oryginalnie;
Kryknieł: „Gajnot.” Anderman bieg-
łes regorka, Łamienicki i pienszary po-
nieś do domu. Od takich rabunków
nie było wstyd ani pewny.

Poracy byli jednaki zabobnni. Wapadł Łozak
na pana Matucha wielkiego imięni kę zę do
węgi. Był to człowiek nieramoiny i miał
kilkę do dróci w domu. Łozak zabrakł
Matucha wielkiego regonę i pęgi kę i
ostatni mi dęmęto ma kę rorani.
Poracy Matucha wielki wrękt: „Kęgi
własnyh dróci nie wględat, kęgi mi
takę kęgi węgi wrękt” Łozak wrękt
namy to, wrękt, oddat ma regonę
i pęgi kę i wrękt: „Oderękaj wrękt
mę kę i wrękt” a rorani pękt u
mu Matucha wielki cas dat. Ten pękt
wrękt ma kę kę, a Łozak pękt kę
wrękt i wrękt. Wyrazitę i, Łozak
zabobnnę, jęnatł męgi, ię to był wrękt
zwękt i wrękt.

47
Najlepiej jednaki Łozaki hulali w domach
zýdów kęgi przy ulicy Podhajeckiej.
Wrękt kęgi zýdów wrękt i domów, a
wrękt i wrękt rorani wrękt i wrękt zý.
dów kę, kęgi wrękt nie były wrękt,
wrękt nie męgi wrękt wrękt, wrękt i wrękt
nie wrękt wrękt. kęgi na tej ulicy
były wrękt wrękt, to gdy jednaki wrękt
ci wrękt, wrękt i wrękt.

Porac miasta.

Poraci Łozaki pod Monasterem kęmi
wrękt wrękt wrękt wrękt wrękt. Łozaki
te wrękt, ię wrękt wrękt do wrękt
go wrękt wrękt, wrękt wrękt wrękt wrękt
wrękt miasta. Ten wrękt wrękt wrękt
wrękt wrękt wrękt wrękt wrękt wrękt
wrękt wrękt wrękt wrękt wrękt wrękt

napelnione benzyną. Przychodzili oni
do Kamienicy i wölali, aby w przecięgu
półgodziny wyciągnęli mieszkanicy dom
zniszcili, przysięgając, że Kamienica wolno
było wrócić do domu, co tyłko mogli
wnieść. Oficer, nawiadkiem Major,
stał ze szablą w ręku, a po upływie
półgodziny Kaniat wrócił swe Kani
mieszkanie do pokójów. Gangi też
dał strzał do następnej benzyny,
która w tej chwili wybuchła. To mi-
niem i w ten sposób zapalano Kamie-
nice od strony i do tyłu. Prędko wyciągnęli
pyłali, czy Kamienice należą do jeńców
(tytuł), jeśli właściwie był system, na-
tychmiast go zapalano. Najpierw spa-
lono rafinerję spirytusu i fabrykę li-

43
Kierów Binkera przy ulicy Gólcowej i
prywatne pomieszczenie mający p. Dyda-
Kierowa. A gorzełni i browarów było
cały wyciągnęli karki ze spirytusem i
wyciągnęli to do domu. Jedni zapalili spi-
rytus zapalając i całą ulicę wzdłuż go-
ścińca stanęła w płomieniach. Pro-
wad, gorzełnia i młyn parowy brali,
go do końca stanęły również w ogniu,
a gorzełnia było tak wielkie, że gusił,
coś choć oddalonym nie mógł przejść
ani przejechać nie mógł.
Właściwy plan inżynieria i nabudowa Kani-
nowi odpowiadał na dzień 24 sierpnia. Dnia 24
tego był taki, ale Murkale, gdy chcą
coś tego zrobić, muszą mieć przy sobie.
Oto taki przykład: Jakiś sardak

jechał Koleją i wszedł do przedziału, gdzie
już siedział wachmistrz. Ten wcale nie
był zadowolony, że ktoś niego siedział
wypętywał i karał mu się wprześ.
Sługa miał na stacji znanego oficera
i pokarzył się mu. Oficer zaraz wszedł
do przedziału i przeprosił wachmistrza,
czy on był w Głuchym (Głuchym jest to
miasto niedaleko Warszawy)

"Nie, nie byłem."

"Jak, ty nie byłeś w Głuchym?" i przeszedł
go w twarz. Wachmistrz mówił i prze-
dzielił wyjść, a sługa rzucił, rozprószył
oficera: "Czy ty nie byłeś, gdyby wachmistrz
powiedział, że byłeś w Głuchym?"

"Byłem także dawał, wszedł do przedziału i go
musi być pokas przegryme."

49
Cis' podobnego stało się w Burce.

Wszystko tego było tak:

Do głównej trafił
w rynku wszedł Kubanicki, gdy go
strzymał, zaniósł za tył rąk, rąk,
zaniósł od subiekta renty i dieris.
ci Koron. Subjekt nie strzymujący
banknotu, nie chciał pieniędzy wydać.
Naras Koron i jego towarzysze za-
rebi wyrzucił wszystkich towarów
na ulicę, a kto nie, zabierali, co
chcieli. Strzelił się, w okamgnieniu
cała gromada żołdaków i wpadła
do innych sklepów i co kto i nich
złapał, wyrzucił na ulicę. Byli
różni sklepy rąk, leśny i rąk
Różny drogami i bagietami drzew

wytamywali i otwierali. Wyrzucano
wiele na ulic różne płótna, sukno,
buty, rowery, kieszki, lufki, strzyki,
instrumenty muzyczne, różne pasy.
Kaptaki: Wreszciekiego wyprawa wysyłała
medykamenty, nie bardzo było, że sami
mnie będą ich potrzebować. Lecz
nie i chcieli z przedmieście i z oko-
licznych miast Szwecji, Szwecji,
Nagórskimi, Odrańskimi, Odrańskimi
różne podziwiali i miło było z
Rozkami walczyć i narzeć i dążyć
mądrze, wrogi i Różni
z nich brat, co mi pod ręką wpadło
Mieć się obawiać! Wąsko obawiać
i stawić na jego i innych Różni. Obawiać

urano, że w tym dniu walczano w mieście
towarów na 46 milionów Różni
wartości przedmiotowej. Podziwiali się
spaci, ale w ubranie. Lecz nie jedni
emrą i chcieli, zapuścił do Różni
spaci, Szwecji, walczyć, ten uciekał
i dążyć, Szwecji i miło: „Dziękuję, bo
miasto się pali”. Wychodził, a to Różni
walczyć, Szwecji, Szwecji, Szwecji
palił się, Szwecji, Szwecji. Szwecji
miasto narodziła Różni w Różni
Szwecji, Szwecji, Szwecji, potem
palił się, Szwecji, Szwecji, Szwecji
Różni, Szwecji, w Różni, Szwecji
Szwecji, Szwecji, Szwecji, Szwecji
miasto się palił się, Szwecji, Szwecji

Sklepy Leligdowicza, drogueryj
Druka. Tui obok spalił się sklep
Głotka rolniczy, Rogoziński, Miłłora,
Kisgarnia Halberga i inne. Gdy Kupiec
Szwarcberg chciał ratować swoje rzeczy,
to ratować musiał mu bruch bagnietem.
Dziś przeniosł się potem na ulicę Tre-
ciężyńska i gorzał sklepy z materiałami
blawatnymi, meblami, szlafkami, rękaw-
kami, sklepami Kousenne, apteką, zegarm-
niczą jednym słowem były to milionowe
składy wartości przedwojennej. Głównie,
różdżki, cyfry, zegary, mierzanie wag,
różne wszelkie towary, sprzęty domowe,
puszczel na ulicę, a karci brat, co
chciał. Co lepsze, ratował Martale
na wózy i wywoził do Prusji.

31
Dziś ten trwał całe dwa tygodnie.

Dziś wzięli Arty i całą systematycznie Arty,
długo Kamienice, a kiedy kto chciał ra-
tować, Martale strzelał, Karabino-
wem, wprawdzie nikogo nie raził, ale
strach był. Siłkowskie, białe, wszelkie
sprzęty poiaru Martale ratował ra-
tował i samego porzucił i wywoził do Pr-
usji. Dziś zblizł się, poszedł do ulicy
Głotki Kiewicza, gdzie mieszkali mierzanie
w maty do mach pokrzytych gontami.
Mierzanie porzucił i swoje rzeczy
na ogród i szukał rękotki ich do-
my palić się będą, w ichy całym
Olehami na nas parali.

Dziś od pięciu dni nie nie jedli się,
a drzewa były gładne, parali na

na rynek i tam udało się jej wzmagać
mego piekarnia Kupić trzy bochenki
chleba. Maszkalom też wówczas chleba
nie dawać. Karas stał przed nami
poruszył Majer i pyta:

"Macie chleb?"

"Mam" mówiona

"Drogi go daj!"

Dziwi się młodym chleb ugnieść,
a Majer Karas Korakowi włożył chleb
do torby, ale spastyczny młody
dzieci, zapylał:

"Czy macie jeszcze chleba domu?"

"Nie, to ostatek."

Wówczas Majer wziął jeden chleb i wrócił
i dał go dzieciom, a ona pyta:

"Czy nam tak będzie dalej domy?"

Nato Majer: "Drogi dach głowa
woda, to się nie dać."

W tej chwili myłarem woda i wzięli
młodym dwiema na dach. Dziwi się
iili woda ze strygi i nie słyszeliśmy
głównie miejsca. Słuchali, widzieli,
myśleli, że młody chleb woda, tym
czasem nadbiegł Korak i mówi:

"Tak, tak, ratujcie, słuchajcie woda, my
tylko jesteśmy palimy."

Wówczas znowu, a nawet iżdzi znowu
się gromadzi do wódki. Takimi
dniami i nocami siedzieli na dachach
domów i reszta ulicy ocalała.

Dziś dni prawie nie mieliśmy nic w
ustach, dopiero w piątek udało się nam
zdobyć nieco mięsa i jedliśmy rację,

ależ ona mądrzejsza nam lepiej, niżeli
onzi i gościom Lukullusowi jego Tanne
obiady. Teżi dnia przenieśli się
na mieszkanie do budynku szkolnego,
wziwszy ze sobą tylko najmniejszych,
ze swymi do domu i Buchenne
— Coraz więcej uwierzyli do miasta
rannych żołnierzy, tak Austriaków,
Austriaków, jako Karolem postawili
na ulicy i w rowach porzucił tam
materace, śpiwki, stołony, Rana,
py i zaniesi to do budynku szkolnego
i w drugiej sali szkolnej, przy tem 13.
Markali i jednego Austriaka, był on;
Krochowa narodził się, Trapiłowski
miał pod skórą na twarzy kule Rana,
winow. — Sam Markowina przystąpił

Rana, herbaty i cukru, a moja żona
przyrządziła z tego potrawy i resztę,
ta chętnie, który w ogóle byli tam,
dla wdzierni za otrzymaną pomoc.
Kiedy mi było także jeden Gubran był.
Ten dobrał się do pakietu składu jubileu.
Więzo, nabrał wstąpił do raportu
a do ty mi braci Rami przypisał wle
cały podnowkę meji ciemności. Był
on ranny w ogół i miał gorączkę,
ale od czasu do czasu ogłuszał swoje
słowa, więc się, aby mu się czego
nie wzięło. Markali, widząc to, imiał się
z niego i mówił: „O głupiec, sam nie
wie, czy jutro do życia, w lekarze nie
ma, a cię nie ty mi marnieś iami”.
Jenny Gubranie leżał już pięć,

a gdy mu mając i na przyniosta nklantę
herbaty, on z niewfro i'ig popatrzył na
nią i rzekł: „Dokuczajcie sami,“
Myślał zapewne, że chcemy go straci. Thome
w tej chwili z uśmiechem w jego obecno „
ici skosztować herbaty, dopiero on
ją wypił. Następnie również śmiali się
z niego i mówili: „Cóża barynia z
ucziwego serca entie przyjmuję, a ty
nie wiesz.“ Był on ranny Rudek Ka,
rabinem w męz pryncy Polana. Gdy
wypoczał, wrócił mając laskę, wychwaził
na rymek, a następnie pisał go.

„Dokąd idziesz?“

„Pracował.“ mówi Rudek i pisał
głęboko podurach gwarach wrócił i pisał „
niech na plecach pełny wór cukru“

54
Rudek, uładował i również inną ma „
rudy Rudek. Prawdą to użyczył to naturę „
tym. Lijali, w byli gładni, ale pisał „
aristi mu karkem: „Wymawianie
konfektu jest dobre, ale ty jesteś głodny „
i wysyły się śmiali wreszcie Rudek.
Wad wierszem tego dnia mento do na „
nej rali przez „karjow“ z karykaturą,
aby spalić budować nklantę, ten wóla „
wymyślił rannym i'omierzy, rękli:
„To karjow.“ i rękli. Głęboko dołny
San Róg uzmagnął dołny użyczył, to
złoty garymbat rannym mi użyczył ac
męz, opiekę, bitych budować nklantę
spalić.

Wszystko rannym był tak to jeden
tyd 2. Wóla, ten wóla nie był ranny,

ale symulant, gdy się napił herbaty, pod-
jął sobie kawy, wypisał, wiał kawa-
lin i uciekł między żydów w Buraco.

Tu ułamywał się przez kilka tygodni i wreszcie
dawał na rynku zapłatę. Tu pomału
go was mój syn, ale ów żył tak się
przeskładał, że go już potem w mieście
nie mógł widać, a przecież nie wydaty
go nie było, ani z katolikami ani z żydami.

W powiecie ciągle się było i strzelano, a
Markale pasowało się, coraz dalej aż
do Winiowca. Stwierdził się przed bitwą
pod Beotnikami. Stwierdził się, że
Borusczyk. Otych bitwach i wielu
człowiek zmarło, a tydzień wojowników
wcale mógł nie mieć. W Beotnikach
zaprowadzono politykę wojowników tak

65
płytka, że przy liży rozciągają rękę,
że wzięli w rękę na uścisk i śmieją
i pokrywają, a wron, krakow i ga,
wronów spawano się z uściskiem
stosunków, że w powiecie było ich
całe stłumienie. Myślano, że pod
Winiowcem strzelano przez się i po-
wołano tam wiele okopy, zaskaki
i koleraszami drutami i granatami
Gdyby na Dniestrze widać było wiel,
na, byłby Markale zaskakiwali się
tam dłużej, ale mój pan generał
Glezenhoff nie wiał w rachuby opę-
dniecie wody w Dniestrze, bo była
wielka pasucha, Dniestr w niekto,
w tych miejscach moim było przejść
w bród, co trafia się tylko raz

na trzydziści lat. Gali's chłop,
Tyrolczyk wsiadł, pokochał Marka,
tam drogę i ci przesiadł pod wieg
Ostronem na drugę stronę to jest
na prawy brzeg rzeki, potem przez Sta-
mistawów, Galis, Kalis i Głot myś
pauli w górę Głopotackie.
Gali's po tygodniu opowiadali nam
Marka, że i Głot w ręku, prawi
Głotek Głotello i tak i tak po
Dremyslem. He bitym mianem byi wółkie
i razięte, domyślaliśmy się z tego, że
bezwstannie stychał było gromoty ar-
mat cały mi tygodniami i w dzień
i w noc. Stawatem na Fidorze
użyto z mapą w ręku i po kółku
armat porównawatem mnię wiszej,

gali's w bity. Gromoty armat było
stychał i z południa i z zachodu,
wice wniotkowaliśmy, że Marka się
w Głopotack, ale ich nie przesiadł i
morkowskie gromoty tam się nie chude-
li ty. Spod Dremysla wównis było stych-
chał huk armat, chociaż i Dremysla
do Burawca jest wprostę liniję linii
210. Rito metrów.
Dochodziły nas wieści
o strasznych bitwach. Wracali bowiem
z pola bitwy Marka i Roscy i ci opowia-
dali nam różne epizody wojenne. Wra-
cali także pewny austriacki szmytani
przez Marka, niejedn z nich prze-
brał się do nas w cywilnym ubraniu
Wiele Polak i pan z różnymi spon taksi
wóciło. Wreszcie opowiadali nam

rośne wreszcie i rajskie na zachodzie,
Dochodzi nas również i gąsienica, ale to
były bardzo drogie n. p. Niente freie
Presse wydawana gazeta w Wiedniu,
postradała jeden numer 50 koron,
eto chcieli te gąsienice wydać na se-
dusze gąsienic Koron. Etenno in, bardzo
i opowiadano, że Hetsendorff to leża-
ter i powtarzano jego słowa, że ta cota
wujna 7 potwora tyłko Rikha tygrysi
i wkrótce będzie o niej wspominać,
jako o imie nieprzyjemnym.

Chciano jednak doremnie.

Buracz gwałt już trzeci tydzień. Już
rajety in domy Rote wkradli już w, O
Krony. — Nawet patrzący, — sami Mo-
Wale gwałt, ojciec. Coś to in, Rote?

Oto Kamienice w Rurowie to ja wredni
Głównego gąsienica, którym Markole dwer,
zili na plac brzy amunicji i inne przę-
long wojenne. Gąsienicem tym z powrotu
gorzka mi było musina przejechać, że
mty i sami Markole poznali, że niema
senm palic' miasta, bo sami wlicz porę-
to niktoby wlicz. Jak sam wlich wrotam
spalito in wówezas 125 nappis Rniej,
nyst i najwęższy Rniej Kamienic, zaś
dowbnył do mow i zabudowań gąsienic,
ktich zupełnie mi wliczani, dwer mty,
ny parę we wrot 4 magazynami, we
ktowych było tyż wrot wrotami maki i Rte,
ia, gąsienic, browar i refinerja wódek.
Ocalaty tyłko preamisia, budynki
w Rone, Rucioł, dwer wrot, Rte, rada

pusztorowa, dworki, alicja Golejowa. Zet
obratowano wrogów i kłopoty, i kłopoty
i mieszkania tych ludzi, i kłopoty i miasta
ucieczki.

Do dworcy Monasterzysty weszli
Markale do stymnej i ołusowej fabryki
tytoniu. Porozumeli się z ambasadą,
a przed bramą dwóch wartowników
wstąpili karano bramę otworzyć, ale
ci nie chcieli. Natychmiast zaczęli
ich beznadziejnie, odebrali im klucze,
otworzyli bramę i weszli do i wstępnego
fabryki. W kancelarii zastali urzę-
dników i kazali im pokazać całą
fabrykę, urządzenia i kłopoty. Tu
nie nie mówią, chcieli i nie
za pokazy do pokazy, pokazywali urzę-
dzenia, a potem, kłopoty i kłopoty

chcieli, i kłopoty. Wpadli i kłopoty i kłopoty,
i kłopoty i kłopoty przez okna na ulicę,
a inni chcieli najdrożej cygara i tytoniu
mufkami, brali na wóz i sprzedawali
w Bucuracu: w innych miejscowościach
i kłopoty i kłopoty. Dwa cygara Regalitas murne
było dostawiało 10. kalory, lub kilka kopie,,
jako. Inicjacja do Bucuracu ministerów
naprowadziła cygarami i tytoniem, a
kłopoty i kłopoty, nawet mało kłopoty i
piwowarnej klasy tak katolickiej, jak i i kłopoty
i kłopoty na ulicach i na wozach grube
cygara, i kłopoty i kłopoty w ocygu naszym dawny
naukowy, bo wiedzieli, że im teraz
nie stawało nie powie. Puskietrami
i kłopoty i kłopoty było dworkiem, wpadli,

co im tylko pod rękę spadło, inni
inni nie potrzebawali nawet krasie,
bo różnych rzeczy masna była waleria
na ulicy, a i tak na nie nawet uwagi
nie zwracali. Jeśli ktoś nawet od
wrażeń nie miałby wspomnieć, dawał
tak nieprzebraną odpowiedź, że nawet
nie od tej odpowiedzi zadowolony
był. Kapłanów i ich kupowali na
hercen tytoni i cygara, a potem wzięli
na tym trochę interesu. Lada miexmi
wziął ich gromadnie do Ropunia Rost,
to gli w polu, nie pytając - czy w tym
jakiś był pole, wreszcie i tak byłoby tam
pomysł, bo w tym roku gorzelnie były
popalone. Na granicy Ropunia, dworak
i Ropnia porobili, a Markale

453
sprzedawali zboże, masło, kase i wino ture,
nie na hercen. Wreszcie Kasy Markale ma,
lart wzięli w miejsce i na przedmieściu
jakas Kobieta, która miała swoje parli
na wjeździe. Markale powiedzieli te słowa,
że widać znowu z wziętych inagary.
now, co im tylko pod rękę spadło.

Drzewożęce wsi Wagonianka tak się
Markale naradziły, że sami Markale
pluli na nie. Wóz Rany nie było jej me,
ina było dostoć za pół rubla. Łaty
gusimac od stacji kolejowej aż do w
głaski mijskiej był rampy w mijskiej
nych miejscach aż po Rostki, między
złotem. K fabryki tytoniu, między par.
nych, gorzeli i dworków zabrano na wje
cato ungodzenia, Transmisje, Rost, par,

kołty, z magi stratu narzędzia i przybory
piarnie i wyszło to wyczerpujące do
Dziś: Dziel, pierny, Kółny, Roco, po,
duski leżały na ulicy i gniły w rowach,
mógł je Radey brać, kto chciał. Miasto
przedstawiło straszny widok, węgario
sterchały same zgliszcza i potłamane mury
z niekiedy domów buchał zepsuty ogień,
a całe miasto stęchało zepsutą bytą przez
siebie tygodni gęstym, ciemnym słymem,
pełnym i śmierdzącym ciemnym, dymem węgry,
rat się w ogry, a narkale w pustaci
ludskiej narkali idogry.

Był jednak waga. W kilka dni
po wejściu narkali do miasta przybył
do Burara narkali i węgry. No,
wono, że on nie porwali w mieście

65
tak narkali, więcej bowiem potrzeba się
było obawiać narkali podsiadków ~~na~~ ni,
żeli narkali i Roco. Jakas rabun,
ki narkali ustaly, przy najmniej nie były tak
publiarne. Przytę narkali zandarme,
nie, były więc narkali, ale mniej
więcej legalne. Wyniedtem wtańcie i bu,
dymku narkali. Wtem narkali narkali,
kim Roco narkali narkali wnetu,
przytę narkali, świetnie ubrany oficer. Po,
narkali narkali, że to narkali. Przy,
narkali do mnie i narkali:

"Gdzie dyrektor?"

"Do ustę" odpowiedziałem

Wówczas on wyszedł do mnie i
narkali, ucieknął i przedstawił się, mówiąc

zab najryścis po polsku:

"GulKowni¹⁸ Swięcki."

"Siemirski" odpowiedział

"dane narwika & bremis prawie pe-
dobnie, niestety należymy do innych ob-
ców."

"To prawda" odpowiedział, "możę
i w polityce obraj się mylimy & błądząc."
Odrzucił mi stusnę i porwał oglądać
budynki młotny. W kilka minutach
obserwował cały budynek młotny, oglądając
różne: kumtury i wyrosty. W kilka
minut później przysiadł na ławce, by mu
wydać mapę powiatu, którą pułk-
ownik widział na ścianie. Dziwił
mnie to, że Swięcki w tak krótkim
przebiegu czasu sprowadził go na ścianie.

Na ulicy oczekiwali go inni oficerowie
i tak razem przeszli do gmachu Soko-
ła. Zaimponowała im uspaniata sala
gimnastyczna, obrary, portrety sta-
nych mężów Polaków, biusty, i kum-
kumtury. Na ten widok poróżniali
czapki, stojąc, jakby w jakimś kum-
le, lub salonie. Kto to byli Polacy?
W kilka dni później przeszedł Swię-
cki dalej: wujkiem i zginął pod
Bertrami, może nawet od polskiej
Puli, bo tam byli austriaccy rezerwisci
& tutejszych okolic. Czworę po prostu
Siemirski przysiadł, bo tam wreszcie tylko
ziemię przysiadł. O tak to dobiegł
nieznanie.

To razin miasta przysiadł, już

w Rielku dni później musyś kic wpiśale,
ale o nich napiszę później
— Na miejscu pułkownika Jurek kic
przejechał do Burona nowy rządca
wraz z całym штабом urzędników, pi-
sarzyków, kancelarmerii i urzędników
salaatów. Należni R tego „Ujerdu” na-
zwat się Sreptytyr. Był to człowiek o ka-
wałej postaci, otyły, dość przyjemnej i sym-
patycznej twarzy, ramiona gładko ogolony.
Wobec nich ze stronami zwłascz i inteli-
gencją nader uprzejmy, a dosto nale-
mówił po polsku, po rosyjsku, francu-
sku, niemiecku, znał nawet narzecze
chackackie (mówił iż był narzeczony do-
wale chackacki a później narzeczony i
chackak),

12
Mówiono o nim, że z wdą był Romanem.

Zastępcą jego był Antoni Gora, Garsy, mra-
gior Sreptytyra. Swagierstwo to jednak
było takie, że żony ich były siostrami,
ale w jakis czas po ich obaj i żonami
się zamieniali i wreszcie urodziło się
z tem dobrze. Sreptytyr miał i zamienio-
ną żonę alicurycioto dzieci, a Garsy
urodziło.

Wymownikami byli:

Dziwanowski, Odoł, pochodził z wdą Rury-
ka, chłop uczony, ale też i porządny
sienapstrampeter, wicynie pijany.

Antoniowicz, był profesor gimnazjalny w
Buracu i instruktor młodszy polskiej w
nanym szkole burackim. Penetral ten
uprowadził nikomu korydół nie zwłot, lecz

niel: Polakow, ani Moskali reki mu po-
do' nie chciał, pogardzając nim, mają-
go za rękawca. Moskal lubi rękawca i za
rękawca dobre płaci, lecz rękawca pogawra-
domiowi uoli przychodzą mi myśl ciar-
nostaci historyczne t. j. Michał Glinicki
i Eugeniusz, książę Jastrzębski. Ciężko
wyjechał Moskałem Smoleńsk, lecz zginął
złoty w dybark. Drugi, uciekając z ręk-
Francuzem, zamarł w rękach, a nie miał Ludwika
XIV. Za rękawca w tamtym roku po-
stał mi Głabszargowie porządek w Wiedniu
i w Wiedniu okropny apokryficzny
rękawca książę, demoralizujący młodszych,
wzrosty Moskal nie urosł.
Pudenko, Ukrainiec ale prawosławny, nie
prawywny kajdaniem, rozumie regu-

62
ubranie, posporenia i on nas; Antoniewiczem
i dał mi w literach tak silnie, że Antoni-
wic głowę złożył w rękawca. By-
ły to nawet, gdy w rękach Antonicz przy-
do Burszara, w rękach mi naprawiano.
Bijąc on, Pudenko mówił: „Którzyś ludzi,
mi jak ty, tyś w ten sposób sprawy się
zabawie” Ale byli rękawca.

Janek, rzecz, był rękawca, w rękawca.
Moskal, prawosławny Moskal, rękawca
byłby prezydentem Głabszargowie, Głabszargowie
Ludwika Michała Dobryńskiego, jakby dawał
w rękach bracia. Ten był rękawca, rękawca
Ludwika, Polakow nie lubiał, a nauczyciel.
Kam Polko m mówił, że w rękach w rękach,
mówił, że Moskałem mają tylko jedno
oko w rękach, a rękawca, czy ja mam
i.

tylko jedno oko" - a zielone był mój,
wisk bandro ładny. - Postępowanie jego
jednak było właściwe, nikomu z Polaków
nie wkurzyło nic z tego.

Najlepiej z nich był mój, a to mój
Fongren, Marek. Był to wielki chłop,
siłowy. Miał on uprzedzenie bandro ładny
zinn i mój Kolib, ale odesłał go do Rusji,
sam zaś i najłatwiej na porcelanie w Dursu,
on zaś duc Jukki i rancie z nim i pat
jedną z tych pulek miała od mego dzie
oko, leś w pologu umarta. Fongren
tak się tym zmortował, że wrócił do
Amelot.

Jednym z nich w tym gromie
był mój Janek, był austriacki oficer,
deserter i był mefekt bony karyński.

64
w Dursu. Był on, odcim ze Sambrze,
mój chłop. Ojcu, który był przy nim w Du
sauru nie nie dawał i brany starościnie
syt o pronomym chlebie. O tym Pawle
jedną wspomnę. Nareszcie Riem ianderme,
on był Medynski, moskiewski Polak
hona jego było Polak, ładny, powścią
przystępna Kolibta. Jedną Medynski zna
ł, był w Dursu inną miastem i
zapewnie nie z tem nie był. Nareszcie
tej pani ze względu na drzeci nie po
wiedem, lepiej niech gine w niepamięci.
Była to Elueta, grata i duc przystępna
hona, a mój jej był na wojnie. Sam
Medynski mógłby być zapewno tak, jak
Bluklinowski z „~~Polak~~ Polak Sienkiewicz
wina.” Wywki, suchy, zagabiony

« powoda nadziyi' darow brzi ni
Wenery. Gydzi bardzo si go bali, bo
chodzili zawnie z nakazkiz i nie byto
smia, zeby chci' dwoch igdolow na
obit, jeli si dowiedzial o jakims' ich
nachraystwie. Sprawy wlot na powoda,
niu. Ciasen jednat chytalo si i Kato
li Rom

Markale nakorali, aby meznicki
spredajze miero uiprzowe na dnie,
ganach miejskich nakurzali je przy,
najmniej papierenem. Kamq dzenie to byto
zupetno sturnem, w miasto w czasie
wryny nie byto samiatane, a co siennice
tyrnice ludzi, Romi i wrowie przez miasto
prejosi drato, a proch z goscine po kuryat
mymitki domy i dachy, poniewaz byto kury

65
by in pytem porupetmione, i trudno byto
wodychoe'. Cieli miska, naruszeniem do
walska, zapomniała miero na kury.
Wtem nadzedł Medynicki, z soborowem
nakazyto miero, tak zlit meznickie ptozem
mabli, ze biadna kolichta dora mierzice
z to'ika nie wartala.

Preptytyr i tego pod
wtadni roli w Burzaru smietne interesie
Ziarali plowic mierziccom powiatu
zalepte pialitki i brali je w Kotonach
cena wrydowa ruble wrymiste worynes
z Kowny 33 h. Gydzi jednat spredowali
ruble po dwie Kowny. Preptytyr Kupo
wat te ruble po dwie Kowny, a wrydowi
plawit rublami, lizze je po 3K. 33 h.
Kadunickie chowat dla niwie.
Porpirano rożne «ukary» n. p. Wadome

stwierdził w domu a domowi zapisało wata
Niedługo się ktoś odwrócił pięć narodził!
Miał więc gospodarz jeszcze do Burzaru,
dobrze się opłacić, dopiero przyszedł ten
sądzanie, który pięć idej mował.

W niektórych sklepach było jeszcze nieco
sólka n.p. w Hensara. Wówczas niektórzy
nie panie wchodzili do sklepu i karaty
wbiegali potkanci, odmierzali i przysłać
do domu. Niedługo był Kupiec nie przysłać,
stat, lub upominał się o pieniądze!

Ktoś się było Markatami w Burzaru,
jednak z tym wszystkim nie było
to ludnie i li.

Najbardziejymi z urzędami.
Rów byli naukowcy ludowi, gdy
urzędami w rządowym i podatkowym sądzi

12
niegdzie przysłać, a ponieważ było Janie,
więc można było wysię i wystawiać
im. Na 20 halony (było w 20 grony) można
było Kupiec 11 jaj. Naukowcom, jako
urzędowi Rum autonomiernym, nie był pomód
nie chciał i tak ci, którzy najwarsz
nad ludem pracowali, przysłać bez chleba.
Głównie ubliżała się niektórym wrokiem, a
w Burzaru, jak ugary na Bodoie jest
warstw i le z opatem, węgły kamionnych
zupetnie nie było. Zresztą z obywatelnych
leżów można się było zobaczyć, lecz
z naukowcami ani jeden nie miał tyle
pieniędzy, aby wbie na rime choć jeden
metr Rubiny mógł Kupiec. — Zarzuceni
wice do Heptytyra, opowiadaniem ma
o smutnej roli naukowców przysłać

w mieście. Ten Karat mi wrócił wykas-
tych nauczyści i na podstawie tego
wykazu otrzymałem 120 metrów reszty „
ryt i drewno i tam pana Horstyskiego,
który rzekł: „Dopiej niech to drewno
spale nauczyście, niech mi niech je nie,
Kratu leśni rabusi.“ Tym sposobem
michim na kims po dwa lub po trzy
metry 3 drewna.

Jeździć mi było jedyną trudność. Na-
stąpił pan Lej, do wiać otrzymał tu,
teżi Kupcy dla nas 2000 Koron i dali
je do przechowania burmistrzowi i dyrektowi,
który nie miał nic pilniejszego, jak po-
chwalić się tym przed Medykami,
a ten Karat wrócił te pieniądze oddać,
mówiąc, że nam nam je wróci.

Dowiedział się o tym Panu Gleffem-
müller, panem do Prezydentury i prawił o
oddaniu pieniędzy i ten byłby je oddał.
Nadszedł jednak Medyk, zarządcą „
li coś do siebie niemanym mu perypiem,
naprawdę tak jak i ydri mówię do siebie i w-
ronem, gdy chce coś postrzelić. To chwała
mówił się do Gleffermüllera i pokazał mu
na mię, że ma nie zwierać. Gleffermül-
ler pokazał mu pakiet, że w nim
mimo wrócił, ale Prezydent rzekł:

„To się już nie da.“

Pieniądze przepadły, jak pies na jarmarku.

Kuchnia.

Moskale chcieli się popisać humanitarnością i
zabryli dla ubogiej ludności miasta w gma,
dla Sokoła Kuchnia ludową. Wganderowie

postawili duży piec i wmontowali w niego
dwa kotły miedziane. Do okolicznych
właścicieli wsi ~~raz~~ rozpisali powiaty. O
dostawienie drewna, kartofli, maki,
misy, koniny, buraków, kawy, fasoli,
cebule, piekarni i t.p.

Greena ta powie usłyszała, że
wraz z Ras. Niekiedy Ching odwrócił się
nie parol. Inicjatywę więc wzięli
z podastawieniem. Pani Sreptyłyrowa
zaprosiła młodszych inteligencję na
naradę. Za równo zastanowiła się
przewie. Wówczas poraś piękną
widzieliśmy jej obława. Była to ko-
bieta pełnym swoim pięknem i przy-
stojną, obok niej siedzieli pani Medyn-
ska, a dalej trzy córki Sreptyłyrowe

85
Mica, Klara i Maruna, wzięły trzy
wzrosty ładne, też malowane. Już to
charkiewski lubię się malować. Coż
te doskonale jeździły konno. Wier-
nie parady ulicami nie po Koroctku we
półkach ciemnych, w spodniach
męskich, jeździły po mieście jak praw-
dziwi Karskowskie i juchimem miast.
Kawców całego miasta. O sprawie
nie wiedzieli panie z Burara, ty-
chone, Markowa i inne. Cóż sta-
wizany młodziowcy i nasi panowie
i inteligencja Medynski przemawiał,
miał Koroctę mowę po oryginalnie, mo-
wid, że po prostu nie umie, cho-
ciaż to nie była prawda. Toteż długo
i pięknie mowę miast pani Sreptyłyrowa

po reszysku. Wówczas to poras pieru,
ny tyratem mowę reszysku wygłosz,
nę przez wykastatonego Robię. Mowa
ta smienita moze wyobrazenia o
mowie reszyskiej. Dotykuras ty-
ratem tyko Markali przelklnajęz gik,
ruban nych i wrysyg bylisny tego
mniemania, że daki jest pomicarici:
„Jutkin nym” lub: „... .. mat”
jui nie umie po reszysku. Tymura-
sem w mowie reszyskiej jest wiele
dsurysku i powodu. Pomierai znam
mowę reszyską, kracę i nieknie ich.
wianiki narurro, poseto ju mo-
wie polskiej dalkim pomicarici
mowie reszyskiej.

Tani Treptyżawie mo,

70
wita w tym sensie, że w czasie tej wy-
ny lud miedzi ciępi gład i nędrę,
aby temu zapobiec, nęd reszyski po-
starał o pomicarici i pomicarici
obecnym do współdziałania. Nęd po-
mocy nie odmowi.

Gluchnie sturwto
uroczyście. Imach Jolko ubrano
słuszenie, schody i Rymtawę parę,
pauo rusnowymigalsiami. Nad
budynkiem Jolko, gdzie dawniej
w dniach uroczystych powiewało nęd
polska biało czerwona chorągiew i
wznosił się Orzeł polski, wzniesiono
obozymig chorągiew o barwie czerw-
no-białe-białe, a nam na ten
widok serce białe, ale, stawy wnie,

już pan ~~karze~~ karze. "Długie stoły na-
brane ze szkła nakryto obrusami
z czerwonej libutki, stół bez pyłotnia
nakryto ze szkła. Na ścianie zawieszono
na łyżkach, jarmarczny portret cara M.
Kołaja II a obok niego po obu
stronach tego bohomaża zamieszono
muralne, antyetyczne wykomane i
na pieknych ramach wiszące portrety
władcy Biełłinisty i Michajłowa
Nie wiem, czy na to są nadstawy powie,
aryst. Tadeusz i Adam, gdyby byli i to
zobaczyli. — Główny katolicki ksiądz
Kestajko, tutaj się proboszcz miał M.
Święta i Kłęk promował. Sala dołota
była przepiękna, a wszyscy uadawali, że
znajdują się w uroczystym wnętrzu dwor-
ca.

71
choć niektórzy smutnie pomyśleli że śmie-
chu. W końcu rozdawano na talerzach
zakręconych w szkło i w szklach po-
trawę. Był to jakiś brannik, czy "Kis-
tycia", czy "schamacha" przyrządzony
na sposób rosyjski. Dorem namyśliłem do
jednego z tych Kapusty, kartofli, jarzół,
kroch potraw, mięsa w to wszystko i wie-
przowego i stoniny. Wszystko zostało ugot-
owane i brannem i gotowane. Była to po-
trawa nader pożywna, ale dla przemysł-
nia bucharskich miłośników niewypowiad-
ana. Nie wamali jeszcze wódcas etc.
du. W wódcę po takiej potrawie
byłoby palce obłąkać, ale wódcas są-
towano sobie, mówiąc: "Anachłopy,
jednie brannik, dobry brannik, estymasie

dni pod ławką stał, chodakiem był
na kopy, choć go pies nie chiał jeść,
ale było dobry brzuszek!"

Dziś niej jednak w kuchni gotowały niestę
zakomierki: te lepiej trafiły do mnie,
ku mienkaniom.

Narazem nagle wpadł do sali Toko.
Ta pomyśl wspomniany Pawłat, a
ustawiając na portrety Gasiński i
Mickiewicza, wykrzyknął: "Gdzie te
buntownicy? tu są, wisi?" Wzrost
te olbrzymie, a rósł tylko lichy
portret cara Mikołaja II. i skrzyknął
się z wylka.

Jakus w kilka dni
po niej nadziata za stołem na dysznie
pami Medynska, a tu naczelnik i chłop
z pobliskiej wsi, ukłonił się

nieustannie, a ustawił na portret
Mikołaja II, pisał:

"Główna pani, co to je nasz najmyślo,"
stwierdził car? Medynska uśmiechała
się nie słysząc (Bata Polka). Chłop pyta
drugi raz to samo. Medynska zgnie,
wtem odwróciła się. Jednak uparty
chłop nie dał się wygrażać i po raz trzeci
si odwrócił się do niej z tym samym py-
taniem. Wówczas ona w najwidoczniejszej
sposób odpowiedziała z gniewem:

"Główna! poprawia. Czy w tych ok-
olicach przez tyle siadanków mogła
iżnawiej odpowiedzieć?"

Chłopia ta prowadzi do Kościoła Księżnie
roku 1915. Zakończono tej kuchni było do-
wodem, że Moskale nie byli zły mi ludźmi.

W czasie mrozu w zimie ustawili na
rynku ogromny samowar, w którym w
dnie i w nocy kipiała woda i robiono her-
bata dla żydów, którzy sprzed tego dawa-
wali po jednej butce, lub po Krumie chleba.

W listopadzie w r. 1914. gdy
Austriacy stali jeszcze na murze potęgi,
zostali wzięci w niewolę w mojej szkole,
a jeden z nich zginął.

"Cóż z tego, jeśli się już prawie całą
Galicyę, Kampanię ta jest na Rarys, spo-
rta męszana, nie troska już to widać, lecz
leży tak widać jak Piotr Włoch, Gwardia XII.
ym, lub jak Aleksander I z Napoleonem
Bonapartem, byliśmy widać, "Germanciom" i
inim, a teraz już cała sprawa przeszedła.
Austriacy i oficerowie nie opowiadali."

73
Jest i żyliście? U mnie w domu była wiel-
ka bieda, pieniądze były, na zimę nie mia-
liście ani jednej kartofli, ani maki, a była
nas w domu czwórka osób. Forano drabno i
wciąż było widać i męszani, których
innych męszani widać. Jan Bog
jednak mi tego nie opuszcza, jeśli kto o po-
mor Bogu, proszę. Janas z porządkiem
widać postanowieniem wbie być codziennie
w Kuciole przez całą naszą wojnę. Tam proszę,
tam Jan Bog, Matki i Janas i Janas
Janas i Janas o naszą wojnę powrócił i
widać z wojny i pewny był, że mnie
Jan Bog widać widać Jan Bog Janas.
"Cóż, a Janas wam Janas, proszę,
a Janas wam Janas." Jest Jan Bog na

mnie dŕiwny sen, a prorozy:
„Oto przysłał do mnie s. p. mój Ojciec,
zaprowadził mnie do piwnicy, tam po-
kazał mi borkę: kapustę, kartofle i rekt;
„Nie bij się, w czasie wojny głodu nie zarwasz.
Potem ukazało mi się, że ugnęło na miasto,
to, nie było już tam żadnej Markaty,
tylko sami legionisi, a misarzy nima-
ni ugnęło, zaś Krzysztof Głęboki
dał mi mapę, na której widziałem
granicę Gólski ugnęła daleko na
północ i wschód od Piwnego i Dubna.
Tego dnia rano przysłał mi Kolega Chy-
miakowski jeden korek kartofli, potem
znowu Kolega Chyński przysłał jeden korek
Gólski przysłał brat mój Adam,
przysłał pięć korek, kapustę, koninę i

74
przysłał nieco pieniędzy. Nareszcie przys-
łał inspektor wojny Genon Głęboki przys-
łał mi znowu korek korek kartofel, ale tych
nie przysłał, bo byli biedniejsi odemnie.
Muszę tu również wspomnieć o swoim
ciotce, który przysłał mi, by na-
zwać jego nie załatwił wspomnień. Jest
to grono - Katoński Krzysztof Głęboki,
prochów: Bobulini. Ten dwudziestym
się o widzie miasteczku Buracka,
przejechał w gorącej drodze do miasteczka
naftian i ugnęł mi miasteczko, sam Głęboki,
został ugnęł mi kartofli, faroli i bu-
nów. Z tych ugnęł mi miasteczko miasteczko,
Katoński miasteczko, a jednog prędko mnie
Dorini Krzysztof Głęboki przysłał, ugnę-
ł kartofle przysłał, a znowu nie potrzebuję

urat, roudat je Kolesom. Naturalnie było
to dla Kolesow w tych ciwilich urach
bardzo wielka pomoc.
Ciesi' wisc racnemu Kolesowi i porucznym
mian Kaniom wsi Bobulince.

Nie wytlomaczone drowne zjawisko:

Miatem zupraj chodric' codziennie na
ementam na Budowie. Tole to ledy nad
morka pomysly budynku szkolnego i
~~przepasistego~~ jarm. Tam zmoiwany dmiot
Daniki za duse zmarlych, przysluchi
walem sie dalekim dmiotom armotnim,
ktore berustanni bity i bity pod Dymysilem.
Bylo to 29 pazdziernika r. 1414. I mapę
w neta wedlug gramoty dmiot, miorliu
i domyslam sie, gdzie to oddaję sie

75
bity. Nawas na potumionej dmy tyng
cigi li' oddach mych synow legimistow i
ich westchnienia i tyng wypranie kull
dmiotow i ich kawalinow. Kozimow
zawcam sie na rokod i odstawam oddach
mego najstarszego syna Jorefa. Mylatem
i porzadku, ze to halucynacja, leu
wypranie ich oddach i dmiot tyngatem.
Potem codziem chodritem na ementam, a
po odmowieniu pocierne za duse zmar
tych niedtem dalej na Fedor i dmiotem
w ciny, gdzie sie moi synowie znajdaja
i zausse wiadriatem, w dtovej dtrnie wal
na. Kienes we nie wiadriamy ich dtrny
i to rownoczesnie ja i moja siona. Edy
poiniej synowie moi wrócili, opowiadali
nam, ze w dtrny byli rownoczesnie dtrny,

uciekali Madjar na Konin, a za nim go-
mto drierieci Roskow. Karas Madjar
stangt, i schrowat sie pod debem,
reking tam winie na polu i zarzet
Arzelac. Towalst. trzech Roskow,
a reszta ucieklo. Madjar nawrocil
Konin i puzochat w strong Torok.

— Jakos w polowie miesizca wrzesnia
puzost misary Markolami willei poplochi
Oto warianty na Czarnym Masic rat.
dat dat emac, i z Dyrkowickiego same
idz Austriacy. Wybiegli Markole i re-
uceli Ruzsaci: „Ocho! Ocho!” i z re-
nalinami w notce poklucili sie w wypr-
dach uniwid naszej Rukungy i
uciekali. Mienkajacy z ulicy Rybli Riezura
popures trawali sie i zarzeli uciekac,

77
ale strach minat prosko i Karano ratda.
tom rejsi z rozimowanego stanowiska.
Co to bylo? Wieracie bitych dwuch
rolniemy schowato sie w lesie i croke,
li, poniewaz nie mieli co jeść, ugliczli
z lam na Przedmiescie obok Dura,
ura. Tam ich natychmiast przebrano i
Karano im Kupac Rantyle, do nie,
urli nie dostali sie, chasias Markale
rukali za nimi po domach.

Trybuchowiczy wtopry mieli kaski
austriackie ubrania. Ras przebrali sie
i pokarali sie Markatom, Ruzymyeli,
ze to austriacki patrol. Zepityly sie ne,
tychmiast ^{spasali} chupow z sterach uci, ci
stosyli se wanytkich dnu kas kas tuz,
buchowicki i pyrkowicki do okole

ze wsi i Rich Anon, między na Rappach
byli: nawet dwi chłopcy, którzy już nie
ubranie wpięcone krawaty i portki, ale
naturalnie ni Rapp nie malesiono. Potem
na Rano po do mach ze austriackimi
ubraniami, ale nie nie malesiono. Tę,
budowcy imiali się ze Dreptytura, ale
chłopów ni Rapp nie wydat, bo byli
ze ten figiel dąstał nohakami.

z powodu ustawięcej strzelaniny
w Głompach mnóstwo dli Rappie
wzięty niekato jowami na północ.
Wiariano mienar cato gromady dli Rapp,
a Dreptytur chętnie na nie pozwol
Rapp przez cato miasto niekato dli
wamy i nie dety się chłopci, chociaż
ty się ze ich i walców na ni mi

78
gonić. — Aż nas pokazał się obcy,
ni jeleni, dusy jak Rapp. Wzięto na ni
na pozwolenie do 30 cioro laci i Dę,
tytorem na czoło, od jeleni niekato
Nawet ni Rapp wzięto się pokorywać,
ale te były baner atwino.

Imieniny cara.

Nadenty imieniny cara Mikołaja II. w
dniu 14. grudnia r. 1914. Natomiast w
tym mieście pomysłowi niekato
chłopcy i wieśniacy w otwartych
porapalaci iurce. Miasto miało mg,
głęb, jakby je do Rappie dli
Rapp, przede wszystkim Rappie
iigali się w uciekaniu miasto

i to rym wistery chataj, tym wistery
choryjow wystawit. Wicowem sto
brudynen Rady powiatowej, gdzie
obecnie znajduje się "Ujezd" po
kapłanów lampionu i Karano w
ciężki, w własne tegu elnie. Następnie
mieli zdobyć Imię i doć do jako
mieszek carowskiego Mirosława II.
Głównym uzupełnieniem tego to przez
sterowanie mieszkaniami burmistrzów Stern
podarował cesarowi Franciszkowi II
Józefowi I miasto Belgrad, he ania
chwałę Medynki ze Sternem po mieście
i nabrał po piwnicach wina i znalazł
je na węgiersko-katolickim piwie,
stanie. Oto to wina mianem roku.
musi się poturczyć i stanąć

5.75
Imię Riego. Urodzony Medynki
ze zdobytych zdobył węgiersko wina do
"Ujezd" Janowiana i zdobył mury.
Na stala na ulicy w R. Rady powiatowej,
tęcej po wczesnym wieczorem. Jan
stano w wnie sto 200 zdobył w we
dusich zdobył w prostej linii zdobył
rych. — Nawet staje przed frontem po
Medynki i rekomendował: "Imię!"
w Radoży zdobył nabrał węgiersko piwie,
odkrył, co on dalej powie
"Franki won." a zdobył węgiersko
gębi woble. Potem węgiersko węgiersko
węgiersko Pochli:
"Stawa narodził wielkome
imperatore!" zdobył węgiersko
węgiersko zdobył 200. zdobył zdobył.

Dotem wygrała muzykę, a wyśko zachwiała...
to: "Dzień carycy chrani."

Nawet to było mnóstwo rydów w czapkach
na głowie przypatrując się tej scenie i w
netnie nie zauważyli, że ze uśmiech ich
wron stoczyli ich rękami z napaściami
w ręku. Wtem odwraca się Medziński i
krzyknął: "Furanki wron!" (Kiedzi uśmiech)
ale rydri czy nie rozumie, czy uśmiech
zgięty w rękach tego rydri, czapki
nie zdzieli. W jednej chwili zarys ich
bici ze uśmiech ich wron napaściami
rydri dźwięki uśmiech, ale: "Ne brat."
(nie wolno) murich uśmiech na murich
bez czapki z uśmiech mi głowie, głowie
rydri uśmiech no to uśmiech napaściami

po głowie, że pościł remonto ry i murich no
do domu kamień.

Idę to w "Giesarie
ry ciem, nadziedzi piskis ryd i murich
po cichu: "Tu w "Giesarie
bal sprawa, a tam piskis Giesarie
paskis dżis 40.000 Murkati!"

Wiesi ta blyskawicznie wron i piskis,
ary zpromadrony publikus dżis i ry,
piskis Murkati. W gozery piskis
t. j. punktualnie o gozery y e' ude,
wron nadziedzi na piskis ryd
Ronia Rorak z depary w rękis.
Glonia potory man ma na uśmiech,
a on cempury, uśmiech do dżis
ty tyra. Tam uśmiech piskis, piskis

mi, ary nini był Krizus Kistajko, bur-
mistrz Tarn i pan Główny Sąd. Oty-
ła Kozłowa w namowej dekolowanej
sukni i rós na pienslach (stę-
pnie w tym czasie była rós, myśla-
mota?). Nagle w Aljedzie wsi-
łknie iuratta i championy, a tłum
wręcało do domu. Wapery tej
były raporne niyfortunne uścis-
kankantów odpraszono, a gdy się
upominali i pruli o raptach, Kozłowa
się pokazał im nakięty.

W tym samym dniu na Kieraw w
Stanisławowie, by na rynek i na
ulicy "A. B." były wzmianowane
championy w odległości jednego metra
jedem od drugiego, ale już o grzecz-
ności

piętej winowem Karano championy poru-
wali i iuratta porzucił.

W sprawie tej najciekawsze jest to, że
rydri o godziny wcześnie widzieli o
porawie Muskali pod Tremyilem, nielli
dotyżące władze reszys Pie.

Gubernator Dobriński wydał więc roz-
kaz, że rydri nie wolno wydatkać się
z miejsca pobytu, nawet i jednej wsi
do drugiej nie wolno im było chodzić.
Staroby z nich, jeśli chiał podwójować
miał mieć przepustkę, za którą im
"Aljedzie" Karano wliczali. Aljed?
Gdy rydri pokazał raptach przepust-
kę, ten natychmiast ją prawił, a ryd-
dat Kopycki. Główny raptach Kozłowa
tował się Kozłowa Kopyckami, —

ale, stawsaj "brat ruble i mę tureba
luto mić iadne, pnapuści. Gladu
Marka da się tatero pnapuści, - a je
dnak z tym wyszedł mę to ludzie
uciesi, tykła treba ich umieć wzięć
za serce.

Tęże nie mierniki; były
bardzo się w Markach po laty. W do-
mach pod kamieniem Kwatrowata pnapu-
tam pnapu Rikla miernik kompanja
Marka, dopiero w styczniu Karano
im iść na front, a były w star-
lament. Jedną z nich dało iadło w domu
Markowi w kapłan na ryje, a
Marka, George go, miewit: "ja to wemę,
to to mi nie zawodzi, ale biada wam, gę-
nas polip, a bęsiemy tedy wracę."

52
Czyli Gniwali się Kieria, a wurególnie
Kieria Wruka, wyskazywał Kieria
stamane wiany matrici Kieria, ale to mato
pomagało. Na Dordleim miernika panna
Fijat Kieria, strake i ludna striewryne
Marka, Karateruży w ich domu, zalko-
chat się w striewrynie i chiał się z mę
orienć, mōwice, że ma w domu 40.
deniatu ziemi. Fijat Kieria ~~z~~ radzi-
ła Kieria, czy mōie wzięć za Marka.
Kieria odpowiedzi i ona Markowi samou-
ta. Ten jednak odmowę wzięt wbie tak
do serca, że wgnęst z nabitym Karali-
nam na ulicę i tam strzelit do siebie.
Kieria na miejscu. Dochowane go w
strawiey Frumii. Panna Fijat Kieria

nto za konduktem pogrzebowym i pła-
cata, jednakże nie była wimog jego śmier-
ci. Następnie tego Markala wzięto na nas
wielkie wrażenie, wszyscy poznali, że Markal
Rochowiec umie.

— Później przyszedł do budynku
wtedy tegoż jakiegoś oficera, ugroźliwego
wzrostu, dość młody, nader inteligentny,
mówił po rosyjsku i mówił o pokazaniu
mu samych rosyjskich. Następnie Kobię
Gleffermiher i rosyjskiego i oficera
wimoga. Dziwnie rzecz, Golałowski
nie zdaje, jeśli do Markala panie narze-
nem rosyjskim, to go Markal rozumie,
tylkożem Markala tym narzemem pogard-
draż, widziatem Markala, który z najwięk-
szą pogardą umiał kłamać na temat, jeśli

ona była napisana w nauce rosyjskim.

— Porozumiałem się z tym oficera rosyjskim po
rosyjsku, a on do mnie mówi:

„Gawiedź po polsku, bo ja po chachłacku
nie rozumiem.” Markale Rusinów nie,
słuchaj chachłacki. (chachot).

Porozumiałem się w końcu jego i rosyjskim i do-
nale rozumiejącym się. Tymczasem w końcu
i nale były udekorowane przesiennymi ro-
sami, ornamentami i obrazami. Przy
tam wizerunki Królów polskich Matejki,
obrazy Grotziera i obraz z powieści:
„Ogniem i mieczem” Sienkiewicza. Oficer
przyglądał się wszystkim dookoła,
nawet zawstydził: „Słuchajcie to był
bahadior!”

„Wiesz pan co to? Trylogia?
rytmus.”

"Oja polska literatury nam..
czego się odwracamy, mówimy, że i my
znamy Turgeniewa, Tolstaja, Dostojewskiego,
Dunkena i innych naszych pisarzy.
Staliśmy przed cyklem obrazów Intencja.
"Wojna" a Aficer rzekł:

"To prawdziwy malarz poeta i artysta"
Ja zaś odwróciłem: "Ruszenie nagle wzmorsze
podobnego mu duchem, Wierszowemu."
"Tak, Wierszowemu to stała się."
Ja nato: "Tacy mistrze jak Wierszowski,
Gogol, Dostojewski, Dostojewski, to wiesz, że
stała się, dane są narodzić, ale i dalej być."
"Takie to bardzo mi się podobne,
brato, potem wyświadczył z portfela jakiegoś
Ruskiego i dał mi je do przeczytania. Brato

84
to odebrała wielkiego księcia Mikołaja
Mikołajewicza do Petersburga drukowane
po polsku i rusyjsku i wstąpił do nas:
"Wojna Polacy Polacy już macie." Pociągnął
nas w swoim wyjątkowym i wyjątkowym
kawałku marażyście wzięta się po Petersburgu
wzięta, i owo miasto zjechał sam wielki
książę Mikołaj Mikołajewicz. W dniu, w którym
był u nas, chcieliśmy i wzięli po
oficerów, którzy kwatrowali, a gdy gdzieś zastali
pijanymi oficerów, zniknęli się i idąc
im opośledzi. Gdyśmy potem opisywali oficerów
w naszym wyjątkowym wyjątkowym, który zwrócił
zwrócił nam się, mówili, że to był sam
wielki książę Mikołaj Mikołajewicz.

W Petersburgu był gubernatorem pałacu
Czartoryskich. Przyjechał on do Petersburga

na lustrację i zamerował do siebie wryt „
rich bytych austriackich urzędni ków i
dyrektorów młot. Chciał ich zobrazić i miał
do nich nawet swoje po wyszku, w której
napominał nas, byśmy się znowu wryli po
wyszku, bo cała Galicja należy już do Ro-
si, a kto nie będzie mówił po wyszku,
tego się nie należy. — Nato oderwał się Jakób
Nowacki, urzędnik podatkowy, ciekawie
niektórzy, ale bardzo odważnie i mający od-
ważny głos:

„Jeszcze wręca trawa, pókiż kto
nie świdry będzie i nie świdry nie wie, co
do niego należyć będzie, więc na urzędzie nie
wyszki jego jeszcze jeszcze jest czas.”
Chartoryskiś i drwił się bardzo, i i pisał
tak i miał głosno jemu zaprotęstować, popa-
trał na Nowackiego i rzekł:

„Wie pan tak głosu!”

Nowacki odpowiedział:

„To już i wam mam taki głos.”

Chartoryskiś już nie nie odpowiedział,
kazał wrytym odejść.

— W młocie wydziałowej i innej była
przed wrym młota kuchnia, gdzie panien „
i wryty się gotować, a co ugotowały musiały
ty same zjeść. Była tam duża kuchnia,
kuchni miedziane, trzy wielkie naczynia, a w nich
piękne porcelanowe talerze, aluminiowe
naczynia, łyżki, widelce, noże. Zarobek do
przed wrym 8.000 Kown. Jedna i naczynia
chleb mając długie żerz, wychlapały
się niecierwinię przed wrytym o
tej kuchni. To naczynia po obiedzie przę-
nę do młoty ze sanitarnymi, kazał

myślę, że przeciwko nam, zabrano wziętą
nie narzucił, tak, ~~nie~~ rzućcie i wziętą
to jako zdobyty wojenny i wzięty przepadł.
Ze żydami postępowano bardzo
krótko, jeżeli którego z nich nie
miał w domu, tak natychmiast pro-
wadzono go do „Ujedu“, było to
15. maja i to nie po spodniach
ale po gulej koszuli, aż krew ciekła.
Wielki strach padł na Izraela,
starali się więc chwycić jego
w ręce, aby potem z tym większym
wzajemnością wziętą na go,
jako. Wyobraźcie sobie, co miało
wziętą mas kłótni. Owe kłótnie
wzięły ogromniaste tablice i in-
wienki z napisami wziętymi n.p.

54
„Tabacznia Tawka“ i t.p.

Głównie młodych przebrano w uniformy
muskietów. Długo ulicy Batorego był
muskietami dom mieszkalny i pte-
no inspektora policyjnego Stefana,
jaki tam dał napis, a ten odpowie-
dzał: „Pracownia Tawka“
Jaki ten iart Moskale go aresztowali
i wzięli do Rosji. Wywieziono również
Kłótnie, nawiązała się Otkrowienie,
Kłótnie, Kłótnie, Kłótnie, Kłótnie,
ale Papież Kłótnie i wielu innych
Kłótnie i jego Kłótnie potrafił wziętą
wziętą pieniężną, Kłótnie wziętą Kłótnie,
wziętą wziętą wziętą wziętą wziętą
wziętą Kłótnie. Kłótnie ich sprawa
jako Kłótnie wziętą wziętą

puszczono pod Konurjem w Stronę Tat,
w pole, ten dał im do porannika, że
mogą się wykąpać. Tak dano piero,
a było ich dwudziestu, aż do Chodarsko-
wa. Tam przybyli Kilkanaście
sich tygiel rubli, dali je Konurjce,
mu ich zandarmowi. Ten Strymomny
piniędre, wrócił, podwładnymi mu
saldatami do Burasa, a przytę 20,
stał na drodze. Odgrazali się, przy-
sternowi, mówiąc: „Kaman winiła me
mubienicy na pięćdziesiąt toki wyro-
ki, ale Sterna mubienica powiła me
być o jeden toki wyroki.”

Wartości w nocy we wst
Nagórnika był się w wojen au-
striański hornik (szlachetny) i miał

87
również w nocy od czasu do czasu grać
na trąbce. W domu hrabiego Słobkiewicza
był wartownikiem stary Grednicki, ten również
grał na rogu i tak w nocy se sobą wz-
mawiali jak się przydało ze straszeniem
litewskim z przemian: „Grasyme.” Teraz
w czasie wojny gracie swo ustalo. Trę-
bas i Nagórnika przypomniał sobie na-
wój sturę i zagrat na trąbce o górnika
nie 10 w nocy austriackę pobudkę. Na
ten straszenie odzyskał swą węgry
kastale i powstał ogromny wprost w
miesie. Saldaci genis i karabinami.
Wpadli do „Ujerdu”, wyprędrili się sta-
ni 12. praskich koni, które kłębili się
ponadwał towarzyszy szlachetnym, mro-
czono powozy, czynowicy bieżą.

Tręty tyrowa i córkami Mica, Jlica i Morung
i inne Kobiety wrzasku i lamentu:

"Austrijci napadają na miasto."

Jeźdźca Nistonenko, naczelnik Kozaków,
wystał przeciwko Kozakom na zwiady i
ci śladali niepostrzeżenie, jak
wli w najlepsze wygrywał i odebrał
mu trochę. Jakoś imiennie było w Bu-
czacu co nie miało. Jak to ma to
drzwi napiera goni!

Ow Nistonenko był to prawdziwy Ukraińiec,
nie podany wany, ale nader uroczy.

Był w Buczacu, dostał do wykupu, Ma-
risz "Malerewskiego i mówił, że podobny
piękną poezję nigdy nie dostał. Ostatek
bardzo kochał i wygrał u nich. W mi-
nucie stępnia Kozakom ma pójść ze swym

58
oddziałem w Jankuty i tam zginął, może
nawet od polskiej kuli, gdyż tam stał
wówczas legioniszi, których narażono im
atakować. Analem go odbić i wysyłać
za nim bardzo łatwo. Z odriatu jego
zdrowego z 400. ludźmi, ceterum tylko wro-
ciło, a wrzaskom Murkale mówił:

"Dziś ich carowi do muzeum."

W Medwedowach po litwie uko-
wał się dwóch kadłubów. Dobrejmi re-
chtopów młocił słone i pracowali w po-
ku do późnej wiosny r. 1915. W tym czasie
nie Kozakom pewnej Kobiety władała na ciele
pół i niewolniczkę. Wójt otaku-
wał i słone na istny Kozak, Kozak
baba nie tylko słone mi niepocięte,
ale pocięte do "Mysza", wskazywał wójt,

że we uni wkręcają się Madriany, wie,
o nich wie i nie dać o nich znać do
właściwych morki i wrogi: Septylyer natych „
miast wysłał rądowników po Madriany,
a bawie Karat przyjeżdżać w nroty po ca „
plata. Madriany odstawia do Turcji, a
wiedzi i otmienie płakali. W nroty przyjeżdżać
nroty po rądowników i otmienie bawie,
a Septylyer do niej mowić:
„Giedzieli Madriany spotkajcie w Medwie „
dowca, niechby byli niedzieli, ja o nich
nie wiadom, Tyś ich jednak odwrócić,
a ja musiałem podać na ich try. Tyś ich „
dowca natych i rądowników..... Giej! Giej!
ne, a da jej piętnaście! „

Skona zaprowadzić bawie do skórnym
tom pędzono ją na trawie i po górze skórnym

89
tak obito, że ledwie powsta do domu i bawie,
nroty całą drogę.

Matam Bergstof Kupił w Dolem i bawie do
spółki i innymi rądownikami całą jurę rądownik,
Dziurawo rądownik do Dolem, bawie „
nroty, bawie byto bawie, rądownik i bawie „
cie. Nadmiał nroty rądownik, bawie i bawie „
rądownik i bawie do „Giejdu. Tam je skona „
Giejdu, a Bergstof i jego „
ni to bawie po górze skórnym po bawie „
nroty i rądownik i bawie.

Matam Dziurawo, nroty i bawie na rądownik „
bawie, rądownik na rądownik i bawie „
nroty i bawie bawie. Nadmiał rądownik „
rądownik i bawie i bawie. Giejdu i bawie „
nroty i bawie. Ustąpił to rądownik „
zaprowadzić rądownik i bawie do skórnym „

bipni. Tam się nie było o nic nie pytano,
tylko przy chłopcu potężnie rydło się mu
tętno i dano się na gołą skórę 15 na
kaję. Chłopca przyprowadzono na jej kąt i
wyprowadzono go na śmierć.
O tak to była sprawiedliwość!

Odwrot Moskali z Głupot.

Tak trwało to do 22 lutego r. 1915. Też nocą
pojechał w Kijów mój przyjaciel Moskalami
wielki ruch. Wont do miasta od strony Kijowa,
na i z nad Dniepru od Łucka i z tamtych,
niez Moskali samych. Tamarców. Łączy
wielkie, języczne o bezwzględnej wprawie kare-
my, ale wszyscy jacyś. Anarchości, anarchizmi
i przerwani. Wiele z nich było bez butów,
bez kołnierzy, bez broni, mogli ich być

70
młotami obwiązanymi, a wszyscy bez wy-
jątku kłeli: „Czort patrzeć! „
Jeden z tych oddziałów prowadził Dział,
nazwiskiem Jendy Kowalski. Dążył on
na Kijów i wpadł do naszej szkoły. Muratow
z nim obeszli wszystkie sale szkolne i
Kijów, a on zobaczywszy tak pis „
Kne i Kijów nie zgodzić się, nie!
„ Kłania tak się Kijów budynku, nie!
ci wszyscy zniszczeni. „

Tak też, a nie, idąc z Kijów w Kijów
800 ludzi zajęli całą budynkę. Teraz dopie-
ro rozpoczęło się w mej szkole gospodarstwo
na wojenną. Cała budynka została od tej
potem podanych butów, uderzeni Kijów
nowe, w dzień i w noc było głośno jak
w ulu, a natarci Kijów nalegały na worki.

Tak sliama nłota jui w Litku dmiach
była nie do porwania, to xadoci wsiętko
obdarli i xmiryli, nasy i Kizs Romi po
rozbięci, a dokumentami nłolnyni w
pięciach palili, tawli nłolne wsiętko
na podwórku, tam je wstano i palono
nimi w pięciach, a wie naturalnie pstręby
odbięci pręto i okien. W tej kamelompi
nłolnej, tui obłot nego mienkama uwa
dowito nie wsiem podoficorów. Byli to
lucnie wprawdzie bez wsiętko wsiętko
nia, ale mader wsiętko. Tam wsiętko
mider wsiętko nie Tomiścu, drugi
Tolstaj, eas następni Treggin, Kondurkow,
Morkow i Lulkin. Miotam w Klaridulij
i samowar nłolny na 30 rubli (60
nłolnok). Ten samowar był cięgie

91
w ruchu od godziń czerwiec rano do godzi
ny 10. wsiętko, a Kizs i nłol wsiętko
dziennie co najmniej 30 rubli w tui
wsiętko czerwiec. Smialiśmy nie i nłol, że
przez ich Kizs pstrętki wsiętko, pot
wsiętko w godziń pręto wsiętko i alomliki
Juli prętkiem niemac okłoke, miera, miera,
Tominy, czerwiec, to wsiętko mider pot
wsiętko i nas wsiętko. Nie wsiętko
eas pstrętki ten byto dla mider wsiętko
Lulki wsiętko wsiętko. Gwoliśmy nie
dopuścić, wsiętko nłol wsiętko. I po
wsiętko miera, ale w Kizs i al
wsiętko im wsiętko i tui wsiętko:
„ Od pstrętki bierzemy nie w Kizs, to
ile tam nłolny przez ten was pstrętki, tui
nłol nie sliay, a najbardziej nam

do kasyli te Polarki (legionisici).
Taki czołyk wlecie gorio cicharem do
rowu, ubi schowa sie na skutek, brze i
brze i karabim, a nigdy nie chybia.
Ludzie jak dęby padają od takiego my-
ka, a ślady nie żywcem nie da. Taki
zakreślenie nie cofa i tych gór punklept
i stali się strom niedaleko Głotarny
nad mienią Ditynka, nie widzieliśmy
o niczym. Długo jak raność brzo armaty
i karabiny! Le wyszedł strom nas
stawać. Zakreślenie nie ze mną, a tu ze
strachu nie można niczego znaleźć, ani
Kosciuszko, ani Ogiński, ani Jędrzejowicz. Karabiny
namy wiekosi, a kule nas doprowadziły.
W namy Ditynka i w Dymie zginęło nas
26.000. Widzieliśmy gościncom całą

92
maną. Wtem wpadła pasierb nas ol,
brzymie puka (kula), a nas trzysta pa-
do na płan. Inneż munda do ~~wybie~~ rowu,
myślatem, iem pórugi nał, ale ustatem
i tak ucieliśmy na Obierku (Obierku),
bez jarmia as do Burau. Było nas 60.000
a dui i nary dui tytu gorka ludri ze,
kata "Jony walczył miot, a był on prze-
wójny profesor gimnazjalny :
"Czy to nie ustatem dla XX-go wieku,
który ma praeis praeis do cyniści,
aby ludri mordowali si, gorzy nieli
dnapienie ~~nie~~ kurimela i to i jukij
purygny? Kato aby dynastie i ci, co
si Kato nich kregi miot ugięty, daktakli,
a ty biding narroic gin. Leci nam rani"

nili Austriacy. Niemcy, Polacy, i wysła-
no nas przeciw nim, a głupi naród
zamiast pójść i zniszczyć tych podstęp-
ny i tę Kamaryllę dawać, idzie met-
dował niewinnym bliźnim, który tak
nemo chce żyć, jak i my."

Wówczas po nas pierwszy tyranem
pół Markale przeklinali sora. Uka-
zeli się ludźmi uczciwymi, nie takimi,
jak u nas tu o nich opowiadano
Gładzi Murat, i o takich wschodnich
mowinąj umiał doskonale po rzyjsku
cytaty i pisać, bo mógł napisać o to, aby
by rożenni Markale mieli doświadczyć,
przez gdy Polakom nie było wolno wręczyć się,
chyba po rzyjsku. Anali oni wziętych
filosofów, a jeden z nich przekurzał

91
się, że cytat nawet Romana. Ja mu
mówiłem: „Danie, ja ci stany
i riny. Romana w mojej bibliotece miałem
ten nie odwrócić tej Kiedzi cytat,
by mi nie wytarło z serca tej miłości i ku
Boże, który otrzymałem w mojej młodości
mich redaktorów." Także nato zmiłował

Pracując opowiadano, że w Rusji wzięty nie
był. Jakas trzeciego dnia po pracy,
sieu Samarców do Petersburga spotykałem
na targowicy rzyjskiej i rzyjskiej. Mówiono,
co mogą być wstrząsane. Tymczasem
przyniesiono karkę, potrawę na niej
zatkana i dano mu 50. rubli.
Stronę złanego człowieka zanieśli do
ambulansu i zanieśli do szpitala.

Sadoci mówili, że to jest kara goła od
wstrzelania, bo przy wstrzelaniu coś
niekiedy odrośnięcie, a po strymania 50.
nakaję coś niekiedy ma wewnątrz pordli.
jane i do roku musi umrzeć.

"Coś się zbrodnia usypit oświciet, i go w
tak strasny sposób ukarano?"

"Kwarant, ukradł i magazynu ctery funty
cukru i wradł go kolegom."

"Przebie to grzech na tak mały rzecz tak
srezo strasnie karać."

"To dla państwa tak być musi" mówił
Fomicer, "jeżeli on jakimś jeudejem, lub
jakimś brydowem ukradł choćby milion rub-
li, to mu nie nie będzie, a nawet dostad-
by pochwały, jeżeli to sportnie i spon-
tanie zrobił, ale z magazynu

Karionnoho (magazynu, wstrzelano)
nie lic" (nie wolno).

Narazem było znów innego sadaka ma-
podawian p. Illime Rogoski Rigo wot,
że będzie brydow, ukradł i wstrzelano ma-
gazynu parę latów. Tego również poma-
wianego na czerwoną i żółtą wstrzelano
do ambulansu i rannego do szpitala.

— Pomieszkanie moje u Tuziła samkag,
tam na Klus i Dłotk, a sam wstrzelano naj-
niebezpieczniejsze strasne przeniesienie i do
budynku strasnego. Tymczasem dano
mi znać, że moje prywatne mieszkanie za-
jęli Samary. Przyszedłem na miejsce ...
... dawał miśnienie, nasy porobił, a
i tak Rospow uszedł usypit mały mały i
mały song. Karkale je podarł i porobił

wbie i tego omierki do butów. Dziś
tych było do 40 stu. Jedni spali, inni
nie śpieli; pili wódki, zaś inni gotowali
potrawy w baniach, spluwali
i w nocniku. Niatem do Lill uła
mógł kłócić, lecz one postanowiły nie
pożalić, nie chciały być pieką, bo niemi
pale no. Nawet okulary moje kłócił
nie mógł; wiały na oknie. Ja wtedy
nieumiejętnie przystawia: „Man muss zum
bösen Spiel eine gute Aine machen.“ Janie
dratam gresnie: „Idra'st.“ Capi
wiedriano mi gresnie, a jeden z kłóci
pyta mnie: „Kto wy?“
„Ja charain (gusportar), a le węgierskie
moje.“
„To wy nie jeste?“ pyta dalej.

„Nie, jestem chorowianin, natolik.“

Nato natad mowi:

„O ile się dale, bramy myśli, że to węgierskie
juzaja, dlatego mi tyle wady i woli;
przepraszam was.“

Nie mógł co powiedzieć, bo ich kłócić jeszcze nie
mógł, więc jeden z nich mówi:

„Charain, a moie kartonli?“ kłóci,

„Kam, chorowianin, a dam wam.“

Ponieważ jeden z nich i wotkiem do nio,
ty, datam mu i pot. Kora kartonli i
nie mógł natem, że to ja mi przypała
i natam mi nawet i mi mi je
nam walerji. Gdy przyszedł end
do nich, przyszedł mnie gresnie, więcej
nie woli, a jeden z nich reze:
„Janie, wy do wy, my wam takę prz.“

Kresi woli li, tyle nłód unęzari li, a
my nam zato Kartonski doli. "

Arriatem i nini wiłki potkusturaci, ty i
toni patie, ale nrazu nie pitem, bo us,
ariatem w parich naryniach omi ten
nraz gotowali.

Wogile nnysej raldaci byli na ty us, nny
oandz regongureni, a jeden z nich mowit:
"Doto nas tu, czy my nie własnym domu
nie mamy co jesi? Noj majętek w domu
want pureso milion rubli, a ja tu stwan
mymierom i nuszliwym nie nrazę, se
pan mi Kartofle pudaowat. Czy my
tej Galicji potuzebujemy? Czy wie mie,
my ję po Kartatku do Rieniemi? Chyba
car chce byci wiekzym panem, ale nie my."
"Da! da!" mowili inni raldaci.

Qui wówczas puzerowali smę, i w Ruspi
męgi domę się jęki wielki puzerow,
bo Samarcy to prawic rdeenni Markale,
a jednak tak się puzerowem o carze nny,
warali.

Chereńcy.

Od tego nam t.j. w odwołu Markale
spad Glaspak był w Samarcy nny wielki
ruk, w jedni netaoci puzerowali, inni w,
nwarici, supetnio tak nny jęki w mrowi,
nny, gory je kto nny, nwarali. Nnusznie
męgi Chereńcy.

Karas z potętkiem wujny jęsię przed
wejsiem Markale do miasta mienkowsy
chreścipenie inquirowali na domach obrazy
Suzetny, chęć się odróinić od ydów.

Każda kobieta starała się mieć na widzie
krytyk, — nie ~~z~~ z pokusności to było —
o nie, — tylko aby już Rosak nie zaburzał.
Dziewie otyła pani tak mocno się brata,
że na oburzymim moym bruchu powiesiła
włose obras. Nie było to jednak długi, gdyż
wkrótce przekonała się, że diabeł nie taki
straszny, jak go malują.

Przed przyjściem Czeskiej wpała
Kedywłhi rokosz, by mieszkający i
do niego porzucić brzy i pachole
je po domach, bo Czeskiej to
poganie, a Świętusi chrześcijni
nie byli ich potrzebni. Wkrótce
pasta choli, imi nie, ale dla cie.
Czeskiej sprawa ta była zupełnie
straszna. Dwa razy nawet, że dla

ceiny nawet małe dzieci jeździły.

Przyjeżdżali Czeskiej i Roskiej naj,
dalekiego uścisku, las i okienko wa-
li się na nagórnicie i w Kitten po-
bliżich wieśniach obrosł Oursosa, bo
potrzebowali kasy dla swoich Ko-
ni. W każdej chwili było ich
do tysięcy ludzi, las rachmowywali
się długi przyswójcie t. j. mniej
Pradli niżej rokosz i Kaskade, je-
li Kradzież chichoty i narodził się,
co według głębi żołnierskiej
włose do jedzenia, myśli, że w takim
mnie, rokosz gęsty żołnierskiej
można ma przekroczyć, a nawet i-
wielkim jest choiły artystycznym na-
wet pozbicie i ogarnięcie

z nieprzyjemnem. Przybyło ich do pięciu-
tych, a dowiedzieli się, którego
miałem narzuć zamiar w pa-
lacu młodego Ostockiego. Dwa ten
był niegdys' własnością Młotkowskiego
Ostockiego, Tynnego z kuzna'ci sta-
nety Głanowskiego. Obydwoje tam
obserwować, których ściany były
ordobione mackami Hszelkami,
turackimi janczarkami, karstowymi
i mackami obrotami, starożytnymi
polskimi rep. ryckimi i obrotami,
mickami i janczarkami. Ściany i inne
włók i obrotami były obrotowymi
mackami i karkami w Głanowskim.
Gracownia tych mack i najdaje się

48
oraz i jeszcze nad Strygą daleko od
miast i ni kama obrotami nie wst.,
no tam wchodzą. Sekret wst.,
nia tych Stryg mack i naj,
daje się, w mackie Głanowskich
i dąg mack, których to spro-
ważt jeszcze starożytna Głanowska,
która Stryga, garo niegdys' nie,
nabrano Stryg i dągienne party
Stryga. Dwa tych Stryg cho-
dzą do mnie do wst., wst. sta-
ny majster raprowit mnie nas wst.
i rykami do swej prawni. Wst.
lis my tam endownic pieknie i kark.
ning o najrzymi i wst. wst. i
Kolorack. Stryg nam jedną
mackę wst. i J. W. Kolorack.

wyjętych, całą: prawdziwego chin' „
którego jedwabiu. Makata miata
dwa metry długości, a dwa metry
szerokości. Po złożeniu można je
było schować do kieszeni. Takie
makaty można także nosić do ziemi
(stawa majstra) a po stu latach
nie zmienią się wcale. Tane makaty
były tanie. Pytałem Nagóranis: „Kiedy
od czego zależy cena makat? Kto
poinformował mi, że nie od użytych
materiałów, ale od wzoru i gustu Kupca „
począł, Trafiło mi bowiem, że nie „
jedna makata, której długość i szerokość
było robić i więcej materiału na nią
wzięto mniej Runtuwala, niżeli inni „
którzy przecięli w Kano.

6.
Dla czego pan nie robisz droższych makat? „
pytam, nato mójster:

„To odemnie nie zależy, bo dwóch makat
zupetnie do siebie podobnych zrobić nie
można i Resida jest imma. Nieraz mały
dodatek, ornament, lub Ruratak, dobiór
barwy dodany zupetnie bezuślednie pod „
myślną lub wzorową cenę makat. Pyt „
chodźli tu do mnie rożne „birta franty „
ale podgryzając, jak my to wbiemy, ale
takich ja tu nie pamiętam „Tore ze dze „
re „poinformowałem im.

Ciekawość: Nagóranis mój, że po „
chwacie i parcie słabiej. Makaty te
sprzedają we Lwowie w Baranie Kwa „
począł, a Kupcy je nurego mie Angli „
cy przysyłają do Lwowa. Kulwichi

Polacy dawno zapomnieli o państwach
tatarskich i o mactwach Krapowej roboty,
a ściany oddawali wieniecłom dyure,
namu wbiwonym z Kłaków. More te,
was to nie zmieni. Trach, który zamieszkał
w pałacu bratniego był wczasywicie
bratem natcha perskiego i miał pretensję
do tronu perskiego, ale po pakich
wzrachach w Persji zbiegł do Moskwy,
a car pouczył mu dowiedzieć nad
kreśniami. Takie gościnie carowie
lubią uarichai zbiegłym uschwanim
emirów, gdyż i tego mają pretekst
do napadu na tatarskie kraje. Coś podobne
onego mamy także w naszej historii
polskiej, gdyż Chigier, brat Bolesława
Krzysztofa i Władysława II. zbiegli

do Niemiec i szukali pomocy u niemieckich
cesarzy. Najbliżej turkowskie państwo
samego natcha stanowili Polacy, którzy
wtedy bardzo lubili, nawet swoje wrogi,
ma i cały mają ten natcha był pod
ich dworkiem. Widocznie kreśniam nie
wierzył. — Kreśniamy jedźli kreśto po
miercie Krapami wynożymy do 500.
ludzi. Byli to tatarscy o magły i licach,
warużył owar, niektórzy z nich mieli
niewolnic paściwo turawie i własne owce,
lecz wszyscy zgrabnej postaci. Trafia-
li się jeomać między nimi chłopy o
pięknym białym natchem licach,
przyjeżdżali, że to Polacy. Od nich to się
pewne postawiło nazwa: natcha kawkaska.

Chybaż nie głosić mieli baranie, ale nie
tak wygłose i niezgrabne jak u Rusa.
Rus. Tu razem nosili kimbart, kimbart
umieścił nawet w ręce rusie, na ple-
cach Karalima, a młotów mieli
pół. — Mityratem nas w miesie
cisiu monotonny, ale harmonijny
i miły. Tancowaliśmy w tę stronę i spowrotem
opem nasz oddział przeszedł. Tancowali
oni na Romach, a stali porządku na
plantach U. O. Barylianców aż do rynek.
Śpiewali tylko jedno słowo: „Atach”
ale tak harmonijnie i pięknie, że śpiew
ten wcale nie wlił wrażenie, jakby
drugi był. Był to kwartet w tonacji
C, E, G, C₄ — Do mackiewska kre-
cenię nie rozumieją, a w mowie ich

111
słychać było śpiewankę: cz, cz, cz,
stąd nasza kreśnica. Mienią się
w górach Głaukaskich. — Gejuncy
to niemierni. Przyjechał nas do
Ducana jakiś gubernatorski gene-
ral, minister, że Prusowie, czy Gernow
i zamieszkał w hotelu Andermann
przy ulicy Głowej. Stali na bal-
konie, a kreśnicy defilowali przez
nim, jedząc przez miasto w najwielokrotnym
galopie. Nasz nie widział defilujących
oficerów, stąd to tak mało, że konie ich
stały wyprostowane jakby wprost z Rzymu
marmurowe perogi, a przednie nogi koni
nie były zupełnie wyprostowane. Widział
ten nas kreśnica jedząc w wielokrotnym
galopie przez miasto, nasz stał,

Grebeniowi i Ronowi wzięty ogień w
~~z~~ zawrócił i pognął dalej jak
duch potępienicy.

„A step, Ron, Rosat jedne driska duma”
Matusowi.

Ros ulicz przyszedł wstąpił Grebeniowi,
niektórzy stali na Ronach. Nanas
zjawił się na ulicy jakiś dziwny cię-
łotni i gołoty i gnął mu śmielej przez
kopułami Ronkami, leś w tej chwili
Grebeniec schylił się z Ronia, potwał
chłopca, a upadającego spora Rawałda
długo, musiał nim tak ugrabnie na
chodnik, że chłopiec stanął i nimie-
chał się.

Jaśmi mowa Grebenia i
puszczą Ronę młokaję n-barbkoń,

wówczas Grebeniec zmia piłę, narspi-
Rosat Rung na ostrze i pognął do-
lej. To wstąpi, może nawet i lepiej, u-
mieleł ta Rie Rorocy.

— W niedzielę wielkanocną w r. 1915
niedzieliśmy przy stole i dzieliliśmy się
święconym pasłem. Nanas otworzył
się drzwi od naszego pokoju i stanął
we drzwiach jakiś Grebeniec o rła-
chętym wyrazie twarzy. Stanął jak
pasek, a my widzieliśmy i drżącymi nogami
my na niego. Do drugiego milczenia
Grebeniowi dano trzy w orzech i mój-
wi najczystszym polskim językiem:
„Chrystus Pan smartwychwstał!”
„Dawajcie powstać” odpowiadając
„czy pan Polak?”

, Tak Tak jestem, leś już pięć lat
większej mowy nie słyszę i Krępa rękę
mi widziałem."

Kapusiński idąc go na
śniadanie i świąteczne piątko. Dziadziwnie
się nam jako Wójcickowski i Wanku.
my. Dawid u nas kilka godzin, a
potem niósł do nas przychodził i
opowiadał nam różne ciekawe rzeczy
o krewniakach. Był on przyjaźniwy
do osoby samego pana i dobrze mu
się powodziło, miał świetny wójt, tylko
człowiek za Wanku i za polską
mowę. Ochwatę dał mi tabliczkę
grubą nie palec w rozmianę jednego
decymetra Rudratawego. Niekiedy nie
widział, co to było, dopiero nam my.

181
tłumaczył, że to była najlepsza chińska
herbata. Ten Rudratawego myślał, że
2.000 rubli herbata. Dasić było podobne,
ale tej herbaty wielkości zwykłej ziarna.
Kie przeprosi, a myślał, że na kilka
rubli. Trzech innych herbaty nie
pije. To jednak herbata tabliczki,
ale podług gustu ich.

Wreszcie wzmieni
umieci przetworzyć i domy, w których
jajami, kurami i kaczkami, jeżeli jednak
niebawem gdzieś domy lub wiprowe
mieszko, tam w tej chwili myślał, że
podawanie i nie nie ruszyli. Mleko w
Burszcu bardzo porządnie, w burszcu
kami krowy dobił i mleko wypijał.

Także krowy i arciwota nie były, przed

nimi bezpiecznie, ten przede wszystkim
lubował się w dyplomatach.

Doręczył nam listy krewników do Dore
włók, wędli do chaty i nui zabrawiaci nę
i gospodarzom. Jedną chłop, cielec ambliug
i imiaty, zwłotat nęciadów i ci wpożeci
włotkę z krewniami, wżaric Dłórej sa
li to dwóch krewników, jednego wżaric, a
a jeden uciotł do Bursaric i dat nęci
do pałku. Wyptam natychmiast kielka
ariencin krewników i ci spręwaric nęci
chłopów. Myśleliśmy wżaric, że ich pęci nęci,
to Austriacy kielcy to natychmiast bez
wżaric. Tu siedzą wżaric
rom nęci nęci Dłómaric, Dłómaric kielcy
jedną z Dłómaric. Gdy kielcy nęci Dłómaric,
zwłotat nęci nęci z krewników, cielec

on wżaric, kielcy kielcy nęci nęci
nęci, a krewnic spręwaric:

„Gdyby go wżaric, to wżaric nęci nęci,
nęci.“

Wżaric nęci nęci kielcy z kielcy
ni pęci nęci, wżaric nęci z nęci kielcy
nęci; kielcy je wżaric kielcy kielcy
wżaric kielcy kielcy kielcy i pęci kielcy
do domu. Wżaric kielcy krewników
kielcy to wżaric spręwaric.

Gdy krewnic nęci do chaty we wżaric
kielcy kielcy, a wżaric kielcy kielcy
kielcy kielcy kielcy, nęci kielcy na kielcy,
ten kielcy kielcy kielcy kielcy kielcy
ni kielcy krewnic kielcy kielcy i kielcy
kielcy kielcy w nęci. Wżaric kielcy kielcy
kielcy kielcy kielcy kielcy kielcy kielcy

z Abondawang twarz, a inni Czerwiecy
i mienkacy miarta imali sie z niego.

I porzekalem wujny wento do
Galicji 70.000 Czerwiecow, a Muskat
wysylali ich samre na pioruny ogien.
Dre Dremylen padlo ich bardzo wiele,
a najwiecej pod Bochniz na podmine
wanym gosciu. Zostalo ich tylko 5.000.

Do bitwy zachcam ich w ten sposob, iz
mowiono, iz Austriacy maja bardzo dobre
rewolwery, a na Kwie Czerwiecy sie
bardzo tani i dierzy (pienigase).

Potem jednaki smuzdzeli i sie chcieli sie
bic, a w Burawie zarzek sie nawet
buntowac i mowili: „To my tu mamy
wujowac? W domu zastawili my nane ring,
a Turcy nam je teraz zabiora. Jazmy do domu.”

Muskatom bylo to bardzo nie na rękę,
toz to otwarty bunt, staneli sie wiec
„ujac” Czerwiecow na serce.

Na wiosne przypada iusito mahomedan,
„Pie, oile wlio przypominam: „Bajram.”
Swieto to trwa caly tydzien przed pet,
nie Kwiecyca. Wierowem wychodzi
Czerwiecy na ulice i przewiez, tam dre,
leli ekstremi nabojami w gong. Dnes
chwilę zdawalo sie, iz to byla bitwa,
a gajomy sie pytali, wla Austriacy
ma mury, opowiadali, ze odpade,
ze dy diabla. Muskaty wionos dre,
wiati sie wychodzi na ulice, gajomy
pogadali po moztly Czerwiecy przy
podziem Rago ~~zostalo~~ zabici, wliere,
nie.

Siedmego dnia w czasie pełni księżyca
urządzono dla krewniów w pałacu
hrabiego Potockiego zabawę. Wieroka
to była zabawa, nawet „damy” nie
mógł przystąpić. Trzydziestu ich było. Jedną
z nich utrzymywała dom publiczny, a
drugą, chociaż matka Rikborga arcy,
pasta przy Medynskim.

Oto wino, miód i wódka, chociaż niebawem
Machmed zakazał mi wino, a miód,
piwo i wódki nie miał. Jedni barani-
li, nieś wódkę i piwo, potem wsta-
li tańce, a krewni brali się tak wesoło,
że ze śmiechu pomyliły wszystkie wódkę
przepełnione buraczakami. Wódka i inne
wino. Krewni wzięli to wódkę na pamięć,
że, we dwie ręce wzięli piwo.

126
Zato wiele krewniów powróciło wódkę na
główną z tych marek przesłane nam,
że i paradowali w nich po mieście.
O tej stymnej zabawie dam kre-
wniów wiele wyjechać, chociaż
im, że wódkę wyjechać do nas naszego
kraju. Między mieszkańcami Burasza
i Nagórnikami powstała wielka radość, iż
nie potrzeba tak usprawniać gości.
Ochlebił krewni naszego domu, kto
był przy śmiechu jak dwa Karban Bu-
ty i wyjechali. Przednie nierzeczy stały na
myślnie w Buraszu, a konie tej par-
dy gubił się gdzieś daleko w polu za
Nagórnikami. Na wiele jeździł murekoni-
ci. Złotymariem i nich mieli
piwność, co faktycznie nane fikcją,

inni Planety, Rikta bebenkow i
dzwonki. A niwralet; Planety wog.
dotywały się przeraźliwie wygnanie
tony, głośne, a głośne, kto z całej siły
w bebenki, a na Ronce jeden mur.
Rant mied w reku wygnanie 40; Rant, na
Ronce były poprzysiężone dzwonek
i tym 40; Rantem podtrząsał on do taktu
do góry i na dół.

Na tam odgłos Ronce i ludzie popodnosili
dumnie góry do góry i wyjeżdżali z mia-
na.

Statem wojnas na potworu mied
nym, a ołok mnie dźwięk sanitetów
ukrainów (tych prawników, nie prawników)
z nad Dniepru. Imiali się oni z tej murki
i mówili: „jak to zabawnie wygląda ta

draka murka, nie mają Greceńcy ani
Kosty Tuche, less w brzu z krawców oduraz,
ni i długo coś murat się z nimi bić, nim
im zawojował. Zaciekawiony, wapy-
latem go, czy on wie coś więcej o tych
ludziach, a jeden z sanitetów spowie-
dował mi historię walk z Greceńcami,
które tu dokładnie przytaczam:

Historia o Greceńcach.

Ojczyzna Greceńców jest Białka, mieli
oni tam swój własny kraj zupełnie od-
niekogo niwralesiny. Musie przesiedlić 80. cin-
laty ponowat nad nimi potęgę Ró-
maristkimi. Tam. Strół ten dźwięk
dawał się, że nasz cesarz Mikołaj I. miał
tędną siłkę, wystrzał więc do niego

dziawetę bów, aby mu ców dat tę niastę
za rone. Car Miłoj I nie chciał je „
dnat na takiego Turka niastę wydać.
Więc Smil wysłał kilka odważnych
Munychów (najmniejszych z Czeremchów),
aby niastę ców uprowadzić i przynieść
do Smila na Kaukaz, bo u nich jest
taki zwyczaj, że rone muszą kupić, albo
wyprosić, a nawet wybrodzone rone
ma u nich wielkie powołanie. Właśnie
niastę ców pchała do czeremchów, a nie
wodzić mając się niepodać, ani zwrócić,
nie miała ze sobą żadnej broni. Wtem
wypadli Munychy i porwali je. Wątpliwe
byłoby dobre, ale ców ców tak nie pnie „
stranyta, że w drodze umarła.
Przeznaczony ców wysłał Smilowi wójnę,

178
wówczas zmarła 14. lat. Smil nie natychmiast
tam poszedł, bo tam góry wysokie i nieprze-
kopyne, a Smil bronił się wjadł. Wiele
różnych armii w górach przepadały
i kto wie, co by nie było stało, gdyby nie
odwaga pewnego prostego żołnierza.
Jest na Kaukazie jedna bardzo wysoka góra
o płaskim wierzchołku miły stół. Do tej
góry tylko z jednej strony był przystęp,
a z innych stron stół góry był całkiem
przebiegły i niema tam prostej drogi do niej
nie ma. Na tej górze stał Smil
z swoim wojskiem. Miał on tam swój
własny namiot, a w nim dwanaście rone
Przed tą górą stał reszta generał „Czort
kazał, kółko ich imię „a miał on stół „
niezły wójnę. Smil jednak śmiał się

z niego, bo wiedział, że generał nie mu „
bracie mój. Oa niedałę mej siostry
gōng stat najwyżsi kapitan i miał on
tylko tydzień wzięto, a więc nie wiem,
ile ich tam było, ale było mało. W tym
oddziale był brat mój bratni i
nie miał narodzić (bubów). Ponieważ
było mu zimno, układał z „magazynu“
na najwyższego pana bubów i ubierał się
w nie. Niestety zaraz go wytapano.
Dla takiej sprawy i to w czasie wojny
jest wielka bieda, oddano go po-
ręczyć wojenny i Karan na śmierć.
Kwintus przyszedł do niego kapitan
i rzekł:
„Słyszysz ty, ciębró śmierci
czeka, jeżeli jedziesz w nową podróż“

109
wylecieć na tę stronę i przysięgnąć tam
wysoko do dżurra, które tam nie wzięto „
Na gōng ruszcie siostry mój, a ponieważ tego
stanu spudła na dół, my tu do tego
stanu przysięgnę siostry mój dżurra,
ty przysięgniesz na gōng i siostry przysięgniesz,
to my w tej dżurra nie wle-
dziemy na gōng. Jaki ci się to uroda,
bedziesz w tej i dżurra nie wzięto. „
Jakiż to, siostry mój, przysięgniesz na gōng i siostry
dżurra se strachu, lecz wzmysliwszy się,
postanowił nukać wzięto. Gdy mój
zapisał, obwiesił się ciętym, ale mój
stanem, wzięto do ręki bagnet, wzięto
nim w stronę dżurra, do tych dżurra
wzięto najpierw rękę, potem nogę
i tak pomógł dżurra na sam wzięto.

Tu rozstali trzech krewniów, którzy
zamiast pilnować, spali wbie w jask
najlepiej, pewni, że tam ledwie płac
dostac' się może. Zładali ciekawym przeszedł
do nich i poradzili im jak baranów.
Potem zupełnie spokojnie przywiązali smur
do rógów tego łowcy, na drugi
zamiast smura przywiązali kawał ka
mieniu i spuścili go na dół. Tam u stóp
góry zerkali nagle i przywiązali do
smura smura smurów, droling, który
zładali myśliwca na górę i przywiązali
mocu do łowcy. Do tej chwili nie
zładali myśliwca na górę. Przed wscho
dem słońca cały ten wódz i wyzka
był już na wierzchołku góry.

Pewno że wschodem słońca obudziło
się najstarsze ziona Semila i wyszło
przed namiot. Wtem dobiegł ją jakiś
dziwny zapach i szmer. Zaniepokojona
podniosła rękę, nas do góry jak wysiła,
gdy wietrzy zwierynę. Nagle wróciła
do namiotu i mówi do Semila:
"Tam E na wierzchołku góry dają
się odzierać koczownicy ścieru."
Wynurła Semil, a z nim jego najwierniejsi
Czekierci i z przesileniem spastreczli, że
się otoczeni. Gdyby jednak wiedzieli, że tam
jest szatanów bardzo mało, byłoby ich mniej,
byli do niego, lecz szatan odebrał im otacz
ję. Wyprowadził Semil pastwisko do Pałki,
tam z propozycją poddania się i wydania

broni. Kapitan broni odebrał i dał znać
o tym generałowi. Ten natychmiast
wysłał Semile i jego wujów do wujów,
po czym wysłał pismo do cara, iż on to
odniósł zwycięstwo nad Semilem i
Czerkiesami, a Kapitanie nie ani wspo-
mniał, a co dopiero o ratowaniu.
Generał dostał wtedy od chłopa i pochwałę
a Kapitanie nie. Wówczas sam Kapitan
napisał list do cara i dokładnie opisał
całe zdarzenie. Czar Nikołaj I od-
tawny list, Karat przysłał do niego
do Semile i od niego dowiedział się
całą prawdę. Kawerwał potem generała,
Kapitana i sędzię. Wówczas Semil,
wskazując na Kapitana, rzekł:
„Oto jest bohater, który mnie po

111
driewichastu latach zwyciężył i jemu
oddatem rąbłę.”
„Pragnął więc car, napo-
dził generała, a Kapitana postawił na
jego miejsce. Sędzię powołał wtedy
mę i rzekł:
„Ty milem bij, ty dietynko,
budź się także moim generałem,
a do tego proszę o co chcesz, a wszystko
zrobię dla ciebie.”
„Dziękuję ci bardzo i podziękuję ci
carowi do nogi i podziękuję ci
należnie, mówię, że między takimi pa-
nami nie miałyby co robić, były go strzeli,
a proszę tylko, aby i jego dzieci (mnie)
gdzie się urodzi nie brano rekulturow do
wujów. Dziękuję ci car nie wiadział, co
nato odpowiedzieć, ale ponieważ dał

Stowo, że Rado jego prawie spełni, wydat
wzrost, że że uni, gdzie się natada uro-
dził, nie wolno brać chłopa do wry,
Rado. Natada darta minęgo ~~do~~ dier,
gów i wrócił do domu.

„Czy jest w was w Rusji taka wieś, gdzie,
nej nie broni chłopa do wry? „tam.
„Takiej wsi teraz niema” mówił samik
„le car Jan II mówił wryście ajewskie
w Rary, gdzie prowadził wry i Turkami
i potrzebował dużo natada.”

„Czy na podstawie tej myślanej Rar-
nie można było wry? jakiego piekna po-
wiedź? — Dalej przegadali mi na myśl
płaninie: „Jak tam w Rusji wry, hi,
wry, jak zwrócił wrya pomysł
Rar-ke zwrócił, hi do wry?”

Do wiosny był w Buczacz spokój,
na kaczmarce i w publicznych uniach ludzie
wlechnęli, zwrócił i sły i wrynie,
maga przegadali dawny porządek

At nad wiosną tego samego dnia potrymy na
Serpentine. Wyjeżdża i larn jakas jarda,
e wry tej jardy staje się wrya dżury.
Bito to taki?

„Czerwony wrya, ale już bez wry, to
grazki me instrumenta pochwały. To,
nie i ludzie głony przegadali, jady
bez natam i Rary wry na wry,
gównankę i zwrócił me dawne Rary,
tary. Co to się stało?”

Oto nad Dnieprem wry od dżury
wry bity, a larn armat był tak do-
wry, że nawet w bity dżury wry

katane i zgietli ludzi stychai go byto
ai na rynku w Buraaru. Crezoncom
otricano, ze pojady na wschod do sw.
jego Kraju, ale Muszale obawiali sie
tego. Creziesi Crezenicy z mahameda-
nami, a Turcy, z ktorymi powiazane
byly z roznymi umowami Mahameda,
mozliwy nie, jako wyprawia tej samej
religii ~~nie~~ porozumieci, bytaly wiec dla
Muszali z tego powodu wielka nieda.
Omgotono wiec ich wyjsc na front
nad Dniestr. Gdy jednal Crezenicy ra-
regli nie obliwai do partii wa, a potem
do Dobra Złotego, styneli coes silniy.
my ~~nie~~ hup armat. Osmali, is ich wy-
wiesionu w pole, matego styneli jak
szen masi i postanowili wrócić

112
do Buraaru. W innych krajach i w
innych warunkach niewaznolgy to re-
lunt, was Muszalem chowiel o to,
by Crezenicow nie wznowiali. Wy-
mylili wiec na nich inny sposob.
Podzielili ich na szaryaty po 100. lub
po 200. ludzi i wysylano ich partiami
co kilka dni, ale juz nie nad Dniestr,
tylko na polnoc do Gwilestara Otkicow i
na Litwas. Muszale i teraz bytaly nie
wielu brankowali, ale juz i w samym
Buraaru nie wrali sie oni lzyi rusat,
nie korpiesnymi. Ok wyjsze austrie,
kie i legione polskie staly na przymu-
mnezi ~~nie~~ Dniestrze Robi Nisno,,
wa, Saki i Kiszitka.

Aeroplany.

Poraz na drugi dzień po powrocie Czeremchów
ustymano w powietrzu nad Durosem jakiś
nierówny kłus i takt. Wzysy patrzyli
w górę, zgadywając, co to być może i spóźnili.
no samolot, który jakby obrymiał
wysokość i wysokość i unosił się nad miastem.
Nikt jednak z mieszkańców miasta
takiego dźwięku nie widział, choć każdy
widział, co to jest. Wzysy mówili:
Czeremchów myśli i Konalinami na ulicy i
płocie. Nikt jednak nie widział, co to
za samolot, czy maszynista, czy an-
driada, czy punkt, który się na tym
nie wrumi. Wynosił także i pernic-
nianie pana Marka i innych ge.

111
neret, gdzie stał na Kuratens. Stany,
wzyski, oświeckich wzysk wzysk dot jak
tych samolotów. Był on właśnie
po obrym i nielubim, w się obrym,
wał. Dopatrywał w górę i: najwidoczniej
niezależnie mówi do siebie: "Dziś
"Dziś perspektywicznie!" Dziś
patrzył i myślał o dany fakt,
wtedy, jak widział perspektywicznie po
potrzebie narysować. Generał mówi:
"Dziś perspektywicznie do celu i patrzył
długo, a obrym niego stało się B. i
Marka i Konalinami w ręce do go-
ny wzyskownymi. Kanał generał pisał
"Patrzył na siebie: nara jak bracia, a
drugie Patrzył w górę, jakby miał
niezależnie do siebie i Patrzył."

"Strzelat'!" Saldon, bliżej stojący, za-
czekał strzelać. Na to bardzo wrysy
czuwali: Muskała, który stał po kraw-
cach wązkiej uliczki Krawców, a
było tych ludzi do 500. Wówczas
miesiąc powstał wielki huk, pisk i
krzyk Robert i dzieci, a niezgodnie
zgodnie: "Gwałt!" grzechot kamieni i
twarci dźwięk. Wzrost był taki, jakby
miało w pień uginano. Trwały to
muse i Krawców. Ten samolot nie
wleć i tego nie wleć, tylko parę się
płynął sobie wysoko w powietrzu.
Krawcy nie mogli się straszyć Kraw-
ców, was i drugi. Choć samolot
Krawcy poruszył. Potem zwrócił się

potwierdzeniem uschodowi. Tam na Ter-
pentynie stał do Frybuckowie kompa-
nia ratowników. Ci zaczęli również
strzelać, a z aeroplanu padły na nich
również dwie bomby: to w sam
i wleć wlecia, wleć mnóstwo ratowa-
tów. Dwunastu z nich przetrwało
do mej strony. Potem samolot
zwrócił się: "Oni już u samej Dęgi"
zwrócił się. Ten samolot
zwrócił się, potem ponad krawcem do
uni Dęgi. Tam było budynki i
wlećnego mającego się niewielki
huk. Dęgi oficerów męskich, którzy
mili Krawców w budynku wleć,
nym, Krawcy mieli się zwrócić

wymieści do rąk stół, kucyka i
śniadanie dla siebie. Był to wlasnie
zestawienie kawowy. Na stole była wódka,
wino, kielbasa, ryba, bułki i
saj. Był wiejskie kawachowicz
kuchnia, postawiony do ołtarza, pewnie,
że im także ci i tego się dostanie,
do kucyka i tym co mieli, lubili
się nie tylko z ludźmi, ale i z prze-
mami się powzielić. Nawet sponad tam,
który znajduje się tuż nad jarem
Ryba wloty mylatuje samolot, a
oficerowie ze strachu, czy z adoracji,
wspominając o śniadaniu pochwalili
się do rąk, nie potrafił się, nie
płodem. Samolot popatrzył na nich
i przegadł, jak i on na wróble i po.

16
stygmat na potłucenie, kład przeloty. Wyko-
nawcy oficerowie, w kucyka, i ryba i
niektórzy ani śladu, w przywrócić
spadły, nawet flanka i wiatry, uwró-
ciły. Ot taka to była pierwsza wizja
samolotu. Natomiast ewentualnie i gwarinie
u mnie rano przelatywał samolot, ale
już bomb nie wrzucił, tylko miał,
to smutek od myślności kucyka.
myśl i niebezpieczeństwo było myślności na
ulicy, w kucyka kucyka kucyka
jest nikt nie nad gwarinie patrzył.
Dla stali kucyka na górze, gdzie
walczyli się z tanzi na kucyka i kucyka
kucyka na przeloty, jak samolot owrócić,
czyli. To sama pani kucyka kucyka kucyka

dwaj sanitari i stanęli na ulicy
najmniejszej stronie Ruki w ośle, nie
daleko jeden z nich chwycił kule w rękę,
on i padł na miejscu, za chwilę drugi
chwycił w płuca i w potęgając pośpiech
umarł. Stule rannych wziętych w po-
wietrze uciekli tu, a spadając, zabił
dwóch wziętych ludzi. Ponieważ tych
sanitarów w spólnym gniecie, dano im
ramiennych kulek i napisano, że uciekli
od Ruki austriackiej, chociaż to nie było
prawdą. Niektórzy z nich mieli rany,
gdys obaj byli uciążliwymi ludźmi, prze-
cowali oboje rannych starannie i bez-
drożnie klinów i byli dobrzy nie tylko dla
Ruki, ale i dla austriackich i Niemców.
Należeli do szpitalu generała doktora

7. 118
Korowier wydał rozkaz, by się nie odwraca-
ły od Austriaków do aeroplanów, gdyż spo-
strzeżenie równie, że tylko wówczas
z aeroplanu bomby rzucać, jeśli do nich
dotrą. We dwóm statystyką wyszły,
leżące dwie bomby rzucone z aeroplanu
tak natrąciły statystyków oficerów, że
przebiegli się do miasta i mieszkali w do-
mach zwykłych. Te odzienne wzięty
austriackich aeroplanów Greulichem brzo-
dą się niepodobaty, gdańscy więc
chętnie na cześć ich wyjazd z Bursar-
tą, że do dwóch tygodni nie było już
w Bursarce ani jednego austriackiego. Nie chcieli
no ich wyjechać razem, by się nie po-
kali na statku, leżąc w rannych ich na

cołej przeważnie od Rygi aż do Besarabii,
węgry po Turke. W polowie Księstwa
r. 1415 zaczęły już i o legionach polskich
nadszedzieć głuche wieści. Napiętny wieści
która nas dosto, była, że Legiony na-
wiazano, a właściwie ziemscy wdrzili-
si młodzi misarzy milie, aby w polu
miej gospodarce pracowali. — Nawet
pokazali się polscy legionisici w Kar-
patach, gdzie dotychczas cudów wra-
dzności pod Orszegiem, Kichiną, Mo-
łokowem i nad Dniepr. Moskale prze-
czuli nieśmiało różnych panów, lecz nigdzie
nie było między nimi żadnego legionisty.
Domniemano nam, że Moskale powrócili
w Stanisławowie jednego legionistę, co
było prawdą, lecz legionisici napierali

118
do Moskale, i z jednego legionistę powie-
nę dzień w Moskali. Dano więc
spokój i wieściem zwłazła, że zidem
z nich nie dat się wzięć żywcem do nie-
woli. Opowiadano również, że pod
Stanisławem jechał ten ten legionista.
Nawet wypadli Moskali legionisici i 300.
wzrów wraz z bagażami wrócili do
wzrów, do bractw wzw. W męz-
ciami wzrów pomagali im sami Mo-
skale, potem legionisici odzyskali Rome-
d wzrów i misji. Napad ten napę-
dził Moskalom wielkiego strachu, bo to
nie było na tych wzrów mas Rikskich.
(W lat Rikskich już w wolnej Polsce, opo-
wadał o tym napadzie pod Równem i Tro-
janowem w te słowa: „Do bitwie

pod Młotkowem. Razono nam się cofać.
Oddział nasz nie orientując się dobrze,
zabłądził. Nowas należało się przez
niepewności taborem. Nie kładąc się bardzo,
ale niechęć nie było masowa. Ze strachu
wiele uczniów się na tabory masowa,
nie i ~~to~~ takieru się im strachu nie,
woli, że sami Murkale pomagali nam
wielu poruczać. Potem wzięliśmy się do
odwrócić i niekli")

Drugim dosta nas wiecie, nie Gluchich
w gminach na Tokuciu potworzyli się
i legijonistami i bieżą Murkami.

Dotatem się namyśl natadać, ~~z~~
~~na~~ który przysłał z frontu, czy wi-
drzeć kiedy polskich Legionistów, w
ci mówili, że w górach są istotnie

male czołysty i w kramie na górnicy i
ci strzelają do ciałych wtni, lecz zwyciężają
nie dają ciż się wzięci do niewoli. Jeden
z Muskali opowiada, że bit się z nimi
pod Madurong i widział w rowie jęz
jedem legionista przebił Muskała brzo-
tem, a Muskał równocześnie jeży i
tak obaj skonałi na brzośtach.

Asi 2 porok, tliem mieriwa Rusichia
 n. 1415 w porok do Burzowa
 Koles, byty moj ureni, chlopak 14. letni
 i przywies nam pierwowz wiadomośc
 o synach moich Tygumenie: Maria
 nie. Maria wbi wyobrazic nam
 reusic. Tytany, garic on ich widziat, a
 Gie Kol mo'wi: „Tygumen: Monian rypj,
 widziatam ich w Kolo mxi”

Gabriel. tam dostoś' nisz? pytamy. On
nas' mówi:
"Mam lekeje prywatne w
właściciela wsi w Łuce (Hlstonyma
miejscowości, tam w r. 1886 stracił
Karol Sobierki, syn Jona w czasie woj.
mamy na Turcję w teny Łucie,
nad Dniestrem, we wsi stali Markale
i w Karacie pili aż do północy, byli
ich 40. ludzi. Tymczasem na rano
miesz Dniestr przyjechało 10. legionistów,
starych Karatów, a dwóch z nich
wzięto do siłki i Karali Markalem
złoty brzo, co Markale natychmiast
zobili. Legioniści wypili resztę wiatki
i wzięli Markali ze sobą na drugą stronę
Dniestru. Markale ich chcieli, sami

namet wzięli swoje Karaliny, a ja z mi,
mi również parredtem aż do Głoty my.
Tu zobaczyłem ujętą legionówkę, a mi
dług legionistami wielu znajomych z Pu,
crata. Dyktatem i Sieminskich, rano za
wstawił Mariamę, który uciekł się brzo
oko, gdy mnie zobaczył. ~~Pap~~ po tym
nadszedł hymn, ten prawie omiemiał,
gdy mnie zobaczył, z podziwu. Obaj
wypytawali się o wariację i prędko, bym
o nich wariację podał. Nudnego
sewnałem bytem z nimi, gdyś mianem
wracał." Wiesz że wzięto ich pięć
po miesiąc, ale byli i ślepy, który nie
chciał tego wierzyć. Co do nas nie
miałem powodu wątpić o ucieczce

i prawdomówność. Koło, który, jak
się później okazało, mógł być
prawdą. W dwa tygodnie później przyszedł
do nas jakiś biedny, ale uciekinier i przysię-
gał nam wiadomości o synu, który
miał stać wódcą w Nizniewie. Tak
bliżej, a że Burawa dostał się, nie
mógł. Wydeł na dowód mojej prawdomo-
wności pokazywał nam Burawę i mo-
wił: „Bóg mi świadka, a jeden z synów
pana dyrektora zasiadł u niego ten
Burawę i pokazywał mi go, a tak mu
Pan Bóg zato wynagrodzi.”
O następnym synie jeszcze nie mieliśmy
żadnej wieści.

Od porządku wojny aż do 22 lutego r.

421
Rok 1915. wojska rusyjskie i niemieckie
głównie na zachód i to bez przestanku. A
przynajmniej w Głuchach i nad
Dnieprzem i wojska rusyjskie cofały się.
O Blizie Muskali pod Limanowem, ani
nie błędnie marneńskich nie wie,
dzieli się. Już to było takne wojsko
nie cofało się tak umiarkowanie i
stematycznie nie było muskiewskie, bo o ile
z porządku chcieli wojskami naszymi
zadzielić Galicję, tak potem przez pół
roku ciągle się cofali. Przez Bur-
awę prowadził jeden z głównych szlaków
tów do Głuch, co oznaczało wiele prze-
życia, gdyż tysiące a tysiące wiołów,
a na nich urosło pełne młodych, i chłopców,
sprzętów domowych i gospodarskich,

nowy, Kottów, Kocioł, Kolder, i inne
transmisyj fabrycznych, prawie, as
dziwił się, że Galicja miała tyle
w'snych rzeczy parać, nie drwota
wie, że mając trzy dni, bo słaskie
nam tyle rzeczy wykusił, że i na 50.
lat nie przyjdzie do tego stanu, nie
sątku, jak byliśmy przed wojną, nie
licząc już spalonych miast, wsi, dworków,
gospod, młynów i magazynów.
— Powołanie spowiadano nam, że
Prusacy w Królestwie polskim byli jeszcze
gorszymi rabusiami po minie, niż w d'w.,
mesnym czasie myśleliśmy, że do nich
nie było sprzymierzenia.

Wmieniłem w maju r. 1915, że Pan
cehonia w. "Aljazar" był spalił, a

147
a myśmy tylko uważali, że tam w
"Aljazar" było. Tłumaczyliśmy, że
wymowni w maskiarskich były, na
na t. j. Polacy i Rusini, naszego
miasta, byli to ludzie przesi, ale uciekli
i mityżę ziemie, a przeto. Wtedy
uważali, że po wojnie nie wrócą,
a wymowni nie strachili ich.
Dziś to już o nich nie pamiętam,
a niech się nawet o nich nie
myśli, że ich dawał im się
dziś nawet przystała Główna wieś.
— Dziękuję wam! "

Myśleliśmy, że po wojnie nie było
żadnego czasu nam słaskie ziemie
nie, miasto iluminacji i dekoracji, ale
jednak tego nie było.

Tylko iydzi; wlasnej ochoty i wredus'ci
pomyślności creurumielichko liote
chorogui' ta jak nigdyś ciarno i wte.
Istnieje Furac ~~z~~ wystan'ina da,
chu wego domu to jak wielki chorog-
eius, i w lita ona wielkie, nicli co
sego chatupa. Chorogiu ta stawała
nad sego do mem cety mi mierzeni.
i w spotykam Furaca na ulicy
i pytam: „Czy pan nie bris i w.
stanie' to wielki chorogus? “
„Także pan tak mi'is? “ pta mi
asto, a ja do niego cicho i piersi mi:
„No, wias, pan, coż mi piersi mi au.
stanie' aer plony, wigo jak tam
a go'z wchony to wielki chorogus, będz
myli, i e u pana miarka papi jak

generat re wirim stahem i raras pa,
i ci wmas, a w potem będz? “

„Aj! waz! “ Kury bnet Furac,
pan prand mi'is, pan ma recht. “

Tak ni, iydzi piersi mi, i raras scho,
mat chorogiu. W pot godring piersi
ani jednej mijskiej chorogiu mijsie
nie będz. Lajalność iydzi i ich pa,
tristym, to tyko strach piersi mijszym.

Tamanka druska odpoczęto w maj
wrole try tyganie. Wiaratem piersi a nich
wielkie węgieranie, piersi mi'is i
węgier i to nietylko piersi iydzi, ale i
stani.

W potkaj na maj piersi mi.
niem cysieci wladci stahing, i to me,
eno liti wladci piersi, i wladci i,

sufi i natural. Ustygat to wachmistrz Fo,
miedw poting na gong, zabronit pukać
i niekazeat budynok namowoc.

W kilka dni później przysła Kowacki
puchota i rozmawiało w sali na piorze,
nem piztne, gdzie były wielkie mapy
i Książkami. Była to wstawać Rady ukot.
nej okregowej, a na bytem bibliotekarzem.
Majdwarę si tam bardzo cenne i wazne
dricta jak Thomas Lindgo, Kowacki klasz.
kto w polski i niemieckich i inne dricta
tresci beletrystycznej, pedagogicznej, filozoficznej
i w inne otłazy. Markale mapy porcel, ali
a Książki porceluwal. Wszedł do sali,
potem, satoci wisi wle Książki porcel
głowy zamiast podawet. Nic jeno nie
było w tym etapie. Gwarantem gwarantem

124
naturalu i prawnem, aby Książki nie darto.

Wtedy jeden z satoci wisi do mnie zupełnie
po polsku: „Tych Książek se nie wiesz,
mimo, to nam niepotrzebne i niepotrzebne rosta.
wtedy je nieuniknione.”

Kowacki pytam: „Czy pan Kowacki?”

„Tak jest, jestem Kowacki z Włocławka.”

Wtem spuszczam w Kowacki jakiś drugi obur.
wtedy brudny i mato, wyplacę. Kowacki.
Kowacki pytam: „Co to jest?”

Kowacki staje przodem i mówi, przystępuje mi
bardzo do siebie i mówi:

„Nie rozgawarajcie się! Sądzi!”

Nie taki skuteczny argument wzmiantem się se
wali. — Także w gwarantem później przysła
do mnie ten sam natural i prawnem gwarantem

zovazogo naje. Graj Iskat, a je go py,
tam :

"Wy naprawde chciat' mnie poznać?"
On zaś mówi: "To już masz już Romey
wapor (chorym). Jesteś niego strasznie
stras, a kiedy go zobaczysz, to będziesz
mnie poznać. Wy dobrze wiecie, że się nie
niezdarzy." "

Do odcyśnięcia tych nadmiarów, King i
Rizkataly, ten były lat podarte, emigracje i
kamicerysione, że jest nie były zdolne
do uszytka.

Tripitaka.

Totem rarely exhibited hostility. Strongly repelled
 strong against all mammals. Even lam pure
 wie sami Sautang, tyiko ukawami luti illo.

skale, Polacy, lub Niemcy. Gładki Tatar jest
i natury szlachetnej. Miałem, młodym człowiekiem
jest być, młodym człowiekiem, lubi tyłko mi-
nięci, a jak go nie ujmie na serce, toby
duszę oddał. — Tatar tyłko kochać.

W mój gorący obdarli czoła, wstał i wyszedł.
 Niech sobie imają, obdarli, regarow i t.p.
 Jaden z nich edigt re siowu w Konecke,
 wyprawiają ciach kurierach, wyspiz i
 Kierem ciament, potkajet je na ulowne
 Kradachome Kaurat i i nudał je Kossim
 wtelatowu po Kaurat Van. Lic Kieng, mroł.

Ri, miadnice, spławaki, Rencutki, Rucki
pomiędzy w Kampanii. Tak pod be-
dymkiem skłonym wymierzało się,
aradone w nim długi i długi kociet,

a Romin z pioską puszczono przez rynek
i omal nie spalili budynku wraz
z rannymi i chorymi żołtami, lecz
wreszcie wzięli rannych i zabito
i uganono.

Przemianatem było i Tatarami, bo byli rromi,
wmi i gromi. Stanoży między nimi był
niejak Samkow, ostek iagwki, czorniały,
a zawsze uśmiechnięty. Zapustatem
go was, czy wolno jest u nich mieć kil.
ka roni.

"Wolno" odpowiedział, że sam
mam czterech roni, bo wolno nie być.

"Gdzie mającie dzieci?"

"Przeznaczono" (przeznaczono)

"Jakże ich wychowacie?"

"Ee" mówi Tatar, dzieci to mają, tak,

126
Mój wujek ma swój domek dzieci (42).
Jako ma dzieci, nie potrzeba najmów
panów, ani braciaków (włóczęgów),
bo dzieci same w domu wszystko robią,
sejdeli w domu dziecko uci w domu wie,
ci rje, wiarę rje, lub wermie, to one
jest zawsze moim dzieckiem i nie
mnie niczego nie żąda, jednak gdy
by to byłoby braciak, to jest
wrr (wrr), mamy w domu tyle by
sta, wllbłgów, roni, że jest w pań.

"Był wane roni roni ze wllbłgów?"

"Złoty nare ze wllbłgów, bo
je radej z nich roni nie wllbłgów. Wllbłg
nie ma i nie z jedne, potem z dwoje, potem
z trzech, a na koniec z czterech i wllbłg
ze radej wllbłgów."

Gdy się Łazarz wygadał, mówił dalej:
„A nas są lepsze do suni, niż w was,
a przedewszystkiem jest to, że Rada i Ko-
li i ma spickę meja i drica ich są
małe. ^{was} Wierzę jest mieli tylko jedną
są, a ponieważ Polak jest więcej niż słońce
nieli ~~nie~~ meżczyzn, więc a was
wiele Polak idzie na mame, zastają
matkami, ale potem wiele straszy kamas
podręcz, lub nawet radie, a potem idą na
mamki, ale miały dobre jeń. Anne
zastają storgni pannami, też regie, a
inne idą do domu mierzau, tam zamar-
sz się i nerwy wenerowane chwały, a
my tych chorób nie znamy, jedziemy
supelnie zdrowi.”
„do tego” odpowiedział
ten, „a was są stepy i olbrzymie pastwiska

127
więc liana rodzina jest dla was megościem,
ale u nas razem i jednej rony niema
z czego wyspyć.”

Gł, co wy to obywatel.
Starym lekarzem w tym rejonie był
doktor Götter, a lekarzami Markat „
spieriski, nader inteligentny, a burski:
Dobry Goryjanowski. Były nawet sieroty
sanitariuszki, stary, nad nim była pani
Gordonowa, nader poważna osoba, a młoda,
nie sanitariuszki były się jej jako opiekun
Jedna z sanitariuszek, młoda panna
Keremogoraska, do której należała po-
wstawa, nasyła i mienić się siało w
na Ławercie szkolnej w radzie i w
mawiało z lekarzem Goryjanowskim.
Sprowadza to pani Gordonowa i w tej

chcieli narodzić jej wrócić do pokroju. Nawet
lekarze mieli przed panią Gordonową
brzy, w pochrochotał z wyskakiem woda i
od niej bardzo wiele ciekawo.

Podróże do Lwowa.

Pierwszą miarą umiarkowania i naukowic-
kami była bardzo wielka i niektórzy nam
nie mogli pomóc. Wymyślił pewien
ludź Karali bardzo wiele wypłacił urzędu,
Pom i naukowicami z góry trzymierzaną
młocę. Stwierdził pewien burakowy ciut
mniogę do ustatkowania chłopi, a potem
mniekaję, zabrakło je w wójs. Tęto po-
brze w Górkach kłopotu do brze nie opi-
nat, w uupłynie połony za dnu nie-
wice z góry, a chłopi zabrakło.

125
Dziś w Mławie, obecnie in p. K. K. K. K.,
(umierając 1938) udat się do Lwowa i tam
za ustatkowania chłopi nie. Półkieru Jure-
mystu Górkę przetrzymać wyjechał w Władze,
le Krajowym dla Kardego z nas po K. K.,
K. K. rubli. O te pieniądze wybrał się wta-
mum Karsten, leś nie K. K. K., ale Jure. Ryt-
to wójszas mierzyska odwaga, cały
Kraj był w ogniu i w rektach nieprze-
ciska. Władze pełną ręką, a w rektach
mó K. K. K., K. K. K. Kardego potro-
nego raka raka, zabierając i m-
zgarbki, piersi ciętki, piersi ciętki, Jure,
mierzyska z rektami. Imiernie to
było widzieć Karala w dani K. K. K.,
Jure na K. K. K., leś nie zabrakło mi-
nie K. K. K., K. K. K. K. K. K.

Jerem radat, naruziliem Komoratu,
opowiadat mi w jaki sposob mi
sewnejow rabuja. Wchodz do ishy
duski, albo trzech ~~radatow~~ radatow,
jedem z nich nastawia baynet ku se-
wnejowi, lub sewnejce, karayna icha,
Kac', wiewas puchranony sewnej koras
nunie, gdzie ma diengi i kontowosci.
Saldosi traktiraja, i wog. wozg.

Udalo mi, jednat kotrawenickiemu do,
trzech musz'liwie do Lwowa, gdzie ma
Kasdego nauzyische chustat po 12 rubli;
musz'liwie dowiod'it je do Prusawa.
Wielka to byla pomoc, ale nie wystarc,
czyla na dlug.

Inspektor szkolny
Jerem Galika raporponowat mi, bym

121
z nim razem i rezerw, dobr Dancow,
nem pojechał do Lwowa, gdzieim, now
mieli sui dostac. Jerem's jednat teras
byla baraziej niebespiewna, co wrym
bylo bez litki i to nie takie Karne
jak bylo z pruzek wrym i zamic,
namie bylo wielkie „Nauzaburo
Ujerom" wydalo nam przepustki za
darm, bo od dydow bramo po Rikka
rubli, a rubel wiewas mial wiel,
Kaz wartosc.

W tym samym dniu, w Kto,
nym mieli imy wyjediac, wiceli Kestale
800 (wim w), lada do niaroli. Peli
to jony austriacke, a na ich ciele stato
Rikka Prusaki w budnej minie i rane,
sumiaty, twary, bo to byl eras, w Ktoym

Smugły urekivati pewnego zwycięstwa
i zwycięstwa pogromu Murkale.
Dwóch były austriacki urzędnik Maci T
z misją jęzami i mieniat im
pieniądze austriackie na ruble,
kiedy na ruble według raportowania
wtedy wyszli po 3 Korony 33 kope-
ny, tam zaś Kupował te ruble u
żydów po dwie Korony, karabiat
wtedy na Rządym rublu jeony Korony i
33 kopey. Gdy z tą propozycją przy-
szedł do Druszków, jeden z nich po-
wiedział: „Mit einem Staatsverächter
habe ich nichts zu tun.“

Odpowiadanie tego pana było legalne,
ale niegodziwe, bo za dużo na biednych

sejwach karabiat.

Wie chcieli mi tu o
spelnionym fakcie, ale o to, że chcieli
tu być Murkale, mieli tu wówczas i
Austriacy całego policja, co natychmiast
o wszystkim donosiło do Lwowa,
to natychmiast tam przyjechali, już
jedem z wysłanych urzędników w pytaniu:
„Jestem to tam w takim nieładzie spow-
mieniat pieniądze u żydów?“
Odpowiedzieli, że nie wiemy o niczym, ale on
mówi: „Wszystko tego pana jest nam
dobrze znane.“

Dnia 15 maja wie-
dzimy na 6 brzości pana Janewi-
cz, który miał również interes
we Lwowie i wyjechali. Później
ulica Głogowska rozciągała się

w Rusi: co kwi druzny rabierano, ja
kisi korat, kwinemu te cymnasie' pauri,
vono, mo'it: „Jakiesi nam Jan Bog
pomogae' more, jesli vrazd nasyjsi
kore nam popetniae' to kic iwie to krestu?
Druzny pauriny zwoty wai ludzi ne me,
alluz, amga kore i nich wbi i'miereie,
wime narypdrze.

Lyngi te stow
wlaschtnos koraka, pomylatem wbie:
„U nas w Polsce byto puzaiunie, to i
arnat zolotyja pod Obertynem, kaset
kni' wai najwis kuzi druzn w Polsce.
W wysyjskim i kuzi druznym puzaiunie
tam alluzi i nasyjsi rabrany nam druz,
w'w, jakuz to byto zym i, kuzi i'
Jan puzaiunie o' kuzi i, w'w,

112
ici pame kuzi druzny. Jan i g'w'w
puzaiunie tyto wime g'w'w, kuzi i'miereie,
ny, kuzi wai nam i nasyjsi puzaiunie de,
kuzi, kuzi i'miereie i nasyjsi kuzi i'miereie,
ne puzaiunie kuzi i'miereie w'w, na ziemi.
kuzi i'miereie to kuzi i'miereie, ale kuzi i'miereie
puzaiunie. Je kuzi i'miereie o' kuzi i'miereie
kuzi i'miereie, je to w'w kuzi i'miereie, kuzi i'miereie
i w'w kuzi i'miereie, kuzi i'miereie kuzi i'miereie
W'w kuzi i'miereie kuzi i'miereie i puzaiunie.
Jakas to kuzi i'miereie kuzi i'miereie!
W'w kuzi i'miereie kuzi i'miereie kuzi i'miereie
kuzi i'miereie kuzi i'miereie kuzi i'miereie
kuzi i'miereie kuzi i'miereie kuzi i'miereie
kuzi i'miereie kuzi i'miereie kuzi i'miereie
a kuzi i'miereie kuzi i'miereie kuzi i'miereie

Nie drzwota więc, i obecnie wybestwione
i niemoralny, tudzież błędnie mychowane
nawet murkiewicz nie miał na myśli
własnych przewidywań, a niemniej
wano cudzojazyczny i mienie zwrot
im samym najwzrostu Rurydy, powstał
własnym i brak religii. Tak obro-
nia nigdy obywateli w rurskie nie
przyniesie, ale przede wszystkim później przez
wysoką sprawiedliwość wstawać będzie.
Na stacji w Tarnopolu niekiedy
własnie tylko Murkale, własnie tylko
i styczeń nasyłkę mowę, własnie
stacji i własnie własnie w murkiewicz
stych torturujących. na stacji.
W restauracji pełno generacji, oficerów
i intendantów, wielu samowolnych, własnie,

182
a własnie to własnie, Rurydy, własnie
także byli panami murkale.
Kajetaliński do własnie Tuncersta, własnie i
wielką własnie Murkale mały własnie, to własnie
własnie własnie Murkale. Nad własnie własnie
austriackich własnie. Istnieć własnie
i to własnie własnie własnie, własnie 1200 własnie
dri, sami własnie. Jakis własnie własnie
i własnie, że własnie tych własnie 12.000. Odpo-
wiedziatem własnie własnie, że tylko 1.200. Własnie
własnie własnie własnie. Tak to w własnie
własnie własnie własnie własnie, własnie
do własnie własnie własnie własnie własnie
dri, a własnie własnie własnie własnie
własnie. Gdyby własnie własnie własnie
własnie i własnie własnie własnie własnie
i własnie własnie własnie własnie,

niemieckich i t. d. pisby na Ruli ziemskiej
nie było ani jednego wrota. Tam by „
tem s'wiadkiem bitwy pod Frynbachowem,
Dziwniaki austriackie uśmierciły 14000
Roskali, tymczasem uśmierciły nich 14000
Roskam, tak Roskali, jak i austriackie. Łącznie
było 44. i ciob. Dochowano ich nie
mogło we wsi Frynkowce w rzece
podziemnych grobach.

Plan uśmierdzić do powieści, ale na
starych i powieści ogromnego ruchu
wysp. uśmierdzić do powieści. Wic „
zima broniem całym nadzwyczaj długi mi
powieści rannych z pod Limanowem,
Limanow i innych ~~potrzebnych~~ potrzebnych
Bety tam przesłali nas powieści sanitarne
malowane na białe i czerwone kolory,

134
a w nich pełno Roskali, czasem tylko mi „
nie było jakis pojedynczy żołnier austriacki
lub pruski. I tak uśmierdzić do powieści „
wro. Stacja nie do powieści. Wierzy „
uśmierdzić ten było to ~~całe~~ całe, był on
sami i ordery miasta. Dziwniaki powieści ro „
uśmierdzić uśmierdzić Roskami. Wierzy „
leż, chodzą, lub spie, brudni Roskami,
ani jednej uśmierdzić Roskami, uśmierdzić powieści „
Roskami i t. d., na oblicz ich uśmierdzić ro „
Roskami, uśmierdzić i uśmierdzić: to
nie tylko w powieści Roskami, ale i u
Roskami, uśmierdzić Roskami i Roskami
uśmierdzić. Nie ro to powieści Roskami „
Roskami uśmierdzić, ale powieści Roskami, nie ma „
Roskami powieści do Roskami.

Najet wróble nie te same, co dawniej.
Kasidy z nich okupiony, czorny jak młoty
Rousset, tylko ciurkamiem zdrańców
sady i podwózkę. We Lwowie za-
jechałszy do hotelu Stadtmi'Ware, dziś
Ludwika. Był to jeden z następnych i naj-
wzrostszych hoteli; teraz młodość, wrota
widzi się, reke, grabieżców, ani młodość,
ani Karafki, ani młodość; toż po-
tamane, pościel pomieści. W reke młodość
młodość hateru i Karafki. W reke
młodość młodość, pościel młodość
i Karafki z młodość młodość
młodość. Pościel w młodość młodość, młodość
młodość, młodość młodość i młodość,
a pościel to młodość młodość, to
młodość młodość, to młodość

125
miejsce moje było cośkiem i odcioły Kne-
młodość. Udałszy się znowu do Głównego Kne-
młodość Towarzystwa Głównego. Główny Kne-
młodość parli z nami do Wydziału Krajowego i na
młodość młodość się pamił Napoleoniczno młodość.
młodość 4.000 rubli i młodość nam Kosta po-
młodość, młodość młodość młodość młodość
młodość i po młodość młodość młodość młodość
coś do domu. Tymczasem młodość młodość,
młodość młodość, co młodość w młodość. Młodość
młodość młodość młodość, młodość, młodość
młodość młodość młodość. Tymczasem młodość
młodość po młodość młodość młodość
młodość młodość młodość, a młodość młodość
młodość, młodość młodość młodość młodość
młodość młodość młodość młodość.
młodość młodość młodość w młodość.

niż do nas i mów po cichu:

"Oreny niemożecie popatrzyć na nas, na
ciwleży budynki Dyrekcji Skarbowej"
— "Potrzebny jest nam, a tam wyjdzie"
mimo obywateli kawał płótna, a na
nim napis po rzymsku:

"Błomandant Krupsty Jeremiśle."

"A Oho" myślimy wbie, "twierdza Twoja"
myśli od nas oddalona o dwanaście
mle, a jej komendant już wie Lurenie,
wspierane nie chce się doć stać jak
Bismarck, generał austriacki. Wła-
ściwie."

Wymiarom nasz miły, murki
kami umaga się w nas bronić.

Właśnie wistego Antoniego był
chac' już huk armat od strony i "kas"
ulica Legacka w górę iadzie

Właśnie tydzień Anskati o supercie
wschodnim wyprze twary. To to ja
Ries' Turskie plemiona, leś nasdy
i tych sekretów jolis przerwany.
Spółczesnych na głowie włośców, Olympe
im tylko czarne świąteczne wry, a ich strz.
siate wry nie budzą już żadnego strachu.
Jedną już barany na wst.

Głowy wygląda, chorciś niewieści młode, mied.
to wryko, które nio ulic Legionów pod
Gwiazdą Kapieliwisk. Było tego wryko
25.000. Już wielkimi oddziałami, a idąc
przez miasto, spierali wryko pięć
Było to młode, ładne, zdrowe i piękne, harde
patrzyli w górę. Widożnie dać nie in.
dzieli w okopach, byli wryko i. Spawa,
u nli naprzód, wryko i. Wryko, a

ze nimi postanowił się włączyć
Kil mi się udało, tu tyle narodziło się nie
wziąć, lub może sami będą mordować,
a tam po drugiej stronie Austriacy i
Polacy, a między nimi może nawet i moi
znajomi.

Tędyż śmiało pokazał się, nawet
stacja kolejowa na Podzamczu austriackim,
którego aeroplan i zaczął przelatywać tam
zaprogramowane wystrzasy nasycone różnymi
bombami, które nawiązywały wiele szkód w
ludziach i sprzętach. Ludzi porażonych i
niektórych natychmiast upadających, a co
stwierdził także potężne dźwięki wózy kolej-
owe.

Oczywiście pieniądze przetrzymaliśmy
na tej stronie i otworzyliśmy. Jedną

112
część wziął p. Kallikar, drugą p. Daniewicz
a trzecią ja i zapytaliśmy o pieniądze w
ubraniskach. Kupiliśmy bilety pierwszorzędne
Paryż, aby nie jechać z Koszankami, lub nie
datkami, bośmy nie byli, by nas nie stracili.
Drogiście koleje były wspaniałe, miały
ładne wagony i maszynę z nich było 400,
była na poręczach i stery listka. Jest na
wielu samowozach, w których są różne kipi-
woda i w każdej chwili maszynę widać 400,
poręczy herbate. Siedzieliśmy nami dłużej
generatorem, i inżynierem i polski strażnik
w paleńskich przystankach i w słomnym
ubranii, jak się wkrótce pokazało było to
milionowy pan i magnat, dawał wózy
i kony. Do porażenia nie wzmocnił
smy wózy, my po polsku oni po ~~polu~~

reszysku i wzmiliśmy się doskonale.
Zaimponowatem im doświadczonego „
się dzieła państwa rosyjskiego podległego
od Aleksandra Kuskiego, czemu się bar-
dzo dziwił. Zarejestrowatem był właśnie
dzieje powstania Wernier. „Dzieje Rosji”
Klownego nie były jeszcze wydane. Marka-
te wyszły: Ruzewicz, Dobry, Wolk,
Wolk, Kierulow, „Konfetti” t. j. m.,
Kierulow. Sami jedli i nas uczyli i
mili bardzo serdecznie, byśmy nie go-
dzili ich przyjęciem, było nam to przy-
jemne, byśmy się nie mogli wzajemnie
nie wzajemnie. Wówczas miały nas
cote pociągi rosyjskich żołdaków, którzy
szli na front wojny. Otworzone

129
ich Kaine były wity przytę wrażeń, w-
dzieli im po drodze mijając ich pociągi
i rannymi żołdatami. To było taki bie-
dny żołdat myśli, gdy go wiozę w nie-
mame mu Kojce, Kojce mu się bić i
niemnymi mu narzdaniami sprawę,
której nie pamięta, a tu widzi tyle
kolek, tyle niemiłości. Inna broni
wreszcie broni własnej ojczyzny, a inna by-
najedzą. Jeden z generałów, który
mu zapewne było mi dłużej tej wojny
patrzeć na tych żołdatów, rzekł
„Dusze miak” (armatnie miak).
Intendant wyszedł i walczył rosyjski
dziennik: „Nowoje Wremie”. Długo to
miało wyszła wspaniały, papier, drakula,
stracił lat piękne są w najbardziej

epilivorangea nardus.

Do dzieł wzięcia
iudrinach parady bysimej po w Tarno,
poku. Iżesieim byto, sieimej przyjechałi,
to to był ostatni poeizy, któremu cywilnemu
ludziom moim byto sebać.

Tu mi indicano o forse Markati per
Przemyslan. Ah, indico indicano...

Przemysław. Wmiercie wiśnieliśmy znowu
8.000 jeńców austriackich. Byli to sami
czł. Idąc, śpiewali nawet, nieśli se-
razami, ale pap kłóty chiał. Na kilka
wzrach pchali się czołwie, wszyscy
radością i weseli. Nie rozumielimy
tego, idący żołniers w niewoli był wesoły.

Dopiero później dowiedzieliśmy się, że oni
bez litwy sami się poddali i dobrowolnie
płynęli do Karkali.

Dziękuję ci bardzo p. Dancusze
ze listem i pociągamy się w dalszą drogę
Sens tu rano na Tarnopolu aż do Chodorów,
Równe, a potem dalej na Kowno Lwów i
cały cały oddzielił nas od brzości, a
było ich nie kilka, ale kilkanaście
tych ludzi. Lubiśmy, strach, i patrzą,
li na nas i mówią. Niechcimy
była to jechać, bo strachali ludzi wpa-
dali do domów i przetrzymali, lub co kto-
ś nie chciał do jechania, a patrząc na
mówiono po dworku. Niechcimy na
sich. Czyż można się temu dziwić?

W zachodniej stronie Tarnopola, w Cho-
dackowie i w innych miejscach po polach
widzieliśmy już wykopane trawerty i
skony w postaci wielkich turków,

oprowadzone kolerystycznymi drutami, a potem
choćby Markale byli jeszcze dołoko na
zawarciu, po Ternopolu przegodzi-
my się do Łwowa. Okropnie tych było
bardzo wiele i tworzyły miły mado wnie-
ś. Jakiś męszczyzna zajeżdżał do Łwowa,
gdy nas pan Dancowicz zapytał „
nie przyszedliście jeszcze do Dniepru.“

— O naszym powrocie dowiedzieli się
mnieko Polacy i odwiecali nas, jak
miejemy. Tacy są, gdy powróci z
Gólkas. Chcieli im nie tylko opie-
kować, ale i o
nowiny, jakich z góry wzięli, które
były polskimi wydaniami, jak cenzura
markiewicza w Turcji dowiedzieli się
nie mogli, a nawet tamtejsze

markiewicza o nie się dowiedzieli.

141
Zdarzyło się, że w mojej szkole
nie było, wyjechał na wschód do Gort-
Kowce. Zato zjechał szpital Charkow-
ski. Gdyśmy szli do szkoły, nie chciał
mnie wpuścić, ale byli jeszcze sta-
ni i zapytali:

„Wit nas chary, bonin dyrektor.“

Zaraz mnie puszczono i przepuszczono.
Dziwnie tu smutnie było (zarazem szpital-
em), narzwał się Sattysław, prawnik,
my mówili, że to nasz inteligentny
młody człowiek. Nici umiał wyrazić
mówić po polsku, ale bardzo młody
mają w sobie coś takiego, co podoba
Ra. Widać. Try ja przepuszczałem. Kie-
dy, że wolał nie wchodzić, gdy mni-

synowie walczyli przeciwko Murkowi,
je samemu chętnie pomał bił Murkale,
ale tylko jako żołnierze, między Murkali,
których zastawili nabo, by ich powstrzymać,
a byli nawet tacy, których musnę
było, jako dołnych przysięg, potłuchi.
Do Bursara uchodził wówczas aż jęde,
naście szpitali, a ponieważ Murkale
serce w serce miasto spalili, mroto
musieli na wolnych placach i w ogrodach
stawić płotkienne domy, czyli
namoty, zwane „patatki” w nich
mieszkali, lub trzymali rannych żoł-
nierzy. Głównie zmienili się szpital. Char-
Rowski pojechał na wschód, a do
nas przyjechał szpital Ukraiński,

ale prawdziwy Ukraiński, nie prę-
żony. Byli to ludzie uczciwi i godni i to
porozumy na głównego lekarza, praw-
dziwego Murkale generała Woronina,
którego Murkale „wrazem” nazywa-
li, tak skonstruowany na najczystszy
nym diamentowym i Raskawarce.
(Raskawar = Raskawar)
Lekarzami byli Abraham Swarcman,
żyd, najszlachetniejszy i ludzi takich nie-
cy znalem i gdzieś w naszym kraju byli
jako dw. Swarcman, wówczas nazywa-
li „żyd” nie byłoby w pogardzie i nie
byłoby z synonimem Raskawar.
Drugim lekarzem był jakiś inny, którego
nazwa Murkale, nazwisko jego nie pamiętam.

Sam, gdyś mięgiem się nie odznaczał;
był stowickim precyzyjnej miary.
Smotrytelem był Edward F. Friedman,
syn pastora protestanckiego, Wilna. Pot
on z rodu Niemce, ale Rochat Głaków
pawłański braci. Umiał przesiłownie
deklamować: „Das Lied von der
Glocke”; kilka ballad Mickiewicza
po polsku.

Odbywały się wówczas wielkie
bitwy na całym zachodzie, a front brygady
był porównywalny zgi, aż po Benarabiz.
Cudrienie dochodziły nas wieści ze
północno-wschodniej części, ale
te były tylko umiarkowane, m. p. tam,
gdzie się nie o sukcesach wojennych
z pewnością była mowa. Drogą była „

142

nie gwarant wojennych i tych ni by było,
tych wojennych trochę umiarkowane,
nie geograficznie danej miejscowości.
Stąd miał wiadomości telegraficzne,
ale również niedokładne. Głównie
mówiono o Limanowej, o Warszawie nad
Janem, naraz o Warszawie, o Warszawie
Lwowa przez Austriaków.

Muskała Frackeli i coraz więcej prędko,
nawet wojny, narzekali na wojnę, a
marginalnie na kampanię austriacką,
która go opamiętała i przypomniała
im wspaniałym ichy kowie.

Wojna muskiewska cofnęła się wów
czas około Kłofej Lipy, która przepływała
zachodnią część powiatu białostockiego, a
na południu sięgała tylko po Dniestr.

Nienastanny huk armat było słychać na „
wielu w rynku wśród zielonej farmacji „
wzrostu.

Do mejskiej przysięgi nie prawie co „
długo po 500. naszymi żołnierzami i również
tyle ujętym w szereg Rosji. Wiele
z nich umierało nie tylko w murach, ale i
w innych budynkach (gdzie mieściły
się szpitale i w tak naszym „patelniach.“

Przyjęto również naszymi Austriackimi
i Prusami.

Tych ostatnich bardzo powie-
dziano. Nasz przysięgłszy dowódca naszymi
Prusami, byli to dwaj bracia, nazwiskiem
Maturskie. Nieprawda, czy to praw-
dnie nazwisko? — Obaj byli ujętymi
oficerami pruskiimi, a Rosyjski na polu bitwy

142
Abstrahowali ich z pieniędzy i zapowiadali.

Byli to ludzie bogaci i mówili, że są bra-
tami. — Adami, że po potoku nie re-
sumując. Bydło natychmiast przyjęło
i w pieniądze na drogę. Od Maski nie
przyjeżdżali nie chcieli, a patrząc na nich z
góry. Jedną z wszystkich oficerów chciał
ich porządnie poproszonymi, lecz Maski „
wskazując ich nie przyjęło, a choć byli je-
kami patrząc na nich, jakby oni byli
ich podwładnymi. Od naszej strony przyjęło
na drogę rynek i chleb. Nie przypuszczali
oni może, że tak wspaniałe może i ich Pru-
sowie było nie Rosyjski, — a może oni byli
Dobrotami? Maskami i imponowała wspaniałość
mówiła im kłopotliwie, że Rosyjski płacono po 10. rubli,
które miały jeszcze większą wartość.

On przyszedł do Puchni chorąży muskiew „
Mi, młody, dwudziestoletni chłopiec, noszący „
Kiem Kainkim, syn naselni Kę Wolep „
mieszko w Pastowie. Zdobycyśmy myż tęg „
razem zrewnie ptakci, pytaliśmy o „
przyczynę tego ptaku: „Bo pani po „
dobna jest do mojej mamy. „odpowie „
dziat. Był on w szpitalu chory na „
wzrosty nerwowy, bo topił się w Dnie „
Wzrost Dniłiśmy go do siebie na słońce „
dy, a bardzo lubił ryć z ciekaw „
ze i miętą, bo jego mamuska tak „
to w domu często wzięła. Był on a nas „
jako w rodzinie domu. Opowiadał „
nam o różnych przygodach wojennych „
o Dniestrze, gdzie mygi było bardzo „

toż: „Młodo! młodo! „a jego wycię „
głęboko i ocalał. „
Na m. Polnym podwórzu postanowiono potać „
i w niej umieszczone 38. charkali cho „
rych na syfiliś i ni komu do nich „
nie wolno było się zbliżyć. Właśnie „
w tym czasie przyjeżdżono z frontu ze „
stosami rannych Madziarów. Wówczas „
najlepiej było porwać, do czego praca „
dzi niewinnych narodów. Madziarzy „
jako wiemy uważali swój kraj za „
piękny w świecie, a tego powodu my „
rozprawiali ze swych rękostw i rękostw „
Mi i nie mają ani jednego jedyne „
wankiego. Owszem jedyne ajenty jest dla „
Kasiego i Kowicka najmilszy, ale oprócz tego „
i innych jedyne, choćby jedyne wrogów „

umieć się paćmo, bo i tak nie wie, co
człowieku w życiu spotkać może. Młodzi
ci umieć tylko po węgiersku, a gdy
i nie przysto porównawieć z ludźmi innego
narodu, byli jak niemi. Mogli by papro-
cie i chleb, wino, tytoń, a kaszę z chęcią
dawali biednemu jeńcowi, jeśliby nie
nie rozumiał i nie wiedział, czego ten
biedak chce. — Młodzi panie do swych
wzrostu i siły Młodzi i rymansowi i
niemi nie mogli. Spuszczają to wra-
żenie Woronin, rymans, Młodzi
głównie, ale Młodzi go nie rozumie, i
ci nie rozumie go tyle, w chłopie Sowa-
żona, ponieważ nie kaszę wie, co to
ma znaczenie, przede wszystkim ujem to
anegdota:

— Gdy Wschodnia Małopolska pod nazwą
Galacji dostatek się po pięćdziesiąt lat
właściwie Austriakom, pierwszym jej namiestni-
kiem był Niemiec, nazwiskiem Perzen.
Człowiek niewielkiego wzrostu, imienną
staturą, a głupi i zarozumiały. Gdyś
po południu ubierał się on w czerwony płaszcz,
nie (niebył terazniejszy piasek), na istną
wchodził czerwony czapkę z kutasem,
a zapaliwszy fajkę na długim cybe-
lu, siedział na balkonie i spoglądał
dół z góry na „Dümmen Polacken“.
Rus nadawali Głównie i Głównie, który przy-
wodził dźwięk do miasta i nawał spuszcz-
li to imienną figurę, a myślał, że to
długa matka, rymans i wpatry-
wał się w nią jeden do drugiego:

„Barys, jak ta matka lalka Runyt'?”
Dergen, spowroglony chlop wpatrzajacy
sie w niego, zapustal:

„Was wollen diese verfluchten Gevle?”
porozumiat im izbuchem. Chlopom ani
mniez mysl nie przest, ze to gubernator,
zawolali i radzisz:

„Dyng, dyng, jak bi matka serdyt' sia.”
Dokazali mu jezdz, strachali mu vzept
na palcach, myszki i imieszki sie:
„A zy! A zy!”

Woronow widze, ze go Ma,
diary nie wzumiesz, prził mnie, bym im
po niemiecku wytlumacz, ze roden
wzroczny krolu nie powinien do tych rzeki
wymygl drabow i, zolizac. Ma ruszic
był miazd kadiarami roden, strach re,

sumiat po niemiecku i wytlumacz Role,
zom o co chodzilo po wzejmieniu. Ma,
dyomu w tej chwili ustapili i rzekli
o wraze: „To jest dobry chlop”, i ze
go strach. Woronow był bardzo wzroczny.

Woronow. Dokazali mu w Rururu kielce pie,
cukier. Dopowiedz mi tam przestawiali, lub byli
zbataniami, a strachajacy sie strachajacy
poch i strachajacy. Strachajacy brat,
wraze, kielce przestawiali, wraze ich, mo,
wit do mnie: „Dobro ci gluzny do nara idz,
przeził mi damy im ani do mu, ani grun to,
ani utracz monia.”

Strachajacy wpiet makiarali
miał wraze roden sie. Nalkory i nich
byli wraze przestawiali i przestawiali, inni kielce
chlop, makiarali i przestawiali przestawiali

ustępił wemu stępnemu. W Kaidy wzięte
i niedzielną szromadzieli in Markale na ju-
dowi um w Kolym, gdzie był polami
pymityrny stany, obradem Marki Borki,
a baliwke adpinał motek. "Markale
zas bandro piktne spawali. Nabieranie to
narywali Markale " powierke "
Spiew Markali był czerwiec, a chór stonny
był i intony intony stonny. W nie-
dzie adpinał baliwke mroju, ale
ale w Kaidy schroniły się

○ Donikowi rannym przybyło coraz
więcej i markiewskim ranitetonem
do pracy niestawiało, poroło wiele na-
myt pan, wreszcie narywali i ty-
dionem narywali choraki i stępnemu

193
wali rannym szromadzieli berintererowie
i rann Markale był bandro nadzi, to
był wreszcie oddani rann rannym
i ranniem Kote nie pracowali. Wiele
Kobit i Praromskie, Pollesia, Druino-
gratu i Nagorontki przybyło na rann
miejz rann do rann dla rann
mleko i nie idali rann rann. Przy
oddawaniu tych darów nie rann mo-
ja rann rann, rann rann rann,
a rann rann rann rann rann,
Rów, jak i Markali, rann rann rann
i ranniem rann.

Jakos wielka rann rann i dom rann.
Rann rann, rann rann dla rann.
to rann rann rann rann rann,
to rann, rann rann rann

do małych wiadrowych beczulek. Oni
~~byli~~ sposobnieci potawurati nam
mistrzetel Fridman dawe potwiadrome
baniake tego wine, a myjmy go natychmiast
miedali Madiarom po garnusku, bo oni
wino bardzo lubia. Byli oni tak bardzo
wasierni i nie, "Wornewur" i Fridman
u, i ciagle wali im, ktory w niej "Worm"
nasci ndawali, ze o tym nie wiadom.
Fridman dawal nam mieras po kilke
potci Stoning ichleke kilke brakenkew do
widania miszry Madiarow, bo im kuchnia
naszka nie smakowala. Madiar kusim
lubi w potrawie dawe papryki i piepru,
tymszem Austro gotowali dla nasz
stonych codziennie po dawe baniake Rany
potemey dobre omamroniej. Jazemio to

143
posypane, ale turecki i, do niego przegrany
craci. Glanowany przyniesli porostatę
kong do nas calem wzdaniem jej pomisze
ubozich miasta. Gaj poimiej a nas luty
Austrie austriackie, a zostali im w KoV,
tuch nieco cieniokie wrota, to kuchare
mylenali go do Rana, a przynajmniej
nie stali, les uunem Rpieli z nich.

Mo, najmlodszy syn Roman miał
porowlenie choraci po watach i pomogaci
winitetom, watazka nie umiał po nie,
miceku. Podawalo nie, ze luty ob
niele tuzj renni: Austro, Austriacki: Pruski.
Dwa pierwsze luty to Polacy, wiec wato,
niec zaniast im po mplanie Rany i po
Rauratka butki, a na Pruskie nawet
nie spajret. Tymczasem o w Pruski

odrywa się najryśniej polując: „Danie,
czy pabym mógł także przenieść o wklankę
Rany?” Był to Polak z Pownawskiego.
Naturalnie Rany ranyś darta.
Był Jan Jurek Polak, synowie tej samej
Matki Polki rodu wielkiego, ucy,
Tam wstali przez nasyt niepodziwiał cie.
miejsce do wrogemnego mordowania
cie. Qui to wielki obrowis jest Rada
wojna, gdy naród wjeje bez przysięgi
z innym narodem, wrysej bawiem je „
Nieraz arze mi tego samego Doga Ogień
w mieście, o wielki straszenie jest
obrodnia, jeśli się wryta bratni lud
przeiwie sobie, aby się nasytem morda
wali. — Wa tak straszenie obrodnia napiera

150
nierony mi poeta w Ranie: „Wane
Rany” wydanej w Moskwie w r. 1914.
następnym wiersz:
Głuchda.

Niechaj pod cieniem niskich drzew
Złutawa się Głuchda Kłoci ....
Było nas oto braci trzech
Na grobie matki drzewi.
I przysięgi na nim z obęgi ziem
Jurek Jurek, morda morda,
Do morda dali wrytym ziem
I tak z nich jeden wryt:
I tak im wryt: „Przyśiędł nas,
Spiewajcie strasne pieśni
Cto jest jeden wryt nas,
Dnes tego Matka wryt nas.”

Has' wstres' ten, co c'lebi' miger
W braterskiej krwi ubrocy.

— I zastępił bracia wstres
I przystąpił ocy.

Has' potem narody bratu brat
Ramione mu rozpuścił
I rozdy mprokt: „Ihym pacht.”
I skryżowali adze.

Niech muje kłochu krowy wieś
Dres miłich chat podłame,
A kto' pacht..... lemm reć
A kto' was' igu..... niech wstresce.

Interwiziono brach oficerów krowy
Geden z nich, lęj wany, przyszedł do was do
Kuchni i w krowy'ym tuncu w żerku mi
miackim moim do mej rony.

„Dres przystoć na góce ogrodnie b'ej
wiscotom duc wklauki krowy i po
4. g'owane paja.”

Punktualnie ogrodnie b'ej
wiscotom raniot Pomicio krowy, paja ichle.
Krowas duc oficer moim:

„Dresy i mnis
tasamo” Dresi tole d'at. Gaj prz.
reć Pomicio po narym, paja go oficer:

„Ile is, ralej?”

„Wie” odpowieda krowie.

„Dlaczego nie?” paja krowy oficer

„Po my ale mi krowy pomicio nie krowe, a
ujcia mój jest dyrektorem tej krowy.”
odpowiedziat Pomicio.

Poprzedzeni są brachy i najkrowy
z nich przyszedł krowy, by was przyszedł i

i podziękować. Ubranie tych oficerów i po-
wrau kretanej krwi było bardzo jas-
ne. Wzięliśmy je do domu, i myśleliśmy, że
krew i stwardniała, wysuszyła i oddała. Wzysce-
torej byli to oficerowie adwokatów z Bon-
apartu. Kupiliśmy im się z nimi,
a po wyjściu oddała do siebie piasek. Nic-
stety wzięła ona to do siebie, że nabrała
się nie pamięta. Mnie niejedną z wyjątko-
wych ten pamiętnik przysłał mi w tym
stwierdzeniu, że za wiele było braci przysłał
mi wódek do mózgu, a nowe wra-
żenia rozprawy sławne i zapomnia-
ła się.

Pas wiadomości w nocy z dnia 3 sierpnia na
4 sierpnia r. 1915. na Fiedorze od

172
strony polubowickiej ustyneli satysfakcji od
strony austriackich obojów leżących po prze-
wej stronie rzeki Dniestr, wielki Raryt
i nadasze wstanie. Wzysce tym przysłał
chwała się, skutkiem nadsze i chwał to było
trzy mile od nas, głos po razie dochodził
aż do Budowa i wiado moim, i wzięła
centralne wzięły Wonnou. Wyraźnie
było widać głosy radości: „Wonnou!”
Wonnou!” Wiele nadsze przysłał mi
skutkami i mówił: „Cóż nam ta wra-
ma? Tenas rewnydam muning się wpać,
nie lepiej to było oddać Dniestrom radowa,
nie to, co im się nadsze i mieliśmy ich
nadsze przysłał. — A teraz co?”
Nadsze wzięły na archimandryt

Eulogiusza i mówili:

"Gdzie tylko popis wmiere, tam zawsze
takiego mészarszcia narobi"

Owrazem Wausany przez Drutów dopiero
we dwa tygodnie później gorszy mészarsz,
nie piraty, Drutacy i Austriacy wbiłi
takżemo, bo nie chcieli przysmażyć się
do Ręk, aby nie odhroci iżytku dusze.

Cholera i tyfus.

Genie w listopadzie r. 1914, gdy Austriacy
wypędzili żydów z domów mieszkalnych,
mniekli oni na żydowskie okopisko i tam
przebywali całymi dniami i nocami. Okopisko
to leży na wzgórzu, pomiędzy łąkami i
jar, a dołem płynie Dniester. Woda ta
wlewa się nierzadko, ale woda jest okropnie

153
i ma ona już w tym miejscu w bród
przejść. Goracy spastkowali żydów, wzię-
li ich do ręki kanno i nakażkami w
ręk, karali im z okopiska wynieść
się i przejść przez rzekę na lewy brzeg
do przysiółka, zwanego Chutli. Maime
wliczono, jak to było kato, le-
ment i wkurzenie, gdy ok. 4.000 ludzi, prze-
de uciekających Ręk i drisci brnęli do
zimnej wody, a za nimi i głośnym
i miotaniem ugięci Ręk nakażkami: ka-
lewie jednak przesiadali na lewy brzeg
ręki, ugięci ugięci oficer, który tam
stał w kuratnie, wzniesione kato, ka-
karali ich napowrót napędzić tam, gdzie
byli przestaw. Ludzie po zimnej Rępieli,
nie mając się w co przebrać, ani

gdzie wprawdzie, zaczęli chorować i umierać.
Potem zaczęto nie tylko z powiatu bu „
crackiego, ale i z innych powiatów sprowadzić
rydów do Burzara. Limeli się ci ludzie
jak śledzie w beczce w suchych brzozych do „
march przy ulicy Potkajockiej i Potkajocko
- z Potkajocka i Potkajocko sprowadzono także rydów
do Burzara. Ci nie mając co się jeść,
braci, wymykali się, pojedynko do Potkajocka
i Potkajocko i tam zastawiali. Murkatom roperno
nie było na ręce mieć rydów tak przez
frontem wojennym, lecz zaczęli się ich nie
więcej zgromadzić. Nagle zwolili na rydów
obławy i śladali ich 53. Zanas na po „
czekaniu dano kasidemu z nich po 53
nakajów. Zenas rydów po tej sposobie „
ci zanas umarli, a reszta przeżyła.

154
dono napowrót do Burzara.

Nawiasne myślenie również cholera i ty „
fus brzusny. Umierało w mej szkole bardzo
wiele żołdaków, a wódcę mowić o ry „
dach mieniących w najwęższym br „
dzie i niechłujstwie. Lecieli wymarcono
na okopistkę po Rilkę umarłych i grze „
brow. Wyskowi lekarze, a niezgodnie nie „
zmordowany Suwareman pracował nie
tylko w wojnie, ale i w innych wojnach
na miasto i ratowali bliźnich, bez
względów nato rydów był ratolikiem
ry rydów, brzozy, ry brzozy. Ty „
rydów to było praca, lecz niektórzy
przyjeżdżali do zdrowia. Suwareman
zawne mówił, że tyfus jest po najwęższym
człowiek następnym głodem i niedrą,

dlatego, jeśli czasem coś zarobił w bogatych ludzi, w tej chwili rozdawał to biednym.

Podobnego człowieka znaliśmy w latach 1883-1885 we Lwowie.

Był nim lekarz Mijach Beizer, był to jeden z najuprzejmych lekarzy i zarabiał wiele pieniędzy, ale zawsze był ubogi, bo co zarobił rozdawał biednym. Jako student ubogich bez względu na wyznanie był daremnie. Nasz zamieszanie go do Robiety, które miała dżioka, a upływu krwi groziła Robicie śmiercią. W domu nie było ani lekarza, ani lekarza. Wówczas Beizer zajął się nim i obandażował Robię.

Gdy umarł, to w domu tak katoliki w ręki żydów wyprawiali się.

zwołał na okopisko.

Żydzi przeciwko cholere rozdali wbio w następujący sposób. Wybrali bandę ubogiego młodzieńca i ubogą pannę, lew w ten sposób, że jedno drugiego nie znano i karali im się pobrać. Choć, szli po domach i zbierali dla nich pieniądze. Sam Treptylus dał 50 rubli.

Okręto ich obficie szarym płótnem i z murek, i piwami i katuszem piepru, wadrowo ich na okopisko. Tu dano im ślub, dopiero potem rozdano im szrony. Młodzi spijali na siebie i byli bardzo zadowoleni. Potem wszyscy z radością wrócili do domu.

Cholera jednak nie ustąpiła.

Wówczas zwołano w ten sam sposób

jeżeli jedno wesele, ale i to nie pomogło.
Mówili o tym i jedynym bandzie po-
wasnym i tym, że i wtedy przeżył cholera
nie był Marten, on na to
odpowiedział:

"~~W~~ Tymczasem wiecie co zrobi-
mieszcie się cięży iś mui? Wprawdzie
cholera nie wygasta, ale użyczyliśmy
dobry użyczek, bismy dopomogli naszym
biednym rodzinom."

W celu zapobieżenia nasileniu się
tych chorób, postanowił Markale straci
nad Jyppą, ni komu nie wolno było
wchodzić iś Rappo, ani iś bicki, iś
wiedząc sublimat do mycia rąk
patron po zmarłych i otwieraniu niosących
nie ich ubrania i stomy, na Błonej

leżeli. Na podwórku pomiędzy budynkami
w kotłowni, a gmachem szpitala waga-
mowano kilka fur stomy, wartecone
całe w kupy starych i ubraniami
wytkniętymi i prapalonymi. Powstał
ogromny pożar tak, że w obu budynkach
każdy mógł zobaczyć w oknach płomień i
obawiano się pożaru. Została ratowana
ta część z angażami, aby ogień nie
rozprzestrzenił się. Wtem nagle powstała
w stolicy eksplozja. Była rzucona do
stomy kilka tysięcy karabinków
naboi, te rano i mydła, a kale
rozlatowały się w różnych kierunkach
Queeni Markale w nocy, w kaszecie

dyje mto, tymczasem namy w otwach
wazy ty is zajmowac, namy ichu my
majdowali is w wielkim niecierpie-
nieistwie, as przystawet jeden rd.
wasny ratdak, naruszkien Dubon
i dyjon do Katiowat.

Ad tego nam palono wazy po zmar-
tych, ale rad Stypa.

Alisdy Stypa a barynkiem Rady
pewiatowej, toz "Aljerdens" znajduje
is olnerne plac targowy. No placu
tym bylo teraz tam pełno Polak
i niemieckich, w tam stawaty wazy
austriackie, a potem austriackie.
Szepetyty is ten pewiatowat:

11 "Muz mieszkawem miasta Katiowat po
wio Eutna pamietke."

Dostat iendarmow do pobliskich wsi i ci
spawili Kikaset ludzi i wyskalamy.

Szepetyty Karat im plac wyjscie i pokro-
paci wazy. Do tych rowow Karat powsta-
drai drewna i lam hradiego Potockiego,
wtoze Karat bez pytania is wtoziccie,
la lam na wroch przysicic. Dmewka
is przysicic i byty i tego tadny part,
ale teze samej prioni, gdy przysicic woy-
wa austriackie, namy mieszkawey
drewna potamali i miwryty mow
mienawic do Szepetyty i Medyn Ric,
go, by po nich nie zostalo ani i kadu,
ze Kiedys gospodarowali w Buzarce
jak iwinio w ciarym wywazie.

Następnie miano sprzedać kretytytych ludzi
z publiczną ceną: Karat im Kupac'
awaga spod krótkiej towaru, a do
masto kolepnego nad Hrysz. Tam
pastoriano mocno silny mast drewnia-
ny, który porwał, to Markale portu
was naqlej uciarki rajomnieli go
zmierzki.

Jako i najpiękniejszych ulic
miasta t.j. ulic miłkiewia narwana
ulic kretytytych i temu Karatour
zdawato się, że już miano milogo star-
nego od niego, ale duma poprosze
upadło. Jaki i Markale ukonny go
za rōine nauczycia przed gubernatorem
czarto rōiskim. Ten kretytytych za

suspendował: Karat mu i Burasie
wyjechał. Kretytytych nie mógł się
upokorzenia i naqle smart.

W tym okoliczności jednak nie był.

da jego miejsce przynależał broni
Zeronenberg, z nim nie powiadzieli
nie mogło, bo w Rikkanahie dni po
przysiężnie nabanit i tyfurn i a
mart, a zawiadowca miasta i po-
wiato zastat mianowanym prynci uspo-
mianym Markal Markow i murelni
rândarmowi Medyniski.

W tym samym czasie wzięto
i miore i w nane prynci. Mieliśmy u
nibie na wykożeniu bratanis, Kufig
Grosszynski. Było to uziwoy bardzo
spokojne i miło i wstanie mure

wyjmu, u kwiarta drugą klasę ukończy
wyszkoleną. Dwieście nasem z na-
mi, miała 14 lat, ugrata, uupiekniata
i miła, już od kiedy zapamiętała.
Jeszcze i rąpy oficerowie nawiązyli jej
do zachowania się z tatą, a generał
Woronow lubił ją, bo była prawdziwą
dużą kobietą, którą w domu zastanę.
— Namas zaszła się skądś, że jej
boli głowa i pokrzyła się do Ło'ko,
młodzieńca lekarskiego, a ona
długo czekała, dowiedziawszy się, iż
była w piwnicy i stała co'a ze Stry-
mą, która była tam stojąca ciekaw-
nie. Wypitła była kilka kawy
i jeszcze, ci na koniec od niej nie

157
odstępowali. Woronow i Suwarman przy-
mili jej uśmiech, które były wówczas
wielką wadką. Namas Woronow
postradom jej, zaraz płakać i ręką:
„Dziękuję mi uśmiech serce sta-
ło sobie.”

Namas znowu na koniec jej
nie odstępowali, na jej rękach serce
zostało. Stokaliśmy uśmiech, cały uśmiech
posmutniał a Woronow i Suwarman
stokali ją sercem.

Jeszcze był Strymą,
bo jeszcze w tych ciękich czasach moi na
byli i cięmi pomyśleć. Jeden z Stokali
młody Strymą i Ręgi, a za niego, Strymą i Ręgi,
ce nie przyszedł żadnego wynagrodzenia a
Stokali przyszedł przyszedł i p. Strymą
Strymą R, Strymą Strymą nie nie przyszedł.

Na pogrzebie byli wszyscy, wszyscy Aficerowie
lekarze, sędziaci, buracze inteligencji i
mieszkańcy.

Do Burza swego czasu
więcej rannych Murkeli i Austriaków, sąsi
wówczas odległości są, strasne i raziące
bitwy nad Hłotą Lipa i nad Dmistrzem.
Leczenie tyficzne, frys, panów, aut, młotów;
panów i amunicyj, armat, przegrzanych
przez Burza, wyszło to jednak w stronę
Gortkowską i dalej na wschód. Leczenie
tyficzne, byłe, Ruci, baronów i innych
pechowo przez miasto. Łożka karawany
wózków, obłożonych meblami i różnymi
towarami przegrzanych przez miasto.
Była to faktycznie ogromna ludność z ca-
łemu na wschód.

Pras przycięsiono do mejskiej 800. rannych.

Nie miało ich gdzie pomieścić i wielu
z nich leżało na kumstach rannych
jedną obłądzonego i Romali, wstają
przed śmiesznością: „Mamo! Mamo!”

Widocznie mieli przed śmiesznością halucy-
nację. Strawny to widok.

Dopływał do niego wzdłuż, ich ludzi
zmarło, miało nawet spiro, ich
maruska, wyszło to jednak zapię-
nięcie przepadły. Jamie tam było do-
dnie, chociaż zmarłych i do-
dnie 25.8.1414 do dnia 2.9.1415 zmarło
w mejskiej 1.002 ludzi. Z tych 908 by-
ło Murkeli a 95 Austriaków. Wyszło
to były ludzie młodzi, wszyscy in-
do życie, Rannych to spędzono z najbliższych stron,

ców ziemi, bo od Głamiatki aż do Włoch
i Penn i gineli tu. Tuż mure nie opuszczają
Wł. - To jakas same Doria rzucała
nad ludzkoscią. W czasie tej wojny wiele
zwaty się u wielkomych ludzi umysłowie
sto słomuszy, które tam gdzieś w
sercach u nich i były, ale było również
wiele ludzi cnotliwych, którzy i prawej
drogi nie stracili. Mnie po tej wojnie
złowej wrócić ludzie się opamiętali i
nauczyć na drodze przez Boga wskaza-
ną i mądrym pokoleniem będzie
lepsze.

Austriacki armię swoją przetrzymali,
lecz już do nich nikt nie przychodzi, ani broni z nich
nie szukano, a przetrzymali więcej tak niż to, jakim
z dołu mogli widzieć wysypył się ich w las.

Otwór Austriaków i bitwa.

Gruchneta po mieście pismujskiej wiadomości,
i Murkale Ruzj dźwignę w granitowym
tupie kolejowym. Nad Stupę mapując się
wspaniały most kolejowy wysokości na 25
metrów. Most ten podpierały dwa granito-
we stupy.

Dalej: „W tunelu rakietowym Ab,
Kale ming”. Tunel ten jest dość długi.
Przebiega nim pociąg dziesięć minut.
„Dziśsi przetrzymali chodzą”. Z omów tych my-
wnioskowaliśmy, że Murkale będą się cofać.

W „Ujście” wspaniale popioły spado wa,
z do Stup, które już leżą na urwiskach.
Kable i mechy wyłożone przez synowiciów
wielkono już przez kilka dniami.

~ To wspaniałe domach zarezerwowane

rewią i zaliczono wszystko, co tylko było
z metalu, a zatem zaliczano, primum,
ramienny tuby, kotły i ogólnie miedziane,
miedziane blachy przy drzwiach, miedzi
arierne i t. p. Zwykle tak po kufkach
ze srebrnem i złotem, bo to także metal.

Moja żona, widząc także rewizję, się stała i
wrzuciła moje skrupulatnie spisaną pa-
miątki do pióra i tam spaliła je. Tym-
czasem Murkale do mnie nawet nie za-
szedł.

Wynikłoby być może nad Stropem,
nie rachując już miasta Kolesowskiego podmi-
nacji, uszerebić to miasto pastawione
barki ze smółką, nąsł, lub łuski, usz-
erebić też pastawione sięg drzew.

Dnia 24 sierpnia r. 1915 o godzinie

10. wieczorem leżatem w łóżku i czytałem,
tem presje Lessinga, zaś żona moja i
syn siedzieli na podwórku pod oknem
na wyprzedanej ławeczce, a doktor Furze-
man opowiadał o tym samym rewizji Dim la,
Klerikowego Mierimskowic, na którym
Murkale się nie pojawił, dopiero w Pa-
ryżu Francuzi wzięli jego stronę.

Oknem nadjeżdżał 25. automobil i
mnusze wzięły zaproszenie na pociąg
Pawli. Automobile i wzywały były pułk,
myśliwy z nich jakiś i oficer i po-
następnie wpłynął do Woroneża, a ze nim
lekarze i lekarze. Na drugi myśliwy i
Ramelar, i jakiś felcer, a brzocho obok nas
niepamiętuję imienia:
„Wasiwa, imię!”

Głowa i podziwianie mogła ani słowa prze-
mówić. Potem wyszedł Kuratman i mówił:
„Austriacy są o dwie kilometry przed Mon-
terey Kami, a my w przeciągu godziny
mamy odesłać wszystkich wamych, zaś
o godzinie 5ej rano cały nasz szpital
ma już być w drodze.”

I tak wiadomością przysłałona do mego
pokoju i powtórzyła słowa lekarza.
Wówczas nie wiem, co mi się stało,
czy to z powodu dawno oczekiwanej,
a jednak niespodziewanej wiadomości,
czy też radości, serce zaczęło mi bić
jak młotem, chciałem udać spokojnego
i popatrzyłem do książki, tymczasem li-
stony przyniosły sobie wielony i zaczęły

Wskazywać. Czekając podobnego nigdy nie do-
wiadywałem, chociaż znajdowałem się nie-
zawodnie gdzieś w Kurl. Do chwili
młotem, abradem się i wzruszenie mięso.
W całym budynku ni RT nie spał. W
miesie i w naszej Kolo powstał ruch
nie do opisania. Zaczęło wamych my-
mnie, lub wyprawować, rzucił Wła-
dci, lecz tak wstąpienie i młot, jak
by to było przez nagły bieg. Było
żona doktora, który przyszedł Austriacy:
„O, nie tak łatwo, ani już nic nie da,
jakoż namnie się ciżba i tracił upatrze do
czwartego.”

O godzinie 2iej po północy
wsiadł znów do nas Kuratman i mówił:
„Austriacy przysłał Monasteryska i
znajdują się już dwie kilometry

Ku Jeruzłomom, postępującą, nabliżającą się.

Przed godziną pięć rano z całego miasta
ruszali. tylko kilka tysięcy na se wyszło.

Rich siemni ków. Dwa branie wchodowej
stół automobil i weni wniadali reszty le.

Warto. Zegнали się z nami nie jak wrogo
wie, lecz jak nasserolewniejsi przyjaciół.

Byli to ludzie ukraińscy, a chociaż ich nie
zyci nigdy nie zobacz, zastanie o nich

dobry wspomnienie. Niekiedy mieli wró-
co do myśli rodzin, do których tak

terrenis. Został tylko wachmistrz z kilkoma
natdaniami w celu dozoru miasta.

Wzdarzanie bijano w poniedziałek
zaczęły ruszyć armaty. Stały one tuż
nad miastem od strony hiszpańskiej

pod lasem na polu batanowskiego. Bute,

z rze miało mieć armat. Z nich li,

to berustanie, a huk tych armat pę-
gował się przez różne zakątki wprost

nad rzekę Dniepr, tak przeraźliwie, że
całe miasto trzęsło się w porachach, a ry-

by jechał pod drzewa i okien wylatywały
kuchnie w najwiskoczniejszym galopie je-

chwały wrocy z parą rykami i amunicją.
Wszystko wkręcało się, drwinymi chmu-

rami, które przylatywały pędem ludzki
namyśl i wiatrych Rosolliar wnos i kwi-

mi, a wprost wiatr pędził na wschód.
Powietrze i całe miasto przebrnęło kolor i d-
ty, a narkole patrzył na niebo i na one

osiłone obłoki, zegнали się i mówili:
" To nie są obłoki, tylko dymy

" To nie są obłoki, tylko dymy

nabitych w tej bitwie radowców i Ro-
zaków, które podążają pod wrota
dla nich ziemie, aby tam doleka, doleka
na wschodzie zejść do naszych ródów
i popieścić się nimi.

Wówczas rano przyjechał na Rzym
wachtmistrz Szwajców, nasz dobry znaj-
omy, do niego się górszeli jedna powaga
kuchnia i górszeli, ale goły stanął na
podłożu naboju i artylerii tak
niezwykły huk armat, zbladł
jak ściana, wron i Rzym nie ruszył,
lecz uciekł zempagarej. Szapuka
austriacka runęła na miasto
lecz ni Rzym nie ruszył nie ruszył, tylko
w audytorium postawiono pułkowników
Wówczas po potamnie uciekliśmy

w powietrze tak strasny huk i jęk,
że zdawało się nam, iż nad Rzymem
leci jakiś olbrzymie, strasne, pie-
kło ucieka, które w myślniej ka-
le, górszeli w strasnej strasnej strasnej
crato. przestraszyliśmy się:

„Aj! Aj! Aj!”

Była to kula i jakiś olbrzymiej armaty,
o której mówiono, że narysowała się Bertin
Lukas po tym strasnym morderstwie morderstwie,
które odwróciło w przestraszone miasto
na Serpentyne pod Trybunowami.
Armaty morderstwie przestraszyły go.
Imieniem ich uciekliśmy przed przestraszeniem.
Przez miasto, jakby przez ciemność,
nagłymi krokami na Rzym i przestraszenie:

"Potajut' puli?" (czy wystarczą Rule?)

"Niet' ne potajut'."

Oficer machnął ręką i pójchał dalej
ku bateriiom.

Tego pamiętnego dnia nie był
w mieście w noc nie spał, ale nie i nie był,
bo ludzie do bitwy już się przygotowywali.
Do mieście również nie był nie chował, bo
marulery napadali na przechodzących,
nabierali do kufelów, bo byli pewni, że
Rusnieści. Należało więc nam wynieść
na cmentarz, znajdujący się tuż nad
miastem, aby mieć coś robocze. Trudno
jest imie pomogary grobami, warstami
i widzieliśmy nasz jasek restauracji pla-
cowa, które przetrwały do Karskiego,
które się zblizła. Przechodząc pierwsze
miejscem, wracaliśmy z ichaniem do

domu i spotykam córkę grabarza, która
zobaczając mnie, mówi: "Jeśli pan

dyrektor ma dobry wózek, proszę popro-
szyć w stronę Jerichuan, tam pod lasem
aś nicieście od naszych wyjść."

(Wąs Ra austriacki narzucił się w wo-
"nase.") Spokojnie w stronę, tam
leś masy Rótki wózek, widzieliśmy tył.
Re może.

Naradę noc ciemna, ale pro-
sta. Wtem nawastrzeliśmy huk wstrząs,
miast miastem, że ludzieomal nie popadali
na ziemię. Potem był głucho huk, jakis'
dziwny, jakby prziemny. Wygradzone pro-
chem, czy dynamitem stęp granitowy pod
mościami Rótkowym i tuncet.
Kied miastem błysła pastora tunc i

razes egasta. To papalono drugi mast
nad Itupq, tak zwany mast patrowy
mast wolny nasyt, nadat sie quattowio
pali i ogien daniel do mieny, ta wybr
chta kawatek mastu kawali i
Dnes glowne ulice miasta wrocaly cicho
armaty, bo Rota byly obwiezane stome i
umiatomi. Zaledwie one przejechaly
przez ~~ma~~ trawy mast, natychmiast go
papalono i wyleciat w powietrze
Kili na Rota Markale, ale piono, wpe-
dali oni do przydroznych domow, wylipali
kamieniami, byly w otwach i uciekali
tak najprzedej. Tracili tylko dat sie ty-
niec glas ~~przez~~ przykliny pali i iglowki
lub nawet cement, bo ni bylo nic talisi.

117
Guchile ustyrano tu nad miastem trakt
Kawalinow marynowych, a straty padaly
tak wroto, ze pojedynczych straliw nie bylo
moze odrosmic. Stychai tylko bylo, paly
granie paliki i paliny organow.
Indow ucieklo.

Odrzutat serce jeden astatni mast, tu
nielaleko mej mloty, ten rapakow me
samym Rota. Zastalo tylko wrotoch rat,
datow, rapalili oni stome i tor, Rota i tym
mast bylo rany. Ogien buchnel pasnym
ptomieniem. Zwleze Keffermüller i synem
i serce jednym miernianinem stali na
podwornu mlotnym i palic do Rota i
do mastu. Nares blysto, hukalo, a przed
gara bylo tak silny, ze wyszy trzes
pauli na ziemi i ucieklo si mi

o jakieś piętnaście kilometrów dalej, ale
niekiedy wic. Tu uskorożono tylko
kawalerii mostu, bo ogień zaparł. Niemcy
le rzucili karabiny na ziemię i pocho-
wali się w bunkry i schronienia.
mówiąc: „Zobaczcie, co nam naku-
rzo, a teraz poddamy się.”

Tak uspokoić się zaczęli.

Do północy endu odebrała się Aneta
nina. Tuś słob nas, uciekliśmy już,
że to wyzka austriackie tak zaparł
Imiędym kilkunastu z naszymi zamek.
nożem się na chwie, - nawaś buwa
się, uciekają na ulicę... patrz...
Tutaj przedemną kilkunastu austriackich
z Niemcy. „Nasi” wstali

„Tak jest, nasi” odpowiada.

Był to 13. pułk piechoty z nami „Góra”
Kowioy. Chybaż Austriacy zamek przesłali
do Murkolem na pierwszy ogień uciekali
Dobroć, wiadząc, że Polacy i Murkole
mi byli w niebezpieczeństwie za dotknięcie
na Polsce zabroni. Długość niestę.
Zobaczcie, natychmiast w drugim zamek
wzrostę korbety i to uciekliśmy w hato
wła. Z innych domów uciekli
wamier mienkowi. Nasz z nim
przyjmował żołnierzy, sam mógł.
Radzi w mieście panowało tak wielkie
że trudno je opisać. Do 34 dniach
murkowskiej niestę dotarliśmy się
wzrost i to prawdziwych Krakowiaków
a my wolni. To stow może tylko ten

zrozumieć, kto doświadczył, co to jest
inwazja: ten, co przez was tak długi
nie wiedział, co się dzieje na świecie
z jego rękami

*Tomasz zaś słow.: „wolni.“ To tylko
nie wolno ci zmienić mego pana:
Austriacy mieli również swojego szefa,
wiedząc, którego również obdarzili się
przydomkiem: „Wieratel.“

Musieli nad Strycz, tak zwany pałac,
czyż mało było ustraszony: musi na go
było jeszcze uratować przynajmniej o tyle,
że musi na go było przejść. Stąd tam
około stu młodych, silnych rycerzy. Wzrost
duży, podatki, Enorm cięciwa, wzięci w
tych rycerzy, by państwo z nim razem i musi
ratowali, lecz iaden z nich nawet się nie

112
rwał. Te rycerze to drimny lud. Wieranie in-
wazji rycerskiej pochwalili się, i powstali
po rycerskich znakach: Rycerskich, i
których potem jak murów powstali
i dobre intencje, Markatami wbił, że tam
również z nich oberwał czasem nakazką,
a to nie. — Oni to głównie w czasie murki,
którzy inwazji nadawali miastu i ogół
murki, ugraniczając ołbrzymie rycerze,
i de chorągwie, nad Rypami walczyli
(ugraniczając) i napierali rycerskimi. Tomas
w jednej chwili miasta przybrało kolor szary
w- rycerzy, a rycerze chorągwie porusza-
ły, napierali nad Rypami i nie mieli
nie. Iles to jeszcze rycerze walczyli z rycerzami,
miał rycerze to chorągwie i napierali! Cóż

i Placem pusti na wojnę, niejedną
z nich wroci kolebkę, lub zupełnie na
wzrost wziętej ziemi, a tłuście ryby,
jak Rarmione na górszynie brzo
byki, imialo nie z durnym guzow, że nie
nie umieli z wyzwa wybaczyć.

Wierzą, że w tych rzekach Amurami, a dokoła
morkiemu, cho regiew, potwory, które
przechodził szumie w głąb i pociągają
przez miasto z murów i ciosy na czoł
wej Rouranem.

Przez miasto przechodzi
kilkna najmożniejsi Amurami, a rzeka wyzwa-
dziła i unosiła im, a jakas igła woda na,
brazda i zapłata z unosiłami:
„Musieli dać cię, cię?”

Uważa to nawet amurami, uważa

170
* Rkiny Amurami Rouranem, is nie umia,
no unosiłami godności z durniem, Rkiny,
choi jest w miurli, ludkie obębie nie ma,
lezy... Rouranem wice unosiłami,
by rydo w na Rkiny obębie unosiłami,
kato in, bity Rkiny.

To pomysł. Co potwornie unosiłami w
miurli, aly obębie w durny. One sły,
unosiłami Rkiny przechodzi w in durny
unosiłami w durny, a grom Rkiny obębie
filiu leiat na ziemi na kilka w durny
potworny. To sa strasliwie sity durny,
namity! Tunnel Rkiny był w durny
unosiłami, leu moim go był w durny
durny naprawic. Stal tam per paki
in durny z leu in i durny Rkiny.

Przed miastem Polejowym mybudowali
Muskale bardzo udatny mur i
umiany, lecz Muskale, czy i wzmaga, czy
przez zapomnienie zastawili go ~~nicht~~
nichtknie. - Obecnie mię powiększono,
postawiono przy nim warte i był sta
wycia austriackiej armii doń.
We wsi Nagornanie spotkalem oddział
Kozacki z 13. regimentu, który
prosił majora Rybskiego. Odrzekłem
mu, że on mi się odłożył, a ponieważ
nie wisi tam jest wiele dróg, przeto
muszę muć nim być ma pokazać
drogę do owego miasta. Porozmawiałem
z nim i z majorem i z żołnierzami.
Byli to ludzie waleczni i pełni animuszu.
Major był sta nich pełny uśmiechu.

Imiano się Muskali, że most postawili
nie dla siebie, ale dla tych, którzy
sami giną. Wiarę otrzymują
wielką armię ~~rosyjską~~ rosyjską,
a tych gonionych ze Muskalami i ot
niemy, z których się, czy propaściem
Muskale nie urogotwili gdzieś jakiegoś
radzkiego, bo był ich kilka razy więcej,
a kto wie ile tam jest ich
ich nie urogotwie. Obawy moje nie
były płonne. Szedłem dalej tyłko do
Wyszynki pod Kołomyżami. Tam
na urogotwie Muskale już nie kilka
mniejszych roboty przygotowania na
wielką skalę, roboty pełnej fortów.
Wszystkich Austriaków, którzy przeszli

Stypps było 4.000. Drogich 4.000
ludzi wróciło narazem do Bursaru
tylko 900 ludzi. Penta albo po-
legli, albo dani za wzięcie, albo
wzięci za wzięcie, po okolicach: pomato
wróciło do miasta. Do doświadczenia
obliczenia skonstruowano, że stracono
wzięto do 1000 ludzi. Major
Rytki poległ.

W Bursaru powstał
strach nie do opisania. Trzęsł
austriackie rąk i wróciło do strachu
cnotkawa, a ryki: "Gurak!"
pomysł natychmiast czarno. Słowo
choćby, a przypomniały sobie,
że nie sławie, jak wczoraj spomnie-
wierał miś bierka panthury

chorągiew i pułk czołowy, wzięli
wzięło co ich czołowy, to strach
tu wzięło wzięło i wzięło.
Zabrawszy wzięło, co mieli kurtynierów w to,
wzięło wzięło i wzięło lamentem wzięło,
Raci na stacji wzięło, leś tu ich nie
wzięło, a strach wzięło ich po strach
wzięło, wzięło wzięło wzięło piero
ci do Monasterys P. Złoto na serce
wzięło wzięło wzięło nie wzięło
ani wzięło wzięło ani lura.

- Na wzięło wzięło na wzięło wzięło,
wzięło wzięło wzięło wzięło i
wzięło wzięło wzięło. Wzięło wzięło
wzięło wzięło, bo oni nie chcieli
wzięło, tylko strach wzięło wzięło.
docięło wzięło, wzięło wzięło, a

a Dziurymem. Murkata sas' mieli' skapy
mizary Dziurymem a Cerkowem.
Ja wyszkiem przylety' w'nieci austrie,
Nie upitole. Nie luty one jednor' taw
zawone jak upitole ranywie.

Do mej n'koly zgnat' upitole numer
36. Jay przysto wiadomosci' o porasce
Austriackiej p'ro Wygnanku, zaszto is
na quod' elieroi, wry parkowac',
p'curianty i lekarstwie do skaryn' skta.
Jae' i mianu' p'ri' myj'ehac' u'gnani' nie
11. w' nocy, ale nadzied' n'rtas' w'rtog.
mania' is. Dopiero nad ranem zaszto
na m'ro' b'adymet' zaimowac', bo to
skali' w'rtogman.

Kataryna' n'ro' spottke.

To nas wielke' radosci'. Wzinto' z'one na

miasto, p'atny, jedric' na w'rie' n'ro' z'me.
Jony' magaryn' Rolejow' Z'oneyn'ki
i daze' z'one' list' od p'ociniwego Adama
Z'etayn'kiego, z'one' lekarza w'ryt' polskich
i Rolen' myt' r'yno'w'. Donasit', z'one' r'yno',
wie' n'ari' z'ys' i p'odat' nam ich adnery.
Nas'kany' p'rio' byt' choraym w' p'utka
Boimiackim, a dury' m'ro' w' Sezionach
polskich. M'ina' w'lie' w'go' bracie' n'ary
radaci', z'one' i radaci' p'atka, a ja
nie mogtem' dla' sie' mie'cia' z'me.
Jae' k'one' p'atantem' in' o' p'apier, na
p'ratem' listy' do w'ryt'kich' p'atka i do
Adama Z'etayn'kiego. Do w'ryt'wie
dure'ch' t'eg'ani' o'rtymali'ing' p'raie
w'one' z'one' wiadomosci' o' w'ryt'ch'
Rich' w'ryt' r'yno'w'. Co to luty' on' listy'?

He to u nich byto radus'ci i mitus'ci sy,
nowurkiej! Najstannyj to i raduchany
w pi smach. Stworzkiego napinet do nas
list i takz renderuz mitus'ci i radus'ci
i odwolesienie wrzicow, ze nam Stw,
wracki, godyly iet, ciens'ly iet, ze me
takiego miedadowez.

Hygmenek pisał mniej więcej tymi
słowami: „Giedziotem pod lasem u ro-
wie z Rarabimem w noku i potratem
w nich upstrzone gusardami, a w re-
gionie tu, Wotynia sprowadzonym w
stronę potutniams, bo tam zastawien
wdrico'w morich, a myśli moje były
smutne, czy je ich kiedy w rycinie zobra-
zę i co nie z nim dzieje. Głuche moroków-
nie bywały Roto mego słowu, gdyż

niedzielną na poręczy, lecz Radosy z nas
 do tego przystąpił, że w: na świąt
 Rul nawet nie rusza. A tu nadeszła
 nowa postać, który wysłuchał legio-
 nistów listy roszczeń, mój dobry znajomy.
 Siedział na wrocie schodów, kłamił że-
 był wsi, brzo się, 'aby nie Rula do ucha
 nie wpadła. „Dobry wieczór.” mówił
 mi. Na moje podziwienie wycofał
 głowę z kłamił pot ślotał ze złości,
 a porównał mnie, mówi: „A to pan?
 je tu dla pana ca mam.” i podał mi
 list. Jakiś mi przesłał, więc padłem,
 a to mi mój mój ojciec, czy mój ojciec nie
 myślał? Erytem, więc przyszedł nawet
 lampy ~~do~~ elektrycznej - a list
 całkiem mój, i czytał mi mój,

to z radości. Try mi very zwały i primo
zamo sto. "

Pierwsi i trzeci syn Marian
mieszkał bitt serceczny, w którym do-
miał; ie rze i przyjeździe do nas na wstępie
Pustkiny do Rusi, by podziękować
Danie Bogu, Najświętszemu Dannie i Aniołom
Hisiem, którzy ich Hisiem i na ich wstępie
tam. Wszyscy bowiem walczyli w Karpatach
mieszkał Hisiem. Głównym zaś Hisiem
był był ranny w rękę, lecz ranościwie się
leżał się. Hisiem zaś i Marian bitt
nie był gość Hisiem, przesłali przes tak
zwany "Pantynas" potem bitt nie po-
dzielony, Hisiem, Hisiem, Hisiem, Hisiem,
namy, a obecni byli na Hisiem,
cała przystępna była pod Hisiem, Hisiem

175
Hisiem. Hisiem w 13 kompanji i
ni w pierwszej chwili przesłali do
Hisiem, a Hisiem Marian na Hisiem
Hisiem dał pierwszy Hisiem do Hisiem
na polskiej ziemi od Hisiem Karpata.

W Hisiem pierwszej chwili Hisiem i
mają Hisiem Hisiem i na Hisiem
Hisiem, ie Hisiem Hisiem Hisiem, i
nie upadł na Hisiem, Hisiem Hisiem po-
wstał Hisiem Hisiem i Hisiem. Hisiem te
Hisiem w Hisiem, Hisiem
Hisiem, ie Hisiem Hisiem Hisiem,
Hisiem Hisiem Hisiem Hisiem, a
Hisiem Hisiem Hisiem go Hisiem.

— Do Hisiem Hisiem Hisiem
Hisiem i Hisiem, Hisiem po Hisiem,
Hisiem i na Hisiem Hisiem

Stoimy ze wielmi Rów tych ludzi, którzy
pomarli na tyfus i cholera. Myślano
wtedy, że Austriacy to Stomę wywołują i po
wieloletnim lekowaniu, co to za Stoma,
ale ten rzeź: „Wir müssen das nehmen,
was wir haben, weil jetzt ist kein
Helf zu bekommen.“

„Das na Stomę, my,
miałem na powrocie, rzeź: „Das
ist für die Erde bestimmt und
die Erde werden Typhus nicht bekom-
men.“ „Zdrinła mi ta niecierpiąca,
ten przekładowi i, wstąpiła, że nie
w mieście, ani w szpitalu po odjeździe
Austriacy nie zadowolili ani na tyfus, ani
na cholera. Jażem pojechał z jażem lekarzem
o tym mówić, rzeź: „

176
„Zdrinła, jest to wreszcie naukowe nie myśleć,
maksymalnie, w tym czasie i w tym
czasie i tyfus przestali się nagle zmniejszyć
nie tylko u nas, ale i w całej Europie.“

„I przysięgam Austriakom, że wreszcie,
Rzecz towarów podziwiał się przez
Rozumie. Lichwa i parkanów wreszcie,
związywać do najgorszych wzmianek,
a z tymczasem ten był wreszcie w tym. Ta
warów i warówi markowatych, gdy Stomę
związywać się podziwiał się misprawy,
długo cenzurować, powołano ich do
„Gjerdn“ i w tym czasie Stomę, dlatego
związywać ze Stomą marieci ugić ugić,
uymi, tenas w tym im był ugić Stomę,
ze z bliznami. Do tego czasu wreszcie
wreszcie i wreszcie, denuncjacja i wreszcie

dopóki nie uwierzy w Chrystusa i nie przy-
mie wiary chrześcijańskiej. Trafiają się
wprawdzie między żydami ludzie szanowni
i uczciwi i o nich to mówić się za wiele,
a dlaczego? Wydonoszą jest to arkusz
czerwonego papieru, na którym znajduje się
jakas biała plama. Jaki na taki arkusz
patrzy, powie: „Owejsi to jest plamka
biała”, i bierze o niej mówić. Owszako
Różne sławetnych i uczciwych żydów są
aż oni białą plamkę na czerwonym kle-
stanku tak jakoby nie wzięli note, bydlę-
cie czerwony arkusz białym materaki. Ży-
ją, nie wyrażają namów i sił. Wobec
se mienią. Jest być między i Egiptem
nami, ale między zarowno nie wypowiadają
ich. Mówią: „miślicyż nowa Fiti”.

175
stynów, niemiecki. Hiszpanie i Niemcy. Obecnie
niemcy Rusję i do Austrii, i wojnę
z powiatami państwa, że Europa przedzielić
pośmięć ocknie się i ile bierze z nimi.
Żłito nie odnawia się. Oni grożą matką, kłó-
nie, przekierują w śmiertelność, a nawią-
tują i miłość, less niecałując i pępowiny
dla tego ludu w sercach naszych, mój,
a przynajmniej jest chciwość żydów.
Wła. Wtedy oni sami na sobie kłó-
dzą i cięgną, przesiedlają nam o tym, że
Ditak nie chciat domu Jerusa na imię
wydaje; a oni wrtali: „Jesteż tego miłoś-
dmi na nas i na nasze dzieci”.

Widząc tego miślanie chciwość
w żydów upolite się przez handel, widząc
ten koniec do wsi Kobieli Kobieli, chrześcijan

geriskich Kupców i potkamy, których węgier
wypielegnowata, nie byli oni lepszymi od
żydów.

— Odmianę porażce pod Wygnankę
sąto byli Austriacy jak mi wyszy powiadają.
Tem nowe okopy na wschód od Bu-
nacza. Okopy te były przez pola w Me-
dvedowcach, Siłamy, Silihowcach
Dobropola i dalej na północ. Nie było
wocy, w którejby nie było porażki, a po-
dziw brat Kępa tyle ludzi było w brat,
i były cześniennie polić. To są refektory
uświadczy sąto niech w różnych Kie-
runkach, uświadczy się, że to są
północne, brat tylko było różnioko-
wanych i uświadczy. La refektoryami i
armaty, uświadczy grmiał grmiał

Kowalów marnych i rękawich. Są
driato się w tymi mierzakami. Kowalów marnych
wili się austriackie porażki nie do uświ-
bucia i to stać będą tak długo, dopó-
ki nie przetrzą gąsienicy wrota marnych.
Kiepo i pójde dalej. Myśmy temu
wienyli. Lecieli są rone nowe arma-
ty, nowe Kie, Kółki i co tam z tego
było prawdą. Również uświadczy rone
do uświadczy nowych rannych Austri-
ków, a nawet i Kowali.

Jestem ten uświadczy nie był tak uświadczy
jak uświadczy rone. Lecieli się, brat,
do mioty Kie i uświadczy, ale i z uświ-
kami aptoarnymi. Lecieli był, uświ-
uświadczy gąsienicy Kie, gdy uświadczy do
raki rannych i stał Kie do rone, to

i wistat na niego jak na psa, aby nie
odkrył. Jak niegdys Suwareman, chorci
rdumies' iyd, wolałat nie deli kordusie, i
inteligencja, i inuie nie było słuchednie,
niech estowicka od niego pod stwice,
tak ten nie był wart Suwaremanowi
nawet kubek ryżu.

Stwierdzenie i Stada i z wsiach
nawodowici Dyt' kom Niemie, Ceni, Dal,
matyng, Wturi, Tyrol i Hongry
Madiary, Polacy. Stwierdzenie wachnistwem
był Węgier ugnanie majierowego.
Narywet nie Gledzer, tydzie galicyjskich
nie cierpiat i mowit wroto:

„Czemu wane do nawodowici? Czemu
mowine byci Francuzem, Niemcem, Polak
Rum i był przystym ugnanie majie,

117
mowego, tylko iyd galicyjski tego nie
wsumie i nam ugnatim, który ugnaje.
my religiję iydowicką, iydri galicyjsy ~~u~~
wtygot wliq.

Odpowiadaniem ma nato, ze i u nas są
Polacy ugnanie majierowego, mow na
wet literatow i handro dobyt patriot
kowi polski.

Zupełnie biermat iotniowy
stro i mow mi powrot im pröimowat, to
mowit, gdy iotniow nie pröimowat, to pröimow
ugnanie iotniow i pröimowat, a mowit „
ugnat iotniow ugnat na front, ale
dobrych i spöimowat. byci ludzki i
mawit, takich ludzki ugnat.
da podwójny w to byci ugnat ugnat
w Tarne, to ugnatowat do ^{notka} ugnat.

w kółku kicunkach i rozgry mucai bomby
W romym rynku miot ubogi ^{złoty} wrogi na
kieru metach. Jesz wjeze nie nie sloko
ozied, prociwat, bruchiat rzy. Nanas pe-
da przed nim brucha, pekuo i wrogo
licanego wrogiu.

Od tego czasu niczly is, pokarat jeli
aeroplan, tak wngry ludzie chodrali i z
po domach. Na ranie to jeomat poma
eto. Za Czarnym mactem brucha pma.
Wied donk domu i zalito ydo wrogi, do-
na spata i trojgim dricmi na to's Ru
Makra zgineta, dricim nie is, nie stato,
tylko zastaly wrociami

U pani Puci'skiej, los puzi koci Role
puzi spato wroci telefoniow, brucha
spato puzi wroci, puzi wroci i

112
wngry puzi telefoniow zgineta.

Cozka trafila kanta, baran kama panna stota
puzi kanc, natus spata brucha tuz za murem.
dugty huk kanc wrogi na dobru kanc kanc,
Bona ydo wroci pokadety caly tuar.

Bomym norem wroci zalito nie's Rumi. - Moe o
awiesic kanc kanc wroci na Fidore
partumii kanc kanc dzie armaty, kto's mied,
ty awiesic mactem puzi awiesic puzi.
Omstauraty wroci idne bity, b s dote
Mochano w gong do samolotu. Tam
w gong wroci puzi i zalito wroci
x wroci kanc dynamitu mala chmurek.
Tylak chmurek kanc mactem kanc kanc,
aw aeroplane nie kanc kanc. Das puzi puzi.
trzyt is, ty kanc kanc kanc i wroci kanc
wroci puzi i wroci kanc.

"Wie umielać strzelać"

Pracownicy oficer, wiek:

"Spróbuj sam."

Wachmistrz wezmie kartę i
trafił. Wtedy strzela, Pan Bóg. Rule most
Samolot naczest vis umielać i spadać, ciele.
ciast do pilany i ugnieść w iwnie
stanie pomiędzy austriackimi, a markisat.
Nimi poręby. Jedni i drudzy chcieli
go dostać, i byli in o ten samolot dwo-
dzi, a ino kupelnie ustrzeżli.

Wachmistrz pomału mariał ustrzeżli, do sa-
mymyżem antylermyi białej go kontrola.

2 powoda bliskiej baterji samoloty
wysyłać musaty nieraz na wyspę
młoty do 30. bomb, jedna jedna je.
Anas nie trafiła. Padaty one na po-
dwożnie i ogrody rozwalone, gdzie

wybiły się olużne jamy, a czasem upadaty
do wody. Urządni nadoży, ostatni star,
ny wiekiem, narodził się Sebesta, tak
chłyst in upadłszy w młoty, in durtat
matu i umart.

Nieraz, obydwa strona
upadły waty samoloty i wparowały
in liure, na których my i dół pastory.
li iny się. Samoloty latały w powietrze
jakby jakie wajeune obrymnie gęsty,
Rozruty w okolo, a każdy chiał być
wspier na tym precywnie i
strzelaty do siebie, lew w końcu des
nerutatu wracaty do siebie.

Wte nas nasyłkie aeroplany nasyłaty
wielkiego brygady. Było to w maju
r. 1416. Strzelano na Rumianem wix

rozpyłkach aeroplanów i poleciały wprost do
Monasteryska. Tam na rynku stały austriacy.
Kie tabory. Burmistrz miasta, iyd,
wyszedł w sali magistratu zabawę i prosił
na niego oficerów, ale ci odpowiedzieli:
„Nie czas teraz na zabawę” i nie poszli.
Wtem nadleciały samoloty, obrzucały
bombami teren i miasto. Zginęło w tej
bórze kilkanaście Polaków i kilkadziesiąt
niemców, jedna bomba spadła na ma-
gistrat, przebiła dach i wpadła w sali
bawialnej i zabita kilkanaście Polaków.
Inna wpadła na dom restauratora Jui-
tera i zabita ma matka. Potem samoloty
wróciły ponownie Burzaorem rozpyły ich
do domu. Wprawdzie mówili ich było austriacy.

cy, że poszły ich nie do zabijania, ale były
wiele osób wróciło i cywilnych. Wtedy
tam nie wróciło, w murze do lewej, ani
tunelu nie naprawiano, a przy murach w.
zomysł stała się warta i były tam
porządki ming. Das w zimie z
z porządkiem roku 1916 było mi się, że
tracił z widoku moją siostrę Mariannę, a imię
chciały wrócić do mojej rodziny.
W roku mego było razem pięć żołnierzy
i ze różnymi potrzebami przetrzymali
do Ruchni, jeden prosił o przysilenie garnu-
rki, inni chcieli się na marynierzach
unosić też, że nawet na nich nie
surrealisty ich uwięzi. Tępożenie kluczyk
mył dżur, uwięził i stonął do nas.

Odwrocamy głowę i spostrzegliśmy śmiejącego się
Mariamę. Młoda kobieta uśmiechała się naszym
dziś, gdyśmy go zobaczyli, bo po prostu wstąpił
nie lubo go w domu. Był to pierwszy
legionista, który po tak długim okresie
czasu pojawił się w mieście. Wnet do
wiadział się o nim cały szpital i zaraz
mnożono było interesantów, bo każdy
chciał go zobaczyć. Był to ten sam chłopak
zestę, który był, o panieńskiej służbie;
twarzy, o głowie wysiwy odemnie, a przystojny
i uśmiechnięty. Opowiadał nam o swoich
przygodach, przeżyciach, niemiłych, ostarach.
Odbył całą karpacką kampanię. Zmienił
wielokrotnie przeżycia przez Gonty i nie
było, gdy Józef Haller ze swoją dywizją
(13 kompania) przeszedł przez to zwalisko i

130
wzburzył. Młody z starszym bratem Zygmuntem
szedł w pierwszą wojnę na wojnę i tam pierwszy
na polskiej ziemi na wojnę Józef Haller
dali pierwszy szpital do Markali. Potem
obaj zachorowali na tyfus i długi czas
byli chorzy. Dziśna rzecz, myśmy w Bu-
czynie przeżyciem wielokrotnie razem wie-
dzieć o tym, że byliśmy i naszymi
nowo był chorzy. Wóznar do Buczyny
powrót bliższy porządku na wojnę nie było
wielokrotnie przeżycia. Dla legionistów jednak
również taki nie miał znaczenia. Byli
nie, jak by, ale nie przesłali się z sobą
później. Pomimo tego szpitala na nim cho-
dził, ten gdy się dowiedział, że to mi-
mo, dali mu spokój. Był w nas dora

tygodnie, a przytem mierz, jakby bierem
bractwo. Był on wiewas w randre plutono-
wego. W kilka dni po odejściu Mariamie
dostaliśmy telegram ze Stanisławowa od
majątkowego syna Wierka, który wiewas
leży już chorującym w lwiniackim pułku,
wzywając do niego przyjechać. Ojczekaliśmy
zawsze. Teraz ten czas mawidzenia się z
namami zmienił, odmarzając leży i otrzymuje
medalem ze uroczystością w białym i
czarnym, leży niemy od choroby, ale
zato powołujemy, bo o kilka lat stary.
Chcieliśmy w Stanisławowie wiele przepie-
wać, jak, państwo katolicy. Stępa-
nowie i tak nam czas miło spędził,
nieśmy się i dziwi, iż ten wiewas tak
młodo się choruje, a najsmutniej

dzien pociągania. Także ten może być i mu-
tów i ich wadliwie, to wygrywa się na
wzrost. Jeśli tego opisać się nie da. Jestli
córka wyhodzi samego i regna się i w-
dracami, jądze wsiadł ze swoim wybra-
nym, to matka trochę pępkuje, lecz to
jest radości, zaś w innego wygrywa się
na wzrost, bo to nie, co się i mini-
stać może. Może to jest właśnie nasz
regnowy się?

O tym, że nas spotka tak wielkie nieszczęście,
nie, że bieriemy miłość w łono i nieszczęście,
długośrobie, niż nawet małżeństwo nie
miało. O tym, że w tym czasie nawet
nam Piłsudski i Dmowski nie mogli
przekonać się, że było nawet autokratami;
i że nie pomału myśli o, moim,

le ani Niemcy, ani Portugalcy tego nawet
nam nie dadzą, bo to narady barbarzyń.
Nie, Turcy, Chińczycy, Hiszpanie, Anglikowie,
Hiszpanie, Portugalscy i ci cudzi Królowie.
Każdy jednak miłował, bo is, uat.

Wielki jednak nie znał imię Króla

Barbich.

Tęko jeden mój syn tygmont,
Który mieszkał w drugim pałacu wspaniałym,
tęko zwanym Ortopedem w ranach wach
mistrze i Romanowiczów sławie. Romanowicz
marzycielski, nie mógł przystąpić, bo
był na ywanie nad Stokholmem,
Który pisał listy Thugie i do Thugie i opisał
listy, w których był udrat. Listy
te nośniej w czasie smutku Thugie i Thugie
przepisał. Jeden z tych listów oile nio
przypominał był mi, więc ty, Thugie.

187
„ Była przed nami Anona wtył i Anona,
na pokójta bazyli i bazyli, porucina ję
mekka. Stokholm. Tęko dzień poruc i Anona.
Lecim do Stokholmu, a oni do nas, ci
paki i chęć pokazać im drogę, Thugie
oni mekka w bazyli poruc. Byli i mekka
nato przystąpił, Thugie i mekka do mekka
urucina Romanowicz. Byli to Romanowicz
Thugie, Thugie Thugie i Thugie, a
Ritko nio, a nio mekka. Thugie
Thugie i Thugie do chęć i Thugie
tam nad bazyli mekka i Thugie po.
bazyli w nio przystąpił na
Thugie i Thugie, Thugie i Thugie
Ritko, Thugie nam przystąpił do Thugie,
Ritko. Thugie i Thugie, Thugie i Thugie.
Thugie i Thugie, Thugie i Thugie.

nie widziat, ze konnica koracka przesto-
nowa przez morze i zaweta nas otako-
wa, strzelajac z karabinow. Turcie
korackie sa tak przewane, ze na dany
znak stada sa na ziemie, a Rusacy
chowaja sie za nimi i strzelaja. Belym
ze wyszedl znow storem. Zewszedliemy
si z cempreszej i po nie dozurami ale
przez otwo wytkoszczymy wyszedl do wa-
dy, lat brzelismy w wodzie prawie ki-
lometra i danielismy do potamanego mostu,
z którego zostaly tylko pale, a woda na
tym miejscu ma ciezary miedzy ciez i wale.
Musiale wiagi sa nami strzelali, ale da-
remnie przez prute, ni ktorego nie trafili
wly to sa miedzy luty staci, gotymy ptywaci
nie umiat. Gory ptywaciu do pironurowo

488
pale, strzelajac i nie w dalej, az stana tam
na brzegu i tu strzelajac przez otwo pa-
stony Musialem brzo pokonac. Uchodzimy
tam go za kartki i przyprowadzic do ot-
ru."

Do si, tygryfowania, to uwarotem
ze sport bardzo porywisty, i Rosady mi-
chopine po w mostym wale przez ry-
cie ptywaci doskonale. W tym celu
koratem olacharowu ewli daci baci.
Si i biaty blachy w Rostetie ptywaci
rany (wale) miedzi i staci staci sa.
Lubowany, do nich przykutowane luty
Rostetie w celu ratowania umierajacych.
Na daci takich ptywaci ptywaci sa
chopine na wady, a rusacy, ze w ptywaci-
gu tygryfowania doskonale ptywaci luty.

Okolo roku 1400 królem nowogrodem w Polsce,
tak pod miastem płynie rzeka, ale jest to
rzeka Sotoliza, a w jakimś miejscu na
Węgrzech jest tak i to, że niema w Polsce
w Polsce, chociaż tam sągrunowat.
Dla porządku tam i mym wsiadłemu
synem Tygmunem, wiadomości na brzegu i
zupetnie nie samowolnym, że stopie
wrebrał się i kowal do wody. Długo jakiś
czas nie było go widać, parzył się nim i ko-
czył się nie mogłem, aby nie paść na niego.
Osi tu na siłach i stłumiony wyczuwało się
na powierzeniu, wady i uśmiechem i
mową, trawę płynie do brzegu. Przynajmniej
tego odwaga i nieśmiałość. Już to kładę
choć nie wiem najmniejszą lat powiniem
się, wady i stłumiony, to nie ma nic
w takich warunkach nauka ta

152
Przydać mu się może. Le opierał się.
Długo i dłużej było nad tymi wspaniałymi,
mowami i nadsłuchiwało listu Mariana,
w którym opisywał przygodę swojego
brata, który wraz z innymi wsiadł
w łodziach przejechał w wielkiej chacie nad
Styrem. Wraz wpada do ich chaty mo-
żeszliwej granat, perła, kalisz jednego
ulana, a rentę zostali natchnieni.

Tak miał dzień w domu, ty
długo za Tygmunem bez żadnej nadziei na
Kosciuszko wzięty. Tylko gąsienice dno,
i ty o wielkich i gąsienicach i literach
na wstępnym froncie, razem dla ich
Wielkości i anglijskich, a jasnemu przesłuchaniu,
Pi to było przed one do wstępnego i gda,

Ktorego ~~on~~ ~~chop~~ na podtrzenie przyszedł,
a sygn. ~~przyszedł~~! „Wicie go ze mnie, bo go
wiedzie!” Spustreśliśmy jednak, że sturle
i pitalna zawsta wryz miewowad, ~~złogdaci~~
potręgi, podkucowd Ronie, a chorias od
zotniery nie stanowiszeo myz dwie „
drice nie mogli, domykalis myz nie, że
przypie Austriaki w na francie nie Ro „
miednie na tak pewne, jak mówię.
Było to właśnie Wielkanoc r. 1416.
Muskale będały na poręczy w Dzin „
rynie przystali salsata & białe chorez „
gwie do Austriaki w z poręczy nie „
wienia brni na 24 galsing, noo
Austriacy natychmiast nie ~~zgrani~~. Wów „
czas Muskale przystali Austriakom

12
równie podarunkami jak herbaty, cukru, tytoni
i Rolase. Austriacy nawiazuje się posta „
li im wino, wódki i rumu. Nie dość na
tym, poszli nawet do Muskali, tam ich ugo „
miono i puszczono napo wrót do ródich
Potem również Rilkę Muskali przysła do
linji austriackiej, skąd ich zawiadom
ai do Przewłki, gdzie przebywał wów „
czas wtab austriacki, tam bawiono się
nawet ai do upływu zawiadomienia brni
Gdy jednak Muskale chcieli iwrócić do ród „
ich, już ich nie puszczono. Na protest Rk „
Mkali odpowiedzieli im:

„My tu z wami nie mieliśmy żadnego
sebrebiu, przysłać na nasze poręczy
bez salkyia oca (ohne Augenverband), a
niejedan & narzyc mógł się przed wami

z czerem' wygadac'. Nie wiemy, kto je chce, a
moze między wami utrzymywanie jakiegoś
mity obserwator, dlatego wybrać, że
was nie puszcimy. " Była to ostrożność ze

strony Austriaków dobra, czy jednak
był mimo to i nie honorowy.

W ten pierwszy dzień wielkanocny po piśmie
podstawowej Austrii był uwagą
spółki, nie było stycha ani jednego
strachu karalimowego. Wreszcie mieszkań-
cy bez względu na religię, lub wyzna-
nie i stan z wielką powagą do
ten schodzili. Nawet w samą potęgę
jakiegoś austriackiego antylerysty (Beobach-
tungsmitglied) postat w stronę Markali-
strat armatni, pierwszy raz przez prędko.

W tej chwili Markale odpowiedzieli, że
strat ich był tak silny, aby, że ka-
ca eksplorowała na Todorze, całe miasto
zaawantu, że w budynku w którym
my razami serwali się, gdy eksploracja
była niebezpieczna dla nas. Istnieje w
mieście powzięty, ale uszy straty
nie było.

Trzynastym spółki był również
w czasie świąt Bożego Narodzenia r. 1915.
ten nie z powodu zawiązania broni,
ale nieumyślnie, na razie imię. Imię
zarysów umyślnie drzwi wystrzela, a
istnieje w obu przeciwnych porębach
nie nie jedli, w nich nie mogło być
nich dostac' z provisions. Olin strony
opowiadali, że gdyby wówczas przyszedł

nieprzyjaciół, byliśmy nie bez strachu i bez litania
poddali. Starosta w Burasie był u nas
nasz radca i niedzielnik, a pracy w sta-
niskach było bardzo wiele. Pomoc
bezwzględnie nauczyli nas było w Bur-
asie do 20 osób, przed wieczorem je-
do pracy wieczornej, a mnie powierzo-
no opiekę nad nimi, byłem nazy-
wany „Wyskim” i dawnych czasów.

Starostwo mieściło się w zabudowaniach
C. C. Bazylianów. Murale jakimiś opo-
wiedmi wysperali, że tam się ten wieża
znajduje, postali aeroplan i niszczyciel
osłonił bombą. Wzruszyliśmy się na
Kunstaure, ja zaś niedzielnik za stolikiem
Roto i ciąg niedzielnik (Roto). Nasz postać

bomba tuż obok osłona, a wyspy i nie
masywały się na próżno i mnie całego ob-
paty, ten ja piratem dalej. Wśród dnia
miejni pręży pytały mnie, czy ja się nie
boję, ja nato odpowiedziałem:

„Dziękuję mi bardzo, bo nie widziałem,
że bomba obok mnie spadnie, tenas zaś,
czy ja spadłem, nie mam potrzeby się bać.”
Tak się mówi, ale w rzeczywistości nas
nie miałyśmy próbować.

— Przyjechał do Burasie namiestnik
hrabia Loubar i zarząca i hrabia,
do Otokiego w pałacu na Gawronie,
gdzie mieszkał również generał Rehm
i jego żona.

Loubar wraz ze swoim
adjudantem majorem Giesmillerem obywat

robaczyj poręczy i pojedach auto mobilne
do wsi Medwedowce. Zdaleka spuszczali
go Muskale i zaczęli do samochodu strzelać
z armat. Dżumma Kuba spadła
o 40. Pankar pisał mi, drugie nioco
bliżej, a turcie uderzyło tuż za nami
wprost w gęsińnic, ugrazdać auto ka-
miemi, a te padając w rózne strony u-
derzyły Główni Kiego i padły na placu.
Wówczas Louana Karat zatrzymał
samochód i wrócił do Buraszu.
W starostwie przyjmował naselne wta-
dre róznych instytucyj. Główniars
miasto Göret Deffenmiller pisał o za-
prośbie towani miasta, że mieszkańcom
główni grozi głód. Louana, idąc to,
w Karat pakem na wóz tyż go wó

101
i młot: „Czy widzi pan tyż Kieka wto,
rów na mej stronie, ten i turbaży i te mi
pomysłaz, bo na razie w tej sprawie
nic poradzić nie mogę, ten gdy tyżko
uda mi się coś wydustać, to o Bu-
craciu pomysłę.” Skończyło się jednak
tyżko na stronie. Deputacji Kiegi
przyjeżdżać nie chciał, ale w Koiu poruc-
cił im przyjeść tyżko na jedną minutę.
Nawzajem zupełnie nie przyjeżdżali, bo gdzieś Kias
panuje, tam Mary miłuje matkę.
I przysłał mi listu maja r. 1916
stanowisko radcy uszytkie akta i
premiarę w do Winiwera, mieszkańcom
zaś było nowo, że urzędnicy potrzebuje
do pracy spokojnej. W porządkiem ułóżają

połcono mi zabić i skotł dla chłopców
i dla dziewcząt i dano mi do pomocy
10. naurycielów. Zarządztwem wpiły i
złoty i 614. chłopów i 546 dziewcząt
do różnych domach zacieliśmy rękac
nieco ławek i desek i jedna sala miała
jaki prymitywny urządzenie. Generał
Rehmen odwiedził stację, i da
potrzebę i lać desek, a nawet nie,
co ławek, które żołnierze musieli po
nastawiać meble.

Wkrótce się zaczęło i nastąpiło do
Rehmena. Dni brawie ogrodu pola,
sawego stada krowi i owi i aśmiej i
miesz, rany i chłopców. Wschmistr
zapisał mi po meksykańsku, że się dam:
„Idę do generała.”

11
On zwrócił się: „Generał”, Karat
jednemu żołnierzowi zaprowadzić mnie
w głąb ogrodu. Tam znów siedział
na ławce jakiś porucznik, który
umiał po niemiecku. Tu znów mu,
niemcom powiedział cel mego przyjazdu
Przyprowadził mnie Karat do
i wskazał drogę na starego oficera,
na niedźwiedzia na ogrodowej ławce.
Był to sam Rehmen. Ołt niego leżał
to mnóstwo niemieckich gazet, które
przełożył. Tu ołt niego stał długi
stół nakryty jasnym białym obrusiem,
na nim talerze, szklanki, kawy i
wódka, flaki i wino, kieliski noże,
widelce i łyżki, cała na 20 osób.
Ołt stołu zwrócił się jakiś

ten śniegi pulchniutki kuchen, w białym
jaki śnieg ubranie i biały czapka na
głowie. Widzicie miano jeść obiad.
Generał spudrował mnie, a gdy mnie
się przedstawił, mianując go ekszellen-
cją, przesłał mnie wiasci obok siebie
i zaprowadził mnie do domu. Opowiadając
mi o moim przybyciu. Wybuchając,
skłamał na dyktando oficera i
poleciał mi poprosić majora Ję-
drasiewicza. Tymczasem pytał mnie
o stonki rodzinne. Powiadając mi,
iż mam czterech synów, najstarszy jest
oficerem austriackim, teraz wstąpił do
Legionów, a czwarty w m. Kłobuck.
Wówczas Rehman rzekł:
„Polnische Legionäre sind brave

und tapfere Helden, ich wünsche
Ihnen solche Löhne zu haben.“
Nadzwyczaj major, a Rehman rzekł po mnie,
mówiąc: „Dziękuję ci bardzo za to, że
mnie panie ekszellenca.“
Major Jędrasiewicz obywateli mi dał niekiedy
iż się tłumaczył, dając, czterech synów, m.
Kłobucki Kłobuck, by w parze obok siebie
i stonki J. J. Darylianów myślał:
„Fuchsloch“ t. j. takieg piarung, w Kłobucku
nie było nie drzewi chowaty w razie napa-
dy maskierując się aeroplanów.
Dziękując narazem rano i trymatem
i b. potamanych tłumaczył, że Kłobucku
ani Kłobucki Kłobuck do myślenia „Fuchsloch“
nie przystano mi. Domyślając się, że panes,
że na froncie musi być wsi ile, w taki

prawdę generał na wiatr nie puształ
wrich słów. Preludina na gronie
była coras zaważona, a samoloty mo-
skiewskie musły coras cisyj bombę,
które padając wbiły w kamienistym
gruncie głębi i nętkie pany, roz-
wity w kółko nieprzejmny wra i po-
życzyli ziemię i dym pyłem.

Oto wrucano na nas, w kółko las i try,
aż się kłęb, las i kłęb i nich nie
trafiła, ani nie uzbudła. Miurono,
że to były bomby japońskie, które japończycy
cej Murkalom umyslnie darowali, o ile
w tym prawdy, tego nie wiem. Austriacy
wyko pywali się z ziemi, ale z wielką
ostrożnością.

Emmentons.

11. DE
Głasi smartych w szpitalach umierali się, codziennie
było kilka pogrzebów. Tu wspomnę, że o ile
ile Murkale z porządku, zapewne i prawdziwe
odenerwowania, chowali smartych bei się,
dnego porządku i gacie się, doko, tak raras po
przysięgi Austriaków emmentons upowrzt,
kowano, porobiliu nro Ric drogi, pomociono
symetrycznie goby, a cały emmentons wpro-
dono drewnianymi sztachetami, na bord,
ten emmentons postawiono dury kory
z niemiocliem napierem:

"Smartym w obronie ujęsny w halerom."
Murkiewskie drewniane sztachetki krusze
naprawiono, a niemyślne napier na kory,
żach przemalowano na nowo olejną farbą
i nie wbiło żadnych różnic między

zmartymi żołnierzami, mówiąc: „Oni
tam u Dama Doga nie są nieprzyjaciółmi.”
(Im Himmel beim Gott gibt es keine
Feinde.)

W dniu Wnieślię Świętych 1. listu.
r. 1415. oddano im na tym cmentarzu
włonne nabrójnictwo. Głowy były osuszone
matymi surowcami. Ręce generalnie
wstawiono, w tniere stali w nerezach. Kłosa
czerki, Krowki, węgierski i niemiecki milic
na kole krótko przemyś. Kuryka woj.
Kure grata miedzią przed bitwą se,
wymagać się od stów:

„Ojcie, ja wygram się.”

W czasie tego nabrójnictwa nie potniały
i na wschodzie były armaty, co ziemie
się przysta, nie były to armaty uwarowane,

leś leżały imiercionosne mrapnele i
granaty, w okół tychże było i to
berustannie grzechot Kowalindów me.
nypowych i renyktych. Tonung spoko.
był na cmentarzu, tak było uwrzysie
i ich, jakby się zbawiono pobudric
tych zmartwych, którzy tu leżą na cmen-
tarzu. Nabrójnictwo to wstanie mi w
pamięci na zawsze.

Do odrocie Austriaków pisał o w
partan pidsunicki do miasta wstane.
ali tak, że mianem partanicki nowy,
Kradli nawet drewniane Krowy i gr.
bów, które Krowale partanicki, le w
Pursaru Tatarski o Krowy Kamienney
lub mur Kamienney nideł o drewniane
wstachity.

Weronie nowej inwazji Gierzen i Kiego Murka.
le cmentarz znów wznowy, stoją tu
miejscami stupami, wzniesi drutami.
Pochiła jest nad nią mroźna do konicy. I tak
groby w jej kołach jest murawą, nie
jednym z nich wykuto świętego Jerzego,
jako zabija smoka. Jest także kilka
nagrobków mahometan i i, iydowskich
Mahometanickie groby są murowane w
kierunku szeliska, na którym wykuto
półkierunek, na grobach iydowskich jest
wykuta płyta kamienna i wykuta
gizard. Niegdyś zabory niegdzie
na tych starych stronach, wyrostli
dla nich egipskich celów i to nie
mimo różnych ludów, ale nie tu

195
mordowały i marły pod obcym dachem
niebem, na obcej ziemi i zdale od rodzin-
nych domów. I tak to turek groby
jest w całej Polsce?'
Pochiła je racoat: Kiedyś po wie-
ku i wielu latach moje Raci tych wygona,
Kto ich znów przyszedł wykopie,
a tymczasem ja już mój pęta:
"A i ich pierni, to mój iuta,
To stoisz Kurat wykurie"
Niech im Bóg da wierne wypryżenie,
a ja wracam do mej nuty.
Jest to moje iaden nauzytel w Pol-
sce, ale moje na całej kuli ziemskiej
nie urosł w turek i Krole, jak ja.
Innoscitem Raci i wrota. W Krasie
Lunet nie było, ale rano stało tam

mesedriem? beco? wiadomym napot,
wionym wiatrz; i ramem. Za zaś miotem
dure, beco, niepelnym spinytorem.
Sudriatem na niej jak klesztyfeles, a
uermionie mo? jak male diabetki. Dze,
ni klineg zapach spinytaliow straint
pewomienie, a puzer Starate skne
stychac? byto coras glastingry grumt
armat; Karadindow, a pranie udrici
prylatywat wujiki samolot i rucal
bomby. Juras jednoro? byty na stnary
miasta wielkie brzyg urano uprenami
i igoty tytko iotnicore ^{spinytazgli} ~~zabity~~ zolizapry
u? wujiki ~~aeroplan~~ aeroplan, gprali na
uprenach, a ludnak? chowata ig p? adomach
a my i uermioni i mrenicami wiskali smy
do carkui O.O. Dargliancu.

191
Dus w niedrileg prowaciliing drieni
do Kexiote. Byto nas do 600 osob.
Jeliing parami w poruzatku, Karida na,
uupielko stn? wuj? Pelay. Dams uprwa
u? wujiki samolot; nas do nas idre,
ici, myslano rapienie ~~zabity~~ a gony,
ze to idrie wujiki. Zude wozlatyng sty si
no catym mikiu, spadaty na dachy,
lud my napsu kofniej x przyzylisiny do ko,
i ciote. Widoernic i Karadindow ma,
wymowacy, ustaniongo na ~~zabity~~
~~zabity~~ samolocie, nie loto Tataru tra,
xi.

Drugi najord Murkabi,

Oko piennego sorwca r. 1916 byty bityng
i to waciute bityng pod Usinustkiem i pod

Jasnowcem, gdzie prawie całe miasto
palono, a Rude muskiewskie dochodziły
aż do Dokoła Kłotego. Wypłyli austriacy,
którzy nieśli party do Usciołka. Tym
czasem w amie 3, 4, 5 i 6, zaczęło być
brakować myśli i chęci ciszej opowie
zadaniach nich. Dopiero 7. czerwca uspo-
koiło się i ugodzono, więc austriacki
samolot uleciał, by zbadać okolicę i
zobaczyć ujęcie. Myśliwi przefar-
mowali nie widzieliśmy. Samolot
wkrótce wrócił, to stwierdził, że na
północ pod Długim stół Abrymia
armia i zbliża się do Buraka. Dla
dokładniejszego zbadania jeszcze dwa razy
z Buraka samolot uleciał.

Tymczasem do Buraka zjechało w naj

211
lepiej myśli stowarzyszenia i inne.
stosunek ten do faktycznego. Chwalili
mnie na wesołe imprezy!
(na barbach re-spiratorum) a pan
Dmitriewski rzekł: „Na podziwianie
dobrego ducha w mieście dostanie pan
z tego czasu.” Tymczasem się i tego, że my
polscy namiętnie i austriackich strach
i przysięgi zastępić nie mogliśmy wcale.

— Ogłoszenie tej wiadomości wypru-
siliśmy dzień w nocy, a tu w mieście
cicha. Na miejscu nie ma żadnej
wartości, iotmory w mieście mało,
trzymaj w rybkim tempie jędy w strze-
nie Monasteryst. Idę do mego pomieszcze-
nia. Wiatym budynku katar, spisek,
braganina, jakto zwykle było w czasie

naszego odwrótu. Na ulicy pełno wozów i
samochodów obładowanych szpitalnymi
rezerwami i już gotowymi do jazdy.
Zona przekierowała mnie z miernoplinowskiej,
gdyż nie wiadziata, co robić. Kustaci
i Kustalami nie chcieliśmy pojechać żadnym
warunkiem, wszak tuż nasi synowie
walczyli z nimi, a czwartego chcieli do siebie
mnie zająć w Samokrasie. Nie namyśla-
jąc się, wzięliśmy wzięliśmy, wzięliśmy na siebie
nie najlepsze ubranie, futerko najwęższe,
nie papieru, do tegoż dwie chleby i wy-
szliśmy. Pierwszego ustrona dornage było,
wzięło, gdy ustrona, gdy cała jego dornage,
dostrona proca i dostrona na marnie.
Mnie to było jeno tak tylko kilka słów.

111
Gedunowo. Wzięło n.p. regularnego rezer-
wa, nie było i straciło tego majętku. Machnie
się tylko głową i najlepiej nie myśleć o tym.
Oficerowie i lekarze, widząc nas, że
odstronimy i zastawiamy cały majątek
na rezerwach wojny, zaczęli się biegać
i mówili: „Myśmy wam nie powiedzieli
i myśleliśmy, że panstwo tylko rezerwie na
marchu”.

Na stacji kolejowej, wczoraj, było
i rezerwa nie do opisania. Wzięliśmy się
dziś z wielkim lamentem i smutkiem cię-
nę do wozów kolejowych. Niemcy biją ich
przezimami i karkami po twarzach i karkach:
„Weg! die verfluchten Juden!”

a rezerwa: „Myślimy, że mamy naszego
pana wozu, a myślimy nie ~~pana~~ panować.”

„Gehet zum Feibel mit euerer Liebe!“

i nie pusili mi Ręko.

Spus trępił nas p. Koryciński i p. Ranie,,
wies, urodziły Kolejoni i naras nas
wzieli do wagonu, gdzie proś namy.
ani telegraficznych naprawat iś waty parr.
nat Kolejony. Docieni Kolejowy czeło,,
wasi nas portat, a u jedenasiej w nogy
runeli'smy i niepca. Jechali'smy bawro
pawli do Jerzman. Spras oline porizye
widzieli'smy jui Ture nad partowem i
publikimi uniami. Jusk armat nawet
w czasie jazdy było stychoc.

Gdy nastat dzien i wyjechali'smy na
wyspę porterską, widzieli'smy daleko
na wschodzie, że miska i dymy potłuszy
cator otolizy, od ciem do ciem widac

było blys Porquia i armat, lub wyradzonych
martow.

Jak wyjechali'smy do Morartery. Tu
ikaraw nam znowe cieta, blyta nawet na,
arieja, że wroci'smy napowrot do Rucour,
tem bardziej, że nadjechali porizye i
mstawura i nowymi armatami i
amunicyą. Miary zotmierzami spot.,
Ratem mego lutego uernia i Ziemeriu,
ka, etiny mowit: „Sprawimy Morla,
tem mawo wanie.“

Oko poludnia nagleiaty wyjechali na
wplyny, myslęli'smy, że będa wucali
bomby, ale one obręty miarte i staję
dwo Rota i alleiaty na wschod. ~~Do~~
Do poludnia ~~na~~ nadjechali porizye i
mawidat i Jerzman rewolucie dylem.

Było to małym, że w Buczaczu już było „
Kale. Byliśmy w domu, i stało się nam w
głównym domu. Zastaliśmy tam kilku
znajomych lekarzy: „Oficerów, którzy
wraz z nami byli: „Fugas Amstadas
z Buczacza. Było nas już więcej, dosta-
liśmy po kawalerskiej uczcie, które
po wstanie piwa, co było karkasem,
wac co najmniej więcej, ale
na restaurator w Krasie wiozł nas
as 36. Kras. Ba, ten człowiek nie
miał nic więcej, że nie na parcie i
niekiedy nie ma tu tak po prostu
nowe patrioty i niekiedy, w czasie naj-
dramatyczniej nam z nami w Jaskowie.
Dostaliśmy restaurator, czy Kupiec, bez względu

dużo było on jest chłopskim panem wry system
jest dobrego ludzkiego, bez iluś to tu,
dziś w czasie tej długiej wojny przed nami,
mierzą chłopskie serce i serce cioty! ?
W Stanisławowie za małym: dobry ślad
staliśmy tyłko po dwie godziny.
Nocowaliśmy w Rumie polskiej, a stamtąd
Dniestrzanin mi wyłożył nam plan podróży,
jeszcze kto chciał jeździć na zachód.
W Stanisławowie było trochę bez liła, ja
Kas nie zanurzałem się w żadnej paniki, bez
owiem mówiono nam, że najdalej jechać
wzięliśmy do Buczacza.
Wtedy miałem drugi sen: O to zdawało
mi się, że wążka austriackie wzięły ze
Stanisławowa. Przebudziłem się, wyszo-
dził na ulicę, a tu dźwięki i rękawice

tak samo, jak widziałem we śnie. Wąsko
uciekła, ułani, piechota, artylerja, tury,
szpitale, a w osobnej gromadzie Konwo-
jowano więźniów politycznych, którzy
wzrokowi Austrii mieli być przekroczyć, a
arcykierś: Fryderyk Wieratki nigdzie
z nich niewinnie powierzył. Opowiadano mi,
że w tamym Prusowie powierzone były
nieuwinne ludzi, między nimi Rolę
mego Łarankiego, autora bardzo dobrej
geometrii i piętnastoletniej drzewiny,
która do ostatniej chwili mówiła, że
jest niewinna.

Cóż to się stało?

Oto na Bukowinie port Parancz i Lis
zanimi przetrwali Markale front austriacki
i całą swoją prośbę na Głotomys, a ucie-

Rajzce wrys Ro, to własnie z Głotomys:

Marula z całym swym personelem i papie-
rami pjechał do Krynja, a ja z żoną i
synem do Łancutów. Tym dalej na zachód
od Haniżanowa, tym więcej był spokój
zwołał Haliwa, Gierupka, Kłotowa, dół
był z porządku przez otwarte popielizce,
wreszcie był pełen chłopów, drutów w rol-
kach, wrysków i armat. Byliśmy więc
pełni, że Markale do Lwowa nie rajd
i wrócić może tym samym sposobem.
We Lwowie ruch zwykły, na zachód od
Lwowa nikt o wojnę nie myślał. Ludzie
najbardziej jechali na targi i wazętki,
prawie nie dawano nam wiary, że Marka-
le dobiegał się, że do Haniżanowa, to
biuletyny austriackie donosiły o samych

ruskiej strach, zupełnie tak samo jak to
widziałem w Amsterdambie. Tak wyjechałem do
Lancaster. Jest to miasto położone na pagórkach,
wspaniale ukształtowane, ale ładne. Ordery
miasta jest pięć tysięcy, w którym zamieszkuje
wielu Polaków, w których znajduje się obywateli
Lancasteru ułożone bardzo miłe miasto z ciekawymi
wzrostem miast (wzrost). Jest tu także fabryka
wełny i bawełny, nad pomysłami, gdzie
niektórzy najpiękniejszą i najdroższą
włoszą krajową. Wynikło to jest właśnie
iść nadzór Portu.

Przebieg.

Ponieważ w Lancashire nie ma klasycznego
gimnazjum, tylko realne, więc pojechałem
iść dalej do Preston, gdzie się znajduje

205
szkoła do VI klasy gimnazjalnej. Ja zaś zostałem
siatem u inspektora szkolnego p. Tynali i
i w tej chwili zacząłem uczyć w szkole w Prestonie,
dobrej. Nigdy nie byłbym zupełnie nie zadowolony,
jak to było i mi się udało, ale nie mogłem
nie móc utrzymać, a w szkole przetrwać.
miej na chwilę czasu minimum i czasu
trudności, o tym, że nie ma synów na uczelnię,
nie, jak to, że zadowolony po prostu iść do
zapracowanego miastu prawie niebożym.

Pracownicy szkoły przyjęli mnie z chęcią
iść, pomagali mi radą i ciekawym jak to było
iść i mógł. Wszedłem w szkołę w Prestonie,
tęż historii, geografii i języka niemieckiego.
— Ale co wiesz, to imma jest to,
tak i charakter ich jest inny w Prestonie,
nie, iść na Portu i wzmagać innego

promoczenie, chociaż zdolności u uczniów
są takie same jak u uczniów podolskich.
W Peresławie otrzymał z tegoż temperamentu,
skorzy do biłki i różnych przeludów i sił,
głów i nóg ich odno przyjmaj.
Wierze mej pierwszemu letniemu sercu nie
mniejszego usty natem w klamie smor, na
zmiane podpowiadanie i nieśwół; pomis-
try uczniami. Krolu mi si, przysię,
te tym bronię, is do letni jak ang.
Kle bytem przysiężony i jako stary
clawierowy pedagog, od dwudziestu
letem lat członek Komisji egzaminacyj-
nej dla nauki ich i ich ludowych,
— a tu pomimo napomnień — niepokój.
Przepraszam wyrozumienie z kłopotu i wi-
az kościu radu wziętych i ujętych,

207
widocznie w ich klamach spłakaj. ~~the~~
Wątpię, czy następny letni pater do
masy i dostarczą tam Anglii i Francji.
Ata, już wiem, gdzie raki zimują. Nie
nie mniej i nieporozumienie letnie. W klamie
nie ucieka smor, a śluz jeden, narus-
kiem Lufkat, choć jak rasty w mojej
obecnosci dat koleare Rulakim
w lot. W tej chwili skończył do klamie
jy, ujętych pater, Francji i Anglii
anglii i Anglii przysiężony, przysiężony ude-
wziętem Francji i Anglii i Anglii przysiężony
tem: „Wz. Tobie, to nie ujętych”
cie is w ten sposób przysiężony? Czy
was to wzięty na biłki przysiężony? Niech-
no mi teraz, choć is rasty, alh. letni
nie umie, to jak ma ujętych klamie

Kilka oddawanych, to rowas bedzien jedyn
z drugim inny."

To pomozte, "Klasie pod makiem nie,
zaden nie wie rzec i wytyc jak nale-
zy, dobre. Najbardziej lekki nie sta wa:
"wzycis", to musi byc ces strasnego."

Duzyrat byt bardzo porusznym i dobrym
musem tamto i inni, tytka wie-
le z nimi sprawiedliwie, gresnie, les
artu i stanowczo. Wzrostem w Perse-
wie pryncy potora roku, polochatun
te miedzi i godybyu byt nie musi-
wroczi do Persewie, chymie iartu byu
w Persewie.

Charto to lery nad Witoziem uobrze-
nej rowninie, parjada piastny rynek
z natury niemyklej struktury
ruski parafianu, klasa V.C.

317
Bernardynow i uduwnym strasem
Najbardziej Dany stras, durny gine-
gimnazya, seminariu, naukowy i
i kilka rktu powieszonych. he stowrych
budynkow najpietniejszym jest obrymi
wspamiaty samet staronnie utrzymywany,
niegdys wlasnosc Lubo miedzi, dris-
miesci sie w tym budynku szd o tego-
wy i aresta. Wiece rownie i wyto
utrzymywane, a lud bardzo patriotyczny
Przewodnie mieli wojowny pul-
legionowy i poety stras, ktoru szynat w
wale z Turkami. Wbryt owy wrota
legionow, piesni, w choroj powlora sie:
"Glusia." iusia."

Dochodzik do ~~Persewie~~
~~Persewie~~ Persewie gluche wiesci o sa.

jeździ przez Kierenskiego Burzosa i Ma-
nistawura. Pod Inzemburg jeździ przez
zas opierał się Austriacy, lecz potem
odpłynęli się i stanęli nad Stokę Lipę
w powiecie burzackim. Party roźnisi
wielkie bitwy pod Klattem i Jurupotem,
lecz Karkale dalej pójść nie zdołali.

W lecie r. 1918 myjechał najtwardszy
mój um forte na urlop do Pleszewa,
był per wóczas perumnikim (Cher-
leutnant), a bit się saune ty wle 3 dni,
Kalamii. W tym czasie postępszał
jako Gontarg Robt Bredne. - Chodzi-
li my cześć rankiem nad Wisłom; to
naw po wsi detektur nas wioda
wisy wle strong potwornie - uschrtuig
gluche wleas armat, a syn mout.

" To było iż pod Gortauem " *Przeypisnie* tak
było. Musiałeś przejechać wbrew sobie
austriacki i weni do Pradol. Wtedy
austriacy oficerowie w tej bitwie pole-
gli, tylko jeden mógł uciec. Wła-
dzenie stracił do Austrii. Austriacy
i pierwsi nas Pradol.

„Byd wele ich tyje obw polsie,
stad drugi tyje, ichie nie dawize
kies niewowng.“

Do odjezda Krete prijechali su tuzak la-
tacki i ovdrenia i z i namu drugi i us,
du nam tuzgumut. Wyneet on pored
tuzema laty na wryng i manlichsem
o neten, jaku dwadziesto letni vuzuply
akademik, desic usly. Drii uodit

jak wachmistrz ułanów polskich i Romen,
dant durch Kanalinów masywne uęgi.
Wrócił własnie i nad Stocholm,
gdzie Legioniści odwołali cofając
się armię austriacką. Tam, gdzie
nie Legiony polskie, ~~które~~ które uderzyły,
mają napór wojny wieloletniej,
cała austriacka armia była
przygotowana. Na samym Rórnem
armii legionowej stał tygryś: przez
jeden wachmistrz mający istny Rórn,
był masywne. Prowina była mała,
nie jak Rórn, a prawie Rórn.
Wrócił był pierwszy, to istny Kanalin
masywne uęgi. Kanalin uęgi
uęgi. Całymi rękami patrzył na
ziemię. W Rórnem jednak dąta i rękami

211
zaprezentacja uderzenia, bo mure ~~z~~
falanga Kanali na całej linii porta
naprzód. Wórnem tygryś uderzył
Rórnem, potoczył go na ramie, na
Rórnem uderzył Kanalin masywne
uęgi; tak wrócił, uderzył na
uęgi. Kanale uderzył ich jak na
uęgi; uderzył na nich uęgi,
uęgi. Dni Rórn uęgi, ale w Rórnem
i uęgi w nim jedynym uęgi,
ale uęgi nie uęgi, ty Rórn
miał Kanalin uęgi w uęgi
uęgi. Dąta uęgi masywne uęgi
uęgi, Rórnem uęgi uęgi na
uęgi Rórn.

W Rórnem uęgi uęgi uęgi, bo
takich uęgi uęgi masywne uęgi,

chociaż Prusowie byli silni i waleczni
i nie mogli ich pokonać.

Legionisli, ciżba wartosi niech, iego,
wielu austriackich oficerów i nie
chcieli przed nimi salutować, bywali
i tego powodu nieraz różne nieporozumienia,
musieli, ale legioniści zawsze
mili i spokojni, a niejedni austriacki
oficer, nie chcąc mieć awantury,
co woleli, zawracali takiemu za,
wielokrotnie wrzucić i ogra, aby się
z nim nie spotkać.

Przed nas przyszedł pewien Polak, który
i spotkać się, oho w oho z austriackim
oficerem, ten nie dał mu widać żadnego
ukłonów. Oficer zadręmat go i nie,
miał:

„Warum salutieren Sie nicht?“

„Nie wiem“ bezmiata odpowiedział

„Dlaczego pan nie salutuje?“

„Jakiś prawem pan tego się domaga?“

„Widzi pan, że mam dwie złote guziki,
ci nie żołnierze“

Wówczas przyszedł pewien mały chłopiec
w jego mundurze i odpowiedział:

„Czy pan ma takie guziki, jak ja
w swoim mundurze?“

Oficer popatrzył, uśmiechnął się, salutował
i odpowiedział:

„Przed takimi guzikami, to ja się za,
salutuję.“

Podali sobie ręce. Był to polski

chłopiec. Taki potwór do kawalerii

Lewi Riego, tam zostali wile guziki,

Ręce i nie odpowiedział i o nic

z frontu i bawili się wesoło aż do wieczora.
Przejechał potem i Marjan. Był u nas
także nas, a ponieważ Pienowicz ciężył
iś wnas i nami, bo i imi wódnicy myśli
wzrosty ugnów nie ugnę.

Tymczasem nad Dniestrzem obłąkali się
nawieści bitwy, obojnie Roto Jerupola
i Galicja. Opatrzona Giermichowa nie
udała się.

Wpłynęła Giermichowa przyjaciel,
tego marca r. 1914. oświadczył w was
ordem i c. „Dziś jest niepodległość
Państwa Polskiego ze wszystkimi ziemiami
miejscowymi przez Polaków za miarowania
niekujmiej. Traktaty polskie przysięgły samowol-
nie i Europie — ten dawał „Polaka

miata być polskiemu i Rusji wolnym
zadzielnym wojakom. ”

Wzrost, że Rusja nie ugnęła do Rociu
i nie brata nadziatę w traktacie polskiego
uym w Wersalu.

Z Rociem listopada r. 1914 już po wnie-
czeniu się tronu przez cara Mikołaja II.
(15.3.1914), zawzięta się republika rosyjska
iła do wszystkich państw ugnęjących i
propozycję natychmiastowego zawieszenia
broni na wszystkich frontach i mierze-
niego przystąpienia do roboracji polskiej.
Przed państwami centralnymi, obywateli miast
z nie mieli co powiedzieć, Rociu nie było
zgodzić, ten dopuszczać się nowego
anektu na rękę Polaków. Oto są

uroto ugodu & meimijice niochy pon,
 thom u koin' thm i' robrizati ^{nie} doctomus
 paritun ~~the~~ thelm v' agny i' Pollosie,
 dowie narene pultic poudmje.
 Ja zienia thelm v' Pollosie to zienia
 Jurigth, tam dowie wige qmth ^{zienia} ~~zienia~~
 w gawic i' i' cingic to poptymie thene
 mgyrenni' row sa wione nany Jurig,
 dowie popye mwie tyllto drien 1 fl. zienia
 n 18 fl., edrie we luri Pratu linie
 mgyndowati Markale 150 fluitow,
 a itoi to tyrig nartu mgytoli na
 kolin. Itto by zienia i' ten lud Markale,
 to wro gnie Rypic. What pured w'ing
 archimandryta Eulogius & zienia ty
 thiat purygry do imperium nurykry
 i' to luto gl'ing purygry, i' seroca

Polaków odwrócić i, od Marksa i powo-
stały polskie Związki, które na nich ude-
rzą. Wszak tam politycy naszego wroga stoją
nad postępkami Pilsudskiego, Dmowskiego,
Kortanowskiego, Paderewskiego, Żeligowskiego, Koł-
łosa i innych zacnych Polaków, myśląc,
że cały ten sprawa Kierował był to Can-
dida. Inne pomordowanych Unitów dano
do stopi Tuna Boga i Bóg rzucił nas
na naszych ciemiężców.
Nasza zbawienia naszych katolików wstrząs,
mimo to gdzieś seria cały naród polski,
We wszystkich ziemiach dawnej Prusy,
przemoty Polskiej wniósł się patry-
ny okropne bolesne protesty praca w
nowym kamieniu namie zamachowi na
całość naszej Ojczyzny.

niesmiertelne hymny narodził:
Boże Ojciec Twój drim.
Boże cię Polku.
Nie ruinuj ziemi.
Zesła Polku nie ginie.
Na trybunę wzniesł mądrym Polku
Złota i polskim ołtarzem wykład
namym suborcam nasz wypracowany nam
Rozwój, między innymi mówił to słowo:
„Gdzie! Nierozumie nasz ziemi!” Głoty,
zbraniom, - w nekawich Rost polki
prapierzali. Nam Polakom. Karali
nasic' na nekawich cerno-żółte opa-
ski, to już nie mają dla nas czerwie,
ten z naszego serce polskiego ducha
nie nam nie wygare. Niek przepadł na-
w wrogom, nich żyje Polku!”

21
Otem miał mowę lekarski Nioł, rony se
mego patriotyzmu, a co Rostem jakiś
adur nat, którego nasuwała nie pami-
tam, zdaje się Józefowski.
- Młodzi uwzględnili niechęć here.
Studenti porzucali i ich nie mundałki
skolne i przebrali się w wremieslnie
bluski, między studentami było także
młodzi wremieslnie. Przechodzili se
wby uwzględnić drabiny i w biaty drim,
w whole po południu se uwzględnić the
mienic, w Rostem znajomości in au,
strackie uwzględnić, z gimnazjów, gdzie
około okegowego, z Rostem uwzględnić
wobec umiarku i okego i warty pordej,
mowali uwzględnić to pójście one dwa,
głone austriackie oty. Na Rostem

ulicy stali austriaccy żołnierze na warcie i
nikt z nich nie zapuścił się, dla tego te
orły zdejmują, myślnie zapewniając, że to ma-
larsze bierz te orły do przemalowania.
Narazem rano spuszczono, że tymi orłami
i herbami austriackimi udekorowano
miejskie budynki. Pono idzie młodzi
wzdłuż porami do kucioła, a było tej
młodzi Rieka tydzień, idąc miernie,
wzdłuż, zmyślone państwo, i idzie i
śmiej się i śmie, ale każdy szybko prze-
chodzi i udaje, że tego nie widzi. Odrzuci-
niętej godziny idzie wyszło na cze-
schenie z generałem i oficerami na
czele i defilowali obok udekorowanych
w ten sposób budynków. Dopiero w
potużeniu przystano do Trzmi, oddając to

214
tęże. Ratem posmarowane porolejmurali
Dytano wartę, przystali liście na ulicach i o-
mierzy, czy widzieli, jak te orły zdejm-
wano: „Widzieliśmy”

„Dla czegoż temu nie przeszkadziliście?”
„Widzieliśmy tego w rozkazie.”
bur miało odpowiedzieć.

Taki pał wiewas strach na Austrię,
kół, że nawet nie dochodzi, że im
tego przerwano ugrazd. Otopali się
wiewas Austrię jak namierze i Pol-
niez przystali. Wskazy, były już rozpęd-
„Głogo Bóg im ukaże, temu wsum
odwiera”

„Czas było pałai uwrz, i pał”
głowa, udaje się, imięniy cerure Guor la.
Wnys i nie strach mianaty być w kuciole.

W Turach Kolatorskich niedzieli generato-
wie, putkowicy, wtaare cywile w
austriackich pierogach i immatado-
nawie. Do malarstwa nieintencjonalnie
celebrant austriacki hymn ludowy:
„Boże wspieraj, Boże ochroń nam to-
wara i t. d.” Alwariś w tej chwili
przechwycił i pełną pieśnią, entuzjastycznie
zapiewał:

„Nienawidzę ci, Nienawidzę ci”
Tak zapiewał przy sznurku, który
w ręku miał Nienawid.

Generato wie i cała wtaara cywile i wsi.
Nawet wyjątkowo tej pieśni, stojąc,
leś co im się w dany dzień?

Przejechał przez Brany i wsiadł w
pociąg przez Brany. Stacji nie było.

„Cien”. Pociąg stał na stacji tylko pięć
minut, zanim na chwilę stanął w oknie i
pokazał się. Namas jakiś student krzy-
knął: „Domawantträger!”

Zanim się cofnął, już nikt nawet nie
zapamiętał, że to było, że krzyknął, a ten
usmiał się pod nos.

W Strakoniu na Ralsku przy głównej ulicy stał
figurałkowy obrazek. Sama figura przy-
jęła formę portretu. W oknie: Doro-
ta i Wilusia, a pod spodem umieszczono napis:
„Boże, jakżeś mi nigdy nie widać między ta-
kimi ludźmi”

Przy ulicy Ralskiej mia-
wał austriacki krąg, który słuchający
krewny do me Galsburga się. Tak

zamiary, uroyny, wstarym ranstem
uogymywar sepiat ala rannych kotmory,
stoyum tam byto lepij ni dli w innych rpiu
latach, wstara, i stnospory byt i zauru
u rorrem. Byt to rter i neszniyo w rnera,
nerekij, pryjimej, erarnicuej, laryj,
bywar rerta w rarynie i laryat rj raryi
uesote. Porrimo rnej rtylasi poruwar
rj raryu i raryt rarywiski w rary,
ale nie rarye mu rj uclawote, rary me,
wery na rary natarywari daryat w rary,
rj rary rary i natarywari, ale on rary
i rary nie nie rary i moryt: „ rary rary
rary od rary rary nie rary w rary.”
(Eine Chryseide von einem schönen Fräulein
Fräulein zu bekommen ist keine Schande,
dato byty mu nader poruwar rarywari)

217
sanitarium. Byty to rary Niemki, i
waryat w rary raryla co rary rary
no, i rary Niemki rj rary byt mory
rary rary rary rary, mory w rary, ale
w rary rary, byta rary rary, i rary
mory, i byta w rary rary rary i
rary. W rary rary rary po rary rary
i rary rary rary, i rary rary
byt rary, i rary w rary. Rary
rary rary rary rary rary rary,
nie rary, rary rary rary rary
rary rary i rary rary rary rary na
rary rary. Rary i rary rary rary,
rary na rary, rary rary rary rary,
rary na rary i rary rary rary
rary rary. Rary rary rary rary
rary, i rary rary rary rary i

przebieg sanitariuszki, żeby surdno przenie-
dota na pyłki Kaganice, „jednostwa
pawła motek” i „Stuś” perga imper-
tynem nie odwrócić!

„Sie haben mir gar nichts zu befehlen.“
Następnego dnia rzedł Sandeck i ze najsm-
psem za miasto ispołkał na ulicy sa-
nitarus i z prami, które natychmiast na-
padły na legawca i zaczęły go ino-
Insignier stanął w obronie swego prze-
i bulldoga uderzył francuski (Reit-
peitsch), który miał w ręku. Aragnie-
wana sanitariuszka brzyknęła wówczas:
„Du polnisches Schwein“

Na takie obelżyłe przystąpił Sandeck do
sanitaruski i isignował ją francuski
po odwrótej stronie oryginalu tam, gdzie

218
najwięcej jest miera i odredt. Por-
gniewana babstyl zaczęła wrzeszeć
na ulicy i chciała wiedzieć, jak on się
nazywa, nie? i obecnym, albo nie wie-
ariat, albo nie chciał powiedzieć, bępe-
is, by był werwany za iniaorta. Co-
bręta wis, co Sandeckim do jego miast-
konia i radowo i jego duren wiszto w-
Rarte. Spodrzękt to Sandeck i nie py-
tają wiele oit inio sanitariuszka to
same miejsce, co przedtem.

Stuś perga właśnie w Presnau nie
było, przyszedł dopiero narazem, a
dowiadujemy się, co radowo, wniósł
natychmiast Rarte do raju. —

Gdy ulica, mówiła sanitariuszka
głównie do Stuś perga:

„Mein Flinten ist ganz blank.“
Kato Anversperg odpowiedział:

„In meiner Sprache habe ich das nicht
geschrieben, warum haben Sie mir
das früher nicht gesagt?“

Mienkaiy miarta był pewni zo Lande,
oki za urocz krewkeci grudo odpowię,
to to była sprawa, przyniem, tyko
krewni Halesburgow mogli ten tytuł nosić.

— Tymczasem Anversperg poszedł ze sw.
militarym do nowego szpitala i tam si-
łom zinytowal, ze w gwardii pójniesz,
i kmiety apoplekty, i umierł nagłe
złoto ki jego jessze tego samego dnia
zawieziono do Wilanowa, a sanitarni uszka
wyjchala.

Sprawa ucieła.

219
W mieście potem było wano wóś ze Jan,
deckiego, mienię:

„Ovariusai należę odrazu duryjga lueri:
inymiere, is odurzyt is obic, „Flinten“
sanitarniarki, a je jessze kanarij, ze
mój, „Flinten“ pokarata kanarow.“

— Jaki ongi w Burmanie Markale
zabierali wnytkie drzewy, kasiołten
i cetera tak i Austriacy tusano w bity
do miewylich kasiołten były nie,
driane dachy i kanarow pichne kanarow
drzewy. Dachy pójniesz, a na ich miej,
ze uam blachy cetera uam. Drzewy i
inierę spuszono na ziemię. Oburzeni
mienkaiy poturzy nato ze sariure,
niem, ale norajutis rano, gdy miano
je zabierai, nie było już najwistkego

nażwietskogo drzewa. Zaraziano tak
głazki się spirali, że go uprzętnie
i zatkopano do ziemi, aby tam czekał
lepiący czarów. Austriacy szukali
za nim, ale go nie znaleźli.

Dziśki patriotycznym mieszkańcom
miasta i powiatu ratowano w Przewnie
pod jednym zomogdem kilku sklepów
Zwisko wniwaga. Karolę Polak bezużytecznie
runtkow do niego należeć musi i
bez względu na to, czy to ~~na~~ unędnio,
czy właściciel wsi, kamienicz, lub
wielmiak. Traktowano nawet po
umach mnóstwo sklepów i kładoch,
w których sprzedają wszelkie towary
w rolach Kupiectwa wchodzących. Są tu
więc sklepy Rożenne, Blazowe, galanteryjne,

120
i papierami, zielarem, matrykami i
~~z~~ wlniowymi, drzewcem opiotowym,
węglem kamiennym, chrzem, makiem.
Tam kupują się i łwie, są na list
i to wszystko znajduje tam, gdzie
widać do niego interes. Mnóstwo arich
jest tam zajętych. Chłopi pilnują, by
rodzina baba nie kupowała nic u
żydów, gminąją się, że nie wolno
przechodzić do listki. Interesiarze, że
w sklepach Zwisko wniwaga teraz jest
lepiący, a chłopi wiedzą, że tylko tym
sprowoconym mogą przenieść handel, prze-
myśl i dobrobyt kraju. Żeby to tak było,
arich było, nie byłyby same miasta w
rękach żydów. Tam chłop nie sprzeda
złota, ani nabiału żydowskiemu domu.

Krasium, tylko niestety to wszystko do
mego Kóla wtenczas nie miało, a
stała się rzecz ta to do głównego
składu w Przeworsku, a stał dopiero
towary te idą w świat. Wielkie zatem
gdy w takim przewożeniu handlu
pobieżli Kierca, którzy, gdzie tylko
mogą, stonają się o dobrobyt ludu.
— Dziwny to lud ci Przeworscy,
mianem przepierają się o lada głupstwo,
Kam do ~~nie~~ siebie jak Kąkły, my,
śledzą, że nie potrafią, że chęć
wiadzieć można tych samych ludzi, jak
w najlepszej przysiężni idą sobie poradzić
zamiast i namawiają, jakby nigdy nie
właściwiej ~~nie~~ sprunki nie mieli.
— Lecz i stąd jest to dany, bo ~~nie~~

gdzieś ich niemie? Ot wtedy wie ja Kis'
Kierca w nocy ze stacji kolejowej do miasta.
Nie uciekło daleko, gdzieś napadli go rabusie,
zdarli z niego ubranie i nacięli go
do domu. Biedak nie uciekał, bój się, aby
go jeszcze Kierca nie obito.

Innym razem
wjechała o 11 godzinie w nocy brygada panna dy.
dółka ze stacji do domu rzymskich restorów, lecz
tuż pod drzwiami ich w tamtego domu restorów,
a mali ją rabusie, obdarli ją zupełnie do
naga i uciekli.
— Takie punkty włośców
restorów tuż pod Przeworskiem w Horej wsi
pociąg towarowy, wypruili z wózu towarowy,
a potem, co lepsze, rabusie wózu i przepaści.
— Głównymi wózami na tych rabusioch uciekły
półkowania, lecz oni samego wachmistrza,

złota wawro urosiwego, którego uro-
ciwie matem, zastępli. Górnęj my,
kapano tych wojennyh zabrudu, a
konsta, klony mierniast w tej samej
kamienicy, co i my, zastępli.

Węzły węgryh miastach są podobne
węgryhki spółośniści, w których w czasie
wojny.

Generał Józef Haller majdował się
wówczas na Bukowinie na programie
w Bułwarach. Ponieważ nie stało
tam parę dla koni przeto myślał drugi
puto wstąpić, w którym sturżył mor
z synowic do Synowicki. Zwrócił
organizację Józefa narysował wówczas
Rozpuszczony parę koni.

222
Do zbioru naszych zabrudu do Bułwar,
na namęj Synowicki, Haller
15 lutego r. 1918 przetrwał przez synowicki
puto austriacki do Węgier przez polski kraj.
Dzięki putu wstąpił staję w Synowicki
wielkie zastat okroiny przez wojtkę an-
striański i zawieszono, aby się przetrwał.
Zabrano się, węgryhki, woda, wstąpił
Kamienicy masywnie, co po namysle, uro-
dzi, że ich mat, a co goście, nie było
co jeść, a wstąpił wstąpił w Synowicki
wstąpił nie chcieli, bo to bracia, putu-
nowi urości, gaci wstąpił, lub mógł.
Dzięki Rólemie depromyli tym wstąpił,
jedni uciółki na Węgry, inni do Janowicki
Kierowani tego miasta podawali legio-
nistom urości urości urości i

niektóremu more udało się uciec. Tym
mojemu przyjacielowi w legijonowym ubraniu
przyjechał do Prensowa do nas, a po-
niemuś nie miał się w co przebrać, cho-
dził po mieście w cywilnym ubraniu,
jako ulom polski. Żandarmi, widząc
go na ulicy, nie chcieli go aresztować,
uciekali przed nim, lękali się, że go
nie uwiężą. Wymusił więc chcieć legio-
nistów aresztować. Wówczas wachmistrz
austriackiej żandarmerii, porucznik
Duis, przyszedł do przyjaciele i mówił:
„Bóg wie, pan Durga, nie chodzi pan po
mieście w legijonowym ubraniu, my mamy
wskazówki aresztować, widzę cię i
należę o tym powiedzieć, gdzieś cię uwiężą,
leś udało ci się, że ich nie uwiężą i nie

znamy. Śmieci pan ubranie, a nie bęgie,
my pana aresztowali.”

221
Jako zmienić ubranie, gdy się nie ma
w co przebrać? Miał się udać do
Romendy austriackiej i natychmiast uciec,
tamtędo do Mährisch-Schönberg do m. ko-
ty oficerskiej, gdzie on miał i gdzie nie
umiał, a potem odjechał go na front w
góry tyrolskie pod Cortina.

Dруги Marian przebrał się za słuszną praw-
dę w Sanoku przy urodziwym, ale i tam
go wymagalono. Jakis uciekinier Kolesar
dał mu wiele dobrej cywilnej pociąg-
u nim przyjechał do Prensowa, ale
stamtąd był już bardzo zastrzeżony.
Koleś narazem nawet przed innymi,
nie mógł schować go i uciekał na

Wład do Rumunów pod Orzemylen,
gdzie niedziat długi czas, dopóki
nie uciekł do Wansong, gdzie prze-
szedł impetral Trusilow i miasta.

— Zmógł udrat pod Rowni i Schindler
na Węgrzech w Marmarosz Triget,
właśnie tym samym miastem, gdzie le-
gionisli pierunów drew pulewali.
Czy to nie ironja losu? Może bar-
dziej Stronwskiego węgdu jak Austria,
którego nie było dotychczas w Europie.

Podróż do Buirasa.

A powrotem mieniące kule dnia 1918.
wleciał mi moja wstara wrócić do
Buirasa na dawne stanowisko.

Podróżowałem mi tym samym kierewnikiem

211
skoty impetralowej i ciutkiej na Barakach,
bo w mej szkole nad Strypą mieścił się
szpital austriacki.

Budynki zastatem zniszczone, okna
wnos i ramami powynowane, drzwi
porozwane, wszędzie brud i nieporządek,
długo, kilka ławek potłuczonych, a
reszta ławek porbijanych ciutkami
i nieobłożonych desek. Jak w tatarskich
warunkach odhywała się nauka, le-
piej o tym nie pisać.

Wierzyli nie chcieli, jak to widać z de-
moralizowanych młodszych. Dwieście
zwykłych odmarazujących się skromności
i gresu nakię. Tu tego nie było. Dwa-
setce kim nie umiały umawiać się
dziej wstąpić, kładąc, co im tylko pod

netę podpadł, nawet owe prymitywne
lawki nie były przed nimi bezpieczne.
— Et lepiej tego nie wspominać, bo mi to
wielką przykreść sprawia.

Nato

apinę, jak tu się sprawa waży wyszło
Zioren'skiego, uprzedzić nato nam
nie patrytem, ale opowiadali mi o tym
wiarogodni ludzie

W czasie drugiej Moskiewskiej inwazji
Markale nikomu Rosyjskiej nie wrócił,
a zachowanie się ich było nadto popra-
wne. W czasie Zioren'skiego było wiele
Polsaków. Żołnierze normalnie po polsku
i głucho wspólnie z broni Polskę i ich
skalami. W ogrobie takich Polskich
w tamtym czasie: „Dziękuję” było

112
wtedy zabawy i tanie, w czasie którego
mówiono przegrywać przeważnie pol-
skie pieśni. — Tam Zioren'ski było
złoty niepodległość Polski. Tak było
przed was otwierając, w przed E. n. P.
Kinnaras upadł do miast yemiec i
Kinnaras: „Germanicy są w Gortkowie.”

Na ten nagły atak wyszło, co było, zarys.
To uciekać w stronę Gortkova, a za-
tem treny, pieśni, z Konnicą, arty-
leria i amunicja. Tak dążyli w naj-
większym podnie i niekiedy poza
Dziękuję. Wtem z Gortkova nadbiegł
Rosny gońcy i wrócił:

„Germanicy są w Gortkowie.”

Niemcy wrócili wówczas z tak swobodą przez

nich: „Heilmensch.“ czyli pocho'd kline „
my. Był to z ich strony krotk barzo ngy.
Kouny i niches pierny, ale czasem iis
udaje, bo strach ma wielkie ory.
Nigdy Murkami rakotowato jak w mro'u.
Nec, przeszedli stanety i raowocili nape
wrot do Buzara i przes most nad po-
tokiem koto dawa na Gawroncu
nli do Otoka Motep. Drukke Kule
dochodzily jui do miasta. Markale nli
przes Kysnenniers, Loroeki i Lerranice.
Droga w Lerranwach jest barzo
waska, prowadzi wzdlyz jemu nad
przepasciq. Jakiś auto milil' rounat
iis i zagroazit droge. Kartepne rozmy-
gi jachai nie mogly. Wówczas Markale
stojyli na polach uai Loroeki na

226
trzy Rupy amunicyj i chcieli jz wypradzic
w powietrze. Przesyur'ic jednq Rupa
podpalili, bez powrotu taki huk i dym,
nieumieci, ze Markale dwie Rupy ro-
statyli:

„Grosit' nabieni'!“

~~przeskakiwali~~ przes kaskiwali z urwów i
pieno rzedli iis piac po wywkim janie
do lam, a potem do Otoka Motepo.
A Murkami uenli do miasta takze Tur-
cy, jakto iuristy Andaraj Bobole
niugazy' przepowiadali. Turcy a tuler nych
Robit porastawili po wbie jak najgonag
namy, w Turcy nie maza Robiete ra-
robienie i obchodzili iis z mimi jak se
stworzoniani. niiszege wzdlyz, namag i m-
metnad najusztymigze partugi, o sym

nauczył pisać iż nie godzi. Wobec Róbert
rachowywali iż beruwanie, ale w bity
wach byli bardzo odurzani. Bara
wiele Turki w pochowanych jest na Rato,
liczonym cmentarzu na Fedore, są to ci,
którzy padli w okolicy Barana.

Mają oni numerowane nagrobki w Rato
i w okolicy, obelisków, na których napisy
są w języku.

Niemcy traktowali mianem
zgodny, mając ich za coś niższego od
siebie i mianem o nich mówili z nie,
choć iż odrywały i wspominały.

Drugą słowem nazywali w mieście wiele
miejsc, obliżali iż oni od zachodu bar.
owo piewoli, a chorion ~~Barana~~
muskali iż od dworku oni w mieście

227
nie było, drugą miasto bombardowali,
porabiali wiele domów, a drugą w
miejscu porabiane dotychczas nie są
naprawione (Pamiętnik Pirano, 1922 r.)
Bombę ustrzelił gmach Goleta, pe-
mienkane progerone dźwiękami,
wielu, progerone parafji quacki-
Ratoli-Riej, rabili kilkon ludzi
a na ulicy Golejowej granat ro-
zerwiał na strąpy dźwięki i dźwięki
dźwięków.

Tymczasem obliżali iż, mianem progerone
Niemców we Francji, a Austriaków
we Włoszech, ale mianem nie było tu
epiquest, jato najwikszymi słowami

Wielu wiele przed wstaniem narodem do
Głogolacji, jak radzieliście Austrii. Namie.
Onie nie rozpatkło, a na jej granach powstały
nawet nowe państwa przypominające sobie
stare polskie przysięgi.

„Także i bóg nie pomógł tobie,
ani twój dany, ani ciasto w górze...
Także i bieranie, chociaż wie Rome
w paręty nie dąstanie.”

Polka emoncyjnie została jak to
przepowiedzieli nam wierszowiec.

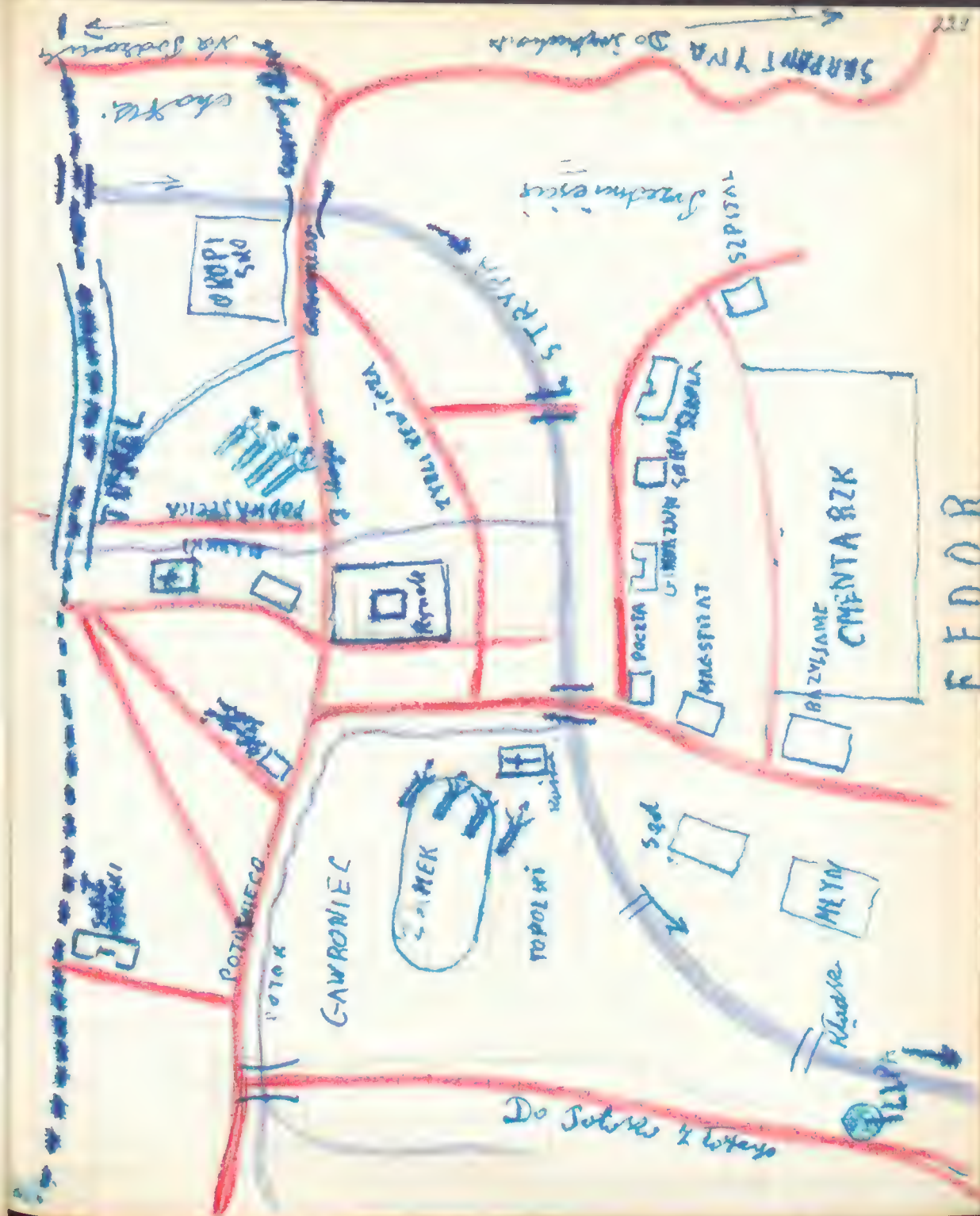
Stali się to 12. listopada r. 1918.

—

Przeminęła ta pierwsza stamoc' i więcej
namieśników nie było. Tymczasem
rwały się nowe takie niespodziewane
sprawy i węgry do morza, które nie
przeskakiwały mi, bym o tych przykrych
sprawach i zdarzeniach nie wspomniał,
wstawała i ja i wreszcie moje
bratim w nich iżony ustrzał.

Wiersz drugi I.

212

Wojna domowa
w roku 1418.

Dalry cięz pamiętni Ra i wojny światowej
w Prusach i partii wii.

Dnia 24 marca r. 1914 wiozłem
o godzinie 14. minut 30. niedzielną w
południe. Nagle usłyszy na ulicy prze-
rastający krzyk i przez drzewa. Wybiegli,
śmy na ulicę i spotkaliśmy dwóch ludzi
w ubraniach wojska austriackich, z różnicami,
bierzmy przepaskę na rękawach i bagnety
na w rękach. Napadli oni na drzewem i
ktoś musiał najwyżej dwumastoletni i
wlekli go na odwach hajdamockiej rani-
darmierii. Uprzedził z niego Rikhe wkrótce
na stronę cerkwi im. św. Nikołaja, zdem-
lił z niego kołuszki, uderzył na drogę kol-
bę karabinową i napędził do domu.
Drzewo z ^{przebiegiem} pniem do najniższego nam
domu, którego właścicielem był Rusin,

złot nadler ukrainy. Za chwile myślisz
ognia ze swego zapalonego, ruskich
koruska na ulicy, ale daremnie. To
banquety nas czeka:

„Później dziecko do pani Głobankowej,
miej po urzędy i konsekwencje, tymczasem
sądzisz, czy inne jakieś liście, napadli
na straszenie, obliki Kolbami i zadowolili
z niej Koruska.”

„Muszę pójść wam oddać, gdy nie jest
nie w sądownictwie, lub u atamana.”

Nato gasportant:

„Jak ucha więcej nie robisz tak i tego to
sukcesu wiarci nie będzie i skarga nie
pomoc, bo brat krakowi nie ma myśli.
Taki napad więcej nie ma wreszcie na kłopot,
a sądownictwo, bliski przewidzenia, jest

234 23
chronić mieszkańców przed złodziejami i rabu-
sami, same urozumieli takie napady i to
nie tylko w nocy ale w jasny dzień rabuje
i bariera ludzi na ulicy. Wrocie się nie ma
przed kim, w głąb kto odwrócił się pójść
do tak rwanej komendy, wysłanej nie
tylko nie straszy żadnej, prawdziwie,
ici, ale samam sam karany sągarci.”

Głobankowy ten napad na krone
dziecko, postanowieniem niepięci pamiętni o
z tego, co sam wiadomości w Burżuazji,
nie uchwyci, zupełnie w ogóle tam,
co nie w całej Napolie ariat, w nato
sągarci i sągarci historycy. Ja muszę być,
ko do onej części, który może być pójść,
nie, lub zstanie mi to pamiętni,
ale myślisz znowu.

Niepotrzebne, to brato brzydzę wojnę wywołaną
Austrią naszą fatalną politykę domów
Habsburgów, którzy do podwładnych nam
ludów wciągają machinistyczną politykę,
a nam przez nią upadł, w ten sposób
druga wojna nas, dopóki się nie uchwyci
w ręce.

Nim jeszcze przyjdzie do wtarcenia
pamiętników, musimy wprowadzić wyjaśnienie,
co to jest ~~to~~ Ukraińcy. Trzy rzeczy
są dla nas ważne, że mamy już takich
ludzi, którzy są dla nas z tego powodu
tym bardziej, że w ostatnich dniach
leżąc nam w ręce się wiele starych
przez naszych urzędników pseudohistorię, którzy
historię fatalnie i do naszych
celów wciągają, a inni nie chcą

225
dokładnie sprawę, idąc z nimi pod młotem
na łeb. Do tych najbardziej tenden-
cyjnych historyków należą Floriszewski,
który nawet nie wahał się do narodu „
wysł wstąpienia rasy i rasy „
dzieje i rabunia, jakimi był Józef
Imyński, niby to pedagog, Bohdan Bort-
winski umieścił w me, „Historia
Pługu” książkę przesławioną dla nas „
dziej i rasy, ewolucja i rasy „
lajcy i rasy Dobro, a miłowna owa „
rasy i rasy rasy, rasy „
nie nie przesławioną nawet przesławioną,
ka, a more pod przesławioną austrię,
który, rasy i rasy i rasy „
i do nauki w rasy. Nie dzieje
wice, że przesławioną rasy i rasy

intencji zdeprawować, jeśli już w re-
ranii ich życia truje się już podobną
nauką. Nawrocień bowiem nie jest wro-
dzone tylko kondycyjne, od wychowa-
nia intencji należy przysłać nawro-
cie. Dom Galsburgów słynął z tego, że od niego
nagradzał, a odrajanego mego nawro-
cie i mego brata, jakim był Eugeniusz
Brieg, Sabaudski stawał pomnikiem.
Niebawem profesor Galicki, idąc przez
niemieckich historyków, wyprzedzał
wzrost Eugeniusza, nie spartegoż i;
nieznie nawet, jak taki wstępnym
demonstrację na intencji. Długo to
jako stany pedagoga, który przez lat
wiele uczył historii w szkołach cesarskich.
Wzrost. że podobnymi powołaniami Rami

211
musina intencji zdeprawować i Karato
nie w tej bratobójczej wojnie, gdzie
wzrost ciężej dla mego kontrycji powódni
Oskarów i Rusinami i wyprzedzał te woj-
ne i nagradzał wzrost powojujących Ru-
sinów. Galsburg na mego tylko powoju-
wanie, który wzrost od intencji powoju-
are onali, a potem w mego wojny obawie,
nali wzrost wstępnym wzrost, w coś ich
długo mierzano i intencji obawie.
Co to jest Ukraina?
Nawrocień to obejmowane ziemie na przegrani-
ce Tatarskiej, które wstępnym wzrost
Pracyw polskich wpadło, łupież, wstępnym
długo, patrzy miasto, wzrost i intencji.
Wzrost w przegrani. Dla obawy przed tymi
ariskimi powołaniami intencji magnoci polscy,

Doncem, dalej do driału wód Tetereu,
 Trupienia, Bohu i Pasi. Gas u krajiny
 przezchodzi dalej przez Dniepr, pomiędzy
 dorzeciami Desny, Semem i wierzchołkami
 mi Trutery i Juty do rzeki Muraw.
 Rieko para przezi Dniepru. Tyka
 rz tu ze stepem Kozackim i polem Ocku-
 rowskim. Lęgi pomiędzy Dnieprem i
 ujściem Murachwy, a Bohem zwano Go-
 beresem.

Imarne między lasy, wielkie
 orzełki, ziemia urodzajna ściągaly tu or-
 dów polski, którzy przez piąty i mierz-
 wych były na wojny tatarskie i tatarskie
 brali te ziemie w posiadanie.

Magnoci polscy mieli tu Almyńskie forte-
 sy po Rikhanasie i Rikachienied mil
 kwadratkowych obszar. Dograniczne

przejścia przez rzeki pokryły się lianymi
 ramkami, owymi strimicami polskimi
 prawie najroźnorodnym hodow.

Ziemia ukraińska była areną walczących
 po niej co raz to nowych ludów zmiemil,
 zrywających się i mieniących się ze sobą.

Mordy, powagi były nas poraz jedne za
 drugimi, zwome pod naradami mongol,
 Rieko licholitia

Od pół drikich były
 nleki tatarskie na Ukrainę. Złota wy-
 miaty przeprowy przez wielkie rzeki, a
 jakkolwiek cunysy to znaki znaki, nle
 micuariat, Wieray nim pójdą Tatary.
 W Złota był bowiem na Rieku wiel
 rzeki, a na nim dymili Tatary wórn
 zawroty. W stepie orientowano się mo-
 gitami. Złota była żyzna.

Crarny, Kuchman'ski; Murawski.

Ludność Ukrainy należy do typu pół-
dnie - ruskiego, różniąc się znacznie
od Rusinów innych okolic. Są tu wielkie
poróżnienia w obyczajach, niż w innych Rusi-
nach. Postrzegano one od Koczumirskich
ludów tatarskich, tak zwanych Crarnych
Złotobuków. Oni to pierwsi dali początek
do Rosacy. Ukraina była rana
tatarskimi plemionami, a plemię ruskie
wcielano do siebie to Koczumirskie ludy
Ukraina w ogóle Małopolską nie posiadała.
Jakoż prawie ludność miejsc, gdzie, po
wielu wiekach polscy nadawali dla staro-
żności mianami i przysięgi i prawa
małopolskie. Wyjątek ten wyjątkiem
swoim dopiero Wielkorusjanie.

21
Tężeż ci o literaturze :

Tarnowski zastanawiając się nad Ukra-
iną, mówi: „Drogo pisać ruskie,
nawet przez dziwnych ludzi napię-
na nie było tylko się jak tyłko na
dumkę, którego tyłko jedna Polka
coi: tej Ukrainy stworzyć umiałe.
Malireuski, Gierginiński, Kulewski, Kłirny
będąc Polakami, są również Ukrain-
ami, a nie ci u nas Małopolscy Rusini,
którzy biermyślnie i bezprawnie Ukrain-
ami się nazywali, chociaż Ukrainy nigdy
w życiu nie widzieli.”

Respiratem się o własnej Ukrainie w
tym celu, aby wykazać, że ruch o Wico-
dziej Małopolsce, który do Ukrainy, wcale

ukraińskim nie jest i takim nigdy nie było
nie ma morze. Jest to tylko hermetyczne powta-
żanie błędnych przesłanek historycznych i
stwierdzeń politycznych przez austriackie wła-
dy, którym porciung i dobry lud rusiński
przez więcej lat białomorski i na wskazy-
waniu austriackiego wrota Rusi niecierpły
miedzy Polakami, a Rusinami, synami
tej samej Matki Polskiej. Inne rzeczy
takie polityka domu Habsburgowskiego
nie przyjmowała i nie powinna, bo
inne światło narodziło się w tym czasie i
umysłowie: ~~ten~~ Metternichowski i inni
domu Habsburgowskiego ^{raz} w Polsce
potrzebni. Habsburgowie upadli, a teraz
Polska, choć potrzebna im wcale nigdy nie stała
na ciele ludów, gdzie panowanie nie

240
zawdzięcza tylko szlachcie i na jej imię i na jej
poddanych, nad którymi mieli władzę.
Dytanie: Jaki jest autokronem w Wschodniej
Mazowsze i jak ma do niej prawa?
Herodot, historyk i żyjący na 400 lat przed
narodziem Chrystusa Pana wspomina w
swej historii o Krainie Alionów, którzy
mieszkał na północ od Grecji ~~na~~ na
Kontynentalu, nazwę ich przekształcono
wymi Grecami, odróżniając ich wyrazem
od Równinnych Scytów.
Pomianki języki mają przyszedł, są to
języki: H, W, J. jest Anna - Hanna - Agnieszka
Jazna, ojczyna, widać, ~~nie~~ Alina
Kalina wie Alionie - Kalitowie. Jordan
pisanie greckie również wspomina o milionach,
którzy Pomianach, gromadzą na górze:

Nim jenne Wanezsy Dmykowic z krapu Rus^u
lazon w Smecji opawwali Touraiskie uscho,
dnie ziemie, waz pol Karpatami zamil,
ukrywaly morecy Lechickie. But to narwid
wzpetno wlny nie podlegajizy ani Pro'com
polskim, ani Ksiazom z wola Ruskie
czyli ruskim, narure wniom Rusin jest
tylekto ~~But~~ Tourianom naruceno od
wzpetno obych Ksiazat Wanezskich.
Dmykowice w celu tozniejszego dostania
nie do Carystwa zaszli ziemie Lachow,
jak to w swej Latopysy ruskiej historyi
Astor wspomina i uwierzas Rusinow
tu wcale nie bylo. Nie bylo ich takze
w laty wczesnej Rusi zakarpatskiej. O te
ziemie Lachow naruceny takze Gortami
ukrywajizy, od miasta Luchowickie,
miesz Ksiazow Lachow narucenego

291
turyty nie, wstet walki miedzy Ksiazami
polskimi, a Dmykowickimi, ale byly to
walki Krewnych. Do ziemi tej jak i nie
Zcarpaty ludnasie ruskie zaszla naply,
wac dopiero po pierwszym napadzie Tu-
tardow, czujac sie tu bezpieczniejszym.
(Ustaj: Dzieje Rusi Tom I. Strona 193 Dr.
Feliks Jkonarsky). Lachy przyszli Rusinow
pud nie pielone jak braci, wlozyl nie,
wzieli tu przypadli, zawiadli z nimi
wzieli matowickie, jak to dotychczas sie
dziaje. Wzlowic polny jak Glorimier
Adouricid, Glorimier Spruicid, Lach
Praty i inni zimi sie z ruskimi Ksiazami,
wzlawi. Fiebro wstet, bezawie, miedzy,
nie i ichopi spokrewniti sie od Ksiazat
lat i tworzy jeden narwid. Ksiaz

miesz Wielki w roku w roku 1340 po
imięci Bolesława Trzidennicza i
dost terienis z rzą Tatarów, był dle
tych ziem ujem, budował zamki obron-
ne, rozstradał miasta, okrasał je um-
nami, by w razie napadu Tatarów miał
lud obronę. Kato mierzaludniemi obronę
unikat ludem polskim, który pługiem
i mierzem obron tych ziem przed napa-
dami koczowniczymi. Dasi wspom-
nie narwiska i innych garturiskich,
Strusów, Szturów, koczowniczych,
Turkowskich, Polakich, Wiśniczowskich
Dziwów, koczowniczych, Polakich
i innych. Kato Sztur, koczowniczy,
Polakie i inne koczownicze, w obro-
nie chrześcijaństwa i całej cywilizacji
koczowniczej, i koczowniczej, koczowniczej,

242
murzem chrześcijaństwa. Polacy i Rusini
tworzyli jeździć, a w koczowniczych i
corkach i piewano polskie i ruskie pie-
śni: Bogu Procu, Sztur na koczowniczych,
koczowniczych. Gdy procesje były me-
diant prowadzili ich polscy i ruscy kocz-
nicy. Była mi tu i i koczowniczych. Uł namet
obecnie w czasie koczowniczych koczowniczych,
mian (w roku 1414) w czasie koczowniczych
w Rumuni w koczowniczym koczowniczym kocz-
nicach 50 koczowniczych, z tych 50 koczowniczych
mianach, to lud miedzy Polakami a
Rusiniami koczowniczy nie wli, a koczowniczy to
tylko koczowniczy, koczowniczy. Lud
koczowniczy koczowniczy koczowniczy koczowniczy
nie białe wli, koczowniczy i koczowniczy z tych kocz-
koczowniczych koczowniczymi koczowniczymi.

Gdy rat przewidziane, bronią tam zwanych
ochotni Ru'w do wojaka, walierają ze wzię
matrymonie Karabiny i żołnierzy i Ramabli
nam, otwierają wieś do kółta i ręką
za chłopcami, którzy się pochowali po
wsiach Rygiwskich. Żołnierze szukali
je i domu ustąpił broni, a ochotni
widząc to, uciekli z Rygiwki. Tym spo
sobem uciekami ochotnicy idą już na
wzrost i czekają tylko sposobności, aby
uciec. Ziemia nie przewleka. Dnia
2. kwietnia r 1914 i spadek śniegu śnieg.

Długo ta zima jest przetrwała, że węgier
nie przewleka, bo choćby wieszę ucieka
je tylko, aby las pokrył się śniegiem.
Wiosna będzie mogła przetrwać śniegiem.

293
nami gdzie się schowają, a chłopcy mówią:
„Kac nam ta węgier? Kac nam ta polak
Alkasia? Kacim Rusini, maza matke
Polke, maza siostrę Polke, moi maza
Polak. Kacis ja i mam ze węgier braci
mi braci?”

Tam mówią tydzień ludzi. Oba
wiesz i węgier i polak, polak nie Polak
tu nie Polak nie pamięta, bo nie ma Polak
pola obrotu, ani śniegu zima. Tam
mówią po wsiach, a nie miastach jeszcze
gorzej. Nie Polak nie ma w domu ani trochę
zawieszonych mebli, ani broni, ani polak,
a węgier dwoje. Na nocy i dnie węgier
go węgier cen, pędzą raptem. Latają
i Polak, a niedawno Polak nie Polak
pędzą i halare. Jeden kilogram Polak

Chcieli się im wzmocnić państwem ukraińskie,
które nigdy nie istniało i chcieli na nim
władzić jednego z Galiczyków, wznawiali
więc w porządku nową ruciankę, i
z Ukraińcami i było wielu takich którzy
nie dali zabawić, tak między innymi,
mi było jeszcze ludźmi wspaniałymi, którzy
w cerkwiach i piliwają:

„Dziękuję Ci za to, że ruciankę
awisz ruciankę, nie ukraińską ruciankę,
Do przeprowadzenia ukraińskiego ludu
rucińskiego przyszedł mi, przyszedł mi
rusy Rucianka. (Widzisz) O roku roku
1883 roku między innymi wspaniałymi
wspaniałymi Rucianka Zimnolukowa
początek w październiku w powiecie w
Ruciance. Rucianka ten początek mi

210
ruciński Schematyzm ep. R. Rucianki
Dziękuję Ci, przyszedł mi z nowymi
Schematyzmami i mi uist:

„Dziękuję Ci, przyszedł mi Schematyzm i po-
wstał je pan z nowymi. Dziękuję
na rucińskich księżach i to tylko ludźmi
z powołania i to najlepszymi ludźmi.
Wiedzą o nich polski duch i to
przyszedł mi Schematyzm, a
nie mając zamiaru rucianki w Ruciance,
które, przyszedł mi Schematyzm i po-
wstał Rucianka, i to i był uro-
czywym Rucianem. Takie pan, jakie to
nasze: Rucianka, Rucianka, Rucianka
Wiedzą o nich, Rucianka, Rucianka
i to. Same są rucianki, i to i to
przyszedł mi Schematyzm i to w Ruciance

wychowywać. Dziś w Schematyście tych
nawisk mało, ale jakiej? Starci, Duki
Dym wale, Mytko płuzy, ludzie z jure
ciomnej gwiazdy, umięg tytko ekłopa
ze Młyny, Adrienec', ale nauki chrześci-
janickich nie potrafię im udrzelić.
Dawniej każdy krzyżarz był chrześcianem,
a do naszi przygody wpadł i z niego
duchowny. Dziś przeszedł poligrafię
garety. "Dziś" lubi inną i idzie z tym
do cerkwi: "ludzie dury" a. rapo-
mina o pierunach rozsadach wiary
Katoickiej, która mówi: "Ścieha;
Oliśnaga, jak widać samą." Ja pami-
nowię, że z nauki tych nowych Krzyż,
którzy nie z powrotu, ale z inte-
nem upstrząsają się, niepresnie

124
wielkie to, to kto wiecie nie, ten drugi
agenci ~~nie~~ wierzą."

Prawde mówię dwa razy krzyżarzy
nakiem. Wrotek dawniej C. C. De-
rylianie sygnali, nowa, polska
i patriotyczna. Z ich ręką w Dursie,
co wyntli i p. ~~był~~ Jygmond Saw-
czyński, który pisał, J. Kornel Uje-
ski, wiersz nowa polska i inni.
Był jeszcze stary lud, który nie-
mistaje tych powasnych i mrocznych
napływów Omiatowskiego, Gostwa-
skiego, Jaworskiego i innych.

Jakże było w roku 1890. informowano
ten raz i co się stało? Oto ci nie-
u Barysiani raportowali o miłości
chrześcijańskiej, nie było kasania,

W miasteczku wasiastym górze był Rus'ciół i
corkien, chłopi by draci co drugie niedzieli
do Rus'ciół lub do corkien, tam młodzi

uczyta się nianować i Racheł iu obywateli
Dziwni V.O. Barylianie wstępnymi drzewi
obywateli greckiego katolickiego i katolicki
im chrześcijaństwo do kucsi to. czy to tak wstępnym
katolickim Ruzia ?
Jaki budować nie przeszedł Sui one
cechować i fundować drzewy ? Wstępnym
cechować, kucsi V.O. Barylianie obywateli
wstępnym Wstępnym, wstępnym tom na kucsi
nie przeszedł tego fundatora, kucsi nian
Barylianie wstępnym. Wstępnym wstępnym
głównym przeszedł wstępnym kucsi wstępnym
Wstępnym 1416 przeszedł do Barylianie
kucsi przeszedł i przeszedł wstępnym kucsi
głównym i wstępnym, przeszedł na
wstępnym kucsi i wstępnym i wstępnym wstępnym
głównym wstępnym przeszedł wstępnym.

Także napomnę na ten od dawnego czasu
i powodu braku Transilich Raschidów
i Raptie durno-chapstwo, bardzo wiele
narodów polskiego pochodzenia przez
nieogłoszenie i niedobroć przez nie
obrzydła grecki-katolicki i nary,
wobec go ten Pamiński. Jest to narodził
polskich jest między tymi, nigdy to nie,
vinami.

Wszystko to jest wyletem na te nicem
włoty, lecz nie możemy inaczej postąpić,
gdzie od lat utrzymujemy, a może i więcej pe-
tratem na te nicem włoty.

Ten jest przystępny do własnych
namierzeń Ró'u.

Samieński R.

248
Juz 30. października i 1. listopada 1918
opowiadano w Pamińsku o jakimiś
przewozie w Europie i to, że Ukraini,
cy, że ten Pamiński przewoźnik nasz
nawala, nasz mi = nigdy w me ręce,
lecz tu w tym wypadku miejsce zostało
oddanym na wszelkiego indywiduum,
zadanej obrony przewidziane nie było
mowa. Wskazujemy nie miał ani barm,
ani żadnych wskazań i góry, co w
takim razie czynić należy. Jeżeli we
dzwonie, Stanisławie, Jarosławie
dano iż jest Ró'u, co i mógł być,
coś nato pomyśleć? Od kilku dni
jeszcze dalej, naszymi o prądach, nigdy

to w naszej sprawie za ułupem po okolicz-
nych uniach, do Stanistawowa, do Jurek
po informację, a ze nim minister
„diplomacji” lub przygotowywali do buntu.
nie robiono tego skrycie, ale jawnie, i wrogi
miał poparcie władz austriackich,
a ze strony polskiej ni w im iadnych
pretekstach nie było, bo nie mógł,
mniejszy myślał sobie: „O! ty to jakiś
austriackie gadanie.” Tymczasem
tym samym dniem Biernacki wrócił do
Wrocławia, a sam namiestnik ~~Prus~~
Hugon w czasie wybuchu tego buntu,
wiedział na pewno, jakby o nim nie
wiedział, a przecież to było jego dzieło.
Na miejscu przed tym wybuchem
wydał s. p. Krugas rozkaz

243
główny Biernacki okólnik, by we wszystkich
kuchniach odbyły się uroczyste procesje ku
czci Najświętszej Panny Marii Królowej
Polski. W Bursach więc odbyła się uro-
czysta procesja z Kasińską do figury Matki
Boskiej na Nagórzance, w czasie której
piewano litanię do Najświętszej Panny
i pieśń Serdusze Matko.
Ten sam grecki - katolicki Krugas, o którym
nie polskim nasuwa, o którym nie
wymieniam, bo choć nie był, ale głupi,
co odwarzył się po ucieczce:
„Długo ze strachu modlił się do Matki
Boskiej, by im Polkę przegoniła, my nie
biedniemy się modlić i nie potrzebujemy się
modlić, a Ukraińcy biedniemy mieć.”
Widzimy więc, że w istocie wiódł, że

w mienię ^{niektóre panie} smię, lub upożyczy-
ne zastanę, w wojnę rozpierę ber
Boskiej pomocy.

Ogrodzicie 10. rano w dniu kaduczym
wenti do tegoż starostwa adurkat
Bociarko, Kupia Gelimio Porzwinkei,
poruszę z stowej polskiej słodki,
Witko Lusków insynier i Lipa urzęd-
nik portowy i rozgłosi od starosty
Luskowski wydana aktów (Janie
Bociarkowa i Luskowa z Odkami).
Ten nie widząc wyjścia, natychmiast to
uczynił, męstwo widziat przez okna swej
Kancelonji na ulicy mnóstwo ludzi z
Kipami, palkami, karabinkami, był wra-
pukowany, że kaselki ~~z~~ upoż z jego
strony na nie się nie przysła. Innymi

250
urzędnicy uczynili to samo. Odebrano ról,
niei akta w sądzie powiatowym i na-
mencie. Jeden tylko fofet Wagner, inspe-
ktor szkolny, stał twarde i wściekły, na-
gadanie wydania aktów szkolnych, upo-
wierział.

„Nie wyjście powierzył mi
mój urzędnik, nie mam więc prawa wam go
oddawać, ani przesłać wami. Proszę raczyć,
nie myślę, a jeżeli ustąpię, to
tylko przed prosemow „Gonimianym do,
wynieść z Kancelonji
Dziennikiem miasta samianowam Kupia
Gelimio Porzwinkei i Wiazo. Proszę, proszę tego-
samego dnia stanęły koleje, w prosiu, im
przy kolejach urzędnik Karm i w Karm

odebrano Turke i razigromio ich wiel-
kimi deklaracjami (zapawę) na wiew-
nie Giełdaniej Ukrainie. Giełdane
deklaracji nie podziwiali, lecz odpowie-
dziali, że tylko prawowiślnie władze
ma prawo im rozkazywać, a do bratwa
należeć nie myśle. Wyprucono ich więc
z pomieszczeń, a w stusie rąk, pięt ich
ludzi nie mający myśleć Jachowego
wykstadecia, a o ruchu Ralejowym mieli
tylko słabe wyobrażenie.

Wskazanie
urządów rozkazało ich na wiew spokoju,
tylko na rozkazie i andarmenji przysła-
do awantury, w tym napad na
nich niespodzianie i rozgromienie
broni, co z andarmenji metyżmici uciekli,

251
ale jeden z nich przynajmniej, i ci ile nie
otrzymali i to Rusin nie chciał br.,
ni oddać i rano polito go do kłosa.
W samym mieście był wielki nierządek,
to przewrótowie sprawać i z polskimi
wci chłopów i siwiej przelanych urlo.
pni ków ustronętych w Kaniung.
Chłopi i proby uszyciem byli w chęci,
Rije i pałki, chłopi, że będą naka-
walali kydować rękę i Solaków.
Ludzi ci pochodził z Kyrmanowa, Sonk,
Dnybrskan i Medwedon, Narymanki
i Dredmiciu barwickiego. Wiekna
część ludzi uciekła w proby i re-
kierne Nostajli. Giełdane wstanie
do Rusciota, a dworz samie w polskij
ramarze i wiatrem na ulicy

Kolejowej Rikanaście wrocie napad,
mionych usbrojonymi ludźmi. Dosta-
ł ich piątą śmierć. Dostał i
kryminalna, niechaj na wrocie,
właściwie mi się gwałtem i jak mi się
zdawało, dostał na mori upadającego.

- Do potłucenia tego samego dnia
nad, i nad lotem motyli i liście
wrocie pełnią i olbrzymi i dźwięki
karabinami marnymi. Dostał
one poza wrocie, na Dostanie na,
jeszcze i dźwiękami. A ~~isto~~ wrocie
mógł i olbrzymi i natchnienie tu
ostat to na Kolejowej wrocie
one dźwięki karabinami i wrocie
dźwięki karabinami wrocie.

252
branne i spokojne miasto, twardo, pusto,
runek i dźwiękami, gdzie pusto
Poliś i dźwięki ni kogo więcej nie by-
to. Dostali się na potłucenie
dźwięki, a nad miastem potłucenie
w głośnym parze i dźwięki kule.
Aż nawał i jednej i dźwięki chaty
mógł jakas odwarina Polista
i miłość w dźwięki, a dźwięki
to dźwięki dźwięki, pogrąża im
miłość i nawał i dźwięki.

"A młody was trafił i wrocie
i dźwiękami, wrocie dźwięki, co wrocie
dźwięki dźwięki? Wrocie i dźwięki
dźwięki dźwięki, a dźwięki na wrocie
Rikiki, jak wrocie to miłość wrocie
dźwięki, to wrocie ~~isto~~ dźwięki

na porokanie ory sadlapię.^{te}
Zawstyżeni i wielce przestraszeni
gwiszki Polity herce informowali
się uwórkami i z wielkim tupetem
pustili na rynek, by zdobyli miasto,
jak to w piśmie: „Wnie rzytzie”
opisano. Dowiedzieli nim herce Gier,
dani, były ureni tu tejszego gimnazyum,
niegdys' ko tego mych synów.

W nowy rozewili się herce po mieście
i jak niegdys' dricy przesunę, tak
oni po całym nocach strzelali w mie,
i w po ulicach i placach, dopóki im
dla braku amunicji nie zakazało
tego strzelania. Wierzą to już i
teraz rzytzi się dają, w strzelają do
lucy roszorem lub noc, jeśli

252
ktas' murem jest wyjść i domu na
ulicy. Herce też rzytziom partaminy
na warcie, a udaje się mu, że str
za dłużej, razyna strzelać, a strzela
tak dłużej, dopóki go nie zmienia.

Prvi i murem i murem znowu znowu,
muri ratnawo i urbnawo rzytziom,
Wnie rzytziom znowu rzytziom i rzytziom,
i rzytziom chudegich w rzytziom
i noc, na ulicy przesunę i w rzytziom,
jak za dawnych dawno znowu
Rite rzytziom i rzytziom rzytziom chudegich,
tak znowu rzytziom, do rzytziom tej
strzelawej, strzelawej rzytziom na
wnie niechcąc i niechcąc.

Glizami ock ock rzytziom strzelawo rzytziom,
ty. Znowu rzytziom rzytziom

stychał ptas i kłki tych brzydkich ludzi.
Dziś to sa wiedzą i wola Laskowa,
który był atamanem w tej samej
powiecie. Dopiero później nadjechał
wskaz na Stanisława, że nie było
tu nic więcej.

Wtedy wstąpił zaprowadzić
nasze do wszystkich urzędów nasze,
ze ruszki. Nie było to jeszcze
nie było, bo na Górze Koroty Polak
nawet w tym czasie wstąpił i
nie, ale la more pseudonimów.
Wtedy wstąpił wygnanie ruskie
zostało polski i urzędów i kłki.
Polacy, jako naród kulturalny nigdy
nie byli przeciwni jedynej rusyfikacji,

16
239
a nawet w dawnych czasach wstąpił by.
To mówię i piszę jak to chciało.
W gimnazjum, gdzie był od niepamiętnych
czasów, to jedno z najlepszych gimnazjów
w Polsce i w tym czasie jest polski,
zaprowadzono li tylko naukę ru-
syjską, zapominając o tym, że w tym
gimnazjum uciekło także wiele polskiego
polskiego, także po rusyfikacji. Obecnie
jest polski i uciekło rusyfikacji. Wtedy
powiedzieli nam urzędy Polacy i wstąpił
i gimnazjum, a parostali tylko Polacy
inni i rusyjski. Wtedy wstąpił
nam, wstąpił nam parostali nam, Polacy,
nam, namyślił nam kłki ludności,
i wstąpił nam i gimnazjum

wrzestano: „zajamę” czyli deklarację
do podpisania. W deklaracji tej
było wymienione, że podpisujący
obowiązuje się do bezwarunkowego
postępowania, lojalności i wierności
sic. „Ukroin's'kij napadnoci republiki”.
Naturalnie Polacy tej de-
klaracji nie podpisali. Pierwsi, co
mówili Polacy i stawali w ich
imię pod jeden mas, chociaż nikt ich
nie chciał, nie byli na miejscu, nie
chcieli być nie woli, ale wódcy
zimy wyproszono ich z mieszkani-
em brak, sic. mówili na
inny. Z innych urzędni Polacy
podpisali deklarację wódcy.

255
brali się bowiem, iż nie dątańcy aprobowali
i Polacy strachu przed, których narodziła
niech idą w zapomnienie. Gdy profesor
Wieliczkoński namawiano do podpisu,
począł się tak dątańcy, że onel go z miejsca
nie uwierzył. Kiedy podpisali wszyscy
z wyjątkiem gimnazjalnego profesora
Teodora Ganki, który wósł oświadczył,
iż choć jest wyznawcą majestatu, ale
jest Polakiem. Odrzucił to deklarację,
co zostało, który przed wyjściem stał tu
na czele Polacy i na wszystkich pa-
trystach był paradysemich razem pre-
sowat. Odrzucił też „Sokół” „as” się
począł, by mu pozwolono deklarację
podpisać, ale hajdamacy zatrzymali
wódcę i niego i nie mogli podpisać.

Sam ataman Łuc Róś Epit wbie z nich
i mówi: „Tomi Polacy! dziung w ko-
minie nimi raty Róś.”

Co się dzieło wóczas we Lwowie, lute
na zachodnim froncie ni kto z nas
nie wiedział, nawet najmniejsi Polini
o nim nie wiedzieli, a jeśli wiedzieli,
to tylko dla siebie i to tylko w tajemni-
ce.

Nadent do Polaków primo, był
to rękopis drukowany na maszynie,
a pisany przez Le. Eadema Terbi-
la: Wiadnia, ostatniego prezesa Pol-
skiego. Tertil, z tego polityk,
najlepiej wie, że to „zapadła
ukraińska republika” nigdy nie
nie utrzyma. Wpisanie swym wyrazem

256
Tertil Polaków porównujemy por-
zabonem hajdamaków do ułanów,
ści, a zarodem przesłuszat bysmy się,
dług deklaracyj nie podpisywali, a
Polka za ten patriotyczny czyn bez-
nie o nas pamiętać, a teraz o ile
możesz postara się o to, byśmy ten
przekaz was jakis przesłuszali.

Dimu to wlate w serce nare-
wille otuchy, a najbardziej do bre-
 było to, żeśmy wiedzieli, czego się przy-
maci i jak postępować.

Życzy do nas słuchanie wieści, że haj-
domacy żołnierze walują długi, za-
kierają, konie, bydło, iurine, unyżone,
nie gospodarzicie, spryty dymie, wiele,
zabierają ubrania, drucie i liście,

wyginają ławy, jedynym towarem postępują
gorzej, niżeli razgi Markale, a potem
wysoka austriackie, lub pruskie.

I magazyny starostwa i węgla po-
datkowego zabrano węgierskie zapasy
zbrojne, cukier, ubranie i pieniądze.

Ze starostwa zabrano wiewas samej go-
tówki przeszło trzy miliony Koron
Była to wiewas barażo koczna
kuchnia sieniowa.

Lubuska kontrakt szwedzki ruskim
przytłoczył pokasnie dawa miernik przed
wybuchem tej ruchawki. Kil Radziwiłł
bali ruskim do rozprzeczania mi-
dry uniechmi Rów i nowogrodzi. To
niech obawiano się, drugie to

ruskie w starostwo, przez coto spore,
dai tego ruskim odległość się u mnie
w tym pokroju. Z tego ruskim przez
stato jeszcze u mnie do 250 metrów
nieprzeczanych. Dozwolę o porzecz-
tym ruskim wieściat i przytłoczył do mnie
odzwiać żołnierzy, aby je zabrac,
kaszczadtem jednat od żołnierze Rost,
ni. Jedni z żołnierzy po nich przeszli i
przytłoczył ruskos wydania ruskim
na ruskosie był podpis Dozwolę. Istat,
Reschewatem, a żołnierze ruskim od-
brali. Co się nim stato, tego nie wiem.
Na miejscu inspektora ruskim Wie,
gnere wlast do Kamietarji inspekt-
ratu Wład Wyner, przytłoczył siennie
zalamy. Był to arby wst, lubian

musier umiow tak Otolakow jak i Du-
rinow, gdy chlopak nie wlot partypow
w lacinie, wlot go, wykuta kowat, lew
nigdy tej noty nie chet. Tu jednako
na wolnictwa ludowym रुपетnie us
nie znal, a wlot tyklo to, co mu Do-
ciarko kowat. Dieruzie wyzna'sci,
sew lyto, ze zames wat Rierowni Rdu
wlot, aby mu przytali wykwas pennatko
nauzyiolskiego, w ktorym mialo lyce
wypranie narumne do jakiej narado,
wosci dany nauzyiolski naleriz. Juri z tego
wnies kowac lyto murina, ze Dociarko
chce wyprazdzi jakas mienowosc.
Nastepnie nowy inspektor zarzadzil
Konferencje nauzyiolskiej, aby wchylal

255
iz w mej szkole. Mianoma niej utowic
wsklad nauki dla wszystkich ukot
w powiecie. Wsklad ten byl jednako
mierz ubierny, a glownym celem bylo
umunie'nos do podpisanie deklaracji.
Zaczeta in dyskusja nad wskladem,
w ktorej pan Laco Danio'w mial pierw-
ny głos i dominujacy, a o czym mowil?
„Wykisi spowoburzy' nulum kow w klasie
drugiej w szkole ludowej.” Poniewas.
jednak Danio'w, jako nauzyiolski jery,
kow w szkole wyprazdowej nigdy ra-
chun kow nie uczyl, pometo powst bre-
anie, a mied go Ansty kowac nie mow,
to kowidy wiazal, ze on w szkole naj-
mie mow miedze. Ansty'ing mu se-
anako figla. Tytuze, ze on kow kow

przemawia, namawiając ich cicho, aby
z powrotem legli, że on tak słownie
rozumie ich nie uderzaniem rąk i re-
chum rękami na ich kłopoty, że ich
zgodnie wskazał na nich. Daniels
Daniels myślał, że jest podobny,
a myślał, że cięci, nawet same.
przewodniczący Wynar śmiał się. Ostate-
cznie stanął na tym, by Radosz i Piero-
wskich dla swej wstygnął i w-
zodany wskazał na nich. Następnie
Wynar usiadł, że tylko ten do-
stanie płac i aprobowanie Rto post-
piase deklaracje na uśmiech dla
"Zapadnoi Ukrainy i Kri republiki".
Dziękuję i Dziękuję mi do tego i

253
nie Radosz, a Radosz i Radosz, "Zapadnoi"
podpisali, aprobowanie i pieniądze wzię-
li, przede wszystkim i sono te Radosz.

— Od Radosz dni samowolności
i samowolności i to nieraz dla-
czego w nową Radosz chodził podob-
nymi oknami i Radosz do po-
Radosz. Widziało nawet Radosz, Radosz
tego Radosz, Radosz post li, Radosz
i post oknem. Widziało było, że
bytem post Radosz Radosz.
We frontowym Radosz meji Radosz po-
zwoltem Radosz Radosz Radosz
Radosz Radosz i Radosz. Radosz w nową
za Radosz Radosz Radosz i Radosz.
Radosz, Radosz Radosz Radosz. W tej chwili

podrót do Hongrii i wieniec wieniec napu-
kał do okna z igłami, by dawał
otwory. Wówczas wstąpił do pokoju,
a zobaczywszy swego ojca i jego
w tożsamość, uderzył.

A natym nie tylko
wpadł mi ślad, ale i wyjechał, a to
z tego powodu.

Na miesiąc przed wyje-
chaniem tej wojny domowej wyjechał
do nas do domu najstarszy mój syn
Józef, który był już wówczas porucznik-
em (Oberleutnant). Wyjechał mi-
chając, bo nabawił się tyfusu. Długo
czas leżał w szpitalu, a gdy już
był lepiej jako roku walescent był
już w domu. Młodszy syn Zygmunt

260
niegdys legionista i ułan polski,
potem przez Austriaków wzięty do
20. regimentu strzelców wiedeńskich
(nazwano ich Schützenjüngling) stał
na froncie tyrolskim, dostał wówczas
urlop i objął rodzinę. Był u mnie
w domu. Tu raz nadam się w tym wzglę-
dzie, ponieważ Polacy dostali urlop,
i tej przyczyną, aby się ich pozbyć, bo
wówczas str. gr. kat. chrześ. Austriacy
wyjeżdżali do Galicji, by w końcu wzięli
wzięli. Jedno było austriackie pol-
skie, !
Jui z porządkiem tej hajdy,
masywny oddechem olgierum oficjencie
noble i Karanowim rzeźni i wieniec
oficjencie gwardii.

Trzymastej litopisze (r. 1418), w których
młoda Józefa przedstawiła Krainiec i młody
szlachcisk Głębicki (młodyszczyński i młody
szlachcisk, i młody).

"Danie Zóretie, mo,
ne nam spredeac' uré; mundur sticenthi,
be my nie mome mundur' u dle stic'
cervu. "

"A nie w tym byłoby chodzić?" pęknęła śmiało.

"Damy panu z magarynie notkę tego samego, czemu go wzięli u panibroszaj, cie, uedric pan miał ubranie, jeśli nie pan nie zgłosi, to i tak uedric pan musił mieć wyprkowe ubranie radei."

„He, žesli' tak, to ja mogo uboranix
nie dam, ale kharvace' je mehani.",

— *Pierwszy nie zależał od inicjałów :
Tępo samemu ani o grzeczności pót do dawa.*

nastej w nocz zapukał ktoś głośno
jakims' ciężkim przedmiotem w ramy
naszego okna. Zbudziłam się wresz-
cie nawaś, że poszedłam do okna po-
patrzeć, co się tam dzieje i widzę:
Gali's wysoki drab trzymając latarnię
w ręku, a obok niego stało dwóch ludzi,
czyśternastu ludzi usłoneżył w Re-
naisans, miedzianych wazonach.

"Hurra! Hurra!" wrote she and.

Oto myślenie zawsze od Kamytonia. On
chce uciec do pewnego kraju, gdzie
była strona opowiadania, może
nawet mówić o naukach, to jest o
pauzie i przez nich Kamyton i Kamyton
i grzmoty są, czyż nie?
"Co to ma być?"

"Własności naukowe; jako takie nie są
dane." mi nie

"Isto natu posuoliti?"

4 "Sun-Rise" / galsi kat' uaryurine myiatasj.

"Don't blame, it's not your fault
it's nature."

Dopiero poznaniem, że to sam
ataman Łańców, który nie raz już nies
atamanów, gwałtownie, uderzył w rękę
również ręką, cudnie dając, zamiast
polecieć to jakiemś wach młotem. Wier
zę, że jest przysnął, że on sam Łańców
nie włamej ani, młotem:

"Jahs nie Luns Rôw, to Borsincks"

Atle tenn atomamwi cheari⁵ e te lu mi,
wix': „non sinist'w", a wote iotmoneg
cheiat rachewai passage, Ah'w' natwotw'ne

sam nic amint urbaneze!

Wredt do pierwszego pokoju i ~~znow~~ zaczął:

"Oddae' brn.!"

Nane browningi luty po „
mgdnie i chwane, przeto osiada i mg,
to nie ma browi: „

On ras, obvoicung
iseto kras kymunde, mon:

"Zapraszamy brwi, Ryszard, pana w tej chwili.
Się zastanowi, więc pan?"

"Tomas per unum" etc. cariat. etc. etc.

Nu i me certaret! Symetorem suscitare
 vriet in de rehouanie, Reret ioluenem
 otuierac' Morymic. Rerpe, rarf, parli,
 ioluenem myciggat' belirng, utruia
 puresierantia, a Lus Riv' wigs' wue,
 uuat: „Berg! Berg!“

W piątą listę 12. urobili, w ten sposób

inspektora Wagnera. Do tych urzędów Ra-
rat wysłał pakować. Jakiś nas obna-
lował, że zastąpił się tym, cośmy
miali na wlic. Jeden z żołnierzy do-
bił się już do tygrysa węża sportu,
ten widząc, że to nieprzebieża, wrócił
crempy, a Ra iabrał się, w
byłby zastąpił tygrysa w białym. Na me-
nagom widać oficerów płaszczyzny
umier. Żołnierze natychmiast je odjęli
i ubrali się w nie. Tam Luis Rów ra-
lował, znalazł w Ruzie wuj Rów
perspektywę moją umie, zaistniała mu się
oryginalna Rów i schował ją do kieszeni.
Wielki 24 spalek nie, to w tamtym
niekiedy naturalnie, a jaone i niekiedy

262
nawet wprost, marny do nycia. - Był
u mnie zowiem kilka papierów, atramen-
tu, piór, Rów i rakuszy dla sportu
nawigacji. Do wysłał Rarat
Luis Rów iabrał do urzędów. Zabrał rów-
nież całą moją, rodzinę Równonolen-
cie, a gdy go później się mój tygryś o
oddanie listów wysłał, odpowiedział:
"Tędy jestem nieprzebieża, dlatego
Równonoleni pana nie oddam."
Na piśmie list 1400 Rów, był to ju-
dus i p. Oberca przesłano na Rów-
nież butów dla białych umier, gę-
mu to widać, niekiedy tygryś nie ra-
mył. Na stole leżał widać mój, Rów-
nek, Luis Rów iabrał, leż iabrał.
Z piwnicy iabrał mój Rów, potem

już nie na wsi, gdzie były pochowane
browningi, ale ich nie znalazł. Pro-
siemlikiem gdzie były małe je konarowe,
nie. Złotnic, chłop: Trybuchowic, zme-
kał je, ten nie mógł znaleźć, tylko
pchnął je jeszcze dalej, aby ich nie
zobaczył. Tami złotnicę gromadzi się
i mówi: „Pylisny na wsiach
wsiach konarowic, ale czego podobnego
nigdzie nie widzieliśmy.”

Pracownik mego domu szukał do w-
niej do wsi. Odkrył,
wstał nam tylko kupa potłucz-
nych żuraw. Późno to pierzono re-
wizja i narodził się popołudniu w Burszynie.
Później jeszcze kilka razy były u mnie

takie rewizje i zawsze w Burszynie i w ma-
wied.

- Nowości to rewizja w Burszynie
wied. Wtedy były okazy, że konar-
owicem wchodził do kulturowego i inteli-
gentnego człowieka, mianem wykształconego
i wrota. Najbardziej okazywały się one,
i wkił panie, nie wstrząsały nie w-
wied, że konarowic i to okazy, które
siły wsi narodził i mówił:

„Wtedy nam tylko wstąpił.”

Tam konarowic wstąpił pomysł, że wstąpił
wkił ~~konarowic~~ gładził, ale już było rozpisane
Późno zima do Burszynie, by chciły wkił i
nawet wkił wkił, ten wkił wkił do
konarowic i wkił wkił do wkił
konarowic wkił wkił i mówił:

"Ja kieśta naroblyty pastkudzi, to wataho,
dit' " i wldano nam tyłko dwa łoce
i jednog zomuz karnulę, to wotniemo nim
darsli do magazynu potożug wotradli,
a w magazynie kasydy gusportatowat,
to chciat. Poruini kłasy Dufferniller
i Cześciurki, dowiadziawuz sig, wiożny
zastali supetnie bez lichiny swatorvuz,
ti nam ponz kassul. To toke sorce.

Dystalizing kartke, ze wotno nam kuzpic
seden lity nafty ze try kotonu, to
nie ma kartki placi kotonu kessonkie.
- Dine wygubkow, bezustannie na tu
pakiesi przestody, tu kłasy przysidze,
to jakas struchanina na ulicy, to natrune.
a zimno takie, ze piona w reku nie

26⁺
możę utrzymać, a smatujemy tak do,
lega, ze myśli zebrać nie możemy, ale
more i tych wygubkow wotli sig kiedys
catesi i pamietni ki moje more do
czegus kedy podobne.

Jakies na tyarion puzed Bozymi Kawa,
uzeniem, zaproszono nas znowa do nali
w szkole gimnazjalnej w celu ostateczne,
ze ułożenia programu naukowego w
wzrostach, leś kłasy, kłasi pamiatki.
ti nam wchawem, ze ta nie chwazi o pro,
gramy, leś o smuszenie nas do puzpi,
ania, "kazawy." Co sig dzialo, lub o
czym mówiono w kacehanji Boziurki,
to my nauczyciele miesscy w tej chur,
ti o wssytkim wiedzichim, a wie,
domusci nane wty dalej pamiatki na,

urzędzi wiejskich, my zaś tu staliśmy,
my niby stat. Das przyszedł do mnie
nauwyciel Heronski i pyta, czy podpis
mójemy deklaracji, a ja go pytam:

"Czy ubłagasz Księżkę i Heronskich w tej
nawiedze?"

"Dziękuję" rzekł Heronski.
i w tej chwili wyszedł, leżąc na
piśmie było dłużej rozmawiał. W ten
sposób postanowienia nasze były takie, że
powiad. Dziękuję wam za wszystko,
że Książka ich wyraża, dlatego postanow
wienia nasze stawiali pod tym tytułem
wzrost najrozsądniej i szlachetnie, ale
i to nie zawsze pomagają, w ich
wzrost mają.

Heronski i ja, więc naucz
wiele z całego państwa, tak Polacy, jak

i Polacy. Nasz przyjaciel (?) i polski był
tam także. Nasz przyjaciel był wro
dło powrót, Książka bowiem wiadom
ie tu gra idzie o grubą stawkę. Do dłużej

wym ciekawie wchodzi Dziękuję, nie
zadają do niego, jak dyktator, nadaje
się, jak indy, bo to przecież, Książka
nie nad Książką. - To chociaż wejść
do jego kancelarii, musiał mi się
mniejsze skłócić z Książką.

W Książce było trochę, a Książka
mówi: "Do cięcia moim było to"
twójne dłużej, jak do Książki
w Dziękuję."

Na Dziękuję miał Książka
nie i nie papiery. Dziękuję za to, że
mę w naszym ruszającym. Książka

o ciocieli doli nauygielnicy; o mamej
biedzie, o lichym wynagrodzeniu za pra-
cę naszą - chęć nas tym uprzywilejować,
półtę zwykłe kradzieży demagogi; Henrykowi
woli, lecz w Paryżu jest ~~to~~ lis za kradzież,
co tygonem i Paryż ma podpiśnięte.
Klarysej.

Gdy nadszedł do porządzenia, mówią:
„Gdy ja woli i ludowym ~~zawołaniem~~
nauygielstwie dom przedko woli, i woli kich
~~to~~ kaptuży „Dziś Dzwonimy o dzie,
nie minął do nas namyśla i wynalazek
na Paryż. Tam w tej chwili my,
bratimie Polacy Zieffermüllera, my
w imieniu wszystkich Polaków usiłowaliśmy,
aby, że wadom i nas deklaracji nie
podpisane. —

Karol Zieffermüller mówi, wtem przery-
wa mu Boiwicko: „Czy pan mówi
tylko za siebie, czy w imieniu wszystkich?“
Zieffermüller odpowiada: „W imieniu wszystkich.“

Kich, - pan Boiwicko ma uprawdliwie dżone
samianę, chęć polepszyć naszą dolę,
lecz co jest tyż podpiśnięcie deklaracji,
czy musimy się wstrzymać do ogółu
nego europejskiego potęgu, bo my
Polacy iadnej rozprawie w Bratim
republik nie znamy i nie znali, a
niekt nie jest pro-kim, aby przesi-
adziat, co jest dżi morie. —

Boiwicko obadł się dżi, wot
wzrostem tuam i ręką groźnie:
„Głowa, jeśli tak, to aprobować nie chcę.“

staniecie, a Pierawitku w młot wypasze
z pomienkami. "Wówczas Krigds Wtady,
daw Olbricht przesł o glos i mowit:
"Gasp musimy wam wierzyć, rady na Rosyjskim
krótko wolicie Rosyjskie Polakom, wypuszciliście
jeszcze polski z gimnazjum i te młot lubowych,
a namrocacie nam jakies narzecz, etne
serupkiem nigdy narzucac nie moze.
A buncy polskiej Kapiowej i utrzymywanej za
polskie pienigze wypuszciliście uwnio'wo,
a zotniemo zabrali uwnio'wie to'ka i non.
ni ki. Jeste driscie powie w młot: "D.
chwalony Jezus Chrystus" to namyziottko
bije se po farangy."
"To nieprawda" poruczył Bociurko
"Rto to młot?"

268
"Winianka, namyziottko z Diwinoportu."
"My jej myto czynny dyscyplinarkę." młot
Bociurko. Winianka, ujein tej narzecznej
namyziottki był Polakiem, a brat jej
stuszył jako ochotnik w legijonach pol.
skich. Takie to u ludzi było pomienie,
nie rmystow. Chcieli jeszcze inni prze,
manier, ale ich do glosu nie dopuszczono
i uwnio'wy Polacy wielce niezginiwani
wpuscili rals, a zabrali ty lko para,
mywani ukraińcy i rydy.
— Oskarżono Krigda Olbrichta o
umniejszenie względom namyziottki Wi.
nianskiej. Zamieszano do ugan polity
ariewosyng i jej młotkę uwnio'wo do przy,
nisi, a Krigds Olbricht sprawa wy,
grał.

Domino tego Wicnianske rustata ramiano,
wano, dyrektorka szkoły, a dotychczas
wz. kierowniczkę, wielce zastawiającą na,
wypieckę wyrzuciła ze szkoły, a potem
kawiarnię do gartowca, gdzie rano
i nazi nazi niedziat.

— Dyrektorem szkoły wydziału w,
ramian wano Lubana Danisera, który
już od czterech lat w szkole nie uczę,
bo niedziat w Jelenhofie, nie puch.
bat się Austriakom, gani mianego za
Austriakofila. On to wyrzucił ze szkoły
serię polski matrymial. Woapowisosi
miał drisci polskie opusciły raktae.
Zustato tylko bruch Polako'w, ale i typ
puro statych stanął się Danisera ze szkoły
wydalici: mokat tylko spowbracie, które

267
wreć znalosta. W szkole nie uczono więcej
potrzebnych tylko polityki, i tego powsta.
wały klamie i baki między chłopcami.
Był w nas na stancji chłopak, II klasy
szkoły wydziału w, niepali Marcin Kow.
Wzi i wysłt się, dobrze. Nausyiel kłaka,
nowski chę raczeć Danisera do na.
wzi, makt: „By to nie wstyd dla was,
areby Polak wysłt się lepiej od was? On
jedem więcej wart, niżeli driscie w Al.
Krainców.”

Thur to denty do Danisera,
a potem do Dr. Bociurki, mytowa kłaka,
nowskiemu dyscyplinie i omal nie
wyrzucił go ze szkoły.

Uznawai Marcin Kowskiemu do kłakom
w roring spawo i wysadymano na Polak,

Chłopak wrośnięty do ostatniej pasji, po-
wiedział gwałtownie: „Pseudo ukraiński. Sprawa
właściwa do Danuwa. Ten rozumiejący?
nie na sprawniejsi, nie zarządca,
że chłopak był sprawniejszy, wstąpił:
„Nam na Polaków wolno wygadywać,
co ty im to chce, ale Polakom na nas
nie wolno.” i wyjechał do domu ze sławą.
Taki to był wyjątek z reguły!
Naukowcami w tej chwili byli: Głuchowski
i Głuchowski, twórcy języka. Nocht,
Sejferowa, Krumpholtz, i Bańkowski
to były deklaracje podpisane i ostateczne
mówi: „Wypisz wam raporty
mówić po polsku.”
Taki to był wielki dyktando ten pan Danuwa!

270
Głuchowski Karol wolał wymówić, a gdy
stopy i naukowcy, dawnych jego kolegów,
miał do niego interes, musiał bardzo ostro,
nie do amur pukać, jakby do jakiegoś
arey biłkupa i nie miał w kancelarji
uniesić wózek takiego dygnitarza, ani
dlugo bawić, bo pan dyrektor Karol
mu iść do Kłasy, lub czekać na Kungst-
ru. Pan dyrektor i jego amur,
niech miał nas uratować.

W dniu świętego Mikołaja
(14.12.1918) odbyła się na rynku w
Burau w Kłasy wrypsie. Pod sta-
rą ręką ratunek ustaniom ołtans,
a cały rynek obitaniom zotniomami,
aby Polaków nie dopuścić. Kłasy wyl-
no było być na tym nabiciu.

Dziś do mnóstwa ludu z Kolicy i wrotu,
no wszystkich wójtów z parafian, kto
ych rumie noszących, bez względu
nato, czy on umiał czytać i pisać, Romi-
saramy". Bazyliamie miał nabo-
żność, i ony też, mioty karmarskiej,
mówił w te słowa:

"Chciał mić Ukrainę, a przypomnie-
ć Dama Bogu i o miłus'ich bliźnich. Wola-
ł was, moi stancare, dopuścić do
rabun ków, Korywarićie bliźnich;
czy chcecie, aby wam Bóg pomógł?"
W tym czasie mówił do Romy.

Potem miał mowę Bożenka. Napisał
był wierszy zgorszeni, że on odwrócił
się przeciw nam, a on, postanowił Rota
Stancare, z której była królowa ma

271
prawo przemawiać, uważając to za swoje,
wskazując religii, ale było to takie ma-
łe, że nawet Bazyliamie przystąpił,
leż nie było ustanie temu przemawiać,
obrócił się on tyłem do Stancare i
mówił zupełnie w inną stronę, niechlić
Rota liczył wykonać.

"Dawniej, jak królowa Królowa wolała
w pańszczyźnie i sparto całe kraj
trudną tej pracy, tak zaważył Królowy
ci zaszli, zaważył przynęty tak królowy,
wysł i ty istniejące muniates'ieptac'ie
dwa rekrutów Romy. Teraz tego nie
będzie! — Głaz' nie miał przy tym
strany ugotować i wchować było zim-
no, przystąpił do karm i ziętych sobie
zakiś patyczek (?). A tu łapie

cis gajomij, odbiera ci siekiere,
sprawa idzie do sądu, a ty melwie
na ten paty cres wiedziales w aneksie.
- Teraz tego nie bedzie.

Chodzi tyz to blednie, mowi jeden do
drugiego: „Lajes ty? Wie wi lno kresty!”
a drugi chodz na to:

„Anu spowidaj u mnie
wiesz skresty, czy nie buden rubie na,
chewaty?”

Potem kazat Bociurko napisz kim
„Dominariam” przysiegai me uciemaci
„Zapadni ukrains'koi republiki.”

Chodzi tyz to mowili:

„Dazys? Sej Bociurko w rukamy skrest
prysiaha, to muay, z todiu, takie
prysiaha ne wasne, to murimo nes
na briche prysiahoty?”

Takoz wroble uwazdzi Bociurko.

Pomimo w'inyh rto potwo humoru niscy
mnie nie opuszcza. Paru kriegarni Halber,
za rebrato is, nas kille zmejomyh israheliny
na mow, o Ukrainach (a ja durti tem,
ze galicyjski Ukrainiec pochodzi od starego
„Kresty”, w omi praustrimym Ukrainu,
com narow skresty, rupetnie pal ofieny
pustimny krest dawnyh Oranokow sami
naszali is Oranokami, nie maje w ruyh
iglak am ror pii kwi prustij. Ume
nes do d'niej, nes uypasni, opowiadaj.
Tem takoz wazetke:

Gdy Bilat kazat Da,
na zesene na imieni, to isari sam krest
Dane zesene w uiziceniu. Poloz, dowie,
oriamy is o tym, mowili: „Chodim
Go oabici.”

Przemysław Dzierżewicz skarżą go administrację
cyfrową na trzy tygodnie aresztu. Do ka-
zatu nie więc, że winnego nie mówi, a co in-
nego robi. Przyprowadzono go do aresztu, lecz
sędzia orzekł, że sprawa ta należy do sądu, a
nie do Komisarzatu. Cóżże wypuścić i
wymagalny mu termin. Cóżże uniewinniać
nie tym, iż mu się zdarzało, że po śmierci
pana Bocińskiego wolał patrzeć w lesie
ścinac i zabierać do domu. Naturalnie,
sędzia uwzględnił aspirację i w imię
cnoty na okaleczenie, skarżą go o karę
tygodnia, co tylko na dłużej aresztu.
Przebieg sądowy, choćby usłowny, nigdy
bractwicy towarzysze nie ugasi.

Gartowice.

15.11.14
Wojna nauczyła ludzi narzucić i brodnie
i maczysze rumnymi stworami i
tymi z perka łacińskiego. Tak więc
zaburza narzucić i zaboru i
wyprowadzić ludzi z domów i rodzinnych,
aby tam gdzieś w łóżku w łóżku i
nie i gdzieś i narzucić i zaboru i
waniem. Branie rapemci i rodzinnych
ludzi, wólcem ich poróżnił aresztu,
narzucić i internowaniem. Jakiś raz
nie trzyma ich w aresztach, tylko pręci
i ich do innych miast, gdzie po chorobie
nieprzejdzie narzucić i zaboru i
waniem, narzucić i internowaniem. Tak
to rumne stworu i zaboru i zaboru.

nych iotniem. Zastalem tu juz Bilkadre,
niekto owi i zagle ferocnomych pury,
mowadzano. Byli to kriga, urzadnicy,
nauzyiele, wybitniegi vremielnicy, dy-
nekonnie mied, ohywatele wiejszy,
a miedzy nimi znalast iz - o cudo!
jeden israelita, adur Kat Ausschmitt,
ktory lyt tam tak putzelny pad pies
w kusiele. Nie lyto nam wcale do
imielu, ale na widok pmerasionej
twary, mytremomym vreu prame
adur Kata, ps Karl'ing ze imielu.
„Uf! Uf! Uf! co ja kemu winien?
Ja nikomu nie nie pmerkadlam,
co mnie to wrytke obchadzi? Koco
mi mnie tu anestetiz? To wrytke

276
winien ten Bieneuvald, (lekans mienske,
wrytke jednym dochem; Ausschmittem)
do niego najpienier pukali, a on gdy,
ly mnie lyt pmerkadzi, lytym uciot
i coly mi lyti woli? Non pmerkad
iotniemom drugy. - To wrytke ten
Bociorku na stesi' mi woli, bo ja
mam mied' me wotreb termin, a ja
mam i mied Konfuzencje. Uf! Uf! Uf!
I fulat idmuchat i ra larku nukat
egone palit, chudist po wrytke kig.
tach, putet, mykad, a rapet pad mied
pmerkadzi. Pmerkadzi trzecio dnia
juz po terminie, nie wiem, sto tam
sprawy mied, dy termin odrozwono, podpi-
rat deklaracje i putruwo go na woli
mied. Wotrebas jako pmerkadzi

Łopaty hajdamacke karat namię,
bowas' miłośkę tablicę ze szottym
napisem w norzejsze rusinickim
„Dr. Ausschütt adur Rat“ (Dp. Agurim
azbarkam) Do sego odjeżdżie jui: Jachowca,
Jeden z nowotyła filutów stanął na
inwaku sali i z odpowiednią miną rzekł:
Klamowat naste puzggy wienn:
„Idym woli z pod lasem,
Wtem upleci z k halasyu
Zapis' wspan, smac' to Ołes
z pyrtolacimra paup.
I cylni wprost do głowa,
„Mnie ty szpil? „wykrykni.
Je ze strachu buch do nwa,
Do gony nuzgi wykrykni.

277
„Jasny namie pi kieta, caluji kui kupa
Jak pragny glib, nie jestem napi
Od czego mnie Bore bron.

— Tomaler tu słucham uchem, Pi kumem ty pod
Kura kim.

Obynym, plynym funt na buszham i spotykam
z Kura kim

„A ty seowej buw w Maj Ri“ Wycizguje me,
chajki, jui mnie rabiut do smiercioch. „

Co mi po takiej ojczyźnie, kiedy przyjdzie
taki strach

Ten cie skrobnie, ten cie liwie,

Gluncwet Markal, skojnit Sach.

A jak to Olsko w nastali

To nam kizarim, poco to?

Bedriem raumie nastawiali

Jak nie pleg, to zlot.

Jindri to prawdziwe Kamelony, ciagle
zmieniali me tablice nad klepami i

roine churzgwie imperienali, austriackie,
murskie, węgierskie, rzymskie, pseudon-
brasińskie, polskie, a gdyby przynaj-
mniej chińskie, w tej chwili imperienali by mo-
ra, ten wdany mianem by pamiętali, że
herbem ich jest tyłko cięta i ty. Nabo
jest między nimi ludźmi, którzyby całym
sercem poświęcali tę ziemię, która im
została dano. Polityka ich jest bardzo dła-
wna, a jednak młodo wrota. Nie
przeruwają nawet tego, jak strasne
katastrofy na całym świecie na nich
spadły (Lutetia Rzymska pod tyłkiem:
„Lutetia's Deathrattle”). Jedyną nadzieją
dla nich jest przetrwać na ziemi katolickiej
i stać się prawdziwymi synami tej ziemi,
na której żyją. Wszak mamy

278
wiele rodzin w Polsce pochodzących z ty.
długo, którzy dła się chlubą Polakami i
bardzo poświęcają i poświęcają Nabo-
li Rami.

Dziedziństwo wiano nas do Rame-
lania i Nabo-
lania do tego przesłuchania, a
bardzo nas z nas dobrym pomysłem i
niektórzy chętni są wrota, niektórzy
Ramelita są wrota. Długo-
wno na naszej małej arkusie było
mi gotowe. Długo nas o wrota, miejsce
wrota, religię, narodzić i z-
trudnienie. Długo nas o miastach pol-
niaci, wrota są wrota i wrota Rami-
długo awto, że bardzo internowamy do
zawoju. Do przesłuchania przesłuchano
nas o innej sili. Ty przy dła wrota stali

riolniane z kołnietami i karidago obma,,
cywali, czy nie ma kto przy wózi przy
półkion broni. W tej nali było kilka
przytów sienników. Tam ukeali się
as do pit do nortej rane. Wólowas Ra,
tam nam ze skoty ukeali się na
ulicy. Tam przytato przygotowanych ze
20. rani, których powinni ukeali się
ukeali się, naturalnie przygotowano.
Początkiem i stannym ukeali się do
ran po cterech, mianym i ukeali się
w ukeali, przytato ukeali się i ukeali się.
Przez miasto jednane przytato, bo kazdamu
ukeali się było miankanicow miasto tam
Półkion jak i ukeali się, ze nas i ukeali się
ukeali. Za Grannym ukeali się na Sopen
tyne Rone ukeali się i rane przytato

279
W naszym mieście ukeali się było w mieście
ukeali się przytato, leśni nie ukeali się
ukeali, bo Rany przytato ukeali się
dobro i ukeali się. W Synchronach miasto
było przytato ukeali się ukeali się
ciennici dalne domy, a nawet lary,
które na biatym i ukeali się ukeali się
ukeali się ukeali się. Tu jednane
na ukeali się ukeali się pit i ukeali się
ukeali się, ukeali się mieli ukeali się na
transport innych internowanych ukeali się,
ukeali się, ukeali się mieli przytato ukeali się
ukeali. Ale było ukeali się, ale miasto było
ukeali się, bo ukeali się to ukeali się
ukeali. Fortalicie ukeali się z rani i ukeali się
ukeali, a było nas ukeali się i ukeali się
ukeali 6. ukeali. Ukeali się ukeali się

interviewom przybywali. Spiewali śpiewy
wice najpiękniejszą: Lulajcie je,
rani, Bożę nie wdrze i inne, potężne polskie
patriotyczne pieśni, a także nowe,
że aż oświecone były i proste, język i
dobry i rozumieły się, w taki śpiewy
nieśmieli nigdy nie słyszały. Chłopi i
wieśniacy chętnie porównywali, nęca
nie u nas takie wesołości i wesołości.
Dali spiewali śpiewy legionowe,
polskie i ruskie. Na dwie mile
okół ich słychać było nasz głos.
Przechodząc między wieśmi, wpatrywały się
i w nas i formami rzucali nam w śmiech,
nie pomagali i śmieć z tych powrotów
Lulajcie je i innych słów, których
nas interviewali bardzo.

280
Wiciniacy: Nagimontki, a byli między nimi
Dolscy i Purini, przybyli tylko raz, dali, by
liby nas naprowadzić do naszych domów i
wiedzieli i tam ukończyli, ten był to sprawa nie,
horpieć, ale głód był de facto i nie
wiedzieli, gdzie on był, dlatego wiosek dał
upadł. Co kilka godzinach takiego stała,
aż na murze ochota do spiewu zmiesz,
myła się. Niektórzy nie wiedzieli, że w tej pro-
wianty, ani Rawatki nie chleba, w
której mógł przewidzieć, że nam takiego
przykucie uważa, więc bardzo był głodny.
Niektórzy mieli tytoni, dzielili się z innymi,
mi, więc dla zabicia czasu wnosyły paliwo.
Głównie przez potłumienie nadjechał powrót
z klasztorów i przyprawiano no inter-
nowych, dobrych naszych znajomych.

Sani było ramato. Stannych wiso paradono
na ranie, a młodzi uformowali się cwi-
kami i parli pierso palky na palkę w-
cześnie ze spiewem i werbami, sami kon-
wajęcy ich i lniere spiewali: „Jeszcze
Bolska nie zginęła”, inne polskie pieśni,
a gdyby nie nie wali, wrucili by wagnęty
i ucieli. Jechaliśmy przez wie Dępińce,
Łowicz, Tomasz i Kalesnyki Małe.
Wzgardzie ludzie wybiegali z domów, patrzyli
i śmigali się z podziwem, widząc ludzi
nowasnych i dołbre im znajomych
pod dworkiem. Aniołki i Aniołki z wa-
gnętami. Byli to ludzie Kiera, włośc-
cie woi, mawiało powiatowy Wolan-
nawpicle, najnowasniejsi woi, in-
studen, oficerowie i inni.

201
Tak jechaliśmy do Kartowa. Miasto to ~~miasto~~
miedstawie stranny widok. Dworki
wprawdzie spalony i w gruszech, ale so-
staly przynajmniej przedmieście i kil-
ka domów, ale w Kartowa prawie
samo grusze, ludzie mieszkają w pol-
ciemiach, cerkiew do cna spalona
kostół tyko kłoster św. Anny Pa-
lana, kucioł i kilka domów. Wnę-
trze tyko nierzadne i skopane mury i
kominy dworka, palky palki na
dolg much gospodarzy. Wile Dworki
był rozmysłnie przez Markali spalo-
ny, Kartowie wleży niszczony w ca-
cie włościan i dworków włośc-
niarzy, Aniołkami, a Markalami.
Dworkiem Kierem upełni kilka Kul

armatnich na podwórze klasztorne,
leś riatnej strony nie uległ. Tam
klasztór wzniesiony na pagórku
kuś nad rzeką Olechowcem, doływem
stopy. Tuż do klasztoru przylegały
obłazki mury porośnięte z dawnego
zamku panów partykularnych. Zamek
ten zdobył w r. 1640 Jerolim Gysman
Bara. Od tego czasu nie odgrywał on już
żadnej roli, a mury powoli z biegiem lat
wspadały. Po drugiej stronie rzeki
Olechowca wznosił się wybieg, a spadyły
brzeg jemu przylegał lasami. Miejsce
to było to uroczysko, a nie inne. Widać
mnie jeden z najpiękniejszych w Polsce,
tylko niekiedy to brzocho, a poeta po-
usiadł: „Jami nie uroczysko, co porośnięte.”

252
Budynek klasztoru tworzy wielką przestę-
pność, wewnątrz którego znajduje się brzocho
~~z~~ klasztorne przestępną podwórze,
na nim lierne garony, błękit i krusze,
tami i kruszem i uroczyskiem.
Naturalnie i powide uroczyskiem (które
wspadało to znajdowało się w nader
upatrzonym stanie. Znajduje się
a uroczysko, schody kamienne, rów,
mnie brzocho uroczyskiem, leś uroczyskiem,
głębokie. Niektóre są brzocho klasztorne,
inne przestępną dla rąk rąk rąk,
niektóre. Klasztor ten uroczyskiem
Znajduje się w przestępnym i krusze,
niektóre w ciele krusze przestępną
dziwne i uroczyskiem rąk. Nie
niektóre tej uroczyskiem uroczyskiem i pa”

two types of the. Literature. Periodicals.
and some kind of the notes in the
note are pasted in.

Tam budynek jest wspaniałą wzniosłą
Placówką, a obecnie w czasie wo-
jenny i tej majdanowskiej jest
to gospodarstwo pan Placówka.

Przedzi wspaniałym, o ile jej kasdane,
cy nato jaszcz, ale ona wcale się
ich nie lry i nieraz w tamym na-
rzeniem się ~~nie~~ im się stani,
wzgi ram bytem s'wistkiem. Molenka,
muplarka, raniutka usółka,
a wngsy jz Rochemy

Oile mi opowiadano świątek i niepokolenki
awiek na 4m kategorii

a) Leistungslösung, 10, 10 Punkte möglich,

nie było w celach, z kim nie rozmawiają,
tylko nie mówią.

b) Troszę natury ielki, na to piernuszki
z calej Polki, miedzy nimi majo lęgi
lathie rekunite Angielki, Francuski i
Niemki przesunione skuszenia jaskow
stecz.

c) Siódmy dwudziestki stawała się u gó-
spodniostaw domowe. Jedną z tych
siódem stanięła Pustelnia. Była
niegdyś moją uroczyszcą w Ostrowie
na prawicę wokalną. Po dwudziestu
kilku latach poznano mnie i leżała,
gdzie zachowuję z powodu prędkości,
kiedy się na wle w Pustelniach i w,
bita mi katapultą z góry, gdy
była ona, byłam moją w Pustelni

Właśnie. Wreszcie bywa tam zwykle do
300. osób. W czasie naszej wyprawy miało
tam być do 1200 osób, ale niestety
nie widzieliśmy, bo mieszkali w nas i w nas
nie mieliśmy w innych miejscach. Zgodnie
dorożnicy ich cele, przekraczali ich siły,
nie, a w imię tylko nadszedło do nas,
zgodnie z ich siłami, jak nadszedło dla nich.
Muskale, Oruszy, Choras i inni, u nas
nowość granic i sił, ale nasza
możemy nie wolić nie wolić i przekraczamy
nie ich cel, nie mieliśmy ich sił, jak nadszedło
Tak to ich myślowość, która nasza,
którzy dążyli tylko o wywołanie naszych
sił, a nie o ich sił, a nie dążyli
o religijne wywołanie ludu i miłujących
nas. Wreszcie pamięć ich, jak to

284
Właśnie w duchownym seminarium ruskim
we Lwowie toczyli haniebną walkę
z takimi samymi marksistami i z nami
wtedy nie teologię, jak to na prawego
Kierosa przystało, uprawiali politykę
niezależnie od sił, które w nich były. Była
ta, że to nie zmienni i poznają swój
błąd. Jeden tylko biskup Kieros, który
myśli o Stanisławie, myśli o wywołaniu
innych teologów w duchu katolickim,
a jako to jest, prawnie religijny
i kulturalny zamysł, by siła grecką
katolicką, która obchodziła nie według
dawnego prawnego kalendarza, lecz by
była obchodzona według sił i sił, jak nadszedło
nie-katolickim. Miałem ludem obchodząc
greckokatolickim i ruskim - katolickim

powstała wielka radość, bez racjonalnej
i dyscepcyjnej lustracji podniosli wielki
wrzask i razgromili to upaństwo.

— Bożenka mieszka w gimnazjum, i
w szkole powiatowej i w parafii
św. Józefa w mieście - katolickiej.
Owczesny dyrektor śmiało wyrażał
swoje ~~przekony~~ i w świątyni
katolickiej przejeżdżał i w świątyni
Bożenki w mieście
mieszkała i w mieście
las Bożenki w mieście Bożenki na
wielu wioskach i w mieście
św. Józefa. W mieście w mieście
i w mieście w mieście w mieście
katolickiej w mieście w mieście

— Wuchshöhe der Pflanzen ihres Alters
stark genug bausig gestreckt.

Tam niegdys w pradziadów nasi pał orty
 z myśliwskich turni tatarskich wypatru-
 wali, czy nie idzie dżicz tatarska lub
 turecka nabierać polskie ziemi i srebro,
 czy w pasy nie wędrują mianowicie
 dżicz potomkowie tych, których pradzi-
 dowie nasi bronili, ~~niegdys w tych~~ i
 czy i dziś z pod słońca dla nich nie
 walcą, wierząc, że będą w tych sa-
 mych murach.

Wjechalismy wiec na
pudlowce Blatone. Tu dopiero sa
mumem otoczyli nas nowi wotnie
z bajnetami i puszczali nas po jeane,
my do kancelarji pome Kerkermaj,
dne czepli komendanta Blatone, nasus,
skiem "Byto."

Durbi' sego obuz eto, o grablych mierztych
warzach, czerwonych poliskach, nie u
newnych orzech, ktorymi ~~je~~ podziat
& podetle, les nigdy w orey. Ubrang
audacnie jak iydowki Glomem.
Nosit na ytownie cnapke w portacie
austriackim. proryu, ordobinego
stugim, biatym, gestym wlosieniem.
Dysnit sie ta cnapke jak diki ~~dziki~~
Gulus, lub Herero se iwdkowey idryki.
Portadrit on z Monasterym, byt przed
wrym celnym biem krawieckim i paco.
wet u polskiego yda, les lepnych wlot
me nie mieniano, to byt portat.
Tenas uynest na pana, udat nosi
czytkowaty mes de gong, orlydnet narpe
wypitkich stum, jak handlarz, klony

286
Rupuse Rome i ~~to~~ Rarat rapinurei, jak
klony z nas uynest. Dinarrem jest
byt Zenebenius, nigdy Polax myk ny.
now z yimmarum i bandu mile
uynestany jak wmanem ~~doma~~, exest
doby utepat. Kapiy truty i jenie
ytery godry, a my na dworem
to my uynest. Narescie ustanow nas u ne,
ney, a uachnistu. Dab stanat przed nas
nami z popisem w rytm i pacytet nom
~~gromkim~~ gromkim gromem wylas, Vbi
ny to grom daktownie pacytetom:
Le wrykowi Romandy monastynie
Sutta Nepokalanu w gestinoy.
Dereborone.

Ot sym podajet' sia do widomesty usich internu-
wanych, niko uwaraje sia ich na politycznykh
otkryciach, ta peresterihaje sia usich, niko
zachowuwaty sia supotkno, ta pidczyniaty sia
nim prykazam wijs'kowi Romandy powysne
shadama ho monastyria.

Widomasty podajet'
sia do widomasty, niko sestyle kto probuwa
utikarty, albo Kineu sia na pasta, czy to
na wijs'kowi tushu, to ristanie sejas
restritenyj, a wrari sestyle win wijs'kowi
Romandi ne buw manyj, a towarisi
seho ne chotily uychaty, to ristanut'
usi na smistcy restritani. K wijs'kowi
Romandy Sestro Nopo Kahanok w partii
amir 30. brudnie rok 1918. stanyj
Komandant Zachar Byto.

Nawet godnosci' nuz i naruzi to z meci' Kiem
rystat, aby Kasiy wiadriat' i jat' uel,
Kiem dostojni Kiem maja do uynionia.

- Daremi uise zaprowadkono nas do
Plantonu. Kiotniere i hagnetoni otaryli
nas obkoto, chowai mnyj by lyty uye,
Kie i ni to nie miat rozniaru uie Kie
by uienty edriat' ly uie Kie? chye do
Purara, lub Monasterys R. Na uiey
xnapurciu Plantonu utaniom
dhe pastrach Karabin masyuwy,
ale uynowic moi jako dugo letnie Kiem.
dani Karabinow masyuwy, udnaru
purnali, ie Karabin lyt poputy i cat,
Kiem do nirego. Gay nas pojmy uye,
urano na iuseie puietne, a obet
Karabinu stonut' iotniem, puietny,

reby, Aurelat, spustuzegli wiec, zomy
z nich Epimy, wiecej de Karalimu nie
mytarili.

Gapu wartono nas wzskimi
schodami do pieruszej rali: Pasano nam
oddal wnytkie papiery, notatki, Flutki,
Taniutki, resportki i pienigare. Pierwszy
wymysel manuskatu piewietomy gozef
Wolqner. Temu adelnanu 3.000 Koron,
stoty reganek i natytkmiat zaras z pae
reki mu to Wladziemu, Armisierzeni
Lewarkuskiemu Wladziemu stoty ze
gonet, manuskatowi Gnabruskiemu
200 Koron, a adworas byle do imienia
umie pienigary, innytk narusit nie
zwunq. Do adelnanu tytk wresz pae
wadron nas enow do innej rali. Tu

288
me duriach stalo enow sama banda zot,
miesz, Korymi do unet, "non fir kagrajut"
z kumie chot Ziotepu. Ten kagajut
z wnytkich wotki, parki, wunigotki
z nog, nawet taniutki i krenitkow tek,
ze musielisimy spordnie w gansci kregmai,
reby nie spadly. I wresz tych wnytki,
co lepsze potenedli iotniere, a wachmistr
Beto paradowat potem w Burasze
w oficerkich raniqallach mytk rymu
me wtydait sie tegu. Kneccici tych
wnytkich wresz stono potem me kagrajut
rukke, wbiom nawet u niego w Lubu,
cu newirje, ale nie me inalesionu. Oni
wresz cy byli dobry, "da wrotke pumow
de, a wresz Robertu ~~z~~ ziew."
tak sami iotniere me'witi.

Domagreni, poriadaliśmy na To's Rock, inni
na stomic na podłazie, a było nas 3 po-
wrośle 8 & wio. Klaridy z nas był zmięsz-
ny zmatkowany i głodny. Dopiero
pożno wieczorem przymierano nasie' durne
miesz (miałnic) Kortoflanti, dano
Residencje Tyng: poruczone z tych mi-
szek jeść wspólnie.

Naszymu jełm
poruczone siastrom mydai' talens i jedli,
inny jui Residy z arłone. I poruczone,
supórki siastry miały napary, dawano nam
wielkie Rawatki chleba narowego, zupa
Kortoflana lubi fawlaure lepiej, była
umarszona, a kilka razy więcej nam
dawano nam nawet herbety ze mure,
z nych i przypiekanym tucim z jabłkami.

289
Herbata ta była nader marmur, a była
to zastuga wioła. Gay w jeniemi siastry
wioły Rompoty z jabłkami, lubi stienaty.
jabłkami, to tucim nie myrsucaty, less mure,
ty je w piecu piekarskim po chlebie.
I tucim tych przysmarzonych gotuje się nad,
zawszej' dobry napój i more zastępie' herbe-
te. Cośem dawano nam Kulens T. j.
mamatygg z mureli Kulensjanej, Nidat,
to to jednat' stienaty, w mureli
wioła wron z rakuniami i asienimi by-
to do 300, a potem coraz jeszcze więcej
przebywało. I Plantynych magaryni w
mydawoli istnieć, w mureli to nie było
wroło, las rano same gotowały, przynaj-
mniej było ciepło.

Wtedy w ty asien po naszym przebyciu prz.

przeprowadzone endow innych intermede,
nych z okolic Kiotu, Gauruure, To-
kala, Klamionki, Krumidung, i. Pr-
drichowa w liczbie 85. osób. Takich
transportów było później kilka
Przeprowadzone wówczas także 17.
jeńców wojennych. Z żołnierzami pol-
skimi obchodzono ich nader ostro. Sie-
dzeli w osobnej celi, obok drzwi pastu-
rowi, i lina warst, a gdy klęczy z nich
niedługo na swoje potrzeby, to course
nisi za nimi dawać ostro ubranie haj-
damacy. Nie wolno im było z nami roz-
mawiać, pomimo tego dowiedzieli się
nisi, że między nimi był jeden oficer,
o czym hajdamacy nie wiedzieli.
Schwytało ich parę Gauruurem, wielu

290
z nich uprowadzono do wano, w Krasnem
obdarło ich z płaszczy i innych rzeczy,
niedługo dano Krasnem z nich po 50 me-
kajów. Długo was tej długoletniej wojny
widać wielu jeńców wojennych, ten
obchodzono się z nimi po ludzku. Tu
jednak pokarali hajdamacy, że na-
prawili okropną, niezgodną naruszanie
nisi, gdyż nawet drali murzyn z Afryki
nie uderzyłby jeńców wojennych.

Widać mi się, że starci murzynów tych jeńców:

1. Baryłkin Piotr,
2. Batochowski Edmund,
3. Lięcki Julian,
4. Chmielowski Władysław,
5. Dłuski Piotr,
6. Goryunowski Aleksander,

7. Donabialski Stanislaw,
8. Gane Jan,
9. Giniat Piotr T.
10. Jack Wincenty.
11. Grakiewicz Jan,
12. Guss Edmund.
13. Kucharski Stanislaw.
14. ~~Grakiewicz~~ Grakiewicz Wladimir,
15. Gliniczek Adam,
16. Kowalski Stanislaw,
17. Meloski Michal.

~~Porostawski~~ Porostawski i wólcie
w Porostawie przez Rikę dui, a potem
odstawił ich do Krasowa Rb Krasowi
(Krasowice), gdzie strasne strasze
miedzy i miedzy, czy oni żyją.
Do odległości tych wziętych senów, cięło

jesne nowi internowani przybywali. Udało
mi się nabyć ich naruszeń. Niestety brakuje
mi naruszeń tych osób, którzy przyjeżdżają
pośpiesznie. Właśnie w sprawie przypomnień w tej sa-
mym towarzystwie niedoli, dlatego ich
tu zamieszcza:

Ananicki Franciszek, adju. W. pol. Łupatyn.
 Berger Józef unieński starosta Busan.
 Bryd Jan Antoni, kasał w Busku.
 Dubel Antoni wójt w Ostrowie nad Sołk.
 Dymek Józef nowa Słomianka, k. T. Rów.
 Elaszewski Franciszek, refer. Beharadzany.
 Burzyński Franciszek wójt sam. Jaworów.
 Borkowski Władysław major. Koł.
 Baumgarten Karol. nacz. star. Mierostaw.
 Butkowski August oficer pol. Jaworów.

Biten' Michal wł. Piestki, Paure ruska.
Budzanski Michal kolejarz.
Bem' Stefan dyr. fabr. tytoniu Monasterzyska.
Bresowan Albin.
Barnas Jan burmistrz Buszas +.
Benger Stefania, ródem Niemka kół kien.
Certy P. Marian obr. qnec. P. niekam Czerw. kien.
Czerwinski Martin, dyr. wł. P. Monasterzyska +.
Cukor Benedykt wł. kien, kół kien Sokal.
Czernecki Michal szewc Buszas.
Ks. Czerwinski Odwr. Bernardyn Sokal.
Chmielewska Maria wł. kien kół kien.
Chudrieka Janina, wł. wł. P. Lwów.
Czerwinski Michal naukowy Buszas.
Czerwinski Józef, aptekarz Buszas (monasterzyska).
Czerwinski Leon, wł. kien Sokal.

16.
1882
Kwalia Dobychi Leon wł. dobr. Pawowien.
Kwalia Driedunski Edward Dylicow Tunka.
Dr. Durdowicki Bonifacy sekretarz, Paure ruska.
Dobrowicki Józef wł. kien kół kien.
Danilewicz Józef, wł. kien kół kien.
Dobrowolski Jan leśniczy, Puchacz Sokal.
Dziurczi Michal wł. P. Staje Paure ruska.
Dziurczi Michal kolejarz, Buszas.
Dziurczi Józef wł. kien kół kien.
Dziurczi Jan, kół kien kół kien, wł. kien kół kien.
Ks. Dziurczi Michal, wł. kien kół kien kół kien.
Dancowicz Antoni.
Dancowicz Józef, wł. kien Buszas.
Dziurczi Jan wł. kien kół kien kół kien.
Dziurczi Józef wł. kien kół kien kół kien.
Dziurczi Józef wł. kien kół kien kół kien.
Dziurczi Józef wł. kien kół kien kół kien.
Dziurczi Józef wł. kien kół kien kół kien.

Mr. Fulmer Julian Bernaysen Loket.

Green Jan, white P, Doty here, Paure rucke.

Гришала Кандыштан рт. Шм. 2022.

Grochale Kaur semine vol. 4 4

George Thompson never's name written.

Indrala Pan, terapan skot. 20 Kilo.

Gmirens thurypeta *artici. det.* Peter Gray, +

to Guri's Jan mother's Gopysingh.

19. Glinkowski & Rafael Bernabeu Jover.

Groszki Władysław   Arlejan.

Gerude Marin "

Grzegorz Antoni

Ernesto Hernandez

Gregory J. J.

Gawtourski, Marii

Guthrie's first married woman.

Gutierrezia tomentosa: Burch.

[illegible]

Glotturacki fan uci'le, Nieminu, Pauc notu.

Herchenroeder Jello's parents Merty Wickie.

Henry Luthan Maria Martyr in die.

Gibb Monista altharid ginn. gannin.

Slajdats Stanislav i Mymir. Izgleda Ravn rada,

Görnau, Franzisk d. stät meynstene Bursch. v.

Walter Henry & ~~James~~ W. Burras.

Goniis n. Koningi wachmisteri sim. *paucivire.*

Генералъ фон Раммонъ намѣстникъ Предвѣдѣе.

John's Emmanuel Div. N.Y. Radiockow.

Gaworatti Pan wong Kamionka Sthumibore,

Forashtunli Jerry A.R. vol. Dublang.

Gruciel Mary' dyp. nr. Jarosław.

Glenn H. Glaximiers Napier Bets.

Henry Jan vol. Boratyn Loket.

Dr. Barigault Lukan vol. Unquim. Total.

Kurz kugelförmig incl. Bonaten so bel..

Des. Hutan Gland prokuris Dours uxor.
Kondarski Józef gajowy Kar'w ob. Włocław.
Kochanski Paweł agron. Trusianice gajowy,
Kubas Ludwik Kupiec Tokat.

Klapiński Józef Komisarz Lubawa,
Klunys Józef wt. Lipni'w k. T. Kiew.
Korhunyński Jan Komisarz. Po hatyn.
Kessler Henryk młody Litwiński k. T. Kiew,
Kuzemienko Jan polowy Sarchow Tokat.
Knapik Józef urzędnik Monasteryska,
Krupa Jan rolnik k. Lubk'w Tokat.
Komenka Franciszek wt. Godebecz Rawa r.
K. Krasowski Zygmunt prob. Wajstawice Tokat,
Kunys Józef. Kolesz.
Kutarski Stefan. "
Kleffmüller Józef dyr. sk. Buczacz.
Kleffmüller Władysław urzędnik. Buczacz /
Kubus Paweł ur. Rost. Buczacz.

Kunicki Albinus sedria Monasteryska.
Kuchanowski Jan student Buczacz.
Kuryanowski Władysław ur. pol. Buczacz.
Klammer Anna Kupiec k. T. Kiew.
Kramars Anna Krawczyni k. T. Kiew.
Kromienowski, nauczyciel w szk. Radziszew.
Kuschniowski Wilhelm ur. pol. Monasteryska,
Lewontowski Józef stomat. Buczacz.
Lamrowski naucz. Młoty Włocław.
Li Jan Kolesz.
Lamarski Franciszek. "
Lewicki Leonora. "
Lewicki Józef. "
Lepiński Jan wt. Hagi, Rawa r. (wiczni Hagi),
Lorenc Emilia, s. brata Lepińskiego k. T. Kiew.
Lang Wilhelm naucz. Wierzbica. Głównie Stron.
Lewyński Michał wt. Buczacz.

La. Kasiemir Krawiec, Bursar. +
 Melioty Wójciesz urach. zdm. Górkas.
 Moser Jan Kował Towchan Sokac,
 Moser Janek wlni " "
 Moser Antoni leiny " "
 Markiewicz Antoni wlni " "
 Mahinowski Józef wlni " "
 Morawski Władysław student Bursar.
 Mroczkowski Franciszek " "
 Dr. Maciejowski Edward adwokat w Górkas.
 Marcinowski Janek wlni. Łopatyński
 Michał urzani Bursar,
 Ks. Niedzielski Jan proboszcz Górkas.
 Karawicki Franciszek cygan Górkas.
 Nizimkowski Bronisław dep. w Górkas,
 Nowicki Karimius leiny Górkas.
 Nowicki Janek wlni. prob. Bursar.

Ks. Nowicki Marian, proboszcz Górkas. Górkas. St.
 Niedzielski Piotr prob. Gm. Bursar. +
 Nahumski Isymon wlni.
 Niedzielski Andrzej sekretarz. Uście Górkas.
 Ks. Ogrodni Jan proboszcz Bursar. +
 Olga Witold wlni. prob. Marty Wielkie.
 Ostrowski Władysław insygnier. Bursar,
 Ks. Ulbricht Władysław Radechuta Bursar. +
 Orzechowski Władysław student Bursar.
 Olenicki Stefan wlni. Kąjowanka,
 Orzechowski Władysław burmistrz Bursar. +
 Papara Franciszek wlni. dół Górkas. Lwów,
 Pilaure Józef komendant Górkas.
 + Półtowski Józef. nam wlni, męj. wlni. Górkas. Bursar.
 Półtowski Józef wlni. Kąjowanka.
 Półtowski Piotr wlni. Kąjowanka. Kąjowanka.
 Prychowski Antoni, wlni. Kąjowanka.

~~Władysław~~ Władysław Osowski ungt. Jauronów,
 ks. Sopkiewicz Stanisław pvt. Główny Strum,
 ks. Piotrowski Poch. Bernowscy Lokal,
 Petko: Michał wteż
 Pawluski Michał " "
 Pawlinał Mateusz " "
 Gorzycki Roman, inżynier Bursar. +
 Piotrowski Tadeusz inżynier. Kanaury
 Imianowski Marian, murz. Dremysil. +
 Dickson Stanisław wach. ión. Bursar.
 Rudnicki Antoni ungt. Bursar.
 Rad Zygmunt, starosta kót Kier.
 Radziowski Antoni, w organ. Bursar. (dano
 mu 25 naryzów).
 Różycki Feliks stuchan pvt. Jauronów.
 { Ratajski Antoni march. pvt. Bursar.
 Ratajski Karimian, oficer "
 Ratajski Mianysław oficer "

296
 Runicz Antoni nabel. Hec. Bursar.
 Kralia Pastworowski Jan wteż. dół. Jurno Główny, Hec.
 Helmut Maciej drieriawan kuty Witeł.
 Imoliński Józef wteż. Hec. Główny.
 Kłotowski Piotr wteż. Petyline Rura Rura,
 Stanisławski Roman bursar. D. Jaur.
 Tempowski Jan wteż. Pawła Radziowski.
 Tichowski Turepan, wteż. Wierbia Rura Rura.
 Schöntaler Agnor ungt. kót Kier.
 Turecki Józef wteż. Józefowa Radziowski.
 Turecki — wteż. gima.
 ks. Tielest. Józef, pvt. Główny Bursar.
 Turecki Michał wteż. Mate. Kier.
 Tachniński Gwałt Rura Kier.
 Turecki Jan wteż. kót Kier.
 Turecki Karimian ungt. Radziowski,
 Turecki Antoni wteż. Kanaury.

Sonthe Jan piekarski.

Ps. Sambruski, uiskany, paucow.

Skilbe p'iet naur. Beremlany kalesz iedzi.

Swietniowski Aluzy w.

Ps. Sklaski Wojciech Topowicz miedzi.

Swanowski Gsawem Kupcowi k'ot Bier.

Skoniowski Jan wlni.

Sunka p'iet naurzied. Buras.

Swidziński Edmund kolejarz Buras.

Stanniewski Benedykt kolejarz Buras.

Sieminski Antoni dyr. m. Buras.

Sieminski p'iet major. Lach, wydzial.

Sieminski Ignacy major. Bochna.

Salewin Piotr kolejarz Buras.

Salewin, Ignacy akad. + m. kolejarz Buras.

Salewin Jan akad. Buras.

Skalak Bronislaw redaktor Lwów.

Schütter Edward, restaurator Monasterzyska.

Surkowski Antoni dyrektor banku Biesiany.

Trzaskowski Stanislaw m. red. Murty Wiskie.

Trzepek Jakub m. red. Lopatyn.

Tranicki Jan wlni. Bannia dolna Rawa r.

Turki m. red. party Buras.

Urbanicki Michał majster stolarki. Karpacz Buras.

Uryszewski Stanislaw polowca Buras.

Wagner Józef insp. m. Buras.

Wagner Adam insp. m. pol. Gasiń.

Wolanski Stanislaw zarobni. Machowka.

Ps. Wrucka Józef katecheta gim. Buras. +

Wierzejewski Ignacy geometr Murty Wiskie.

Wanrusz Michał wlni. Włocławek.

Wolanski Antoni oficer Lwów.

Ps. Wiczlowski Włodzisław, prob. Włocławek.

Ps. Wójcikowski Wincenty, prob. Tarnobrzeg.

Ps. Wójcikowski Stanislaw prob. Lubin, Włocławek.

Wieloch Jan wlni? ?

Wolner Józef mowator p. Honoratyn Buras +

Waguta Józef kolejarz Buras.

Waguta Dominik akademik "

Waguta Stanisław "

Galanowski Agnieszka oficer Buras.

Lewycki Alojzy, urzędnik Radziwiłłowski.

Kozłowski Józef wln. lokal.

Kozłowski Jan wln. Lipiński.

Kozłowski Karol wln. Kozłowski.

Kozłowski Franciszek dep. zim. Buras. +

Kozłowski Stanisław filozof Buras.

Kozłowski Tomasz kolejarz.

Kozłowski Tomasz kolejarz.

Kozłowski Grzegorz kolejarz.

Kozłowski Józef akademik Buras.

Antoniem Burasowskim znanym z nazwiska
zab. i z piosenki pios. R. i. p.

Najdomacy umiescili takie miary inter-
nowanymi takie jednego miary, ktory
im dno id, co ktory z nas moze.
Najdomacy tego jest wiek tu nie umie,
jitem, bo nie jest tego wart, ale w Bur-
wacu sarycy go znow. Jeden z uct,
ciwych i otwierz przestez nas przed
nim. Najdomacy ten, pomiarowanie,
z go mi znow, napisat dla uct de-
klaracji i wypuszczonego, a mi znow,
li.

Najdomacy tych miarych miary z
na napisat sie ten, co kto umie,
wte opowiadano wte o niedawnych
miejscach, a uctom deklamowano,
moze uctom monologu, spiewano
opowiadano basnie i bajki i t. p.

a imiano i; mienas tak wneto, ie as' le
woli tutek i; kute kymac', a dliwy t
lyt imiech, jakis' historyng, Bykliwy i
nienaturalny.

Iy mui kymunt u kachet
satyryne wionseki, etone ipiwem wy,
etarat. Iaat wie na smatka rati,
pekhy jakis' lionis i daley:

"Das pan Wilson wnet tak wie:

"Glosy mui, mui, mui."

Do nie muiet, ie na sam Panem
Glosy Glosy chiet lgi' ranem."

Kas' muiem stachane ipiwali:

"Pomta, mui ta! Pomta, mui ta
hoh! hoh! hoh"

Iy kute wnet u kymunt u kachet,
kylony awans u Ukrainie,

Wie rustanien upowadzie canam,
Ale rato kominaron.

Pomta i t. d.

Wan tate ~~prypry~~ prypry,

Wnywie Glosy i paniele,

Glosy kymunt dli' rydriue;

"Glosy wnet lehen Ukrainie"

Pomta i t. d.

Lub ter

A porratu panie i Burara i neding
interwuwanyh kypowaty wneting, kyt,
bray, mui i prypry nam do kachet,
len my tate mui nie widrieh; to wnet,
muisz Byto et Compagne wnywie rja,
dali, a i neding i porratu nie prur,
len nam i, muiet. Tani kichiers mui,
rka prypry mui muiet saleron,
kietbas i muiet, ale pan Byto se

ze mymi towarzysami to wyszłoby słon,
umował, gdyś się o tym dowiedział,
wspierał hymnami:

„Pan Niekierzanicki bardzo był,
Bo sakceronów miał aż trzy,
Zedł by mu to nie wkradł,
Zjadł mu to wyszłoby pan Bato.
Pomsta neta to i t.d.

Nikt nie może, umiał, żeby parolne
dowcipne i wesołe wierszki dostrzeż
się do was narysować corderów, aż nie
seden z nich, nasmitkiem Batisi, nie
wty do by ich post, przyruci do hymnów
i mdui:

„Daj mi pan te wierszki,
Która pan składa”
„Nie mam takich
wierszków.”

Batisi uśmiechnął się i mówi: „Niekier pan
nie może, ani nie może złożyć wiersz,
wsków, bo my natychmiast wyszłoby
wieny i mogły by być mierzycie.”

„Daj wiersze do porównania, że między was,
między wpięć i donosić.”

„Z tym wyszłoby nam bardzo wiele,
wto, bo wyszłoby wiersze narysować
„dorywatele” bralimy se wiersze omów,
nej. Wopomniang kagrazek mój,
wstawać do najpoważniejszych wiersz
miesz: „Ty”

„Daj wiersze i pusta:
„Złoty to koch?”

„Je” mówi dyktor.
„To ty stany koch, a nie mój?”

„Kazajcie wiersze i pusta:
„Złoty to Pretest?”

"Je" mōi krigas krelat
"Nie mōi nie" je "tylko" kinn "ty
pięten sturku Boria pramyty."
Krigas stany etwier i nader parsiuz,
keta: "Jak ty imien do mnie mōi' przes
"ty?" Wieras mōi' kagajusz:
wrasnat:
"Jak ty imien do mnie" ty
kasety? "Ja se pan" fir" a ne rinden
ty. Part! part! wriaty toho wetytoho
do temy i ne miit' kridyn, kretaj,
ja toke nade namie ty... .. yne!"
i ro'sine i'me epitetu.
Off ty churli kringt mes'cin i o'mary i
suprawadzi krigas krelat do
wachmistwa Byty. Ten mystychawer
katy ~~spaw~~ spaw; ~~dygaw~~ dygaw, ~~stom~~
wret do krigas krelat:

301
"Nied wle krigas kagadania fire nie
nie wli, u niego pramy mōi' kinn
matte i ceto wriat i nepastudzi'
mōi, to jest u niego ~~chle~~ chle kagadanie,
am, on i narej nie umie"
Kragat krigas kagadania do krelat.
- Jurat nam nie durance, len krida,
nu z nas pramyto z domu kridat, lub
trawat, nafty; to wriat ty bardzo
dlugie, jasnate i o'mes godrine wri,
odr muietinyganie wryttie i wriat
i to u churli uderzenie godrine, to gety
nie kto spōim, to pan fir wryttie,
wret najobeliqware wryttie i gret nri
strelaniem. Byto to jui za wriat kta,
churli wri krigas wachmistwa i an,
darmery i mōi krigas wachmistwa i

Ostronie, a teraz nariat narem i nami
i Ruz, Anet: "Ty durniu jeden, nie rozumiesz
stusby, to ty taki fir, ze nie umiesz do
porozumienia ludzi urobiwego stowu puzic.
arice? czy ty nie masz paragrafow?"
Kagrijant as powtorzy re steci i Ruz.
Anet: "Beziasz nistrelang, sejas."
Przybici to mieme i zaprowadzili Sta.
chmierzka do Bety, ale tu Stachmierzka
byly wachmierzka tak ~~nie~~ naimponowat
Byle suymy wiadomosciami stachmierzka,
ze kagrijantka w tej chwili napuszczila
kagrijanta byt potenc w wrozeku pot.
stachmierzka i bit stachmierzka i wlozenci stachmierzka.
Na tego miysie przyniesl pakis stachmierzka,
cetek stachmierzka i gresu stachmierzka, ten ani nie

302
gniewat ani tyat, tyto nistrelang stachmierzka:
"Chas gani' stachmierzka." i teraz go pastuch,
no. Jeden i internowany, tyto nistrelang
mity, Stachmierzka stachmierzka o stachmierzka
nie wlozenci chodzil po Rumy stachmierzka,
Ruz, Anet ~~nie~~ wlozenci stachmierzka
ndajce kagrijantka i. Stachmierzka stachmierzka
ndajce do stachmierzka kagrijantka u.
stachmierzka, a my puzali stachmierzka re stachmierzka.
Stachmierzka stachmierzka re do stachmierzka i stachmierzka
stachmierzka stachmierzka stachmierzka, a powadzi go
Stachmierzka stachmierzka re do stachmierzka na stachmierzka.
Stachmierzka on re stachmierzka stachmierzka stachmierzka,
re pomoci stachmierzka stachmierzka nam stachmierzka.
Jeden i internowany stachmierzka me pomoci.
stachmierzka, przypadkiem upadl i w stachmierzka
stachmierzka i wlozenci stachmierzka stachmierzka.

Opno's pieśni porównał i Polend i spiewaliśmy
w umies pieśni wielce, humorystyczne i to
samie wiewach, gdy przyprowadzono no,
niesz internowanych. Ci białej gorzej
corpieli niesz mi, pedrono ich braniem
i gawronie, kółka, Lohke sprangh,
lungh i oldartych. Otem murich' stac'
na podwórnie reprezentacji. Wlas to rym
us'ia i niesz i mowu przez Kamela,
nie hajdamacki. Otoi gajimy Rindz
spastnaghi przez okno, ie na nieszgicie,
wowne dla porisenie białakow sture,
nieszimy okno i niesz i piewac'. Gajim
i tych pieśni tu przytaczam. Jest to pici'
lucius Rich andronow, klony, wowne
zapamietai:

1. Drinaj bal u weteranow,
Klady ma tych panow,
Bo przy Korte tylko bierze
Leterdiesci halony,
Bo tak si nalezey, Jas pici' tej pici'.
A muryska tidli, tidli, a muryska ronie,
Bo przy tej murysce gajcie bawie sie
"Wowne, che, che, che, ino, ano,
Cie to me niesz, cie to dajnie, ta muryska jest,
Bole tylko sprata jest, ta jest. (bis).
2. Nane panne kufetowa
Wielki pionigdi traci,
Tri gelezje niere
Duz ~~ty~~ bufajie ptaci,
U wolkiego panitara stacy,
Ma ranyce u brujtrane.
Do Janka sie przy, "Duzje pan przyje"!
A muryska i t. d.

3. A tam znova jakas' sarica.
Mucno si obnara,
Bo ja mam nazni Atli,
Najie na unara,
Ge nie bede mozt' wida,
Ty cywilne ciela,
Tytko w mojej miedzi. Taj' jui, taj' jui!
A muryška tidli i d. d.

4. A tam znova jakas' munda
Do nali' sie wunda,
Mubowano lice
Z muke Ribice,
Ale ona go nie znajdzie,
Bo ona nie bierze
Pojdzieda ~~Bobacka~~ Bobacka
Na smela' na smela
A muryška tidli i d. d.

5. Tam przy laodzie pan Wimenty
Kie cote pizi centy
Głupi i ciekaw lauder,
Naj panna rajuda, bo to ciekaw lauder,
A na lauder pan Baryki porywacze miedzi,
Bo ona porytki porytki na samym tyli. Taj' jui, taj' jui!
A muryška tidli i d. d.

6. Ono twój si zjawia, porytki dury cywile,
Mordy podwracone, wio ty jui bradyli
Nie nikomu nie moztli,
Tytko w mordy bity
Taj bal sakowiczi, taj' jui, taj' jui.
A muryška tidli, tidli, a muryška wime
Bo przy tyj muryške, goscie branie
Wenke, ~~Wenke~~ cha! cha! cha!
cha! cha! cha! ino ano la muryška jui
Dule tytko grata jui, la jui. (bis).

Wentus' utrzymywano nas przy zdrowiu
i depresyjnym do siebie mnutko, w dobrym
humor, to potwora zdrowia. Ludzie wesele
dłusiej syjz i zdrowi niż od hipochondry-
ków, a jeden książę bernardyn powiadał
nas, że nawet Janu Bogu należy być
z wesołym obliczem, bo tylko wesoły
zdrowie, mądrość i życie umiennie, nawet
w najgorszym potwornym humorze nie
traci.

Dla nowych przyjaciół nigdy nie
gotowano wieniec, dlatego nam wieniec
zestawialiśmy dla tych przyjaciół i nie
było dla nas większej przyjemności jak
patrzeć na, gdy to bratostwo umiało
i talerzów umiarko i apetytem.

Jak wspomnieliśmy powieść odczytano nam

305
przy czytaniu wielu i miłych sportów
w rektach trymon. Jakusi trzeciego dnia
dano nam znać, że przyjadzie na wizytę
ludzie ~~z~~ ataman i Burczak, ale po-
nie Jan Kow, tylko patki i inni. Traci-
amie pilnowali i tuczenie, aby nie ku-
rylować i nie walczyć byt zupełnie
wytę, potem ugraszkowano nas w se-
dziej dniu, rali i uroczysto ataman.

Był to młody, przytulny chłopak, nasu-
wkiem Józefowi, wspaniale chłopak, .
wskazywał nam i pytał, czy nam nie-
co nie brakuje. Wyglądał wspaniale
wielkim ramiem i prawił o wójtach
młodych do braci Kow, zadowolony i
kimi, czy, dalej by nam poszedł na wyjeź-
dzie i na podwórku, by odjechać

i inserim poezia mea i chodric de Re
 ning na Muz. suricā. Tototē mīsi
 nic nate me odpoisidiat i ingneat.
 Amā utō rone iacētā pīsi jap ne
 narre rīdōnie pāu atāmōm mīstīz
 Rīwīz tēbūz.

Naroyutis puryst
pismo i Buraoria, ichy nam oddano
umyślnie usady i posur tunc nam
Kupowai tytu; & na Atinym Wyty
robit iusote i utenera, lez ni ot mu
miseso nie iatwerat, lyle tytko tyton'
miec'. Puroriano nas na pot gorzing
na puchwore idu Kephice, ale jura
kiling strasz. Winiyto Turech Kiroli
w r. 1419 kysimyz jurat pienuw w Re-
nity Libok Nipukalanit.

Było kilka knier, a Almond tyłko
try, ale jakas nie zgodzili. Klapike wli
mito wrazenie. Na ostatni meczu nie
ilicno marmurze figure Matki Boz,
Woj, ktore wamozemnie wyputa
wiedza Jusnowska. Organy ichon wia,
mrs pis kuc. Na biane wina dure
niektore obrazy przedstawiaja c iuriste,
go Piotre i iuriste Pawla. Obrazy te ma
luate jana i iuriste, ale tak urodnie,
nie na pierwsze wejzenie etage nie, se
to praca Doccarnego. Spiewaliny
Polendy: Wskrozi lery, Gay nie Chyrdus
masi i zmas utworzy nie dure par
tis, mape i Nibiru rairkiego. Glaska
partia wyzale jak long i chialo te
druge puzetoryzei, mzepramam: jure,

rynek, a gdyśmy rozpiwali. Lulajcie je,
zuniu, toby się, był Pan Jerus & pewno
się przebudził, a śpiący już musi
być nas prosić, byśmy też Eudemo nie
spierali. Już z powodu tego spierania
zaczęła być sprawa, ale Prządak
artykuła pogodził nas, ale do chłonu,
pominie narzekając, że Ręch (?) i tak
miejscu nie chciał

Prządak nam lekceważył Pionierów.
Stary dyrektor tych pisał do niego, a
lekarz zapisał mu pożywniejszy obiad.
Narazem nowo przychodzący lekarz i młody do
dyrektora: „Ty stary tych dietonów i stras
obiad.” Naturalnie dyrektor już wspólnie
obiadu nie jadł i przypomniał sobie, że
bardzo cieniutko nowo i nie więcej.

Jak to inni sportreśli, tak już ni ~~kt~~ nie chciał
chować, a tych odwołać wysłuchał!
Jednak gdy to był naprawdę chory, udawał
się do ręk, a była tam bardzo sympatya,
inne staruskie, które lepiej umiała ra-
zić i lepiej niżeli lekara.

Dziśnie apatyczny był dziś, wrzał niedale,
to był ten pome Ptaszowski, a u niego
gospodarowali Karłow, Pruszy, Austria-
cy, a ten razomacy nie pisał wla-
ściwie o porządnie. Młodym internom
wamym porządkom iść do arewetu, tam
przyjmujemy dołączni ścisłym porzą-
dkom, winniśmy i regali. Das po-
nad tam major Józef Ołocki, właści-
ciel Pukomyś, i tak styl, ale pominie
to metki i żuraw. Wkrótce w ścisłym

i mówić: „Ty kruby, nesy w domu.”

Piotrki zmieniły go wrokliem i pyta:

„A kto bude мене nesty?”

Polniers pomyślał: Kim ma do
wypnienia, ulepił się i dał mu spokój.

— Ras zamekano Kiełku i internowany
i Karano im w tej chwili przed inicjatywami
jechał do Odrasone. Misarz powołany
byli Kuzas Ogrodnik i dwaj młodzi chłopcy
Kuzh i Salenik. Ciągłymi się, zechoc
niektu opuścił kartowice i są już na wst.

nej stopie, jednak tego samego dnia
wiewronem powrócił wreszcie wiewronem
napowrót do kartowice. Powie ich tam
wstawić? Piotrki dał im w kien
celarjs deklaracje o przepisanie, a ci

308
odmówili, co pome, Kominece mał Komi,
zarany.” tak przypierało, że Karat ich
natychmiast uderzył do kartowice, a w
Pucrowu ni kogo do nich nie dopuścił. Tak,
że ci biedacy cały dzień nie nie jedli. Nijmy
zato porwali obu chłopców w górę na ręce
i zawłali: „Wich dyje p polke młotrici!”

W Kamelarij ulepił wiewrona Bojarko:

„Dobry to chwyt naród, nieym uziąć
się nie dadzą i gdyby był na ich mie-
scu, inareszby nie ~~po~~ postąpił.”

— Najbardziej jednak dołknął Bojarko
inspektorowi Wagnerowi. Nie cierpieli się
obaj zanas ze piernuskiego mego zobra-
nia się. Wzanie naszego internowania
Wagner nie był w domu, wrócił dopiero
następnie. Tu już na niego czekało,

umieszczono go jak nas i Wika i sam Venick
go w tym samym aneksie rezydenci.
Tu spał na twardej posłance, a i żonie
nawet nie pozwolił, aby mu przyniosła
odpowiedniejszą dywanicę. Dopiero po kilku
dniach oddano go do postawki, ale Wagner
należał do ludzi, którzy potrzebują więcej
stamerki niżli ubić.

Jakais około 10. stycznia r. 1914 przybył
do postawki nowy transport internowanych
w Gajowcu, Lotku, Kółku i innych
okolicach w liczbie około 80. ludzi. Byli to
jak zwykle adwokaci, naukowcy, re-
mieslnicy, chłopcy, kochanki, kobiety i t. p.
Ludzie ci byli tak zmaltretowani, że
żeni, brudni i obłąkani, że ich się widać
patrzyło na nich.

201
Jakie jakis obdarł w urzędowej ciele,
zasmoty i brudny, - potem:

„Cui sa seden?”

„Jestem profesor gimnazjalny, krótko
kurliński.”

Dalej idzie jeszcze większy
obdarł, czarny jak noc i bez żadnego
na nogach: „A ty kto?”

„Jestem Samborski ułan, kawaler.”

Dalej mnie jakis kochanek, także
czarny jak noc, a i widać było:

„Cui sa seden?”

„Rad, stonęta re kółku.”

Nawet nie widy dyady prawnie nazięto,
męski smolami powieszona, ubranie po-
darte bez guzików, rękawami powieszona
ne. „A kto's to ten dyadyga?”

"Przepraszam, ale nie mogę, dyktuję mi
wypowiedzi w sprawie."

Tu to mój serdeczny kolega, przed tym.
Przepraszam, ale nie mogę, dyktuję mi
wypowiedzi w sprawie. Chodzi o to, że
chodzący, zawsze wesoły i dający humor
do nie opuszczenia.

Dano im drugą rolę, nie
poradnie wrócić do me, gdzie kolegi;
poniżej spoi, a spali jak rudy. Dano do
pionu pytan, które tak opowiadają
i gdzie. - Nie mogli się naopowiadać
o przynależności, jakie im wypadało
tak, że prowadzono w sprawie
w porównaniu z innymi, to niewinne,
tylko trochę niezgodne z prawdą.

Przepraszam, ale nie mogę, dyktuję mi
wypowiedzi w sprawie. Dano im drugą rolę, nie
poradnie wrócić do me, gdzie kolegi;

oddział w sprawie polskiej. Dano im drugą rolę, nie
poradnie wrócić do me, gdzie kolegi;
poniżej spoi, a spali jak rudy. Dano do
pionu pytan, które tak opowiadają
i gdzie. - Nie mogli się naopowiadać
o przynależności, jakie im wypadało
tak, że prowadzono w sprawie
w porównaniu z innymi, to niewinne,
tylko trochę niezgodne z prawdą.
Przepraszam, ale nie mogę, dyktuję mi
wypowiedzi w sprawie. Dano im drugą rolę, nie
poradnie wrócić do me, gdzie kolegi;

"Nie ma ni, nago dżiwie, ani gowrye", co
w roku 1846. moruscy chłopi nie byli
lepsi. "O! takim to ludzom powiensz
dunpartenstus! Ja nas w buciackim
powieie jest takie tokinam numeret,
ale o nim uspomnę na swim miejce.
Internowanyh z Janu roku ~~18~~ pedrow
mieszko Kierow, garie zabrano starostę,
Kisara, księz Kobiak, misarz nini je se
dusz Anin Ks zate, je brat jej Turist w
legionach polskich i Rikla innym ludzi.
Pedrow ich do Gerasnego i Kymomne
w towarowym wagonach kolezowym
z glazie i chłazie. Dzyndet polis
wachmistros hajolomata, se swi mi
zdrani i usyp Ksich obrot wano
i odrisg, babie, kapet, piemi, dy, a

311
nawet z bieliną. Potem jacy ludzie
z mitorowicie doli im stare lachma,
ny, by nie pomarli na ~~nie~~ murie.
Kratia Radem, chowias sam by w wid,
Kisg opiespi Karat w Głamione Jhu.
mita mej i Gerasnem zgotowi dle nich
strang i gady nie tu pomoc byli by
dawno pomarli z glaz. Najgonne
miejscie miedzi w Gerasnem
Kauyurichu i Seminarium nauyiciele Kigo
w lokalu Twofilowi Kuse edart ucto
ubranie i buty. Zetoi emito wst in i
podawaret mu Koc, w Rhingem me
inrtku emotione dring, Koc zardacho.
no mu pures ytlung, a w parie obwig.
Kas go nnowkiem Wstropi tym przy
był do Bursane, garie ni ~~nie~~ w,

chorował i tułat między uciekinierami
ludźmi, którym go przebrali i zywili.
- Nie ulegał. Szedł do pastwiska,
leś. Konfinowano ich w Burzynie
i ci musieli się wyjechać z tego
naś do hajdamackiego Komisarza.
tu. —

Przyjechał w Kłanów
było coraz mniej, zapasy się wyczerpały.
Wyjechał i choć w uciekinierach
polscy z okolicznych wsi, zaczęli
z Dziwnowa przyjeżdżać do Kłanowa,
było to wyczerpanie. Interesowało
się wreszcie i zakonnikami i arcybiskupem
było do 500. osób, wóz pilnował ich
nas żołnierzy, którym wóz konny nie
dali spokoju. Na iniać, Arca

312
i koleje, dostawali się tylko trochę do
niej wóz pomysłowo jej wyłożony
kartofle, lub tartę, czasem jarzyny,
które wamnie narysowali się widać,
do wóz, a nie chleba dostawali,
i my arcybiskup tylko jedną kromkę
warzone z drożdżami. Takim i
arcybiskupem tak samo.

Dziś nas żołnierze, czym będą nas żywić,
li, a on odpowiada:

"Mamy jeszcze 12. dni."

"Jeśli nie ma wóz tylko Kłanów."

"Wóz to naje" mówi żołnierz "a my"

i pani Burzynie niech będą konie,
to, że ich żywić."

- Ktoś pisał w poturze miesiąc to
czeka się na odwołanie, zachowanie

sturdy huk armat, jest miarko wali'smy,
oraz my już w tym mieli uprząż, li to nie
poł. Lursem. Kilku panów nie chciał
temu wierzyć, stworzyłem wówczas okno
i umiarkem na niego przylegający dach,
tam stynotem merywisiis huk strasze
armadnich. Wystrasznie takie był bardzo
niebezpieczne, w narkotach plantan
charakteru i strasze nawet do tych,
którzy przez okno zaglądali. Tak jeden
hasdamatke straszył do p. Wolgnere,
a potem do mego syna Hygmun de, ale
nie trafił, bo Rula zgłoszono, dlatego
ci towarzysze i cięgnęli mnie na ten
napowin' do rali, ale mieli'smy pamiot,
że li ja już po Lursem.
Mili'smy nawet;

213
garety, naturalnie w ruzi'skim ~~narrecu~~
narrecu pod nagłowien, Wone iytia
Było i polski primo umiarkem w Stanistaw,
wie, les umiarkem primo były tak mow
cearowere, że tylko liści w rytmin
umiaru garet, mogli co ^{mias} ~~mias~~ o tym
powiedzieć, lub decydować i ~~nie~~
x mich, co się w s'winie dzieło. Natural,
nie Ralcy, was muiat przy tym umie
geografii danej miguwasi na pamiot, bo
miał nie mieli'smy.

Powróć do Rukwora.

Dnia 21. stycznia r. 1914 przyjechał ~~z~~ z
Gor Wlewa jaski sympatyjny co wieł
w umiarkem ~~umiaru~~ ubranie i dwa ma gnosel.
Rami na Ralmeru. Po'niej decydować,

Tem nie, je to był adiutant Wydziału.
Ma to być porządek i to jest.

Osiwiadczył nam, że interwencyjnych mu nie
puszcza do domu, ale tylko samientelnych
w Burzowni, tylko musimy doć pisać
osiwiadczenie, że do politycznych spraw
mniejszą nie będziemy, jakoś się woli.
nie mamy się woliście zająć w domu,
woliście jakoś dowiedzieć, że woli i nas
nie wie. Teraz nato chodzić się, zająć,
aż. Gustawieno tylko, woliście musimy,
nie hajdamaków, najniebezpieczniej
a to: Lewandowski, Dąbni i Kieps,
Ustronowski, Wągrowe, Ks. W. Dąbni i Ks.
Lewandowski. Najbardziej namo przyszedł
i Wągrowe. Ks. W. Dąbni i Ks. Wągrowe
ry, woliście nas na samie i woliście

bezplatnie przewieźli nas do Burana, Ito „
lance Eltranickiego, mnie i moich dwóch
synów wzięt na wojnę samie były legio-
nistami polski, a mój urodził się w Warszawie.

Jaki ten świat, chorci pokuty nie,
głom, mydaje się pięknym morze tylko
ten ogień, kto jako nekrozesant wystat
w aturnej chorobie i mynast na surowi
powietrze, lub lei anastant, kto ng wazy,
kto chwały wrygony wlnasi. Jechali,
i my niewo ponad rzekę Stupę
jarem lam, buroczkiego i przez Fedor,
a potem obus Rkasto na O. L. Oba,
zylaniw ugar wjechali smy i parady
do miasta. But wazni tanzome. Gay
nas spastresiono, waznko, co i to, polie,
gto za nami, radosci na obisrach

mieszkań i wsiemaków tak Polaków jak
i Polaków było mieszańców. Wreszcie
Krzysztof Olbrychtom zaprowadził przy
prochach. Tu już wiadomo, że przyje-
dziemy i przenieśli nas na nat obiad, który
był jak na ówczesne czasy bardzo luksem,
nowy. Jedną ławicę tyłko wzięli, Ryszard
mieszkań, małżonka on nam jednoraz jak,
tak nigdy w życiu, z czego panna Stef-
cia Olbrychtówna była wielce zadowolona.
na. — Następnie Ryszard Dziurzyński,
którego nie internowano, nie chcieli
wziąć doświadczyć wsiemaków na Cort,
zamieszkał, także nie uciekł ~~do~~ do
głównego: Działu. Tu opowiadał
nam o wsiemakach jakie ujęte w
miejscu naje ciężej. ~~W~~

315
Mieszkań i Ryszard Jan Olbrychtów
jakże ten chłop i Podręcznik odgrywał
iż, że myśli Ryszard, Matego
w miejscu podługowo strasze.

I powrót z powrotem w ten był cały Ryszard,
iż to przypomniał ludem wziętym, a
Ryszard na Ryszardzie powrócił, że już
t. j. w ram, Nowy Ryszard "będzie wzięty",
wione najsilniej na intensywno,
wzięty. Należy powrót w Ryszardzie wzięty,
Ryszard, pokazuje w wzięty, że już
wzięty jest powrót i wzięty nam
Ryszard, który uwarzył na wzięty.
Chłopci wzięty wzięty, wzięty Ryszard,
wzięty w im wzięty: tyłko jednej
iż był ~~tyłko~~ wzięty, a był w
miejscu na powrót i wzięty i

do niego, i to nie stało, zaudzi, czy tyłko
tęże takto w Kiedu Dziurzyckiego.
O tym natężeniu ludności węgierskiej dowie-
dzieć się Bojarsko i znowu wiadomości
zawieszał Ps. Dziurzyckiego do Kiedu,
wiedząc i zagwarantować mu swobodę Kiedu, jeżeli
nie odwrócił się od niego i nie odwrócił się od in-
ternowania. Wtedy jego prędkość
nie stała. Nie było jednak mi nie
w ówczesnych warunkach niepożądane
awantury, bo nie było broni, a front
był jeszcze daleki, bo pod Turkiem,
wtedy stawił się Czerwinskiem.

Oczywiście prędkość jeszcze w Kiedu
nie, prędkość Bojarsko jeszcze nie
Kiedu. Prędkość sam odwrócił się do
Kiedu i dał im deklarację do podpisania,

116
ale Kiedu i internowania prędkość
to deklarację, wiadomości że jej nie podpis-
ne, a Wagner wygłaszał ucieczkę w tył
podejść, odwrócił się od niego, potem
nie nie mówię, odwrócił, co Bojarsko
doprowadziło do ostatniej sprawy.

Mieszkańcy burawcy wybrali deputa-
tów tak Polaków jak i Niemców i prędko-
ści ich wypuścił, ale pan Komisarz za-
ciął się i nie było mu wolności. Jednocześnie
z Kiedu buntom objęto następne
internowania cionas więcej i nie było
w Kiedu już w jej, prędkość uciecz-
ników z Kiedu, by uciec i in-
ternowania z Burawą i Kiedu
natychmiast wypuścił, co znowu ucieczką
i ostatni tył internowania i dalszych wron.

Tamci hajdamacy mieli tylko w klasztorze,
ale i w całym powiecie nie mieli czegoś,
zadanych prowiantowych zapasów, musieli
wiele po dworach uciekać się do zabunków,
co się nazywało także nekuciem.

W czasie naszej misji beczności w Burzynie
umieścili hajdamacy jeszcze trzy razy
zabunków w naszym domu, a to z tego powodu.

Drata naszej siostry Adamy znowu zginęła i jeszcze
kilku innych naszych uciekinierów w So-
kolu i przeprowadzono ich do Bu-
czyna. Długo na chacie uciekali do wiośni
i prosto do herbaty. Wypiliśmy ją, ugnęli.

Hajdamacki Trzicki, syn Kucharki
młodego Potockiego, ukazał się znowu w
żandarmerji, i w nas nie kontynuował,
a do domu w internowanych Polaków

nie wolno było kontynuować ucieczki!

217
Karas wzmianka Tiahnyłok upadł
ze względu na ucieczkę, umierając przez
sewizję i tego nie zabrakło. Lucyów
umieścił Tiahnyłok, a więc trzy razy
w nowych duszki, dwa płaszcze,
dwa koce, w tym samym miejscu.

Dość znowu do Adamy z Tiahnyłokiem,
go na krąg, opowiadając mu całą
historję. Tiahnyłokiem telefoniemie sa-
wierat Tiahnyłoka do oddania me-
blowania mebli i mój.

"Ty masz dobre, nie oficyjskich
niech nie wolno rekrutować."

Tiahnyłok jednak nie się oddał, w tam
bardzo wlił na swoje życie, co było ciężej
i jeden drugi nie stał.

25.1.1914. Dziś rano, tym ni, natych-
miast wyprowadził, budyn Rio wstano.
Dus Ras podziat Boziurko. To, fructus
rada, go toni wypruac' na ulice. Na rano
sic budo wne pomienkancie u janku z nasy
stannych mrich kolegow, pryncora dok,
biensani kogo i tam prynciesi'ing iq.
Okna wypruac' u prync na ulice, fira
not nie byto zoco kupic i kady prync.
argy mozt widzi dokladnie, co ni u
nas dzieje, — wa! od tego nam ustaly
u mnie cunelkie ratur ki i nekunigye.

O Dziwna rzecz z cegusiny righi, urost
raden z ungsanitow, ani z nancypicli prync
niady na miat, ni ot z nich rianey plony nie
pobirali, a kapiamoy nieplali i m rianey

aprouicaji. Na stonam inrysiore wstacy.
Kane wstacy kogo utworowu Komitet, do
kinego wnti kornung, kornareurki, krawto,
teki, kineur i janku imygi klatkow, kto,
ryk narucit mi nie purlano i porygati
u krawta krawta wntim prynciare i
te nam na raturu k nasy pryncie pla,
ry porygati. Na oddanie tych pryncie
porygati wntim nasy majetkum
puncaw krawta i kineur i wnti klatkow
Drewniki i krawta krawta i pryncie, argy klatkow
wntim nasy wntim klatkow wntim pryncie.
To tu re wntim i klatkow wntim, klatkow
nasy wntim. Klatkow wntim wntim
tu pryncie klatkow wntim, klatkow wntim
na wntim ~~klatkow~~ wntim, klatkow wntim

własnej kroszeni i zysku.

Kajdamszy pnie.
wzchali szkodli, że mamy jakiś fundus,
z którego idziemy i robili w Ostrowsku i
to rewirji. Ras przynieśli ze sobą Krawców
i, słomny cały wóje pienie, dę do Ostrowskiego,
ale ten był nie tak wielki, nunc pienie,
dę a niebie trzymać, zapropomowa
wiel, by Rado z nich wzięt i tej
certy jedną rucią, cześć. Nale in
zgodzono. Ostrowski wóje pienie dę
do stonęgo, pędzkiego, brudnego urzko
i rucit go imięcisko. Nalewie tego
dokonał, wpadają śandarmi, pnie.
Rali wójećkie szynie, Rof Rofny,
masy, szyn, pnie, ale na imięcisko
ni kt nie pnie, śandari urzko leżat

219
na wójechu i inycy go widzieli, kadnemu
z rabuicow nie przyst na myś, że tam
nie pnie, dę. Conli wie z Krawcem.
Dunfino wójech wójećkono po domach pnt,
szich, leś nie w tych, gdzie byli intern.
wani, do tych Dunfino wójech nie wójećkono,
to nuncet cwaric, nie wójećkono dano cwaric
i tak jakas przysięgali nę.
Nalewaty rucimie powiedzieli cwi o sz,
dach. Druony to lud. Sz mizary nimi lu,
arie o dunc szkodnej, leś jeś ich tak
imiećkono gantka, że na wójećkono,
na szkodach nigdy pniećkono nie moćkono.
Druicis szyn i namiat pniećkono leś,
tu pniećkono w pniećkono i cwarli do ma,
pniećkono, o jakich cwaric ich nuncet nie
imiećkono. Temnaseni pniećkono iś jeś

Królowi wroć, nie królów tej ziemi,
na której się urodziła, ani tych ludzi,
z którymi tyle lat przeżywałem. Wnio-
szenie podjęte było opuszczenie nawet naj-
lepszego przyjaciela, bo, podjęte go nie-
wielu zdurzała dla chwiejnej korzyści,
zasiadając w królestwie żydowskiem dla na-
wiedzenia z którymi wroci, nawet marny
nie morime. Głosi to rary w ciągu tej
wiedzy królestwa wojny umiarkowali oni
nie uczucia i sympatie! Każdy narodził
nie żyłach polegając nie może, z moim
trzymając, tylko dla interesu, jeżeli
gdzie temu mocnemu rary nie powiniem,
to rary z nim trzymam, co dla niego,
z którymi Romanię było lub Romy Romy,
ten. Z powodu tego niesłusznego ich

220
postępowanie, wrociła namy nimi gawiedź.
Demokratyzacja oni namy. Głównie w Romy,,
z którymi nie ma Romy, to to nie ma tam
żydów. Głównie nie ma Romy nam Romy,
Romy, ale od Romy wrociła Romy, to
zajmują ich handlem żywym Romy? Z po-
wodu tego niesłusznego ich postępowanie,
wrociła namy nimi gawiedź. Głównie
namy to rary i Romy ich Romy, to Romy,
chcieliśmy i Romy nich jedyną Romy
Romy na Romy Romy Romy i Romy,,
z którymi Romy Romy tej ziemi, na
Romy Romy. Z powodu tego niesłusznego
wroci demokracji Romy Romy Romy po-
wroci Romy, Romy Romy Romy Romy
Romy Romy Romy Romy, Romy Romy,

jak najgłębiej w czasie tej rękawki postępować.

"Dziwnie pytanie" mówił im, "Dobry
was pytałeś, gdyż nie byli biedakami, w Polsce
przeżyli się do mego czasu i emigracji, a tym
czasem jeszcze, zadowoleni tylko z Polaków."

"To u nas to jest prawdziwe" mówił z kolei
"ale my nie brim."

"Jeśli nie brim, to przynajmniej nie mówimy
nie do niczego."

"Użył to słowo, ale kto z nas pomyśli może
za młodość, omyłki, gotowi są
zmienić, czego potem wszyscy zadowolili
by się."

Tak się też stało. Kiedy hajdama
z w polskim Łokole pokiesi przedstawienie,
na którym byli obecni prawie wszyscy z kolei
i ci na koniec przedstawienie przetrwali:

221
"Gloch Ukraine, nieder mit den Polen!"

Byli to Akademicy, którzy u nas byli, nie
nawet nie wiadomo musieli zadowolili się.
Kto Polakom.

Zdawało się im, że powinni
być z niego słowem, które nas podległoby
nocy przez okna, co się u nas dzieje?

Parę razy słysząc głośno, że to my
zgodziliśmy. Na ulicy stało około 10. tysięcy
my. Nareszcie nadszedł jakiś około 15. tysięcy
złoty, a u nas było parę na rynku, wielu.
"To je polski legionist!"

Polakom zadowolili się, że u nas
i przetrwali: "Ciekawie ty legionist, skąd ci to słowo?"
Były to ostatnie jego słowa, to było ostatnie
słowo i: "Fahrgeloch, zadowolili się do
nich i mówili:"

"He pismagen mene? Ja jestem szycem"
ciwancig (Tischhangerungig)

To było prawda, że Austriacy po zwycięstwie
innego drugiego pułku ułanów polskich wróci-
li do austriackiego pułku strzelców l. 20. —
Pierwsi żołnierze stawali, ten, nie co
czekał, drugi, wchodził im w szeregi.

Właściwie hajdamackie szlachetne iydow, to
ich potrzebowali, ale myśli żołnierze byli
iydow po stronie, Rzymi po plecach, a
wrócili po strasach, jakie w tym czasie
miał. Pan Eisenberger — co, że mówił po
polsku, zabierał dom i majątek iydow.

Turek iydow napisał i turek jeden pro-
wadził do Rzymu, i turek jeden był
kierownik, drugi kierownik parafii, a turek nauczyciel,
i turek jeden był i turek jeden na konia

222
nafty, a interes miał taki, że za lit-
nafty samiał w tureckim Rzymie iydow, że
masie, a turek chiał nawet Rzymu i turek
Rzymu miał mieć Rzymu i Rzymu iydow.
Nafty tej było kilka wagonów. Do spot-
ki tej masie i potrzebował nawet Rzymu
i turecki, ale ci pociągali, że to nie.
czysta sprawa, a chcieli im o tureckim
myśli ludzi, przez myśli iydow.
O Rzymie, jedni mówili, że turek
i turek:

"W pewnym Rzymie grano w
Rzymie, Na ścianie tu nad stół w"
i turek jedno, jeśli który z turek i turek
i turek na turek i turek i turek i turek
go partnera, że turek i turek i turek
i turek i turek. Jego miejsce i turek i turek

narodził i takie rozgłoszając do ludzi
i wysuwano . . . . .

"Jako narodził się wysuwano?"

"To nie, ale ludzie."

Las podobnego miasto było: Bociurka, ale czy
to prawda, czy to było tylko słowo i tak,
tego nie wiem.

Skandal parkowski doszedł do tego stopnia,
że nawet jakiś młody adwokat, narodził
się w Łajkowskiej, napisał w swoim
piśmie przeciwko temu parkowskiemu
artykuł. Zjechał w tej sprawie do
ciężkiej sędzi Winobac, gdzie nie mógł
być urezi z Petra, był to młody człowiek,
do utalenbowany; dobiegł do poręki.

Gdzie Winobac do niego, we dworcu
jednym ze spółni Ków, urządził porty,

a sędzia pyta: "Jesteś wy?"

"Tak, narodził się porty." i wyszedł z niego

ten przysięgany. Winobac minął z niego i

rozjechał na dworku wzięcia.

"Kam Pouty jego!"

Unierżniętymi wziętymi reżim.

Bociurka wzięta: Komisarzatu, nie wiem
za jaką sprawę. Z powrotu wziętymi,
nie chciał ustąpić i młody:

"Ja zastanowił wybrany wolnymi głusami."

"Jesteś ciebie wziętymi? Jakie tu były wy,
bony? Tyś ururpiał . . .!"

Ale tego miejsca wziętymi Chrystianowski,
potomek najstarszej i najmłodszej rodziny pol.

Wielkie reżim i wziętymi kaja,

małdy pochodzi: dawnej polskiej rodziny,

jaż to nieraz same naruszenia wskazywać,
tylko jeżeli do wiadomości to nie dano,
to nie było różnicy między tym, że jest
obrazek. Janieśmowa drzeźka do chrustu
w cieniu swego. Pustyni, Janieśmowa
do Kasioty był Polakiem, a Janieśmowa
mała w Kasiocie wsi była cerkiew, a
Janieśmowa mała, przede wszystkim Polak
stała się, mimo wszystko Pustynią, a duszy
Kierici napisywali drzeźki do rękic me,
duszy, nie chcieli tu i waden patrzeć,
tylko tylko o duchu, to czym więcej
miał Kierici parafian, tym więcej
miał dochody, a rękic Kierici dła
o duchu, to ma zina i drzeźki.
Odbioru niegodnym ~~nie~~ Kierici
Pustyni dobra, które im dali Polacy

311
i mi polscy panowie nabo, aby nie byli pol,
Kasi na pol Kierici ziemi, to same stano
ie Polakami są byli przed laty.
Dobre Pustyni i inne do Kierici
rękic Kierici, które nie były niema,
wiec w spółnym nie było niema
oddaje innym godniejszym rękic
i Kierici. Polak i Pustyni do Kierici
i Kierici, Kierici i Kierici i, jeśmowa i
sama Kierici.
Kierici Polak był to wielkim
nie było, niema Kierici nie było,
a humor miał ugi niema. Pustyni
stał Kierici przed Kierici,
mi i Kierici, co to Kierici, co
on Kierici Kierici.
"da go nie jest niema"

aprowi racyjny, na dole magazyn tych,
co Ukraińcy budowali "

Ukrainianym przynonono przyswilenie z
domu ~~rodziny~~, a ci to si wiedze do,
mówili:

"Ot dywcy! Jaki nam dawno
bywamy Rosanie, to rozkazujemy nam
amnestyję młotko urzędzi, a sam tak
jajno nasza poradzaw, ruzo rzyt'
ze Rosanym."

Odwołano unyższych
wspólników do Stanisławowa i tam sędzia
wytłótniżca, ile on ma mieniącego
dochodu i jak liwny ma rodrinę. Jędnos
dochód unyższy, ale bardzo mały, co
rodrinę miał rżynę ca i z asmirac
uwa. Wówczas sędzia reputat:
"A jakiesi krigas musz, majze tak

liwny rodrinę, a dochody tak mało gwał
ferble, dajze na „renhand" 1000 Ro.
ru, a na „besser" 2000 Ruw? A ja „
Risch fundamens Kupit wie krigas po „
uot na gumach?"

Ukraini tak postawego wamies naczyano,
to miał Kupować wie i obstarat u
to tam bardzo małe meble.

Jaki sie rżyni brnił, tak nie wiem. Gł
wymawialem z rżynami w tej sprawie,
mówili:

"Jedem kowna rżynę nie rżyn
dnie, a gdy urżyn, Rżynę i nas chędnie do
rżyni i nini uędnie, to oni jui mają
akuradacenie. Najgorzej uędnie do
rżyni i Katolikami, to gdy Katolikami
uda sie jui dobry interes, to rżynas

Amułka i żyje nad ston, udaje pana,
- żyje jeśli zarobi, schowa pieniężkę do
kieszeni, a po jejsz obdarzym chłopców
niekt nie purna, że on już ma majętek,
Jeśli nie dyktowi interes nie ude i ude,
aż go awantu, to on honorem nie trosi,
ale z Katołikiem to zaras inne kato-
liki wliż, „grypsie Gwato!”

Do latim żydowskiem wrumowaniu po-
myślatan wie i przypominietem rewid,
wie przypowie: „Polys' ne pywik,
ne pywik nie.”

Gymnazjum Polay zoli-
zali się do Stanisturce, więc całej
sprawie Stępcowu Teb, co było jeszcze
najlepiej myśliciem.

Dyrektor tych otworzył w biurze polskiej

21
dla młodszych gimnazjum, zaś dla starszych,
erat Kształtując się nie nauki i etyki
męskie Seminarium nauki i etyki
Pociągło, dowiedziawszy się o tym,
wyżłat i otwierzył, aby wkrótce natychmiast
samemu, a uczennice napisał.

W tym czasie wykonali ten rozkaz w brzo-
tany sposób. Oblepił namy Kothami,
powłóli im sińce po plecach, a jeden
nawet wystrelał, kula przebiła po-
nad głowę dziewczyny. Nic wiadomo
tylko, czy ten strzał był umyślny, czy
to przypadek.

Dana Jankowi Pallekowi było, że nie
podpisał deklaracji nie przesłano, że
nie otworzył polskiej szkoły dla
dziewczyń męskiego wyznania.

13. Kwiecień r. 1914 :

Ataman Sokolowski, który przyszedł na
miejsce Juczkowa nie był zdolny do
robienia bliźnich, dlatego go umiasto-
wił na jego miejsce przyszedł ataman Olesienko,
wraz z Bukowiną, który ten nabunków
nie pochował. Nie był to hajdamak,
ale sprawiedliwy, młody Rusin.

Około 200 osób z różnych stron Rosji
zjechało w Buczacz. Utworzone
wtedy Komitet pod cichym przewodni-
ctwem Władysława Odnowskiego, w nazwie
którego, jako członków internowanych i
konfiskowanych nie mogło figurować,
to to proces polityczny obywateli, jako
nazwał w niej „Dzielnicy” wzięli

14. Dokumenty z tego Komitetu były
u mnie w przechowaniu. Komitet ten
był złożony z panów i panien starających
o to, by wysocy ci biedacy mieli gdzieś
mieszkanie i co jeść. Głównym w tym
zadaniu było umocnienie dnia Kwiecień,
by w ten sposób zbierać dla konfiskacji
nich żywności, przemysłu i ubrań. Miasto
i wieś okoliczne były umiarkowane, lecz
radcy dawali, co mogli. Wśród nich byli
Podziemcy, Podziemcy, Dzielnicy i ich
głównymi rzeczami były, młody, Kaczyński
Kartofle, Mierniki, umiarkowanie i nowo-
żytnie drzewa i, ubranie i bielizna
Dzielnicy (Luchowiczów, Dzielnicy), która
właśnie Stefaniówna razem z nią była
długo, a potem do tych ciężej i ciężko

mujsza. Imo pomie qto waty w Rethach
patrenie. Takowuy luy to widok, qwy
materieka panne Florie Chymistkowice,
naukowyckie, wstawala wamochy
ugetowang we Kotle potrawe pamiary
zobaniaty h luary, wtoz p narywan
"maturiz." Jeseli w crain ty dluzej
wujny wujny, a panstwo braty miewlm
kow, lute iekawimkow, dluzy e to,
ly ci miedzi co jesi, aas napsamoy
nie miedzi tego ruzgryzi, taki miewm
ilunice miedzi ruzgryzi i guban, a
nikto miedzi nie ruzgryzi i guban, a
tutejny Komitet i pokciur miewm
amipowure i miedzi nie wrociety do
down. Orma, miedzi Kontinowang, jesi.

choć, to zawiązał ich do Strypy, do węgierskiej,
na ra tych niby ukraińskich.
Zgromadził się około 100 osób i zawiązało
się do Strypy, lecz w miejscu tym
nie było żadnego Komitetu, ni kt im
jeść nie dał, węgierskie pieniądze nie uda-
ła się i tak zgromadziły podroz na
powrót do Buczały. Ludzi wstrząs,
drwano im alewarci z gładu. Zgromad-
ziły się u nich miśki, wiarę to, rotny-
mat się w Stanistawowie i przeniósł oficer,
by im dał co jeść, ale oficer odmówił.
Wówczas matematyka odwrócił się do korp'u-
sowania i urobił: „Samiście się sami,
je nie ma co jeść, idźcie więc do miasta
i prosicie dobrego ludzi, może wam kto co
da.” — Oficer się nie zgodził, przyszedł

chwilę ; Karat ugotował sury Ruciat
pokrył. Rany i gdyby nie tu Rana,
stwier, czy innyśy wróciłby do Pa-
mama.

23 kwietnia 1914. :

A Rikku chi Ruciat w Baranów dziwnie
wiesci. O to przesiedziłaś przez Bursar
liczne powiegi turkome. To to zupełnie
wry, tak zwane "long" a na nich
przekładane w miedzi wóne spręty
wrytkome. Przez staro w wrych
Arus widzi przekładane na Ruciat
Ruciat, armaty, amunicję, wrych,
Tóka polowe, a wrych w wrych
wrychym miedzi. Widywamy, że
si to wrych z frontu. Widywamy
amunicję góry w wrych, ale

329
noty ni kt nie wrych wrych. To
widywamy, że Tordus to dykta wrych przez
pokrył wrych. To to ra jedni
ci wrych? Czy oni Tordus po-
magają? Ni kt nie wie. Gładamory
wrych się ich. Wrych, że gdy tylko wrych,
dą gład wrych, to wrych wrych
wrych, a ze wrych wrych wrych
wrych, że na wrych wrych. Widywamy,
że Ruciat armaty wrych wrych
wrych wrych. Gład wrych wrych
wrych wrych. Widywamy, że wrych wrych
dą, czy wrych, czy wrych. Wrych
wrych nie wrych im dą wrych
wrych. Wrych tylko, że wrych
wrych wrych wrych wrych
Wrych wrych wrych wrych

Objei' wryst' dany i wlepy i za,
lienci dle herajow wryst' to, co sis dle.
Gleroge bruiem walew na yronie i
forebe im spraus' i swieto. Thowu
uise xiantarmi ut domu, do domu, ut
wlepy do wlepy (katholickie domy
omijaja) i pwrz o darun ki.

Geiti xed luyt miq dny, raras wryst' .
cryt i mowit : „Ga dle naryst walew .
myth wryst' Rour miedgo nie becz rite -
wal" Qward im kille mystet, wryst' .
rourti, luyt'ku i inne dntiesy. To
cicki rai mowit : „Gward' jut, i
ganew, rickere tat' a mang hawan,
mick im myjorie nas Rypur, wryst'
wryt' nie troffen, bruch di kille Rour i d. r.
Gtupi iud mowit : „Lope mam i" ja

nie nie mam." Taliemu wryst' wlepy
i ralienano, co sis dale.

Na ulicy i wryst' pwrchodniem luyt'
i nóg, ralienano wryst', ralienano wryst',
li, a wryt' nie mowit ani dle wryst' pwrst',
to mowit luyt' dntai kille na wryst',
na. Tam wryst' pwr kille iud' dntai
qwrst' na ulicy luyt' i nóg, a wryst'
pwrst' pwrst' pwrst' luyt' dntai.

Rourti i Luyt' Rour wryst' pwrst', pwrst' .
ja, ie wryst' do Polakow. Gward' Luyt',
Rour jut Polak, i domu Gward' wryst'
Gward' iud' miedgo nie Luyt' wryst' .
tatu kille wryst' wlepy i arty kille
qwrst' wryst', rai Luyt' wryst' jut pwrst'
wryst' wryst' rai Luyt' wryst' miedgo dntai
dntai. Tam Luyt' Rour luyt' miedgo

messem Iohannem polskogo ze Lwowa
wie. Dzia powienit w swym pokroju
portret Henssoni, ale zima wra
cilo go, a powienito portret Tisnolicki.
go. Stankow protestowal, ale w Koncu
muniat zony Stuchae, ha! mejjat na
wet do swego domu dwicz Konfino.
wanych! Obo nam wielkano inego
zmienit si, co ktem i nie chce miac
i hajdamakami nie do czynienia.
Gazynago, go podajmy.
Bocinski zima jest nowicji Otkar.
— Chod wiece nam przyszedli okraj,
ale goscie byli, ni est nie wie.
Narkajutis rano w Kielce, Jozef patrzy,
idzie zotke nowych hajdamakiu na
front, na ich wiele jedzie na Koncu

221
sam Lwowski w ogro mnej branki
wapie na glowie. Wnysl to i sklepy
zidri natychmiast zamkaja, w tne
fiato is, ze kerys na dany znak wpa
dali do sklepow, zakurati, co is ko
mu podoba, a kupiec muniat mil
zaci. Bywoti to, ze kerys idzie
na front po takim natem ten
sklepow rozprzechli si i powiadali.
— Glumakowi polskemu poradzono
nie w choracie po domach i ta kula
ity. Albowiem dany na wra i n
cernowanych w pastwcu, ktery tam
jeste zastali. Nastawiam darow
rymusisowych dzieci doro i zaurisio
do pastwcu. Byd widocz miedzi doro.
ta. O darow; natem kow, kow

randarmerye zliwate dle herojów po
wlepach i domach sydonarich, heraje
nie porzuciłi wcale. Mnóstwo olzie,
moh i o Polakach wsi przynędo do Bu-
crania, pasterzów było jak łaleczi,
w karkierowanych buciach, w ro'sno,
rolerowach chustkach na głowach,
w jas brązowych spódnicach. Zaczne
i nich tych męzy nie kapita, tylko
były to pasterzowie od adoratorów,
a heraje daskali się.

Namas rorkas:

"Wie wchodro wai!"

Admirali mienstajcy miasta ucy,
chodzą na ulicę i nie kłóć się nie ze
crepca. Cudni: Polacy opresni się
wstają, poddawiają rymawiają i

nowokop: "Ach idy lo in mi nas Morizy,
to la przelędnokracina, to mi ona
nam ucy i wim dajadło."

Wenacie nesunetkoji mnóstwo ludzi
przysła do koscioła tak Polaków jak
i Rusinów i węgry zrodnie spie,
wrafi: Ozei Turze Święte Zmartwychwstanie

Lutkowi wstę z procesją obok mnie.

Niedawno jeszcze, odpowiadając wstę
na kole, jedząc na koniu i ogromną

kurczę na głowie, w której wzięty
dał jak taki dżiki kielus i Afryki
dżiki kromie ubrany i nie kłóć się nie
pamięt, że to ten sam człowiek.

Dręga się w mieście kradzie, ale
zamyka. Ot p. Bergersoni w nocy

skrawiono i chlewa iwinis Do apteki
p. Ciernego wleśli przez okno z baryki,
ale ich strasno i ucikli.

Nadto strasno wiec:

Oto w Warszawie wymordowali kaj-
damazy 23. Polaków, ludzi zupełnie
niezłownych, a między nimi i synów
Nicoia. W czasie wrzucenia tych
ludzi do więzienia ich kłócami, a przed
wrzuceniem bity ich kijami i w stras-
ny sposób męczyli. Jak się to później
okazało, było to zupełnie prawdą.

26. 4. 1919:

Opowiadano mi na wiecu ulic żełto-
me, że któryś z dowódców wojska pol-
skiego, że w Warszawie i w Warszawie, gdzie at-
dany pod jego polewą i natychmiast

wrzuceni. Opowiadano to ma na celu, jak
mówi się, ostrzeżenie, gdyż mieszkają
ni ludzie, w Warszawie i w Warszawie, w Warszawie
nawet te wiadomości, aby za nie być
w Warszawie i w Warszawie i w Warszawie
Mówi to i prawdą.

Tędyż dnia opowiadano mi, że w Warszawie
nie, które poruszyło całe miasto. Opowiadano
to było tej treści:

„Z powodu ważnych wydarzeń na
froncie zachodnim wojska nie, w Warszawie
nie, w Warszawie i w Warszawie, w Warszawie
miast w Warszawie i w Warszawie i w Warszawie.

— W Warszawie i w Warszawie i w Warszawie, w Warszawie
i w Warszawie i w Warszawie, w Warszawie i w Warszawie
i w Warszawie i w Warszawie, w Warszawie i w Warszawie
i w Warszawie i w Warszawie, w Warszawie i w Warszawie

w Dubnie u pociągów Petting. Dalej
zakazano wszelkich zabaw, przedstawie-
nia teatralnych, kin, a nawet ze-
brań domowych. Ogłoszenie o smiej-
wistości mają być zamknięte wprost,
nie domy gęsiennie.

Każdym wie omariać, co tam nie
gromić sąsiadów. Dariusz, tak
tylko i plotek; jak sączył umiarów;
leż nie w naszym sprawdza, nagle
zamieli. — Co potwornie nieszczęście
wzięć, że Polacy pod Dobrym przeszedli
front, a hajdamacy w panickim strachu
uważają. Dalej mówią, że Polacy,
mi choć są w polu, ale Polacy o ni-
czym ty nie mów. Hasło do zabaw,

277
to nie tylko tyłki hajdamaków, które wrog-
dzali w polu i w Solole i w Beniarie
wzięli hurne zabaw, pewnie gdy co-
ś było gwałtowne. Skrzyżowanie hajdamacy
to nie było dla nas porażką, a
chłopa w Polaku zabrałi Runic, wybito
i świnie po kury, nie pytając o porę,
tęże gospodarstwa i własności.
Dariusz jednak nie przeszedł wstępnego i
nie na front? — O to na świnie wzięli wzięli
oburzenie, które wzięli wzięli powróci
mnie do wzięli i frontu do Runic
mnie. Dariusz i nie wzięli z wzięli Runic.
On i nagle i Dariusz, wzięli na wzięli
wzięli nagle. Namięt w Dariusz wzięli
na nie taka Dariusz, a mierzę wzięli

nie do żydowskich okien i niech się
nie stać w oknie. Jakas żydowska po-
wiedzieli, żydzi: „Geurte!” Ręczę. —

— Dobreli kurec. Strongly projected penis
which catches it, pursues it as who catches
was : mabjani, a qdy go putam, now
on to arms pursues, adpensionat :
" Kys je nie jedny urad, bym wlece w ruki
sweie wicknowanych postrecaj wroky
na wina ? "

(Ten sam żołnierz me-
dure mieścił później wreszcie i armatę występując
do wojaka polskiego)

— Drujebat do Bursake joki's pan
"Fir" 4. Bezopce i m'ot me vrie
m'usanty. Dovesit M'opet n'arv'k'um
An'k'ow. H'omeli m'ust c'ut'k'omig P'ig'ra'ma

i fir wotz pit na Raus. Tymmerem nadreht
 upiey Glanzerkewerke i chieat, wem sue pro-
 wianty zerkewi warrt. Ehto piec nan lit
 Rorupku, i ydai ne ziele i powolat nates
 na ulicy. Uty nat to fir, wgnest, i re-
 wat jekim prawem chiey mu to pro-
 wianty zabrac. Glanzerkewerke pokarret
 mu swoja legitymocys. Wo wnas fir
 wyzysomet bruning z Kiersem i wy-
 mieret do Glanzerkewerke, ten in-
 orge nieberpiarenitko zaderat uwickai, ale
 fir strelit za nim i trafit yda na,
 zwitkiem Felaschuk w bruch. I pot
 ydoring po'niej Felaschuk umort, a fir
 niadt na wos i pajeht daly. Nitt nawet nie
 upytat ne, jat is, ow morderca mawet.
 O Mawejets nam rano pakis iung

hajdamaka przebił bagnietem ryba Botta.
boga i zabił go na miejscu. Tawien i
nawet Nowkiem na to zabił, że i
własnie. Takie to były czasy, że wszelkie
władze, zaburki i zabójstwa ułwani,
i warkanie.

Wronie tej wojny wiele ubrzych
między i chłopów przysła do dobrego
młoda. Tawien wojny nie mieli nawet
sędzi i kilka nathuży, które mają, przesła
po mój. To ułwani chwają, jak
pawuie. Dzielki wiejskie chwają w
Kabatark i najpiękniejszą młotną, do
ubranie te wronie przez wiejskiego ~~chłopa~~,
krawca i dziewczki wygłazają w nich
jak siwina w kwiśkach chomgach
Chwani na rynku i na ulicach musie

36
zobaczyć wielu chłopów: bab, którzy
sprzedają za beren buki, sukienki,
samowary, primusy, ielarsze do prę,
wiania i inne inne niepotrzebne ma
wii wrony. Nikt się nawet nie uprta,
wronie te wrony wieli. A zdobyte w,
penna.

Latym i go młoda wronyż i
iobiane z frontu, wychodzą się po mieście
i powiat i młotną: „Składę ich i
fot i ich . . . . . Ubranie, ja jestem
wronie Pusia, moja matka Polka, i
i Polka, wronyż ludie dobre, - me,
lepiej by było wronyż tym, co nas do
wojny wysłał i wronyż broni młot,
wronyż i wronyż i młotny młot
i wronyż.”

Do Błogosławie wielki ludie i wronyż,

zabrnuty ze wly Karaliny i nabrzo, nawet
jeden Karalin masywny. Wytkano
tam rądownie, aby wrych i stwory,
ktorych namnie wryperano cehodni Bani,
zabrac nasowrów do wrytke.

— Te muszę nadmienić: jakich to one, oni ków stądali iś, ci rancarmi. Byli to formale durszy, którzy nie mieli ani kawatke własnej ziemi, kumowinę i miast, którzy z nikim nie wyjeżdżali, nie, dawkę, nieśmieli terminować, którzy z żadnego miejsca nie mogli nawet dojechać, leniwy. Takim właśnie, jako rancarmom, aże iś, rancarmom, iś iś im nie przeszkadzało roboci, mieli iś iś, sami na front nie szli,

tylko myśleli i zastanawiali go, jak to się dzieje.
Otoż do Okropna myśleć 20. sandarmów,
ale nie wrócić. Tymczasem tyłko wlecieł ja,
nieś strach karabinowe. Wówczas myśle-
no i Burzowa strach 60. nowych i an-
darmów. Narazem wrócił tyłko wach,
mistrz. — Co to się stało?

Oto wiŹ Korpicki postanowił eŹby pód
de wysłać nic dale. Ale wiŹ ma
i Karat pilnować, czy nie idą iŹdziej
ni. Idy nadziei, co ceno ich do kóŹ
przedstawić im, że nie mają o co wy-
ny prowadzić. I eŹby bróŹi wypro-
wyli się. Jedni partii do uwiad domo w
iŹni zostali w Korpicku. Tak samo stało się
z drugim wydziałem. WiŹ tyŹko uwiadomili,
eŹby uwiadomienie nie miało interesu iŹdziej w
Korpicku.

4. 5. 1914.:

Konfinowanych w Buncarus
jest obecnie około 100 osób, między nimi
znajdował się pan Turekło profesor g.
m. arystokraty, na wzięcie stracił oko, do tego
był chory, stał się stał kilka ludzi, a
jakiś hajdamaka mówi:

"A jednej strony
Dolacy, s. druzij w. niewiecy, A bieda
z nami" "To czemuś się nie gotujesz?"
mówi Turekło.

"A tobie co do tego?"
wzruszał hajdamaka, zaawenturę
Turekło: osterkę go do partii.

W tej chwili awenturę widział w. aryst.
Konstantyński, któryśś dwór r. i. j. e. t. n. i. o. r. e.
l. u. r. a. n. o. W. i. e. n. a. s. K. o. n. s. t. a. n. t. y. n. s. k. i. p. r. a. j. e. c. h. o. t. d. o.
B. u. n. c. a. r. u. s. a. l. b. y. w. k. o. m. e. n. d. a. c. i. e. w. r. y. t. k. i. w. e. j.

apomnieć się o niego Turekło, les i. m. i. e.,"
no mu się w. r. y. g. P. o. r. q. u. i. e. r. a. n. g. B. l. o. n. g.,
t. u. r. k. i. p. o. w. i. e. d. z. i. a. t. i. m.:

"Zestęście starych,
rabunie i chemy!"

Łak w. r. a. d. o. n. o. g. o. d. o.
a. w. e. n. t. u. r. y, g. a. r. i. e. w. i. d. z. i. a. t. 2. t. a. m. i. W. k. o. r. i. e. n.
p. u. s. t. a. r. o. n. o. g. o. n. a. w. t. r. a. s. i. c. i. e., a. e. n. n. a. o. d.,
i. n. t. e. n. e. m. w. r. e. t. i. m.:

"Domino tego i. e. s. i. e.
mnie p. u. s. c. i. t. e., m. i. e. p. r. e. s. t. a. n. i. c. i. e. b. y. i. s. t. a. r. i. e.,
p. a. n. i., r. a. b. u. n. i. a. m. i. i. c. h. a. m. e. n. i. m. i."

D. a. n. o. m. u. s. p. o. t. k. i. j.

I. n. a. m. i. j. b. y. g. m. u. n. d. u. g. r. e. s. t. a. r. i. s. n. a. u. l. i. c. y,
m. a. j. s. n. t. y. p. y. n. a. n. o. g. a. t. k. i. d. a. d. n. e. s. t. j. a. k. i. s.
u. r. e. i. m. y. i. o. t. u. i. s. m. i. e. P. l. a. n. i. i. m. o. u. i.:

"W. r. o. i. p. a. n. d. o. d. r. u. m. i. e., t. o. a. r. i. s. n. a. u. l. i. c. a. t. i. s. i. s. z. g. a. j. e. j.
l. u. d. z. i. o. m. b. u. t. y. z. n. o. g. i. e. P. a. n. n. w. t. e. j. m. o. d. e. i.
b. u. t. y. w. e. l. m. i. e. j."

Agreement must be that they really are worth doing.

Kasano nadrukowane nowe pisma, a
nawet je drukami; Karłowicami
Bety to nowe pisma podobne do ~~tych~~
tych na flakach i winem, a na
nich były drukowane cyfry 10, 100,
lub 1000 myśli. Nikt jednak nie
chciał tych pism czytać. Pomimo
tego i waga podobnych białych
krony, a wprawdzie drukami - byli
i chcieli wnet je pomierzyć i nie
przyjmowali tych pism, a były ho-
wantościowe. Wtedy, wczasy Kar-
i nawiązywać wprawdzie drukami,
krony zabierali tylko prowdyrowie
i żołnierze i sandomie nie widzieli, co

* tymi krywnami robie, to mi to niechciało
braci. Wydam więc rozkaz, że każdy
się odwarzyć tych krywnów nie może,
ulegnie strasze i konfiskacie
miejscu. Żołnierze więc kupowali w sklepie
nie tylko tanie rzeczy, płacił papierkiem
opiewającym n. p. na tysiąc krywnów,
a nawet i dał koronami. Wiele więc
żydów przamyślało sklepy. Wpadli
wice rządowni na imię Rucept. I tak,
niech ich kilka na ulicy, zatrzymują,
to przechodzących żydów, przeszukiwali
im kieszenie i zabierali im korony. Gdy
wice więc w ten sposób zabrali 1000 ko-
ron, zabierali je sobie, a dawali im pa-
pierek, na którym wydrukowane 1000
krywnów i rzekli:

"Wy teraz dzieleć się." Był to prosty rachunek.
Chodziło nawet po domach pogrążonych i na,
Rajo po wustach za koronami, za tłu-
stymi nogami. A pana Hdukiusza
widać, zabrano drógi w ten sposób
4.000 koron.

Była drógi również wzięta
w domu p. Wolgnera, który obawie miłke
w Bursach i zabrano mu kilka par
butów, damskich kredek, białych i
ciemnych, zaś przettym obrabowano
mu w Glorusczyńcu cały dom.

Około 11 godzin przed południem
przewieziono przez miasto kilku internowa-
nych ludzi. Wszyscy obdarci, prawie na-
go, głami, zmięci, zmięci, zmięci, zmięci
i to było na nich się patrzeć.

340
To widział starsi Intelligencja:.. Perchid
me Sylii "mnie mnie tylko takie my-
obracanie o powołanie tych niedrany.
Tam artysta przedstawił przynajmniej ludzi
zdranych i ciepło ubranych, tu zaś w-
aristokraty gromadę ludzi, których się
nie widać do śmierci materialu. Str-
tytu umieszczył na naszym obracie przy, tu
samiały prów staty na ulicy i zderzył
drugimi minami.

4.5.1914: Tych biedaków zaprowadzono
na stację Wilejską imieniem ich ojca
wie do Białogłowa. Wylkowym naczeln-
niem stacji był nauczyciel Symo-
wony. Był to człowiek ludzki, przytę-
pny i starał się o ile mógł o tym kie-
dkiem pomagać, Copuś zaś do

mu Rowy; a dawełi mu koryny. Z tego
powodu powstał na targu wielki bał, ^{to}
to chłopi, to nie bogactwom, iyd. W jednej
chwilie stępnęli chłopi i owerkami w
netku, stępnęli rądarkom, ci sągrosili
strelaniami, a chłopi Rowy.

"Spróbuj wystąpić, a noha i was tu
nie ~~wie~~ ristanie!" Qui miał przysięć
do wyłączenia Rowy. I ręką mniejszą jeździł
balej ręką rądarkom i w przeciwnym
driencej minął nie był na targu ani
jednej kopy, ani siewi, ani bydlęcie. Oba
coko trach kamieniami i na tym nie
Rowy. Dopiero gdy płać był, młoty
ręką rądarkom strela, ale w gory.
Widzieliśmy miarę coby, ale nawet nie.
Ręce ieny, ale takiego widzieliśmy jedy.

142
wiewas jenie nikt w iym nie uideł.
Jenie ręką, wry troler, iwinie Rowy,
Rowy ręką, balej ręką iwinie wry,
Ranienie ręką, chłopi ręką, iyd
uiełką, rądarkom ręką iwinie, ^{to}
ręką ręką, a nie wry w wry,
aly ręką tej uiełce. Głównie
wry ręką nagle ręką, a to
wrymen' płać Rowy i to płać mu.
iły ręką nory, a Ręką wry
wrymen' ręką, i Ręką ręką, aly
schwac' i wry na ręką.

— Idąc dół do melowania nie w Ręką,
ranienie, wry ręką iwinie ręką
ręką afis. Jest to nowe ręką i wry.
Rowy Rowy w ręką:

Janowe Strilei!

Beloruski i legionisty Komyskajewi, ruro
nami hercyjski Strilei powitany do domu
na sziatko napoty na nas wid wschodu,
Polaki wid zachodu, a nam hercyjski wry,
i na minuty uti Raty. Chodil' strze na
front, bo nas ne pizdete, ne budete
panamy!

Myslat' bys, ze ktus' w tre
Kping wli i w ten sporob sagrewa nie
do wryny ale do uiscerki. Polny is i miu,
rz, Gusiini diwajz Turanni i mowis:
„It chorbre na was i waszys Ukrainojis,
wydke, na matasie was na Raty.”

Polny na cety gus puzklinajis i wryzys:

„Gwaiji! Gwaiji!”

Warajis rano puzajis is know na ulicant
miaste afis w rusinskim rebraku na

stepuzcej tresci:

„Itata ria dla nas taka
was na rick, ruro ukraijski ruro wi
Strilei w waszej i lipoti i klapoti ne,
pamiatajewi na rurost' ta Strilei
rest' uputy ty wry w tni w chumy
najtiasnaji dla ukraijski Roko narodu
i piznty do domu sziatku Raty. Uputy,
Ty wry riady w chumy, Raty wid
wschodu notariat' namu zemlu wojenni
bandy Madariu, Polajew i polickich
legionistow, wid zachodu widurirnej
nam wory Polaki.

Witny namu znaty
awne, ruro nasid nas klapoty i dwunij i
dlatom wybraty sziatka wety kowni do ho.
Towcho udowenia. Polaki kumy rick
najbilnoji rytoje na nas front, aby
seko rurost' i, a rurost' i

pidiinty sprymineni z nymy ~~tolakow~~
bolshuyiki bandy wid ushchodu. Nattoto
dla nas wasna chuyta, koly abo "pan"
abo "propaw!" - Tseroni strili, ta
uuy ne jesto taki slipi i durni, vuvly
za jeden, abo dwe dni shviah zapropa,
styt budutnist' narodu. Dvori dno
durnoji takoji vire budete dowhi lita
vabomy. Opamiatajte vsi pokl'chas, uuy
lajte do vuvyich vradiv, by vspovnyty
vui obowiazok. Wertaj pokl'chas, vo
aby ne bylo za pizno.

Lvov Kiev 23 kvitnia 1914.

Prasymyie vyshchenie k pavinnu
moe vuvyie mnye v pokimi humny.
stymym pis'mie, a moie vuvyie Rome Roman,
da myshnia vbi rokyla stejoty vachovki.

Opoviadaj na ucho, ze Polacy vorili
shi v'otapiv, a 40.000 vuvyie hayda.
shygo uuyto do Rumunji i tam ich
vubropu. V'etshis, aby ta v'etshnia v'etsh
domosic byla pravda, h u v'etsh
taj shygoj vuvyie, Rardy v'etsh v'etsh
v'etshis, ai m'etsh.

Nad vuvonem tegor dnia prevadto.
no do gartvaca 15.4 Polakow, m'etsh
mi mi lyto Rikha v'etshv'etsh v'etsh.
Imy Imydv'etsh vsi tam v'etshis jakas'
Polita i d'etshiem v'etsh p'etshv'etsh, a d'etsh
eto mi m'etsh vsi v'etshv'etsh. g'etsh i tu,
tejnuyt pan v'etshv'etsh i v'etshv'etsh do
v'etsh.

Do d'etshv'etsh v'etshv'etsh m'etsh
eto v'etsh v'etshv'etsh, R'etsh vsi v'etshv'etsh.
h d'etsh v'etshv'etsh. Tutejna Romanova v'etsh.

skoro wyjechał tam sandermon. Ci panie
i stawali Głogia, tam ras' luto' i al, i i
go samego stawali, powiedziat, gdzie scho-
wał się Jurko, Jurko odwiedził Semena i
tak w kilka stawał 5 f. ochotni ków.
Przyprawione ich do Burzasa i powie-
sione porzucenie do Gesieran. Dziwując
ich wachmistrz wsiadł z wagonu i poszedł
na dworzec do pokoju, gdzie mieszkał
kapitan, by samemu dowiedzieć jakich wieści
ochotni ków. Kapitan chciał ich zobaczyć
i przyniósł razem z wachmistrzem do domu,
lecz nie zastal tam już nikogo, wyszły
niektórzy, a po nich, jak opowiadają, ran-
darmi, poszedł tyłek, dach" (nieprzyjemny
raport). Jak chłopcy dręży i męczą się o ko-
miunikację: to męczące wyprawy.

„Jacy oni głupi? Czy nam pozwolili być? Bóg mi
poczuł, pracował na swojej roli, biedniacy
zawarli wrocie do domu, kiedy pan, kto pra-
cuje, a ci buntownicy nęcają nas, kradną
i zrywają, aby wrocie brzochy paśli. Niech sami
idą się bicia, kiedy chcą być panami i nie nie
wrocie.”
W niedziłę w Trybunowcach był
w cerkwi nabożeństwo. Nadawali randarmi
starych cerkiew do kłosa i nowi wystraszeni
młodzi ludzie na ochotni ków. Dwie
Dziwki zaryły Kijów i ugarzowali chłop-
ców. Randarmi zaryli strzelać i porani-
li nieścisli drzewa, inni mówią, że nawet
zabili, ale tego nie wiemy. Choć pewnie wli-
wieł. O. o. o. przyprawione do Burzasa,
na i sam Kijów w gmachu Solka.

„Teraz przyszedł nam pieniężny, a niedawno
przyszedł i do Łokci: „Głuch Ukraina, niedo
mit den Polen.“

Był skrzyżowany i mówią:

„To nie ja, ani iaden z moich ludzi, to tylko
te młode głupie akademiki, to ten dumny Wi-
ties, i to chłopa przyszedł, bo się boją. Niech
mi pan wiemy.“

Był to najlepszy bon mędr, oni
wiecej od nas wiedzieli, ale byli się wytraci,
bo co było oni takie Polaków odrzuciwali
z mędrkami, bo wiedzieli, że ci nie będą
im wlepić nosa, ani strzelać na ulicy.
Kto gościnę tej przyszedł przez Suroż
do czołkownika dawał poizgi i węgierski.

Comimo wzięty i takiego samierania odległego,
nie w lasie: cołki dają i to małżeństwu
mianą. Oni namo przyszedł gości

117
weselni z Podtramentka coś na dzień i w,
wach. Nawar zgromadził z bandami i nie
nie mówią, rekrutują kłami i wry, to chęć
jechać do Dniuprowa. Nawar, gospodarz,
nie nie mogli powiedzieć myśli kłami z bandami,
mówi, więc sami jako ~~z~~ yarmami pojechali,
a gości ~~z~~ weselni i państwo młodzi
jechać do domu pięć.

Do wsiach również napędzili u Polaków Sion,
darmi z rekrutując kłami. Do gospodarza
Janku. Głuchare u Dniuprowie wzięli
do stajni hajdamacy i chcieli mu wzięć
sedynego konia, ale Głucharewa nie
chcieli go dać. Wśród tej sprzeczki wy,
niektórzy Głuchare i kłami, a hajdamacka dżura,
którego z tyłu i ralił go na miejscu,
kobiety obito i konia rekrutując.

Paroch tamtej mej cerkwi, do wiadomości iż o tym,
nakt: „Dobrze mu tak, niechby był Komia dakt.
Zapetno w tym samym duchu mówić o powrocie
z Gwionare. I to są ludzie przedstawiciele religii:
Chryścowskiej, — do tego przeważnie politycznej,
nie opartej na etyce chrześcijańskiej; którzy
iż niegdyś ucyli, lecz i teraz ucylić.

Życina rozmowa.

Urządnik z sekretariatu zachowania Włocławka
z Nijmiera telefonował do Stanisławowa:

„Co tam ciekawo?”

„W mieście są Polacy.”

„A kto mówi?”

„Polacy.”

„A wieś do widzenia.”

„Do widzenia. „Dobrze mu tak, niechby był Komia dakt.”

28.5.1919: Widziałem niedawno w Bursach
Głaburę Włocławską Włocławską. Narodziło się
Włocławskie, bo chodzi w nocnej Bursie, ja
są ludzie niekulturalni narywa się ulicami,
nie. Włocławskie powinna być narywa się,
bo wrony i Bursie narywa się Bursie,
porządek w Bursie. Chodzi Włocławskie po
miejscie w ulicach narywa się austriackiego
oficera, razem w towarzystwie ordynansu
Włocławskie. Tędnego wrony, dakt piskiej Bursie,
my, a po piskiej Bursie piskiej narywa się po,
nakt, że to piskiej Bursie piskiej Głaburę.
głaburę. Włocławskie w Włocławskie w Włocławskie.
nakt. Włocławskie o nim, że ma być Bursie Bursie,
lestyng, tylko go murek wpióra obszarac'
Bursie Bursie!

U Bazylianów mienkali również schirma „
tych chelmski archimandryta Eulogius i
archimandryta Antonius, tudzież jakis'
Rigas z wyższej hierarchii praurebnowej.
Jedni tych widywaniem dość często wzywają ich
świeżego powietrza na Fiedore. Głównie
byli baranami miedzi.

Odchylę pomysł, że Jan Bóg wie tych ludzi
jakie narządzie Rany Jui, ale upokorzenia
pychy naszymi robotami. „What to Eolo”
gius odczuwał ciemność, Chelmski na Polach,
by tamtejszy lud utwierdził ~~na~~ na konie
na praurebnowej. Ziemia Chelmska jest
przeznaczona przez narzędy Świątobliwych
tów. Ziemia ta wzięta do Boga o emigrację,
a Jan Bóg miedzi w tych wziętych, a Bóg li
ziemi chciał kłopoty wzięty, parę miedzi. Tak

347
było: Niemcami i Austriakami, gdy je chcieli prze-
nachować w naszym niegodziwym Unieście w
Przeście nad Bugiem.

— Tycha jakis Armii armatnie na
strony Garkowa. Mówię, że Polacy to,
je nad Dniestrem i dalej nie idą. Do
Burmala zjechał sekretariat ukraiński,
jakis Ochotki, Główny, Główny. Na
miedzi moce oficerów, pułkowników,
ale wzięty wziętych tylko po miedziach,
polskiej, ani ~~na~~ ruskiej miedzi zupet „
nie nie Tycha. Ano two wziętych miedzi,
fioru i kaprales puchadza, nie po miedzi,
leś bez prakomendnych, w ochotni ~~cy~~ po-
miedzi. Chłopotu i miedziom zaliczają
na pętania Rany i wzięty. Na miedzi ~~na~~
wzięty je dla wzięty. Chłopotu na

Nagromadzenie i miernotom zabierają do
pustonia Kowu i Swinie i karzynażę i wa-
ras na miejscu i dla wyzka. Chłopom
na dogodne zabrano, domów nieszczęśliwie
widły, zapewne brzęż się, ależ chłopci
nie bronili wiatromi meji własności,
mocy i dołatków.

— Na miejscu pałac pałacowym stali
nad Stupą dwaj nauzywie Polak
i Jochanowicz i Jochanowicz: Paweł i
Pier, którzy tu konfirmowano, ci wia-
dają także zamierzenie miary hajdamakami
wymawiali ze sobą:

„Casytyn Kabanem ile się powodzi.”
Jest to normowy powstanie i dół me-
do Romendy, gdzie atamanem był już
Jusma, były urosi i Kłau gimna.

257
zpalnej w Buraku i wielki nieud. Ten
Karat obydwiach zaanestowai i do-
im po sto Rjów!

— W mieście nie było chłodziń Rus-
kami po tutej, a nawet po dworkach.
Młody p. Jachowicz i p. Bohuniewicz
zliwaram i Marzyli się, że nie mają
zaw Kupic' mydła aby wyjawić Rost-
niemyki. Naprowadzono ich do Jusma
i tymczasem w samoknigim toż długi,
dopóki redriug ich nie stoczył po
dworkach Kowu mydła, co było ar-
was bardzo trudnym zadaniem

Grasynaję się, i nowo zabunkli na
ulicach. Staremu Salusitowi zdarło
buty na ulicy i porwał do domu w.
Pan Prawo i Prawo li jechał

wórkien do Burara. W drodze na-
padli go hajdamacy, karali mu i
wresnicy zleci i wórkę i wórkę
pieni do domu. Sami szli na wórkę
i przepadli jak pies na jarmarku.

Altomano Rompanje wpięgow. Był
ich ainnarst. Miałem ich spiz ale mi
przeprawił. Jedem i nich przytępił w
Rusiele do mego imię Józefa i mój i:
„Danie poruczniku, ja jestem z Burara,
mentka, mamy tam ze stuchto pedu,
more pan stanie na ich uciele?”

Syn Józef jednak zamiarował przenieść
i uciek: „Coż mnie to obchodzi?”

Drogo Kator parował jak kmyty.
Generatem w Krainie, jest Grelow, ten
mu nie wierzy, bo miał ino uprasić,

ie gdyby miał tylko spróbować, rano by
przelewał na polną stronę. —
Kiedy starym hajdamackim młotki
ruch. Napchali Rienenie pieniądze,
szeli by uciekać, ale gdzie? Któr
i nich nie wie. Idąc w miary
nimi nie ma ani jednego, a bryg,
ruch ale nich jest tylko ich w łamie
Rieneni.

Imię nowe ogłoszenie:

„Wszyscy ukraińscy oficerowie mają sto-
czyć broni i mogą jechać na uciek. —
Dunktalnie wdranie wórkę wieszom
nie wolno nikomu wyjść na ulicę.”

Gdy tylko jakiś i got stanie na progu
wrege domu, lub sklepem musi potracić
przeprawić, gdy jej nie ma, toż anetupj.

Głogaję się, że tu słownie chcieli o to, by
jako najwiecej pamiętać rebrac'.

Przy pozwoleniu Komendy wjeżdżamy
nie wolno nikogo nie noc przysię.

Żyjący i pastwiska sąsiedztwa sąsiedztwa
nałone pienigore. Restaurator Pie.

transit i Głogaję się, że tu słownie chcieli
na 100.000 Polon. Oficerowie ukraińscy

i hajdamacy mają wato ukraińskie prze.

pełnione mywnami i Karłowianami,

bo im tych papierków nie zadowolano,

coś i tego, jeżeli to papierki nie mają
różnej wartości i ni kt ich brać nie

chce. 30.5.1414:

Quiesce wrota ukraińskich przyjechał

do Bursana, a ponieważ nie morderców
tu już dla nich miejsca, odstawił te wo-
zy do Jorku. Pono nad miastem po-
kazał się polski aeroplan, leciał bez-
względnie nad miastem i badał okolicę.
Żyjący uśmiechają się i zacierają ręce, bo
im hajdamacy są wiele dokuczali.

Już nie tylko żołnierze, ale nawet chłop-
cy niedorastali ratują z nieguscińca.
Dwaj bracia Markinkowsy, jeden 18,
leci, drugi 14 leci wybrali się piero-
do Gortowa. W drodze we wsi Tryb-
chowce napadli ich wieszę partyzty i
z obu porzucili ubronia i buty. Jeden
swoim nadobyt jakis ukraiński żołnierz pa-
stuchów sąsiedztwa, a drugi przez przypadek,
ani napawoń do Bursana. Właśnie to

bedzie trzeba lat pracy, nim lud ten
przejdzie do równowagi i wejdzie na
drogę cywilizacji!

Pojawił się znów cywilizacja:

"Ludy, czyście podległy i powściągliwy?
Odpuszczyliście inteligencji i my wam po-
darowały i podzieliły między was wiele
kawałków ziemi. Czymu wy powściągliwy?"
Którzy byli polscy, polski i ruskich, czyta-
jąc to, mówią:

"A to kłopotliwy, nam nie
mająć kawałków ziemi, z kłopotu by po-
zyskiwały jakby nas nie zabierali i wka-
żać myślimy z okazyją nie zabierali,
a cześniej naszymi chcieli się dzieli-
ć, bo i darunkami robili."

31 maja 1919:

Prawo pojawił się rok: 1919:

"Wyprowadzając na wszystkich koczowniczo, muszę na
własną rękę nie widując się w domach
zabawczych pod Karą roszczenia!"

W domach takich rok, tomi narodziły
pokazali jak się zabije, napędzali pot-
nie pierzenie i widzę, że nie ma już w
zabawach, Głog nad Karą, wyda-
ję humanitarne rok. to za ~~pot~~
perfidia!

Tomino tego "Gry Karu" mi RT
x Głogów nie odwarca się wysięć do
miasta i idą na Głog, gdzie
przekonany, że mu już zaważę zdrowie.
Stychi od latwa co jakby i nad
Głog Lipy dół głośno stracił armatnie.
Zmawiając się najwyżej, który mile

w prostej linii. Przez miasto całą noc je-
chali, armaty, tabory, wozy, tego wiarci
nie mogłem, bo nikomu nie było wolno
wyjść na ulicę, - ten silny turkot wozów
było dobrze słychać. Kato rano, gdyśmy mieli
do Rasciata, jechaliśmy przez miasto kawale-
ria na pięciu koniach porabianych
w dworach w powiecie wokaliskim, wosklim,
sólkiewskim, jaworowskim i nadziechowskim.
Ktoś.

Było ich do 200 ludzi. Kato im widział
na białym chodniku, jak zupełnie ubrani
w ciemność, a jeden z nich, patrząc na
mnie mówi: „To takie potwory” „Lecyż”
dnej przyczyny mi nie mówił.
Za kawalerją jechali też armat.

Wadenty wiadomości o różnych mo-
dystkach popielonych w powiecie i kato:
W kato rano rano odwołano w strasny spo-
wó dwóch braci Siurwowskich, młodszy
był ich urodzin. Kato im dla siebie
grób Ropac, rozdano i doliło węgno-
kami.

W dniu Drobowa wpadli hajda-
macy na wzm. Ros. młodszy, wywołali
i bika tamtej jego probiera Kuzare
Dziurkiewicza. Był to nieamodriewski
starec. Ten nieubranego, tylko w nogi-
m przysiadł do drugiego i ugiął się
na mu bagnietem węgnowaści.

W Drobamersku, tuż przy gąsienicy samot-
nowo 18 letniego chłopca Józefa Gira-
mowskiego i to bez żadnego powodu.

30. pchnięci bagnietami, a głowę wmięci,
drżono mu kołbami

W Duszcu miasteczku budowniczy Chamecki,
tuż obok niego miasteczko sąsiad jego Jędrzej,
katyński, obaj uciekli z Prusami.

Synowie ich pracowali na stacji Kolejowej,
gdzie imi polecone przez sprowadzone
garniki ielarne. Fioł Chamecki był do
skłopotu powołany, a w Rosji
stał się do brzo wbieć i nie jednemu
pomagał. Na obu chłopcu napadł
Kapitan Gessel, hajdamaka, ale z ręki
Niemiec, ten obu morderców rozstrzelał
i ich bagnietami. Przed śmiercią rozstrzelał i m
tan'ryci i strzelał do nich z brzośnikami.

Stosując brata Miłoty Chameckiego po
kłute bagnietami i chciano go wzmocnić

dobrze, ale prusi nie, że ma zięć i dżi,
ci i palce go puszczono. (Chorował
jednak trzy miesiące). Był na po-
grzebie tych nieszczęśliwych chłopcu,
tam dowiedziałem się, że Piwowarskich
ze braci Piwowarskich major Grawert,
wzmocnić Niemiec.

Janek Brzozowski, zięć wędzcy, ~~Janek~~
z Gersmann, bez względu na to, iż
miał arystokratę przy pieśniach polski
kołbami tak, iż miał zięć na ca-
łym ciele. Wzrost 16 letniej pannie
wzrostu 6.000 Rosji i strzelał do dżi,
wil.

Wziął ona Dominikana w Dółku
W tym czasie, że miał patriotyczne Re-
kame pobito baranów cięło po mab'ien'
stwierdził tuż przed Rosji.

Dziwno do mego uina dwóch studentów
"mówię: „Muszę wnieść odzież i ude-
rzyć na hajdamaków z tytu?”

„Ile was jest?”

„Do pięćdziesięciu.”

„Ile macie karabinów?”

„Pięćdziesiąt.”

„Czy dobrze?”

„Nie wystarczy.”

„Daję więcej i was wciągnę?”

„Nie.”

„Ile macie naboi?”

„Dziesięć.”

„No, to moi kochani, wystarczy macie ~~z~~

jeszcze kilkadziesiąt. O napadzie i tytlu niech

nie wam nie śni, bo tydzień naboi może

nie w ogóle nie wystarczy i to bez ście-

żnego kłutka, bo strzelanie trzebie się
wryć. Wyliż was w jednej chwili do nogi,
ale tu nie chodzi o was, tu nie wam nawi-
ce i wam nawią, na nich mieć się
będzie i mi wystarczy. Mieć ciępliwość,
a wystarczy dobrze się strzelić.”

Odeń.

Popołudniu znów parło kilkadziesiąt
żołnierzy z piechotą w stronę Czerkasz. Idąc
po raz miasto, i piekło, len nie nabożni.
Trzymają leżącymi na krzesłach i stojącymi obo-
żąc, chociaż uciekają do domu i pójść na wo-
jownię, ale matka, wrum na kłutka,
chciała go patrzeć i nie kłutka:

„Siedź tycho, nie rypaj się.”

i dobrze się dało.

Mleka i mleko w całym mieście nawią na leżących
staro dążyć nie można.

W budynku Sokoła polskiego znajdowało
się 154 Polaków, bo w Jarosławiu nie było
nich nie było miejsca, a między nimi był
major Rybiński. Leczeli oni tam prze-
ciwko doktorom, ale nie dawano im jeść,
nawet z domu przyniesły nie pozwolono
im nie jeść. Prędzej umarł niż przetrwał
z głodu. Tę samą noc zamianowano ata-
manem wachmistrza, narodził się Sabot.
Ten szlachetny był niedziwny stan rzeczy,
a będąc wrogiem ukraińskim, mówił:
„Wielu pręciwi ludzi było w tym mieście,
nawet rusyjskim, gdy jest w ~~nie~~ mieście,
więcej dać jeść. W tej chwili Rząd
zamknął Kowno i ugotowano w Kowno resztę
dla ukraińskich.

Wspominam tu dlatego tym, że imię
napalmakami znajdowali się, ludzie
ukraińscy.

— Zauważyć w Komisariacie, co
kroć i Polakami znajdującymi się w
mieście w razie dołnego odwołania. Wiele
uważa w Komisariacie było bardzo przetrwać,
mógł i przetrwać tak, że nawet my,
ilei nie mogli. Wielu z nich przetrwało:
„Internowaty! internowaty, co jest to nie wo-
luno, to oni widzieli nas internowaty.”
Ale nowy Komisarz Złotyślanowski, wtedy
młody, mówi:
„Nie mówić o tym, że
jeżeli będziecie cicho, to wam wola i domy nie
spadnie, a jeśli Polakom tu na samym Równiu
zrobić Rosyjski, to będą mieli zupełne prawo
aby się mieć.”

Były jednak głuzy oporywane, dążyć do tego,
że Kryszanowski usuił Ryszkami o
ziemię i Ryszkami:

"Albo ja tu nie idę, albo wy?"

"To, co się dzieje w Kominiarce, to
nam natychmiast powieści Ryszkami
usuiłkiem mówili."

Wówczas o tym, mieliśmy w Ryszkami czasie
przygotowany w plecach chleb i białe,
aby nam nie wrócić tam, jak to było w
czasie naszego awanturizmu do Jarosławca.

Naszymi rano, a była to niedziela w czasie
który świętej pamięci w Ryszkami wielki ruch,
oto hajdamacy otworzyli Ryszkami do Ryska,
wytapowali między ludźmi i wędli do gniazda
ich Ryska. W tym samym, naszym
wielkim drzewie i sam Ryszkami,

udało się, więc. Wierszom bardzo wiele osób
Nagomka ta nowelita w mieście między Ryska,
Ryskami i Ryszkami wiele kłopotu, a najbardziej
oburzenie było sam Kryszanowski, gdyż to
on stał wbrew jego woli. - Domiarstwo
no więc, że wrócił wielkie go głośnie i
po potłuciu puszczono w Ryszkami napo-
wiedź do domu.

1.6.1919:

"Nowy przykaz."

"Wszyscy obcy mają miasto opuścić w prze-
ciagu 48 godzin."

Jak ten rozkaz rozumieć, nie było nic więcej.

Jakie Ryska rądowników drzew i namawiają:

"Jako tam się bije na froncie?"

"Jedną głupich i inteligentów i namawiają."

Zaczęło się imać.

"O samietki to fajni diwczata, do teperka
matysimy z nich potichu, teper Rolis' na
Dolarku."

"A ja tobi Karu, jak tych
naszych inteligentow ciot' urime, to
nam bude lipse, bo Dolarki ni Komu
Przydzy ne wraly i ne wrabat' "

— Wa zachodzie stychac si lny
kult armat. W szpitalach nie chadz jini
ranym jesc' igolujz. Stuska ranow
na uciekle do domu

— Przyszedl Lurku do inżyniera
Krowickiego i zaproponowal mu, aby
Dolacy w Buraku utworzyli milicje.
A liz samuz propozycje ukladl iz warden
u mego nym gozda, ale odpowiedziano
mu odmownie, tem barziej ze to bylo

propozycja Lurku. Nic ma on jui wiary
ani u Dolarkow, ani u Rusinow, ani u hajda-
makow.

3.6.1914:

Ogrodzienie drugiej po poludniu
przes Burak ustalil patrol
hajdamacki.

Ogrodzienie piqtej po poludniu
nli przes Nagorankę dwaj hajdamacy, ale
prawdziwi bandyci. Wiadom jest ich naocznie,
bo przesli ciot' mnie i skierowali me Rolki
do wodnego mlyna, sto jacy tuj ciot' cer.
Rui Lurkiego Mikolaja i tam przes kydowke
wzrusili na ziemie napalony nczny granat.
Mlynarka nie uziara, co to jst i ciska
nie iz temu padek na przypadku. Nczny
granat wybuchl, wssy tlic wylly w poblizkich
domach rozrasy, jzdiwka pokaleni

upadło na ziemię, ale po kilku tygodniach wyspowiało. Obaj ci bandyci zbiegli na dół na rynek i wstawali przed chodzącemu żydowi buty. W Rielana, kilka minut później dowiedziałem się, że Louis Rów własnemu rannemu niedo-
leko Czarnego Msta dwóch bandytów. Wile przypuszczam byli to ci sami, którzy zginęli na żydów. Ujętych się granat. Wszyscy bajdamy wiekli.
Louis Rów został i obywateli miasta, czy miał jakich poleceń, tego nie wiem, zdaje się, że nie miał nikogo. Dziwny to świat. Czy Louis Rów miał prawo zastąpić dwóch bajdamów, tego nie wiem. Mówię, że mieli się na niego

porwać i bronić. Tego nie widziałem, kwesty niech go Bóg wziął.

Dwa tygodnie później „warych ludzi pochowano tuż przy drodze ukośnej Czarnego Msta, a głowy ich wina jeszcze dzisiaj widzieć.

Interwiew z emochu Solaka Polacy wyszli, bo pilnujący ich żołnierze pucie. Rali. — Namas Roli Rzeki Rzeki:

„Polacy idź!”

Biegnie, kto more, za miasto, las ni Roko nie było widzieć. Noc zapadła, a astroiniej, ni obawiali się, jakiegoś rannego; co wspaniale było możliwe, poradzili, by wrócić do miasta. Glucka ci nie zapadła na całym mie-
stem, a jednak ni to nie spot.

4.6.1914: Ostrzeżenie wodnej rano ujętych

x Kuciwo, idę ulicą Potockiego w górę
Wtem patrzę, patrzę jakiej wygłód wiejskie fary,
a w nich siedzą Polacy z bagnietami.
Oczom nie wierzę, wszak to prawdziwi
Polacy. Lica umiśchnięte i wesołe, oczy
śmiałe, postawa dzielna. Witamy ich z en-
tuzjasmem. Kierownicy razurajskich Kuria-
tami. Tak rajerkali na rynek i portowili z wo-
zów. Było ich razem 40. żołnierzy, którym
dowodził porucznik Kozłowski, człowiek nieśmiały,
co widać było, ale nadzwyczajnej odwagi.
Cierpiący, ogorzały, opalony od wiatru, odrzucił
na mim, jak i w wiejskich wyblakłych, nie
dziwota, wszak to wojna.
W tym mieście miasta był najstarszy rannym ofi-
cer major Ryliński, nieśmiały, jeno w
swoim. Polacy stali u drzwi mieszczących na

rynek. Odczytaliśmy ich do kłosa. Przyniesli nam
tak soli, jak i kusiłki przyniosły kielichy, ry-
si, gotowane mięso, chleb, butelki. Panie przyno-
są kawy, herbate. Wszyscy się cieszą i radują,
każdy rad, że wiari po tylu morderstwach
tę upragnioną gości.
W ten tłum wchodzi na rynek Sierżant w
wysokim ubraniu z epoletami putka wsi-
ka i orientacyjnie oddaje Rylińskiemu Ko-
mendę miasta. Major popatrzył na Sierżanta
i powiedział: "Witaj, Sierżancie."
"Pan tej komendy nie odda, bo ona mi
nie z prawa należy." Major rzekł: "Sierżancie,
kawa wsiadła na stół i zaprowadziła go do
swojego własnego domu. Ciężka rzecz, aby pa-
damy zwinąć, gdyby takiego planu zastali
w mieście."

— Kład miliję obywateli Romendę najstarszy mój
syn gościł, którego i ranga, jako porucznika
Koni to się należało.

Gdy się tylko ściemniło wyjechał do miasta
w stronę tam trybuchowskiego, przez
które to las prowadził drogę do kościoła.
Wiedział że wby dwunastu młodszych, których
dano stare niewyprowadzone konie; po
kilkanasie nabrał. Gdy wjechał do lasu
w Trybuchowskich wiedli cicho tuż przy
guscinu w lesie i wzmagał tuż po
nad rzeką i ciekł. Drugi mój syn
tygmun dobiegł do niego zupełnie bez bro-
ni na uwiadomienie i wjechał do lasu z dwu-
giem stronną guscinia. Nawas stronną na
guscinu głośnie rozmowy i straszy.
„Co to licha” myśli wbie, brat

mój stary żołniers, a poswada na ta,
Kie rozmowy, jakies on patrol powie,
dziś ” i Przykazał :

„Gościł.”

„Czekaj tam?” oderwał się głośno i guscinia
formal po głowie, że to hajdamacy, którzy
stanęli w liście 150. ludzi na go,
ściśnięci tuż nad Serpentyng, oddolami
zalewami o 10. Pro Koni od polskiego
patrolu wstrząs w lesie. Dwa
studenci Adam Wagner i Jan Kabanow,
którzy razem z nim leżeli na ziemi
głęboko do strachu zapadli głębie.

„Danie porucznika, czy straszy?”

Narazem im milczenie

Temużem jeden z hajdamaków wyjechał
z lasu ku miastu i stanął tuż nad

powiatowym szpitalu mądrzejszym niż
w podnieśca jara. Do jakims' czasie wró-
cił i mówi:

"He murzt' buty Rupe
Dolatsiu w mi'sti, to nawet patrzyli
ne wyszaty."

"He howony durnyci, czy
ne czujes, jak liś powożył?" mówi
innu. Wszyscy ze strachem popatrzyli
po obu stronach gasi'ni. do tam
i wyszli w najwis'kiej ciny nawróciwszy
na obroż do Dziuryma.

Gymnazem w mieście stał się wielki
pułtuch. Złoty lich hajdamaków uścisnął
i dał znać do miasta, że polska pler
wótkie duszta się do miurki. Łatwo noc
wzysy w mieście nie spali, ale nad
ranem wzysy chłopcy wrócili bez

straty do ~~domu~~ miasta. Głównie wróżyło,

we obywat major Józef Potocki, radca p.,
cami jego byli Józef Siuriniński i Got,
wład. — I tak ci, którzy niedawno byli
internowani i konfinowani dżis'raz,
obrac miastem i w ich nekuzet' i yrie
i i miere' pymanych hajdamaków.

Do domach padejmanych rocznie newsi,
rje i znaleziono w profesorze Wymore,
mieszkanina Leszyna, Riego i w mity na
na Füllena bauma. Artykuł. W Niemce
przyprawiali ich pod bagnietami do Józ-
sefe. Wszyscy trzej uścisnęli dobrze czym
to pachnie, ale znali'smy ich jako ludzi
spokojnych i dobrych, szczególnie Wymore
łochy było ratować, to profesor mych
syndu. Natwymano ich z gębry

w Kamelarij, a po spisanii proku No 12
przeszono do domu.
Porucznik Maizet pojechał na wierzch
ziemi do Dziwnowa. Tu przyszedł do pułku. Si.
Tu zdobył on cenny armaty, lecz miał
za mało ludzi, aby je zabrać, więc
wiedział Rome i przyprowadził do Pu.
całca. Jednostki wzięli ludzi z Pu. Kom.
panji Maizet było wzmocnionych, a między
nimi jeden oficer. Jednego rannego
musiano zostawić, bo hajdary nieśli
wali wielką ręką. Żołnierze ruszyli
zanim polskiego żołnierza do przycie.
sinej chaty, ten przyszedł paki i praw.
dziwy hajdamacki i chciał go rozstrzelić,
ale uciekli żołnierze nie dopuścili do
tej strzelaniny. Inni przyszedł paki i

217
wzięli Arty, ten również odgarnął się,
ale żołnierze wyrzucili go z chaty, mówiąc:
„Polaki nie dobiegą wam, tylko
ich ratujcie”

Hajdary Polacy poszli znowu
do Dziwnowa i z tego rannego żołnierza
przywiesili do Baranów.

W Jarosławie było wziętych uwięzionych
do 200. osób. Żołnierze, którzy tych in.
ternowanych pilnowali, brali ich prze.
straszali, i Polacy się poszli do Dziwnowa.
Wzięli ci żołnierze, którzy tych internowa.
nych pilnowali, podwołali z tych okolic,
niektórzy nawet z pułku Jarosław, a jeśli
hajdamackom udało się, to tylko do daleka i
nie potrzebowali ich na front, a potrze.
bnie mieli co jeść. W Jarosławie było

jeune nice prourantów, przysięgi jeńców
wieśniacy i publicyści mi, co który
mógł. Internowani i katowani i tego
bardzo mało dostawali, gdyś wzmocni
w piekarni wzdrie pamiętali o wbie.

— Jakas jeńce w czasie swięt wielkich
nocnych przyszedł do partii autono-
litu Rikka panie Surere, dostały one
porozumie od wstąpi hajdamackich
zwidzenia partii i innych miysc.
gdzie byli internowani. Przysięgi re wbie
ubrania i buty dla tych, którzy najbr-
ziej tego potrzebowali. Danim tym
towarzyszom umyslił do tego delegować
oficer, a to dlatego, że musy być przes-
wone grasujące bandy napawmiste i
obrabowane. Nicoby tymi paniami

były mane i patriotyzmu panny Ma-
ria Dulbrianke i Teodorja Dui,
duszyke. Niewety Dulbrianke nabra-
wita nie w Głazowice tyfusie sta-
mi tego i umarła, wielkim ialeu
wnyżkich Polaków.

Do odgłosie tych panie odebrała dras i „
ternowanymi te porównań i tak jest
byli przestępnymi internowani gólnymi i
wzrosty, tak i ciężej torturowali.

— Obecnie wzmocni w partii de-
wizyjami nie, że Polacy nie już w
Ziurynie, strasili ich, by ich nie
napadnięto w samym klasztorze,
zgrupowani wice wsiadł ich wiede-
nisk na portówce klasztoru i
kaszli im natychmiast. Klasztoru

uciekali, mówiąc do nich:

„My będziemy z wami strelali, ale
nie bójcie się, będziemy strzelać
w łeb lub w nogę i nie wam nie
uczucie.”

Tak się stało.

Stanchi wyszli w szeregi, byli tam
także i Polacy; tak ruszyli się przez las
do Buzowa. W tym czasie strzelali z nimi,
ale kule nie w łeb, nie w nogę
do tam, a w konie poruszali się z przodu,
broni i powlekali do naszych domów.

Wigimouré zaś siedli do przodu i
wrócili do naszych domów. Albo
wzięli natychmiast do wojny pol-
skiej.

— Jak wspominałem na początku moich

namieścił w, że wzięli Odrasmerki. Odrasmer
w r. 1914 nie dali ani jednego legionisty
Węgole mianowicie tych wzięli, choć nie sam
Odrasmer strzelał do tych wzięli, ale najmniej
patriotyzmu. Nie wchodziło to, czy to
była wina, gdyż Odrasmer wzięli, a
długo straszyło że wzięli mianowicie
a mianowicie gimnazjum, mianowicie i tam
nie dawali tam liście amatorów, mianowicie
stwierdzenia, jednak gdy do wzięli, mianowicie
tych wzięli zauradło.

Opierając się, gdy im
nie było do Buzowa, gdy poruszyli się, wzięli,
wzięli pierwszego wzięli stancha z wzięli.
wzięli Odrasmerka 40. wzięli wzięli, a
Odrasmer wzięli wzięli się z wzięli
i wzięli wzięli wzięli i wzięli wzięli.

z innych wsi również nawet Rusini na-
pływali do wojaka polskiego, bo dość
mu im było tej hajdamackiej i ich
gościnności.

Wojna jednak nie była ston-
cowa. Hajdamacy doskonale wiedzieli
jako stałe i ich polskie sąsiadów ich w
Buczacu, a mieli przecież jako wójtów
miejscowych, do 30.000 wojaków. Wójci to
było uprawianie ziemi, one i na nim
polegał nie było mierna. Lichota jednak
była.

Był tu nauczyciel Antoni Dębski,
pochodzący z młodego polskiego i wzięty z Polki,
panny Łączyńska. Oni sami byli chrześcija-
nami - katolikami, mieli zmarłego go, by
żyć w Remonzie węgierskiej. Oni sami
Wojna, mając dobrą strzelbę, należał do 30.

252
węgierskiej Turcji. Wiedział on nas De-
bińskiego na polowanie, ale ten se
strzelby nie umiał się obchodzić, nie da-
jąc do rani, nie wychodził na brzo-
dy. Oni wychodzili strzelby z rani, rano-
wano, strzelby wypaliła, a cały na-
brój wlewał go w lewą rękę tak, że mu-
sieli mu ją amputować. Leżał on
miejscu w łóżku, a gdy wyszedł,
wziął go zwin do kamelara wysłał me-
jako taki był wtapianiem do wie-
ku spraw węgierskich.

Wracając z
Polacy wzięli do Buczacu, przystąpił
on do niego zimą zimą, jako Remon-
danka miasto i miasto.

„Ja uprawianie nie jestem węgierskiej

i zastalem w Buczaczu, leś mo'wre
panu, mieścić się na otwiniści. Tu
po lasach i po uściach jest wiele ukrytych
wzrostów, mają nawet i armaty, a Polacy
nie w tym celu, że w razie ofensywy,
które w tych dniach nastąpi nie stanie
im rady."

W maju czerwca r. 1914 był tam
na rybnem i na targowicy. Zgubiono
nie wiele mianowicie z politycznych
wiz. Nareszcie gubiny 10. rano
i pod tam w tym samym nocą przyjechał
armaty, a było ich dwie. Jedną wzięto na,
pioru na Trybuchowie, tam jedna była
ukryta w starym domu, gdzie ukryty był
Polski i drzewa. Został tylko i został
internasjonalizm. Potem wkradł się

269
armaty na Buczaczu. Był tam i tu nie widział
na ruinach tam Bu buczackiego, a była
leżący nam tu nad naszymi głowami
i to długi młot, padły same dole, za
miastem, leś i długi młot nie ugrzeszył.
Jedną z tych była podła na naryp kłosa, a
inne upadła przez i turkot obno do
domu egzekutorów i karze. Wpadła
one między potłuski i pierniki, tam
została i nawet nie ugrzeszyła.
Dane widział 25. Armię.

Jedną z rybnem i w tym samym uciwiał,
iżary i kłosa na gwałt poraniali, a
w miesie powstał niepodległy pojedynek.

Wyprawa to nie miał najmniejszego
sensu, był zupełnie bezcelowa, a nawet
dla hołdowników wiele ~~nie~~ straszenie,

bo strachem porys, a miedziem nawet,
in strachy te byly umyslnie, aby dac Polakom
zmac, ktora im niebezpiecznosc ka-
grasa. Strachy te byly powodem, iz nastep-
niast przysta pomoc z Monachium.
Przysto tyz pichoty, ktora i Polak armat.
Dowodzi je major Gleinzl. Wajtko
nie spierajm monum, bylo nawet we-
wto, a major Gleinzl byl najczyszej
umysli i nadziwi. Jak widzieli byli
Polacy potworzy Raniec calej tej rachowne
i byly Raniec. Tymczasem nastal wlas
z gony, nie wiem z jakiego powodu by atak
ustrojmu, bo Raniec nawet wyzskan
polski Raniec cofnosc i's paru klocki Lips.

172
Rurkas ten byl dla zwycislch zolnierzy
branco nieporozumien, ale zolnierzy nie
wino pichoty, on musi stuchac.
Zawet nie przegotowuje sie do odwrutu.
Od polnocy byli Polacy juz w krotkowie
i nie zwycislch mapiet. Do nich rowniez
przynast wlas ustrojmanie wojennych
operacji i Raniec Raniec i's im latki
w fac. Wlasny zolnierzami polskimi w krotkowie
nie byl pewien wiadom, ktorego do wlas
manym zwycislch Raniec. Nastal i's Urban.
Ojciec jego byl starobran Raniec w
krotkowie. Mraz Urban zolnierzem w
wlasow, w co to byl za syn, ktorego
nie Raniec tat ze spawosci, aby po la-
lach miedziem i's nie zolnierz i nie
ustrojmanie starego ojca i matki.

Do odejścia Polaków z Czwartaków prawie
rytmika Tintleriana data noc w tądru
hajdamackim, że młody Urban odurzał
cyga. Hajdamacy uwieśliłi starego
Urbana na poturze; Karano mu kłopot
głęb. Daresunie stary Urbanu pro-
wito hajdamaków o zmiłowanie, m-
wice, że stary Urban do młodego się
nie mierzył. Nic nie pomogło. Czwart-
łano go w otoczeniu rony na poturze,
a ponieważ jeszcze był, dobito go kłobami.
Do tego prowadziło bestwienie.

„Stranny jest tygrys, kiedy nie zacięka,
Lecz o krutniejsze nalenictwo o Turcie”
(Goethe)

Próbowanie z odwrótem Polaków było
w ślad za nimi armia hajdamaków.

11
Jakiś uciekinier wachmistrz Rusin wpadł do
mnie i mówił:

„Inżynier Ostrowski, królowi Wrucke i
dyrektor Siemirski chcą w tej chwili
uciekają.”

Wtedy nas Rorat ostrzegł, tego się nie do-
wierzajcie, może profesor Wymer, może
Bocimko, bo wódnice o tym mówione, choć
że to był jeden ze stannysny.

Nie namyślajcie się wiele, ubraliśmy
się, wzięli ze sobą najniebezpiecznie-
niejszą i ruszyli piśmo do Monasteryska,
a potem dalej do Dobrosietyne. Stąd
wiedzieliśmy do nadziedzającego powiatu to,
warowago i wyjechali do Stanisławowa.
W gwarach później narodził się żart,
ale piśmo, w tym momencie wyjechał wpół do

Wannay. Oprócz nas było tam do 200
urob i ro'ingch stron, którzy nau-
remi dusiwadzeniem, nie mieli ochoty
wrekiwać hajdamaków.

Wnyscy byli gotowi jak ułt, ale
mieszkancy miasta Stanistawowa
nie ustępują w gusciniesci mieszkani-
om miasta Burzowa. Panie i inteli-
genji Stanistawowskiej negotowały
kilkę roków rucła, fawli i ułt,
morgnie mdaowały te potrawy ucie,
Rimierem. Na stacji w Stanistawowie
widzieliśmy 30. armat, które Polacy haj-
damakom odebrali.

W Halim ukekali'smy dure dni, to na-
prawiano most na Dniestrze.

Przem i nami - o cudo! - uciekał także
były ataman Wiktor Luszew, który
nie pierwszy opamietał. Wiktor on se
wbę rone i drieri. Przystąpił do mnie na
stacji w Halim i mōur:

„Panie dyrektorze, proszę naje, że pome stary,
aritem, ten miatem taki norkas i krotko-
wa, by pome mi'e najbardziej me oke.
Wiek mi pan umbrany.”

Co miatem nato mduć, puchatem mu nęke
i mzecharytem. Karku wano potym wlie
ze mnie, ten se bytem rado ułong, gdy
uitem, że kady Polak będzie na murim
miesze lo wam by użyci.

(We dure lata pōmiej wypręł mnie zga
w Burzowie do przestachania w sprawie Lusz-
Rowa, pucharytem użyci, is mnie puchro.

niT. Sędzia pan Billek namierzał mnie
zadnać, że muszę spowiadając się do kłótni,
niekiedy mi uwiadasz woliT. Opo-
wiedziatem, że w tym pamiętniku Pan tu mnie
s'istem. Zapewniał mnie, że zjadłam kłótni
niego. Odpowiedziatem przesłuch.

„W takim razie” mówi sędzia, że zane-
kusirowane rzeczy musi być pan młody nie
długo cywilny.”

„Ej nie! może go Bóg spasi, on był uder-
zas w stamie nalenitach i sam nie uwiadał,
co robi.”

„To pan młachetnie przelapuje” mówi
sędzia.

Luicki był potem inżynierem
w Ostrowcu na Łęku i tam pracował
konno intensywnie urod. tam bynajmniej
Poleński. Zmarł w roku 1931.

272
crystatem w Głuszkowym Głuszkowym Głuszkowym,
nym, że Łucy Bilek z niewiadomych przyczyn
miał być pod kłótnią podległą i zginął na
miejscu.

Tak sądziałem do śmierci. Ty-
nowie zginęli w do uwiadał, gdzie dano
im dawne rangi oficerskie

Wolawnyk czarach pod uwiadał metrio-
tycznym miał być przed miastem Włocławek,
Gornai, Gornai, Włocławek i dalsze rzeki miastem,
zom tych miast miał być nie zaprzecz, dalsze
wspomnieć oary Głuszkow, rok 1830, 1863,
1868, ten Łucy nigdy nie zaskarżył
w tyle. Głuszkow to były odprawy on napady
twardo przeganił w wielku XVI: XVII. i
tak jak Polska narodziła Przemysław
Chmielewicz, tak Łucy moim nazwać

Przedmurem Polski

W ~~18~~ latach jednak 1918 i 1920 stał się
Lwów na czele rywalizacji polskiej i o
miejscach tego wielkiego grodu i miast
powiedzieć można:

„Jest ginąć na Ojczyznę, odemnie się uciec!”

W tym chwastu i odrośle byli także moi
urmiejscowi i Budowni, a tych z nich
oddano się na Lwów i na Polskę. Polacy
i Czechy ginęli wokół Lwowa, a
Polacy i Wiśniowiec po bohaterstwie
obronie lwowskich drzew przed zadwójnym
polskim walcem i siłą Ojczyzny.

Cześć ich pamięci!

Cześć także wielkiemu Torwarowskiemu i
Gallowskemu i ich dowódcom, którzy
nie ratowali naszej Ojczyzny i Ojczyzny

obronę tego bohaterstwa i walcu
o granicę Polski.

Lwówianie odrzucili się wówczas nie
tylko jako bohaterowie, o których
mówi w następnych wiekach pisał
Kępcz, ale Lwów i tym z gęsiennicy
w tym zachodzie miasta, które
nie zwróciły takiej uwagi, nigdy wów-
czas się nie mogło. Nie zachodziły
wtedy narzekania: „Ach, te wielkie”

my, przez nich także Ojczyznę mamy!”
Lwówianin takich słów nigdy nie
mówił, wato mówić:

„Gusi w dom, Bóg w dom”

Nas przyszedł na miastanie gimnazjal-
ny profesor Polka i nie przyszedł żadnego

wynagrodzenie, chcielibyśmy nam nie uścić
właściwie w dostatkach.

Stworzenie potworzyli Komitety, które nie
sąsiadami wychodzą. Nikt nie ma
chwilę mieszkać w prywatnych po-
mieszkaniach, inni w budynkach
miejscowych, a inni w Kolejowych urzę-
dach. Było też wiele takich tydzień
i sąsiadów wsi przybyli mieszkańcy
nawet z całym swoim dobytkiem
na wózek, przetrzymali, aby im nie
porozumiewano. Były to wsiem w czasie
tej długiej wojny i nie należy się
wspominać tego świata. Trudno, aby
zobaczyć i otoczyć był ciemnym, nie było
wielu przysięgłych, ten jeden z nich był

porozumienia mojej władzy niemożliwe, nie
nie wtedy nie mógł, jeżeli nie miał
do jedzenia, lub przebrać się, w młodości,
nie, lub porozumiewać kassulę nie można
nie tego wzięci za to?

Leśnicy i hajdamaków składano się do
wielkiej części z samych byłych band,
nieodpowiedzialnych przed nim, którzy
mordowali bezkarnie nie tylko Do-
laków, ale i Rusinów, czego najlep-
szym dowodem jest zamordowanie
w Baranach Chomackiego i Ochotnickie-
go, a nie mordowanie nie miał odpo-
wiedzialności i przysięgi
We Lwowie nie ma urodzajnych polu tylko
same kamienie to brukowane drogi i place,
niezbyt i gęstość muru, przepaść

drogie pieniądze, a przecież choroba
kami mało mieli, dzielili się z ucho-
dami. Wiele osób nie miało się w co
porebać, bo każdy uchodził w tym,
co miał na sobie, dlatego Lurwianie
miliłi skromne pomieszczenie. biedni
uchodźcy mieli nie tylko dla siebie,
ale przede wszystkim dla dzieci z któ-
rymi przyjeżdżali.

W ten sposób postępowano prawie we
wszystkich miastach Wschodniej Polski,
polski, bo tylko tam można było
dla bliźniego, kto jej sobie zarabiał,
żyć. Tytuł głodnemu nie uiszcza.

Jakoś w mieście później nadentą wie,
do masi, is pod fartuchem poddali się
wzruszy ci, którymś hajdamom przewozi-
li i wrzuciłi się do domów.

Bunt ustat, lud się nasyłko, niej woi,
ciś do pracy, a awblurie lud uiszcza,
któremu nawet nie imię się o polski
zakładem Alkalinie, które wymyśliłi.
Austriacy, pałnie nato, aby wbrunę
na siebie lud polski i ruski, dzieci tej
namoj Matki Polki, a sami chcieli
całymi rękami wyciągnąć z ogień go-
rące karantany.

Przy sobie nadużył, to prawda, ten
czy na ten nieprawdę zawiad?

"Wie."

Moje zaurinili ich powrotyrewie,
rusińscy księża i inni zbatamuceni
ludzie? "I to nie"

Dom Galsburgów i ich wolenie już od
czasów pierwszego rusa Polki są
czyli przed nienawistą, aby spótnie,
zobaczcie się poróżnić. Wstawić
mandatamiurów, aby poróżnić dwoje
i ludem wieśniaczym. Zburzili
Kremla lud morskich w roku 1846
do Austrii wreszcie, tak zwanych
now. Chcieli Austriacy podobać wreszcie
węgry i we Wschodnią Europę, lecz
wreszcie i wreszcie lud rusiński nie
chciał się do rządu namówić.

Janeta nie wie już wreszcie spóźniła,

systematycznie, tajemnie, lecz cięgieł praca,
aby lud rusiński, który jest Prawie i Prawi
nawet, Rusi i Rusi nawet zdeprant.
wzi, co im się wreszcie po wie Rurej wreszcie
wziato.

Upamiętnienie jednemu przysię
nadent. znów mi tu się i gdzie we spótnym
nawet, a potem Rurej nesi wstąpić się
będę, że ogo wie ich dali się tak nesi najstrasli.
wzrost wreszcie nasył, jakimi są austriacy i pruscy
Niemcy zbatamucie. Omany zaś ludzie rusi,
Rim, nie wzięli nawet tych, którzy w
tych ramionach głowię, grali rolę, miedzy i
pewnie powiadają: "Ales i Janie, oni nesi nsi,
choć nawet przysięgę cofnęli widzieć, Jani notari
byli tam wreszcie, Ozy, karaj na ilej mied.
Spóźniły się też nsi miedzię do lat po Rurej

i w raziu domowym, pewni, że Bóg i ugrozi
nieb nas wystuka. Driś wiaring, że na
afnisci w Boze nie zauridliśmy się. Austria,
ten wrog nasz cięski i podstępny leży w prochu,
a historya powiedy powie o tym panstwie, jako o
złutnym klepku i rdzonakiej gliny. Błogę nie
chciat tymczasem Rupy. — Bula prawko — niemie.
Na upokorzenia, a co za paol pod ciorem
nowej idei, która tam daleko na wschodzie
pawtorta, a jednat seili one nie jest oparte
na mtości Boze i bliźnich, rdzonieś prz.
drez, wy pódnieś paści musi.
My zaś dazmy do tego, jakto nasz iński pociet
Platon Głuski powiadziat:

"W Imia Uca, Lucha i Lucha
To nama moty Lucha,
Jako Trajca Lucha
Dolizna, Rusi i Lucha."

O Bolszewikach.

Czy kto przed uwiecznieniem wrogów stymot Riady
także nasus? Comtata one w czasie
wrogów uwiecznieniem mej. Przed wyszli
uciemis wiat me, własny naród, dlatep
te były w Rusji cięsto niepokoję, a Riady
car gimst imierciż niematuralny. Narod
wyszli jest bardzo ciępliwy, jednat się
Riada ciępliwaś na nas granice, a
ostatnia mroczna wojna, gdzie wysi.
nety cato armie wyszli i wyszli.
dla Rusji do upadku, miata to Ruski,
że naród powiadziat: „Dziś już tego.”

Comtatas wi, która cęści narodu wyszli
wyte wtychmas w wi, a teraz roku,
cile wysi ciemis, dęci, pociet narodu

nie wolnoscami, czy wiernością. Polne,
wicy stali ci carat i ogłosił nowe prawa,
pomiaru jednaki kardina ustawa, Kasde
prawo magle uchwalone nigdy nie jest
dobrze, przede wolnoscie religii strasliwie
błędny. Kartoty u nich nowe mowy i ne,
bunkli i darto do tego sie wazy Turane
Gruinego i Dietne Wielkiego byty o wiele
Tagadnizne miedzi wazy wolnoscie.
Wymucono religie, ktora jest glownym
motto. Kasdego paristwa, stumaniom
narodowi woznosc, ktora nigdy w iadnym
spiotenistwie nie da sie utrzymac.
— Otu i tymi wolnoscami miedziom
wazy i to woznosc, gdy Polne po
dluzszej miedzi i uciemieniu koledu
poustatu.

Oprawygnach i pircbique tej wazy pircb'nie
bude, gdy palka nauzycie mazy kalla
mowic o miedzi, ktora mi poustawa.

Do uspokojenia Turaju, po uchwale nowej domo,
wey wazy uchwale do Turaju na dawne
mazy stawa. Budynki w Polny nade
Styryja byty uchwale miedziom, kas otkon
i pircb, kas i miedziom spircb
miedziom. W budynku w Polny na Turaju,
Kas, woznosc i miedziom miedziom
sie spircb i wazy. Do pircbity wazy
miedziom budynku w Polny uchwale
miedziom i otu. zytom kas miedziom. Turaju
to byty miedziom. W pircbity Kas byty
miedziom i kas miedziom do miedziom. W wazy
Kas byty woznosc miedziom miedziom.

u ucniów. Nie trzeba by nawet nauczyć
cielam, oślecy zrozumieć, jak ciężko prac
ma nauczyć w utrzymaniu w takiej
rolce. Inneś młodziś ta wytkowane
w czasie wojny, niedaleko przysię nie
przyjacielskich, patrząc bezustannie ze
sławom uważy życia na cięgło prze
chody różnych wojen, mając pewną oży
wie wielkie rabin i i Pradziere, która
bezkarne uchodzić, nie mogła być mo
ralną. W Klarach prawie co dzień
władający się Pradziere, a mali strażnicy
byli tak wystraszonymi, że trawno ich było
uchwyć na gorącym uczynku. Potrafili
nawet, żeby z otwartej składowej wyjść i
zanieść do domu, gdzie nieomyślnie

otrzymał od rodziców pochwałę. Ista Plurans
do sam Riu podobał się Plur. Nie mi
neś Pradziere po odejściu Plurans,
a już wzięty Plur Pradziere.
W takich warunkach wziętyj prawie do po
tęgi między a serwer r. 1920. w

Symposium

od wschodu przychodzący wielkie wieści:

"Nasza armia cofa się."

"W Głazowie są już bolszewicy, nasi cofają się
do Głazowu."

Pragnęli widać, by uwięziony i nauczyć
le wysiedzieli na rozbój, a ratym już
po nas Turcy uchodzić mają i znów
ce najmniejszego wady mają to,

stawie wrotem na pastus.

Od kilkunastu dni stycha' tuż owoce
woschodu, a wstym bityre, straly cortici
stosimigne i wyprymigne, a wstym dowa,
ze niepryspacił xbliza się, nie mo co
zokoi. Siudany na kolej i wio do Gre-
myla.

Gremyl.

Doledwie przyjeżdżam do Gremyla, respo-
nowam mi, bym jako nauzyjeł wstym
wost nanyt historykows historyj polski,
geografii, mitologii, i respo: pascanowam
praw. Ingeritum ix natychmiast i to
berintereownie, w pascie nanyt, pascie
nauzyjełki potieralem. Chwata Boreu
zdrucie jescze mam, a pascie nanyt

63 lat (1920) glos mam potiering i moge pascie
mawiai chwyty do potiering i potiering,
bra i zniżyć się do potiering i potiering
cenie umytkowego.

Komas wiec 15/6.1920
umytkowego i potiering i potiering. Pato w dury
sali do 200 stachary. Byli tam zotm i
mawiai i wstym i wstym, byli i wstym
wstym i wstym i wstym, nanyt i wstym
stika i wstym i wstym, a byli nanyt
wstym. Tutej jescze i wstym i wstym
o nanyt i wstym, i wstym i wstym
wstym i wstym.

Byde nanyt i wstym. Nanyt
ten sa i wstym na koscie, wstym
nanyt i wstym i wstym i wstym
wstym. Potiering nanyt i wstym
tytu na pascie i wstym i wstym

~~Do~~ Książce, ale i w Pie w jego orzech.
Wszak nawet pogromiecie drabich
winną jest cała nasza potęga nad ciemną
tami ciemniejszą tylko tajemnicą i
potęgą wewnątrz.

Nie mam jednak własnego mieszkania
w Warszawie, jak dotychczas. Właśnie
na Ratuszku, na Ratuszku
mieszka i teraz nie mam własnego
mieszkania jak dotychczas.

Ważną historią Polski objętem w formie
nowelskiej, porównując ją z popularnymi
dramatami, a szczególnie z naszymi
dramatami ludowymi i powiastkami: "Wiel-
ki polski kraj." Ciekawym dodatkiem do
tego jest również i historia, w której
opisujemy i opisujemy świat i kraj nasz.

[illegible]

„ Wiec od kurtki w Kiełku, nadzwyczaj
rozpuszceni w Gmiz, Bortu,
Od strachotnia wnet Bortu,
Przestrępnego jakoś nie ma.
Princa Markali w tej tej Kiełku
I musliwskich wnet w Kiełku

Ciepły murek nie odłaził,
Złoty miedzy wrog i kochał,
Ciepły Rewal nie do kusił,
To im sto lat dożył.

A lud dzielny i cnie przetrwał,
Wig iuryści za narodem
Do ułicach i po rynekach
Nas Muskała po tem brankach,
Złota bywa za indyka.

W opowiadaniach tych chacie i Turmie o to,
aby zolnierska uszła za serce i do wsi
mu, że on w regimencie pracojcom mym
w miedym nie ustępuje, a nawet że
sto go przesunęła

Dawniejszy rynek, idąc na węgry, przeg-
radziwał przez liwę, kulę, i kłosa,

181
Stina go chroniła od ran, drinyry wó,
mied lego użycie nie morie, w Rula prze,
bipa najtwardszy panter, i cnie uie
do bitwy bez śladnej ochrony, chęć i to,
pożółtą sturę do Kopania wawu,
Złoty dawniejszego rynek uie bawo
ciężkie, w leie i cnie złoty nospie,
Rata nę do niemożliwości, a w cnie
murem i cnie przesunęła.

Złoty to leie i cnie i cnie

A stina pat bitwa fan fan,

Do Turcji nę kłosa po imię, jak po sturę
Dol Turcja białe i cnie.

Dziś i cnie zolnierska w cnie uie, jak
nówieci ciężkie i cnie zolnierska nienas uie,
Tymi miedziem w cnie uie nę nę,
nę miedziem i cnie i cnie,

w sereni i na wiosnę niemas wśród topieli
i błota, wśród gradu Rub Karalinowych
i armatnich niedziei w okopach, czego dawni
wypierze nie znali. Tu przedstawione
matkę Solensich, która przyprowadziła
synów do grobu hetmana Kosińskiego
i karata im odryła napis na marmurze
wej tablicy: „Jak ginęł za Ojczyznę
i odemnie się us.”

Przez takie opowiadania pamięć się
gadusi i żołnierze i niemas wiarołom
na ich twarzach nieumyślny rapat i
ochota do walki bez względu na to, czy i na

ta walka przyniesie dla nich Ojczyznę
i miere chwałę, lub zwycięstwo.

W tygodnia coraz nowe zmiany się
na front, lecz nie tak jak ongiś

194
wariatami przeniesionych Murkati, pędo-
nych przez oficerów, do polscy i żołnierze
wiedzieli, że to nie bój, tylko i spiewem,
ochota i ołuszkami: „da bolszewików,”
a znowu tryskał im rapat i zwycięstwo.

Aż jeno w tym czasie odgryzły
się zwycięstwo bitwy na wschodzie. Wani
wypali się z nad Dunajem na Wanku,
nie i linii Dunaj.

Pier w czasie przypadki wypali mi
żołnierze, dlatego nasi się cofają. Nabo
imi wzmocnieni!

„Lene, gdy chce bawie w domu powalić
na ziemię, razem się cofa, aby natra-
fić i impetu do ataku. Tak było w
bitwie pod Złotymieniem na rzece Br.
la fragmenta św. Wary. Hetman polski

Główny Chłackiewicz miał tylko 3.000 jazdy,
podczas gdy Król Szwedzi Główny Jender,
miał 14.000 naprzeciwieństw
wzmocnionych; stał z nimi na pogórze. Główny
Chłackiewicz, widząc taką potęgę,
umyślił szukać drzewców na dolinę. W tym
celu skierował swoje wojsko tak, że zdążyło
wyglądać, jakby tylko 2.000 wojska i
razem ruszył w górę. Główny Jender Szwedów
widząc, spodziewając się, zawołał: „A co, nie
mówiłem, że Polacy będą wiekszy?”
Zmienił: wojsko z pogórza na dolinę.
Tędy tylko czekał Chłackiewicz. Zatrzymał
się uformował swoje pułki; wrócił do
swoich wojów: „Główny Jender! Jakiś naprzed,
wolała być ciebie dokoła, w drzewach moich
wielkie!”

„Dobrym jest, gdy ich polizemy!” Król
mówił jeden z wojów.
Widząc tak groźbę. Płynęła schyłkiem
Kopie, na których znajdowały się białe-urwy,
nie chodzący, a całe nienazwane
wzrosty nie potajemnie na ziemi, nienazwane
zaczęły uciekać, a Król Główny wspaniał,
wzrost pomiędzy drzewami; wrócił
po łacińsku: „Sum, sum, sum” to znaczy po
polsku: „Jestem, jestem, jestem.” W końcu w
drzewach, że jeśli sumowanie nie pomoże, nie
sam w nogi, mówiący, a za nim po
polsku w jedną polkę. Wtedy Król Król
widząc, że pułki, padł na ziemię. To
zawołał to jeden żołnierzy szwabski, szwabski
wrócił ~~do~~ czym prędzej ze swego Króla;
powiedział go Królowi, uprzedzić sam

zginat, lecz uratował króla.

"A co myślicie o tym żołnierzu?" pytam.

"Był to mój chłop" mówił żołnierz.

"Tak, bo i w nieprzypocielną odzież i perukę,

cenie dla niego przebrał się bez względu

na to czy to byłby król, czy oficer, czy podofi-

cer, czy stary i słaby, czy Polak, Niemiec

i naturalnie w ciemnościach nocy.

Wiem, że w czasie wojny w Oreszku były

ciężkie strzelaniny, nie było kawałka,

złoty wlecieł na niego i nie mógł się

zanimi pod kawałki i oficerowie zabra-

liwali niepotrzebnej strzelaniny, a trudno

było królowi, bo tak nie mógł pomóc

Był to jego słaby wójt wojny, żołnierz

był przesłany i wkrótce na

bestemni. Były nawet niesłuszne ofiary,

ale zaprzestano tej strzelaniny, ale

na to trzeba było.

Przed nim i p. pod kawałki, bym

w czasie tej strzelaniny żołnierzem

ten wójt i ponurzył, że nabój w

ciężkim psie nie mógł.

Strzelaniny miały odzież do 400 osób,

za otworem stali oficerowie i pod kawałki

o czym nie wiadomo.

Wszystko to było, wzięto się

do tego w następnej sprawie:

Na ścianach wesołej wsi były

wzruszające obrazy i muzyka do nauki po-

głosowej. Był tam obraz przedstawia-

jący nasz kraj, a między nimi był

portret cesarza - króla among królów

Indianina. Obnos wziętem do ręki i po-
kazatem jak to Indianie uginają wci-
nę twarzy i na ciele widać symetryczne
wzory i malunki, opowiadaniem o Kalpach,
o wojennych indyjskich postępkach, o
przebieganiu ich w stronę arizkich kuzi-
nów i t. p. Gdym spostrzegł zaintereso-
wanie ich żołnierzy, opowiadaniem i m-
następną prawdziwą historią:
Przed dwoma laty prowadzili Francuzi z
Anglikami wojnę i to nie tylko w Europie,
ale i w Ameryce. Wąjskom angielskim
pomagali Huroni, barabosy, odasine
i cois, to pierwsi, Francuzi stali strażem
w lesie. Jak widać, że z strony szwajcarskiej
musi ich wysłać w stronę Arizy, więc
nie odwracali, aby się nie dowiedzieli, czy gdzie

387
nie podchodzi nieprzyjaciel. General Francuz „
Ksi wysłał starego wachmistrza z dziećmi „
ciome żołnierzami daleko na północ. Wsch-
mistrz zaś wysłał na noc jednego żołnierza „
na, nasuwaniem Sarto, jeszcze dalej.
Była tam jaka wyłoka i pod nią miał stać
żołnierz na straż. Gdy jednak miano
żołnierza przesunąć, jego tam nie było.
Uciec nie mógł, wzmógł się
nieposłusznie dziecinie łaz, a w nich kilka
Huroni i innych Arizów, którzy go
natychmiast uśmiercili, a skórę po
żołnierzu nie było żadnego. Drugi
nocy postawili tam nowego żołnierza, był
to starszy odważny, silny i pewny, narzucał
ich Drestin, ale i ten nie był bez śladu.
Kiedy żołnierzami powstał wielki strach,

byli pewni, że tych dwóch żołnierzy porwał
diabeł. Wiarze to wachmistrz, wstąpił do
żołnierzy: „Majdrici, sam nie chce wyjść,
coś potrzeba i was do pilnowania tego miejsca,
jednakże straż tam stać musi, cięgnijmy
się tu, a kto z was łus wyśięgnie, ten tam
pojdzie musi”

Przebiegamy i padł na ramiona
wachmistrza. Był on jednak zionaty i miał
niektóre drzewa. Zima wachmistrza była
włosie tam obornik i zaimu rucnie
stał się, w uciśnięciu, i ma się i tej
mówi się już nie wróci.

Wtem przystąpił
do wachmistrza młody asonierowski Ga
strowicki. — Garkonja jest to prowincja
w poludniowej Francji. Mieszkańcy tej

388
provincji podobni są do narysów Głupci
Rów, Stym i Lapp, że doskonale strzelają
Młody żołnierz oddał wachmistrzowi naleśnik
i wreszcie:

„Danie wachmistrza, prędko
mi dać moją garkonję strzelę, a chętnie
stanie na tym miejscu”

Przyniesiono strzel-
bę, Garkonja natychmiast ją, a Rikla natychmiast
ukłonił się do Forty i mówi:

„Danie wachm-
istrza, prędko mi poruczyć dać jeden strzał,
bom w razie potrzeby mógł wystrzelić, lecz
bom na ten strzał nie był zapowiadany”

— Tu przerywam opowiadanie
i mówię: „Widzicie, jaki to był prawdziwy
żołnierz, on musiał być mógł jeden nabo,
wyeksponować, to uciśnięcie, że ten nabo

Kuntaje wiele pioniędzy i jego ojczyzna Fran-
cja nabyła ten Kapitał. — A wiecie czy,
ile Kuntaje obecnie nasz nabył polski?
On Kuntaje obecnie 15 milion. Już to
suma ogromna i ni Komu nie wolno na-
bywać bezmyślnie materjał i nie wró-
wać nie wolno po nocach strzelać.
O to Ojczyzna, ta Matko nasza, prziwiesz,
tyście nabyje manowaty, a jeśli chcecie
strzelać, to tyłku do nieprzyjaciela. Mam
tu nawet rożkę naszej Ojczyzny, która
was o to prawi. "

Te vadytame ir neskos

„Tomas wrócił do Saskon'gtha. Stał
on na przesmarczonym miejscu. Nad nim
wznosiła się wysoka, prosta, pacho ściana
skalna. Wtulił poprosty w górę i młot

de vieilles;

"die best in igóry iádnego nicherpie =
crenišare."

Przed nim nacięte są dwa
 rowy, na których było jedno i
 drugie. Były to mokrasy i bagno, w
 którym zrosły się dwie ścieżki, jest
 tych ścieżek w dwóch miejscach, ale
 do ścieżki w czasie wojny widać
 widać, nieprzebiega ścieżki nie widać.
 Tymczasem z bagienka, gdzie się
 widać, widać ścieżki i widać
 widać. Ścieżki nie widać i nie
 nie widać. Ścieżki nie widać i
 nie i pomysł ścieżki nie widać. Ścieżki
 nie widać i nie widać, a
 ścieżki nie widać i nie widać. Ścieżki
 nie widać i nie widać i nie widać.

"Ktoż przecież jeden stracił duszę swoją, bierze
pieniędzy do legów."

Wymierzył i stracił.

Na kilka minut nachylił wachmistrza z ręką
na ramieniu i pytał:

"Do kogo stracił?"

"O stracił do 'mój żołnierski', Tom dla wreszcie
jest tutaj piętą i ręką."

Żołnierze po biegu na wskazane miejsce
Kawca wachmistrza wskazywał i krzyknął:

"Uważaj, bo ten cię nie ujawni ci toma"
hustaniem po tle."

Tomahawk jest to wielkie narzędzie
na żołnierza to porządek, a Glumni umięt
niem dostatecznie ręką. Żołnierze atakują
iż, obliżyli i spustnęli umiętą ręką od
brzyminy krowy, obliżyli wstępną

drutem i podkładał cichaczem do żołnierzy

Wyciągnięto go ze skóry ręką i spo-

strasiłono, że miał przygotowane do pe-
ra skóry z głową biednego Garla i

Destina."

Opowiadanie to było wielkie
wrażenie między żołnierzami. Oglądali
i wielkim rozjęciem Indianina na
obrońcu i od tego czasu w karności
na Bakti-rych nie stracił nic
stygmat.

Putkornik i sekret i oficerowie
zanimili się tym leżącym i mówili:

"Idębym i m tyłko przemyślałem ręką,
byli by go wystęchali, pomimo tego stracił
by długi, a ten przemyślał się, że stracił
tam na wiecie przynajmniej Ręką i ręką
i nie."

— Domo moi, ze bolsziwiski generat Bu-
dienny naskipa is, pouschudnij Motu-
mice. Zanjeto mo kato Dremyske ze-
klataci kolersto aruty i inne okopy.
Zhorrem nadeny wiado musci o
pistich zuzigstura k nad Wito;
Bugiem. Zolnierom aruinem is to
mydauat, to goretu piny o zuzig-
stura nad Wito. Bugiem, a to kary
pod Dremyslem zoklataci aruty.
Znests nie moina im lyto tej niewiang
braci ze rto. Wnost ze moina ty ischm-
lotyng uyny, goretu, des wnglanc mato,
worys stromie piraty, zaurse klataty,
Wtem durtatem li it ad najintaneco
yma Romana, kiny lyt ze wity lony
lom kandyerem, a stat wiodas nad

211
Bugiem. List ten odasytalem zolnierom
mniej wiszej ze to stowa:

„Name tanki porenty pures Bug na prawy bysz
meki. Tem stat stotyngy wnglanc wlneni-
kiego. Li spadnagstny tanki, myileti, ze to
Ruchnie pokone, pnylietli na konicach
i priedu te wurnici i zozeti Dzyreco.”

„Diddaj na! Diddaj na!”

Widawas tanki zaretu welich Kavalindow
mawynowych, padlo kicha tyngy wot.
wewilow, a nenta munito buri i pnt.
Mato ze. Drii powaradono koto neso
10. 000 bolisewilow.” Do odasyta
nin tazo lista powstata wielka radusi-
mizdry zolnierami i okowla;
„Niech zyje nane witylo!
„Niech zyje nane Dzyreco!”

"Niech żyje nasz dziadek!" (Dziadek)
Samodzielnie rządzi i prowadzi
nie tylko konie.

Dziadek fantastyk.

Zawrę w roboty nie wolę ani historii,
ani geografii, tylko opowiadanie
bajki ludowej, którymi najbardziej
ten żołnierz się ceni. Wtem bawi
ludowej już nie tylko zabawę, ale
porównanie naszej polskiej mowy,
do żołnierskiej, jak i wiersza starego
nauczył bawić powołując w tym samym
stylu, żołnierską języczką bawić.

Niektórzy przypuszczają bawić w ten
stylu:

"Jako widać mamy czerne Ewangielistki,
a to św. Marek, św. Mateusz, św. Łukasz,
ten najwiedźniejszy z nich filozofem był św. Jan.
Któż ten bawić się nas z przepiórką. On
mógł być tłumem, a widzę wielkiego filozofa
bawiącego się z ptakami, idzie się widać
i rozmyśla: "Kto, o tym, że jest wielkim mędrcem,
ten, pisan filozofem książką, a to widać, że
bawić się z ptakami i rozmawiać się do nich,
jak mate drzewo?"

Juriet, Jan ty nie to,
rozmyśla: "Czy twoje, ten dawne napisać?"

"Nie"

"Dlaczego?"

"Bo przez daleko na
pisanie straszyli cię cię."

"Oto wiara!"
mówi Juriet, Jan: "Tak namiętnie twoje, ten i"

umysł ludzki potrzebuje czasem wypoczynku, aby
po wypoczynku mógł dalej, i prędyż się
praca.

My dziś wolimy tak samo. Przez
cały tydzień uczysłimy się historii, geografii,
fizji, meteorologii krajów. Jakiż sami uczysłi-
my to rzeczy trudne. Dziś jednak opowiem wam
coś innego.

Opowieść o Kupcu.

Bardzo dawno już temu żył w nadmorskim
miasteczku kupiec Kupiec. Był to wprawdzie, jak
słusznie mi było powiedziano, ani takich
obrotów w parowozach jakimiśś dzisiaj. Je-
nakże, nawet samemu Kupcu nie po-
mógł potrzebować wyjeżdżać w obce kraje
po towary, ten zatratnia umysł i siły.
Nie, ja przysięgam, umysł i siły o jego

150
wyżnienia. Dawno po towary musiał jeździć sam.
Najmniejszą zbranych ludzi i wózków towary z w.,
drinnej, kraju w obce strony, a w samem
tym sprawował samowolnie towary i wysła-
wał je drogą. Godziło się wówczas było uciekać,
we, długie i niebezpieczne, bo miewał brandy
zbrojeckie napawiały na Kupca, karaty się
mu opłacać, a resto nawet ratowali mu
wzrost, a Kupiec żył nieścisły i żył.
Nie weselej było na morzu. Niektórzy bo,
gdy Kupcy mieli własne okręty, nie mogli
płynąć w samowolnie kraje po towary.
Na morzu bywał bowiem często strach
burze, trzęsienie ziemi i ino, więc,
okazy podarte, na których okazy się w.,
był i kraj, a nawet porażał reeling, lub
inne potrawy morskie. Na domiar

tego i nie mogło się zabawić, narzucił ich
Rozsądkowi. Taki Rozsądek miał mowy i wcale
nie dawał się, na którym były armaty
i dobre urzędnicy ludzkie. Złoty miał widać do
studnia o Radosym Kupieckim sławie, który
wyjechał w podróż. W drodze napisał
go i Rozsądek wbił pięć nowych poddań,
a w razie najmniejszego oporu ratował
Kupiecki obiekt wraz z ludźmi.
Utoż oś Kupiec, o którym wspomnieliśmy
miał swój własny obiekt i jeździł przez
ramionem towary w obie strony, a jeżeli
tak się zdarzyło, że w drodze sprzątał mu
wieszak i przynosił do wielkiego majątku.
Miał on żonę i dwie córki syna i
córek. Syn miał po sobie odzianą szatę
całą majątek i interes handlowy, dlatego

131
wyjechał przedewszystkiem o to, by mu
dali uprzedzenie Kupieckie. Córki wyjechały
wzajemnie matce i o niej mówić nie będąc.
Symonem zaś, to takie imię nawią, nie miał
ochoty w sklepie niedzieli i pieprze sprzedać
waci, zato ucył się gimnastyki, pływania,
język Rosnej, Niemiecki dłużej, że miał się
cechować uspokojenie, i wtedy wyjechał się
marchować i narzucił go urwisem, był jednak
tej myśli, że gdy zaś dłużej do lat, to się
wymyśli i będzie ciębień lepszym. Najwię-
cej starego Kupca marchował, że zaś ma-
jąc pionierów, natychmiast się wyjechał,
po wyjeździe mówić: wstrząsnął, dając
pieniężnie Roleare do skruszenia nawią,
lub na inny jakiś dobry cel. Wyjechał
jednak spracowany, że gdy zaś będzie

miat wolany sklep, to nie umieni. Dostano,
widzę więc wyjechać w obce kraje po
towary. Jakiż ma to państwo chętnie się zgodzić,
chciał bowiem purnać obce kraje i różne
zobliwić.

Przygotowane więc ośmiu,
należy tamże i chętnie w nich ięglarce
i majtków. Jakiż dostawczych użycia wielką
namy pienieży na zakupne herbaty,
Ramy, kawetny i innych towarów,
iadać na ośmiu. Dawać i rozpięto
złoty i jak z portu wyjechać. I po
czekaniu wsiąść byli wsieli i i pie-
nem okazywać mię radzić, lecz gdy
wyjechać na pełne morze i nie zabrać
złoty już nie więcej, jak tylko herbaciny
oceani, a nad to by było to nie mało, a

395
w nowy widzieć je upstrone góry i góry,
dani, gdy stępną tylko morze ięglarce
wody, chętnie ośmiu umówię się i
nad niczestwioną tona, purnać, i
czekać w tej purnać tona jest tylko drob,
namy pienieży nie nie umówię się, wsieli,
czekaj i pień użyc, a nadestę mię
mągli i wsieli, o mię ięglarce i ośmiu
purnać, to mię ięglarce ięglarce
spotkać more. I kawać dawać ięglarce
namy ięglarce, jak z po. morze, ięglarce.
mali ięglarce byli wsieli, to na morze
more ięglarce ięglarce, a mię ięglarce
wsieli ięglarce, w nowy ięglarce
mi, jak ięglarce ięglarce ięglarce, ięglarce
ięglarce ięglarce ięglarce ięglarce,
to mi ięglarce ięglarce ięglarce ięglarce.

Gai jednost. iyt w tych rzeczach, gaj jui luto
miana i iyt mianowicie, ktore my
mamy w tym Kompos, a dalem
mamy taki Kompos przy tej
Na o Kucie taki Kompos jest dany i do
Kladny i lepiej pokazuje gaj polno i
potudnie. Gaj po kilku tygodniach
takiej pracy, spustniesz naci i zglanc
braz jakiej mianowicie i m ucy. Kie-
leka spustniesz ucy i port i pienie
miasto. Gaj ziaat i o Kucie na naci
jednost. i mianowicie i pienie do brazu.
Wyniaat i naci Kucie miasto, lez tui
przed brazu miasto ucy i gaj
widet. Stale tam Kucie i mianowicie
dri i Kucie w Kucie. W Kucie
nich lez na naci i mianowicie

cturika, a jak i mianowicie miasto
do zapamiatane. Kucie i mianowicie
Gaj ziaat i mianowicie ludri i mianowicie
pytat xoco oni lity tego umowtogo
wiera, a jak i mianowicie mianowicie
do miasto mianowicie. Kucie ten lity
dri i mianowicie na naci lity mianowicie
wielkim mianowicie, budowat domy,
zakladat lity, pienie, parki. Interes
jednost. nie lity dale, do pienie
nas pienie i pienie Kucie i pienie
lity i mianowicie, w Kucie mianowicie i mianowicie
wielkim. Gaj i mianowicie i mianowicie
Ra pienie i mianowicie, pienie mianowicie
my je na naci i mianowicie, a mianowicie
i mianowicie na pienie pienie i pienie.

Wkrótce postępowanie wierzycieli nie podobne,
to nie parowat i upytat, ile ten miedzi
im zaimat, obliczajac, ze ten dlug za niego
miska na wierzchu, ten zedat, by mu spise,
wino takie po prostu, jakie nie jest w cenie.
waga. Wierzenie dyne i tak takie miedzi.
Ta propozycja, powiedzial, ile Resdema
z nich nie nalezy. Jas uwaratko poplatat.
i umartego pochowano toz jak ~~Resdema~~ Resdema
Resdema i nazywa ~~miedzi~~ miedzi.
Jas co? Na ten miedziorny anegdot
miedziorny mu zupełnie esturiska wydat
Jas prawie wszyscy nie pismisze i zastat
mu tylko tyle i z mozt stusly obato.
na uplatat. Musiat wiec wrzesc do
domu, w seplare na jego wrota na.
tychmiast uwyziti, ~~dwie~~ dwie

197
wbie cicharem z meoglednusi i do braci
Jasia. Stany Kupiec bardzo nie idziur,
is um wrzesc tak pzed do domu, ten
gdy nie dowiadziat o calej sprawie,
upat w gniew wielki i smat Jasia
nie obit. Dlugi czas nie chiat go w,
dziesi, tylko Karat mu siedzi i
wplecie i sprzedawai do wazy jak
rumpstemu miedzi. Jas rowniez
purnat nioz, blza, dlatego starat sie o to,
by uza prebtaoi, byt pilny, wwariny,
rapotiechiny, jak w ogole Resdy ku.
pise byi powinia. ~~Resdema~~ Resdema wnet
purnat is gniewai i porwolit mu
prowadzie caty nioz, intenes, a Jas po.
Karat tyle zdolnisci i praconitai,

te słany był z niego zupełnie zadowolony.
Drogiem widać kłócił się, napisał
regulamy i myślał go pewnie w podróży,
nie musząc nauki, aby w przyszłości
nie był błąd naukowy, aby zmierzyć,
który z zupełnie bez crucia nie myślał
płynąć od Rysów od Luany, których
zupełnie nie znał. Jakiś sam śmiał się ze
swojej naiwności i miał najlepsze re-
misy, aby w przyszłości podobnych
nieodpowiedzi nie robił.

Wypłynął znów na pełny ocean, ale
nie tak to już pędził jak na morzu.
Otyli dżurzy z czasami widząc nie
wielej jak niewiele i niemiernie na morzu
na okęcie na największym marnie
znajdując się Rosji, tam nie było zupełnie

178
okęcie okęcie i spoglądać uważnie do
kół, czy czego na morzu nie robimy.
Nasza po kilku tygodniach jazdy spo-
strząst okęcie na morzu jakiś ciemny
punkt i zaraz dał o tym znać na dół.
Wyniły wyspy na południe, spoglądając
cieranie, to punkt był; był coś wiel-
ki, nomenie z przerwaniem przerw,
to był okęcie Kossakowski. Okęcie miało war-
ny Radłuk, pięć maszyn, a z boku
okęcie wyglądało dwanaście armat.
Główny myśliciel zrewolucyjny
ziewał na znak, aby się nie zatrzymać
miast pędzić. Nie było rady. Jakiś Rosjanin
wypowiedział, że zrewolucyjny na znak, że
nie było nie mylił. Sprowadził Kossakowski
okęcie do Rosji. Tam kapitan urwał do

czołmo, pątyłyst do Kretu. Tu porano
 mu ~~raz~~ Knurowy drabine i po niej
 wystart na punktach Jasionego o Kretu.
 Tu przysituno go gresznie, a on ujęty
 gresznasie i uprzejmiesie przysitun i
 z Jasionem i ujęty do jego Kąpuz. Tu
 Karat wbie dać p-tomę pieniężną, ~~W~~
 Gas' pociastat. Domo mu je ujęty miut. Ja
 idem i ujęty tyle, ie miut dalej i miut
 sechac', ale był cierny, ujęty pociast
 Knurowa, aby mu porobił oglądanie na
 sego „Jasionie”, to także nasie nant
 o Kretu Knurowi. Knurow chetnie ię
 zępsit, ba nawet przysit go uprzejmie
 i guscinie, nawet guscinie muzyka pociast
 Knurowa, Knurow ujęty na punkcie Knurow.
 Gas' z ciernasie ujęty do oglądania,

maras i pustyżest dwie panny. Obie były młode,
nem przysięgając sobie do maritu na pokuta-
cie. I odrzuciły i w łonie morza były po-
słane, is pochodziły z smutku miłego wstę-
ale były braterskie miłości i przyjaźni. Jed-
naprawdę kochały, co kocha panny, a ten
młody :
„ Młodo is nam je schwyłcie i
wzięliście je do domu na spowiedzi. Ciąpi-
drzewostka nie chce nie jeść, schwył i
chciały kochać do morza, dlatego młody
is my je przysięgali do maritu. Wzięli
jednak, czy one przez czasem nie pomogą.”
— Jak is żądali cię do tych dwóch
drzewost i zaproszono kochać,
czy ma je spowiedzi. Kochać nie chcą
nie ty kochać, is żądali cię do maritu
ciężko mi na dalszy smutek i kochać

wracai do domu. Jas' nie potrzebowal
drilowac przysizguze' do martwi, ale
puszt je w tno, one przelaty pta kci,
do posnaty, ze smydujez, iis w rekach
ucieszenie est miela.

Gdy przytul do ro.
drinney miela i pokasat ojen nroj
nowonoloty kurat, ojciec ugniewit
go i domu i nie chcial o nim slyszec.
Coi miat wolic? Gdyby byl sam uen,
ale smolastly przystal, ale miat prz
wiec dwie panny, ktore przenie jedi
chicly i uenie' puzle je byli.

Nic doremnie jomak uszt iis ka.
mictwa. kci parastate me troche
mini, ary wynajet maty sklepit
i' rancet handlowe. Sam chwast sa to,
warami, a panny sprucowaty.

400
Nic wyprzedato mu jomak i pannami miela,
dialego mterres panny, ktore byly bawarke.
ama usiat wlic sa ions. Nic miela one wpraw,
ale iactnego panny, les miat w Bogu
mactriejs, i Bog mu dopomoc, stanne
panna, ktore cioci, narzynno, pil,
mowala sklepia, a mterres jomak
trudnito iis, gupstentnem domowym.

Gdy iis inni kupy dowiedzieli o
kufnie oricowiet, o wyprzedaniu kci
na i naricowietu domu, przyci.
arici do niego i woinymi sprucami,
a wterisire kating i nich chial ad
katingi one panny. Dmial sklepia
nie samy kacy iis i sklep iis, nczemat.
Gdy iis ojciec o tym dowiedziat, iis

Jas' prosił, jak na prawdziwego Rupera
mądrył, przynęcił mu z pomocą, a
sionę jego Marquis uśmiął ze wzrusze-
niami, a nawet stary wódz pukał
chali o ją, jak u tamtych córek.

Dot minęło lat sześć. Don Diego dał im
troje dzieci, a dwóch chłopców i jedną
dziewczynkę, a stary dziadus i babcia
wzrostli, tymi imiennymi i ciekawymi.

Jas' wstąpił przez i kapłanów i jego
nie doświadczył, i postanowił tam na wstąpienie
niekiedy pójść i o tym tam wstąpienie
niekiedy. Gdy się o tym i o tam doświadczył,
dziadus, uśmiął i, nawet, wstąpił
do jego domu artysty i malarskiej i potęgi
mu wstąpił i potęgi, na Rhingon

431
artystę namalował Jas, Marquis, cioci i
ich dzieci. Wój jedni Marquis i cioci mieli być
taki, w jakim smaku i Jas na ołtarze
Kronowa. Obrat ten wstąpił i cioci
na ścianie w Kaplicy i Rhingon tam,
gdy Jas miał wstąpić kancelarja.

Gdy Jas miał na ołtarze, przenieśli go i na
jedyń pośmięciu: „Gdyś maris, nie wstąpił

nie niedrogo potęgi, tylko jedni przenieśli na
wstąpienie Rhingon, a tam uśmiął i Rhingon.”

O Rhingon wstąpił, nie bóg jedni opowiadali
o tam i o tam, niekiedy i Rhingon,
cioci potęgi doświadczył, i po dwóch miesiącach
przenieśli Jas do brygady potęgi i Rhingon,
go mu Rhingon. Gdy wstąpił do potęgi
Rhingon wstąpił i Rhingon. Rhingon i Rhingon

wyglano Li'atke i przewidywaniem, ktorego
wskazal okazywac drogę i tam przybyli.
pod ram obrym kamieniu mur portowy.

Tu przysiadłszy grubym łanem
skłonił do muru, wznosząc się, a
żadnie nie czekając wiele, udat się do
miasta, aby je porucić.

Gdy już skłonił przysiadł do portu,
muru, że mieszkańcy danego kraju do
ktadnie zbadać. Cośem już cał do odcienia,
wzorem wiesz Kontrabandy, co czasem
brotu i t.p.

Wzanie nieobecnosci jej, uwersti
na skłonił doraźniejszemu i skierował się
wprost do Raju, gdzie już miał Rame,
długi. Nagle zobaczył obres na ścianie
i upatrzył się w ten, a jeden z nich mówił:

„Dobrze, ta młoda pani podobna zupełnie do
córki naszego króla, ktorego Konrady poruci,
li przed meciem leży”

„Dobrze” mówi dłużej, a ta stała się
błażnięć do córki minie sprawa”
wzrostu jego.”

„Cui w tym byś musiał, more to
tensam Konrady przybył do na nowe pobywanie?”

Wie namyślij się nie dłużej, uli, li obres re
ściany i zanieśli go do króla. Cui spustrogi
ny i poruczył jego wójci córki, a dłużej pła.”

Rai i Konrad natychmiast sprawać nie,
młodego Konrady. Niekiedy wukano, że obres
porucił tatę pod ręką muru i przyjeżdżać
długo go do królewskiej Komnaty.

Grób widział na portu, nym Konrad na
wzrostu jego nym młodego, a już udat ma
należny wukano.

powstała wielka radość. Łąte miało
przybrnąć flagami i zieloną, a wiezo-
nam w otworach porapahano słońce,
całe miasto iluminowane, a murów
grato, aż nie!

Janie przybrano w piękne
moty, jak na królewskiego zięcia przę-
stało, chwalił w czerwonych spódnicach
i niebieskiej kabanii ze złotymi guzikami
i innymi ozdobami. Był to ten sam, który
byłankami mylił się.

Potem przygotowano piękny wojenny
obiet na króla, wstąpił pies i dwadzieścia
hetman, aż nomenio wyjechano z portu,
aby przysięść królowi.

Temczasem w warszawie miście Janie
z onetkierem go ziom z asietką

testowaty, a ciwia i dzieci pytały czego:

"Kiedy nam tato wróci?"

414
Dziedzi Janie chodili jak straci. Wycho-
dzone cudzieni na brzeg morza: przę-
dali wstąpić na wiołodracie i straci, dopy-
tywali się, ale nikt o nim nie wiedział.
Raz o wicie wybiegła ciwia na brzeg i
spędziła zdoleka o straci, na którym
powiewała flaga jej warinnej wraju.
Uciwione pobiegła czym prędzej do miasta
i zawstała do Maryni: "Curo, mój wrocie!"

Maryna porwała arciwone, że na ryce, a
ciwia prosiła o to, co w i straci
na przysięganie mecie. Dano im
wionie i Janie warion, które wionie
do portu przysię, ale wicie straci

Abcy ożet, nie chiał wierzyć, aby tam był
jego syn. Tymczasem ożet przybił do
portu, razem z matką, po nim wyszedł Jas
na brzeg, a za nim hetman i ułbrzeni
majtkowie. Ojciec i matka staneli i po-
ażiliu jak wyci w ziemi, aż ujrza-
li ubojnego meża, w którym poznali
mego syna. Ten zaś, ucałowując ręce
uwich rodziców, przystąpił do syna i
ukłękł przed nim: „Cóż to ma znaczyć?”

pyta Prokura.

„Nie uziastem o tym, re-
sester' co użę potężnego Proka.” mówi Jas
Momyie zaś miata się i użęta:

„Ciekawam czy mi tu była arnia, gdy
byś mnie nie użępuł, i konowicki
nie użę?”

45
Tak rozmawiając, weszli użęsy i nadzic
do miasta. Gdy się mieszkający miasta do-
użędrici o użęciu Jasie i o jego odjeździe,
sprawili mu użęte pożegnania i użęsy
użędrici mu użęcia.
Jas pożegnawszy się z nadzicami, siostrą i
przyjaciółmi, użęjechał już na zamek
z nadzicami miasta. Wiatu miał po-
użędricę. Na ożęcie użędricę użędricę
użędricę i ożet, jak ożęta użędricę w mo-
użę, a tylko brata piome użędricę
użędricę, ożędricę użędricę na użędricę
Na ożęcie użędricę użędricę użędricę
i z nadzicę opowiadali o użędricę użędricę
użędricę. „Cóż to?” „Cóż to?” „Cóż to?”
użędricę, nadzicę użędricę i użędricę użędricę.”

Sewnego wiadoma wyszedł Jas' wraz z hetmanem
na pokład. Byli tylko sami, gdy
majtkowie byli zajęci wewnątrz okrętu.
Jas' miał w ręku morską perspektywę
i spoglądał przez nią, wzdłuż pokładu,
woda się jakas' unosiła. Jak zwykle
na pokładzie okrętu są bariery. Jas' nad
barierą przeszedł się. Wtem hetman
powstał go niesparowanie za nogi i
wzrusił go do morza. Nikt tego nie
wiedział; okret pędził dalej.

Niegrzeczny hetman wszedł znowu do
kajuty przelęg i mówił:

„Twój masz utonął.”

Memnia, ty masz to, sądzę starzenie

„Kłakał, a hetman ~~wyszedł~~ wyszedł, a

441
aś jej pierwszy był minie, mówił: „

„Twój masz utonął, leś masz jeszcze ży-
je drzeć i te rzeczy do morza, a potem
siebie, leś jeśli mi przysięgniesz, że o tym
nikomu nie powiesz, a po wyjściu wró-
ty, wypiszesz karnie, wówczas dursz się”
cie tobie i twym dzieciom.”

„Coś miata wbieć? Nie daleko o siebie,

gdy dla niej było już wszystko jedno,
żyć lub umrzeć, ale władza jej było drze-
ci, więc ci przysięgam, że milczeć będę
na parę godzin i spełnię twoje życzenie.

Wówczas hetman wyszedł, niżej to niekiedy
za barierą, na okręcie stał in' wille-
ruch i rękami po morzu, ale noc było
ciemna i Jas' nie mógł na wille.

Gdy przyjechało do portu i w mie-
”

sie dowiedziawsz się o tak wielkim
mieszkańcu, powstał ptak wielki, całe
miasto okryło się kinem, a najbardziej
ptakom stany król, w jasie pokochał,
zab w tamtego syna.

Miesiące, tygodnie, miesiące w miastach
i wsiach. Komuna nie wychodziła z
pałacu, bo wry jej z pałacu niepuścić,
a męstwo nie jej nie cięło.

Tak minął czas i tak, rok i sześć tygodni.
Wówczas król, który wcale o królestwie
nie chodził, tylko o to, że wraz z jej
złoty Anny królowej królewskiej ko-
rony, odnalezł się o niej.

Stary król nie miał nic przeswajać temu,
tylko czekał na dzień swej córki, a tu,

407
pram, kapa o swej przysiędze, zgodził się
Gorczy w pałacu i w całym mieście przysię-
gi gotowaliśmy się do śmierci. O le kró-
lewę uszło przesłaniem wkręcić, pa-
nie i druzi stany się również o
miejscie strze. Sprawa wrona króla
Kuchary, który umieli przeprowadzić
najmniejszą potrzebę, postanowio-
nie o dobre wino i piwo, to wódka
nie była jeszcze znana. Aniołowie gości
zjeżdżali, byli to królowi, ministrowie,
panowie, wysi i szlachta i oficerowie,
mieszkańcy, a wyszła to ze względu na
nami i szlachta i król królewski. Już
po południu miał się odbyć ślub.

Wzięliśmy jednoraz do jasie.
Jasie padł głowę na dół do morza. My

zedmak o tym wiec, ze to upadnie do
wody, a ptyrec'umie, to bardzo przed
wyplynie na wierzch, bo chce sie natowrac.
Garcia w tym czasie, gdy ketmura
zucil Garcia do wody, przechyla ta sie
lomiera i kawatek do belki upadl
rownie do wody. Jaki wyplynquny na
powierzchnie wody, pochwytil belke
i chwytal sie jej. Na morzu w niekt
nych miejscach plyna przedy morskie, to
takie same reki, jak u nas na lądzie.
Dziedziast belki, wreszcie Garcia do owej
wyspy, na ktorej przez kilka godzinami
spozyla dat przez pers polkquny.
Jaki stanel sie dostac na brzeg i po dluzszym
widzaniu stanel na murawie bardzo
niekwej wyspy. Tu najpierw przedstawi

108
Dann Bogu za ocalenie, nastepnie zdjast se
siebie ubranie, aby sie wysuszy, a poniewaz
byl bardzo zmeczony, padl na trawę i spal
jako zabity. Gdy sie przebudzil, to nie jui
wzrostu bylo na niebie. Karzyl sie wlos.
Jaki w stodo i spozyl przelone palmy dzikie.
lowe, anonasy, kokasy, figi i inne jow.
aniowce owce. Nastieral nieco tych rozy,
tych owocow i rozplal swoj glod. To nie
mialo sie jui tak zabudow, pomyslal
wiaz o noclegu, a poniewaz lat sie zna,
mieszkal zwinial, przeto wylazl na lisc
olbrzymiej ~~agawy~~ agawy i spal do rana.
W krotce przelozyl sie, ze wyspa byla mala,
mieszkanq, ani takich niebezpiecznych
zwierzat na niej nie bylo. To mu ulozilo. Ze wly
mial naby, i nie nasilal wloz moco

bambusów; wólt niewielki matos. Wew-
nętr matos wólt wygłone łóke, wysięłt
se mchem, potym spowagałt stót ławę,
Roreto, przed matosem postawit ~~bambus~~
bambusow Rorey, aly ma przypominet, że
matery is macie; prawi Rorey o pomoc.
O przywiezieniu stowai is nie potrzebowet,
uważł miał curre, nad Orzejem rnej,
dowody is gwarda dli Rish Roreto,
stane ruretno Jaria is nie bary, bo
chw młt nigdy młt nie stowai. Młt
nie ~~z~~ z kłusowis tapai te wreme
stowai i mytiorai jaja z gward. O wpien
nurnos nie miał turkoci, w na wyppie
włt duri Roremienia i rapo mola, młt
młt z młt łatw wyde by i Rly i rremi-
ci wpien, w Rlym pielt stowone

ptaki. W wolnym czasie niedziat zmyśle
na wysokiej skale i patrzeć na morze,
aby ujrzeć jakis party przepływający obok,
których go widać. Jednakże tamta, która
nikt nigdy nie jeździł, więc musiał ogło-
niać swoje życie
Tak mijały mu dni, tygodnie, miesiące,
wreszcie i wkrótce koniecznie, a już prawie „
miał czas baraniej, opalił się na słońcu „
cu i zmierzwił. Owszem, a było to namiętnie przed
wchodem słońca, gdy już leżał na
włosach to się ze mną wzbudziłem i dumam,
wstygł nagle jakis cieży i chłód niedale „
Re męgo wstanie, zerknął czym
bardziej ze swego postawienia, myślał: na-
lam i widać przed sobą widać widać my,

włosej cornet, ubranego w zieloną myśliwską,
Róża Róża i takie same sporty, w my-
ślicznych butach i w myśliwskim kapturze,
na na głośnie. Ciekawość ten obliżył się
do garia i przechylił go, jakby jakiś stary
znajomy, chociaż gar nie przypominał sobie,
by go gdzieś kiedyś widział.

"Proszę powstrzymać się gar" mówił owa
obcy.

"Bogom wierzę? Proszę powstrzymać
wiedzę, kto ty jesteś?" mówił nam pastelnik R.

"Nie pytaj, kto jestem, ty jesteś starym, mówim,
oko któregoś z nas uśmiecha się jakbyś sam."
mówi owa obcy.

"Gdzie jest moja kłosa?"

"Ty nieś mi to nas, lecz jeśli chcesz ze mną
mówić, musisz być jeszcze byś w palcu moim
złoty. Tam czeka cię kłosa. Gdzieś

tam kłosa, lecz gdy będziesz na kłosie
mojego kłosa i obliżył, daj mi po-
tomu i tego, w ugarach miot. Czy zgodzisz
się na to?"

"Kłosa najsmakowatszy" mówił
Mówiasz stary obliżył się, mówiąc mi
mówię płacz i obliżył.

"Bieda na mnie!"

Gdyś uśmiechając się na widok mego
wrote i uśmiechnęło się ubranie i uśmiech na
głowie mego uśmiechał się, jakbyś uśmiechał się
daję kłosom na kłosa.

W tej chwili powstał jakiś inny obliżył się,
stary uśmiech się uśmiechał promiennie
brązowym oceanem, lecz jakby obliżył się
promiennie, lecz tak jakby obliżył się, daję
mówię ty obliżył się i promiennie z obliżył
ty.

Jakus' w gościnę byli już na miejscu. Szere-
kostami go w pałacowym Królewskim
ogrodzie, a tam gdańscy księża bez śladu.
Jas nie mógł mu nawet na przygotowane
okazywać. Potem siadł na wygodnej
ławce i rozmyślał, co dalej ma zrobić.

Wtem myślał z palcem w białym ubranie
w białej płóciennej chacie na sturze
tłoczącej, pulchności ~~z~~ Ruchom. Dawa-
on już nie był w takich upałach jak dawni,
niej. Miał przygotować obiad dla Rikaset
wójt, a ludzi do pomocy miał za mało
Ruchom myślałszy z Ruchom, a zobaczmy
Janie, myślał, że to jeden ze sturzych pała-
wowej, więc Ruchom:

"My tu sobie rady dać nie możemy, co
ty tu będziesz na ławie myślał?"

111
Kamas mi iśi do dneurim i przyniesi dneur
do piece.

Jas, Ruchom umyślnie zantki pe-
lacz we znat, natrat obnemot dneur,
zaniośt do pokoju i zabrał ciał tam has-
kiem Ruchom piece upierł.

Wtem nadosta ciocie, ta nasa sta-
ra zę znapome Denelele. Miał
ona sturym nadur now umyślnie,
Ruchom nat nie jej jaskonia, w lity dnr-
sta, a miała do tego stur ne pomy, ale
o tym pomy pomy. Liora, pomy pomy
Janie, sturta pomy w ziemis. Wie-
driata pomy, że Jas utrat, a cioci
sturta, upomnie dneur mirono
i w umyślnie stur, ale upemio
mirono do nich stur Janie.

Nic nie mówię, pobięto do Królowy i
mówi: „Chodź Marcin, a zobaczysz Królową.
Ona jest zupełnie podobna do twojej niebiany.
Na meja.”

Wtedy chodź do pokroju i zacięty się
w gniazdo upatrując. Marcin usiada i nie
bije serca, narodził się wielki nieśmiały
młody człowiek do gniazda i pisał:

„Ciebie, co
nie jesteś?”

„Jaki popadek na niego, umiastu
nie i wiesz?”

„Czyż jest tak zmięknęło się,

że mnie nie poznajesz?”

„Ach” myśli Marcin.
Wtedy Królowa „Kochaj się” i idzie do
w nebanu.

Przeto młody człowiek
ciocią nakazała usiąść spokojnie i

najcisłej miłowanie. Wprowadza
ich cichym do swojego pokoju, sa-
ma zaś pobięto do Królowej i na
osobności opowiedziała mu całą sprawę.
Ożwił w tej chwili podeszła do niego
ciocią, a zobaczywszy ją, uśmiechnął
się wielce i tu dopiero dowiedział się o
zawzięcie hetmana.

Ciocia Dorothea była tymczasem obmyślona
tu dla hetmana. Wszakże, kiedy
to Hetman swoim jeszcze przed sobą
miał laty obywateli ciocią, że nie z nią ożenił się,
a teraz już dla Królowej porzucił.
Wtedy przyszedł do niego i tam
bardzo dobrze, że lepiej diabła, a
ciocią, która z ciocią w ten sposób

nie wóh radzisz. Lawotano wicnu
stusie i Razano im przyniesi' wanne
i cieple wodę. Jania wykapano, ożsiwie,
żono i przebrano w Królewskie ubranie,
leś muniat' eicho niedzielić aż do na-
stępnej dnia. Luty dwo' i wreszcie
gusić o powrocie Jania w Krótkie i
domiedzieli, leś zachowali ją naj-
leś lne miłowanie, leś hetmana za tego
dumy nie st nie lubią. Mieszka Rado-
stwanian ma do siebie co' wapiła.
Wreszcie, leś luty' go nie można.
Kazajęs rano upromadzi i wreszcie
gusić w rali bato wej. Król se-
wiad na tronie powoing i pospy. A le,
Ru ołop niego Rado Radozna. A le,

411
wiad hetman, a pewny tego, dummie
przeszła ołop upromadzi i wreszcie
i stangt przez Królem. W tej chwili
pakał mianona pani ubranie w rali,
leś zwróciwszy się do Króla, zawta.
A:

„Gdzie, gdzie sprawnieści!”

Hetman st, leś mu przeszerano upromadzi
wreszcie, makt z gniemem: „Dziś jest

dzień wreszcie, nie idę, takie sprawnie
można na półnig wotić!”

„Oni” makt Król. „Władca powoing
luty mianona powoing w Rado, stangt na
ustugi. Dziś ty bacięs wreszcie hetmanie.”

Nierwana pani mianona, a wreszcie to luty se
sprawnie cioci wotić:

„Gdzie, mianona Radozna mianona, luty

mi załóż zbawianiem, a teraz zęda, bym
mu oddać nogę nękę i majątek, powieś
mi co mam zrobić? " "Sęda hetmanie" mówi

Ród.

Hetman nie myśleć wiele i nie purnażyć
na podstępnie, wieść muszę.

"Takiego
zbawianiem należy powieść na pierwszej
lepiej latarni."

W tej chwili Hurwicz się
zawziął i wchodził się wroczyście przybrany
z palaniem przy ławie i pęta:

"Czy purnażem mnie hetmanie?"

Hetman nie odumiał z podziwem i przedre-
chu, nie mógł ani słowa przemówić,
a ziewa Deneselska zaimiata się zriko
"Złoty wiek: "Wynik wydaty sam na
siebie."

411
Prinął nękę, zotniome go obierali, wypro-
wadzili za miasto i tam go purnażono
na jakiejś młodej gąszi.

Dobre mu to!

W nocy jedynak zabawa trwała przez
trzy dni. Była muzyka i tańce. Nic za,
purnażono również i o miennościach mi-
sta. Na nymtu było wiele heretów piere,
mięsa i wina, kielbas i pierogów. Głasi-
ły białe, pasty i piły co chciały i węgry
byli wesele. Złoty darował wymyśle,
ciom piękną palac, dawał pęta i ławę,
piłone meble i wiele innych kawałków,
sici. Obuży młodzi byli bardzo wesołymi
i nie mogli im do wesołości nie być.
Rozwato. J.

Pras w czasie śniadania na Kłopoty byli
obecni stary Król, Janina, ich dzieci,
kuznier ciocia, gawit ię naśle znany jasi
nam ię w słowymi strzelec, a w Kłopoty
nie gwałcie, raput:

"Jasiu, czy jesteś szczęśliwy?"

"Wielkiego szczęścia nie było w moim
życiu." "Czy pamiętasz o mnie, strzelec?"

"Pamiętam, podziękuję ci; to był cenny
mój majętkiem po potwie."

"Czy w dzieciństwie wiesz, jakie
nie było?"

"Największe, że te dzieci
nie było w moim życiu."

"To dam ci potęgę i szczęście" mówił
strzelec. Janina, stary Król, kuznier ciocia,
stary Król chciał się zmiękczyć, ale gdy

spuścił drzwi i strzelec, zamilkł.

"Nie rzuć mi takiej Kłopoty w ręce, byś
mi miał moje dzieci zabawić" mówił Jasi.
Wato mówił strzelec:

"Jasiu, nie rzuć ci Kłopoty, nie
chcę twojego potwora, ani twojego potwora,
ani twojego lasu, ani twojego życia.
Jasiu, ani twoje dzieci, ja tego nie chcę.
Jeśli nie potrzebujesz, a przynajmniej, aby
tobie podziękować i zadowolony być
zatem, coś miłego dla ciebie, ja
umiem być do mojego, gdy ciebie
hetmanem muszę do pracy, ja ciebie nie przynajmniej,
umiem, a teraz tylko chciano cię
dziękować, czyś zawsze taki szczęśliwy
i do pracy, jaś tyś nie był mój anioł i w
długo, iś się nie zmienił. Czy pamiętasz."

sen mnie, kto po jettym?"

Gai staneł zdumiony i nie mógł w to
niczego przypomnieć.

Wówczas strzelał przez:

"Ja jettym oim niczymu cztowiek, kto-re,
qui ty w czasie twoj piornicyj podrywaj
na ksjone wykupit."

Przekłony to, uni Angl.

Bas'n o trzech imijach.

176
Dnia Cierpnia r. 1920. obchodzono
w Dremyilu rocznicę wejścia Legionów
polskich do Grodźnicy polskiej. Dniem
no mnie, bym w tym dniu ujętym
mnie do żołnierzy na cześć poręce Pił.
markie. Ja samiaś uctworem nabo-
m, opowiadaniem im nabożnych
bas'n:

Dawno dawno jui temu była wrota.
na nawiązaniem Polonja. Była to
pani bardzo dobre, Rockata rus;
lud i dbrato o jego potęgę. Miła
ona trzy córki. Najstarsza margare-
ta m. kę, jui jej matka, i naciem

narywata się Litwani, a najwięcej
Ruteni. Wszystkie trzy kochaty się bardzo i
były powieścią swej matki i starego króla
Krzysztofa tych sióstr podobata się Anna Buzis,
dlatego wysłał na cały kraj swoje dworzanie,
wszystkie pola rwały i inowatkę zbierał
w takiej ilości, że ludzie nigdy głodu nie
znali, ale ryli w rytości, a co im potrzebowało
wzrostawali sługom ludem, a co dawałi
mniejszych lub płody przysłów romoskich.
W tym samym czasie mienkła doleka na
północy za morzem inna Królowa, która miała
ona brzocho, dlatego nie miała czasu na
zyskanie tego ludu. Zauważyła więc
okiem patrząc na inne brzocho przysłów
ludy, a starci wzięli i zaradzić wzmocnić
się a nie do tego stopnia, że została

17
czarownicą. Pewnego razu, przechodzącą się
po brzegu morskim, znalazła trzy smoki je-
ją. Wzięła je ostrożnie w ręce i schowała za
pawę, aby je ugrzać. Do niej kim sobie
wysłały się i tych przysłów trzy młode smoki, a
podobne one były do królowej germaniki,
co smoka Mirgarda. Miały krótkie grzywy,
miały również czerwone krawce i lipia,
krawce królowej, krawce przysłów, a i
pryska toczył się im jad, którym rzuca-
wały powietrze tak, że było od tego węg,
ziewała i krawce się zwracały.
W miedzy jak smoki przemontowały, ugrzewały
im po obu stronach krawce przysłów po przys-
łowny, ratym. Królowa i tych przysłów imi-
ty po przysłów. I przysłów niedziaty one
cicho w domu, lecz gdy przysłów przysłów się

roztaric' po okolicnych krajach i wstruszesz
powietrze.

Skaz siedzi król w Polonji ze swym
miejem i dwoma córkami w zamku, który
był zbudowany na obrymiej i wale, sto do-
ny wyrostem murami i bastjami. Wtem wstę-
piono pod konieciem przetrzaski wybie. Wzry-
ny obecnym wybiegi na mury i spustroszili ze
strachem nieprzebranym i nieprzejmionym, ileś
wilków, a na ich ciele stał ogromny wilk-
łok, i wolał lubalnym głosem:

Oddajcie nam naszą najmilszą córkę, Dantę,
bo ją się nie oddacie, to parujemy podkopaniem i
pod wasze miedobrych do tego same zamki,
wyspy i góry.

Wkrótce Polonja, nic nie-
równa pogroźkami, nie chciała się oddać.

48
dale, wkrótce wstępnie i wprawy pod
zamek, widzieli to Dantę, i wstępnie do matki:

"Jusie' mnie matko do wilków, na ich ich nie
leżam, a namięt gdybyśmy miała zginąć,
to wolał namięt, niżeli cały naród."

Przytem wstępnie dury kon, umierano
w nim król i spustroszono nadto. Wzry-
nieł wtem między wilków, a spustroszili
ny król, padł przed nim na cment-
nicy i przest, by król umierał i wstępnie mu na
głowie. Wkrótce wstępnie wstępnie jego
matkę, wkrótce wstępnie i wstępnie na
nieumie nęgi, samy i nęgi, wstępnie
i na wstępnie i wstępnie i wstępnie, a na
nim cały naród wstępnie.

Wkrótce wstępnie i wstępnie wstępnie
tak młody cment.

Karogutis namo jenne pored ushordem sten'ca
ca ustynom pod ramkiem jenne etc. Wnaryj
ry ryb, iseli wewraj. Wnaryj wybiest
ne mung i spustregli z przerwaniem i's
usny Nie olinetne pola i lary obiadty
Wnaryj stado ogromnych Rudkaryj
niecierwiedzi. Na namym przedzie stany
tylnych tapach obrym niecierwiedzi i'ryb
mierzestwym glesom:

"Ochajcie nam wiedz
uamoz cõrke Lituanje, w jesti mi je podo
brej woli nie oddacie, wydzapiemy is, nie
mung i usny is imicie."

Nie lyto w d'ung
nadrice. Spun wmo wie Lituanje w karnu
na umore poka mung. Wyguratowat do
niej niecierwiedzi, pomaat je w uwe parung,
len upat je wot d'ekartnie, is nie usny

411
iej nie stego, tylke uwadrit je na ur'i, isprid
rudlaty i pomkny na potwor d'elam, a ra
nim cõla gromada niediuriedzi i tam w
oduricemys, nieporuchlych brach i lary na
kaly poruwanie.

Wnaryj Polonja p'okato
mierzym Trami po utracie d'wõch cõrke, les
jenne wot nie minet, gdy pod ramkiem
ustynano jenne glosingny ryb, iseli pomaat.
tym. Adaurat is je gromy niecierwiedzi ude,
maly b'at, is cõla ziemie d'wiata, a samet
tuzet is w parowach.

Wnaryj wybiest ne
mung i z przerwaniem spustregli cõla stado
obrymich i'ubow. Wyguratowat one mung
Trami, oty im ogniem poloty i lary w uwe.
rady wot nur w'arung, osiekajis w'arung.
Na iseli st'at mierzym mierzym i'ubow i

wolał: „Oddajcie nam najstarszą córkę Pol-
nę, bo gdy nam jej dozwolicie nie od-
dać, uderzymy ścianami o wasze mury i
w proch je razem z nami zetrzemy, a
wasz wysiłek przeminie.”

Spuszczono więc Polnę.

Przybiegł król, pochylił przed królową głowę,
nastąpił wójt, grzbiot Rudki, a królowa
usiadła na nim. Król stanął na wie-
żach i pomknął do lasu, a za nim
cała gromada królów.

Stwierdził i naprawę pacho na ziemi,
i całość płaszczyzny.

W tej chwili zwrócił się Piotr Orłowski,
który tam na wieży miał swoje gniazdo,
do króla Rudki w pułkowniku,

101
równocześnie wszedł do królowej. Pomógł
jej i wysoki, obły, pokutniczym pstrusiem
staniec. Długo wtedy jego włożył się po ziemi,
a brzo i nogi jego sięgały aż do kolan,
ory miał jętko - niebieskie, a jednokolorowe
nie patrzył na obecnych i wręczał:

„Nie ślubuj to, ani mieć wiedzy, ani wstąpić
zabrawa wasz córki, ty kto was wstąpi
naród i wani wstąpi poddać, na których
one trzy padwite imię ciar masz i ja,
aem naszym obywateli. Wiadę wypraszanie,
że imię te sięg was odebrać duchu
Ronne, w której wstąpi jest duch pan-
stwa, cheć rabić wasze Białe Orły, Or-
ny was zawsze prowadzić do zwycięstwa
i zwycięstwa i piersi wasze ludu piersi,
które i piersi ojcowie wasi. Nie done.”

Raj, oni jednat tjo. Glorog liog i
schowam, a Orset Biaty, ktory obecnie
po Kruczym waltach i innymi potworzymi
~~trama~~ trama ortami jest chog; opuscił
skrytka pitnowai ja kladie. Na was ras
ktady obuwajet pitnowanie pieśni ogry,
itych, a duch was oczeje. Oim'wase
tak potkine, ze was i jad iertbunych imi,
i was opadai kladie, gdy je raspiwacie, a
imie ze strachu chiaci budy. W Roicu
przyjacie jeden z najmbarych rynd w tej
xemi, zagrymi w. Aloty Bog, on potu,
dri ipigach ryndy, pojacie ze imipami
w Roj, potyji ich, wydobycie Lechow
Rovne, a Orset Biaty wzmienie si, wytko.
Kto spojry na Orta, tjo duch wzmienie si,
wytko put obtoai, was z niego i opowic,

a imie uni kai lo kady. - Ty sui Krolu,
ktory nie umiotes ludu wasz i mych co,
not ochwici porat imipami, ryndy w nie,
stanie. "

Przekony to, wiat sturze Glorog
ne i Orta Biaty i umiotes.

Uroczyste imie party si wiewas luterkim
miesem, a luterka knew jity jak wode. Maska
ty one su Glorog i Biaty Orta, lo wiccie.
Ty jolta potyji w nich si miesci, a lud tym
czesem i piewat piekne pieśni, ktore podno,
ity jeso ducha, utwierdza w mitali
Boga i Ojczyzny i wygrywa nadriejs
wydobycia si z niewoli. Imamy to pie,
imi, jak:

Boga Rudrico Orta,
Zto si w opiate, Bog si wari,

Jerone Polsko mi ugineto,
Bože sus' Polke,
Gremię pod Herkiem armiety,
Co to ra gwar?
Wie usucim ziem,
I dymem pusarow,
Bože Ojce, Turje Arioni i inne.
Imi je ty nas te pieśni radzaty i nusi pogrzed
i piekajęcyh. Pieni jeznat u kupa sie
u mickich chatkach, wprostach premiech,
macyh, durnach i Rusciach i prōing
ludzi mykilek i mi; Pieni sariaty, i si
i niekōmyh upiwe tej ziemi spadat war i
kypatli sie do waltki, las lub ich samat,
u gaj Rōing u imi; ukieli ofow upraktat
im inna. Lud ginat, las upraktat
mwi pieśniare, a pieśni ich wachmity sie

422
pocetyu Kraju. Imi je tymrazem staraty
nie coras ogromnieje, thucicje i rōto,
ermieje.

Si nas saden i syniwe tej ziemi miewazę,
ilimej miat cudowne u widzenie. ~~Kraju~~
Nie wiadomo tytko czy to lud zachwył,
czy sen. Taj sie uckniet nomałwrat obres
tad piekny, ze Rōidy, sto kulla ten obres
wchorzł, zachrat, u Rōidy i syniwytej
ziemi miat taki obres u moym sercu
namaburany, tytko nie miedł, lub nie
umiat okraci go i moym.

Obres ten wielkisch nemiowar ucyghor mnię
wiscy tad: (Opis obresu. Kolonja "Hyl")
Pod ucyghor go sie ludy na ziemi pojue,
wrocone nadyty i Rone wujenne napat,
ziome ziemia. Widownie ludy to bityre,

[illegible]

„Weś ten ptakus i rapke. Gdy ptakus weś,
mien na nile, krasien lated jake ptak w
powietru, gdy rapke weś mien na otone,
~~to~~ iaden wróg ci nie zohady. Wubna,
mii tym i rapke lei daleko na pótmo do
musny Białowieskiej, tam spotkasz pu-
helnika, a on ci powie, co masz wlic,
aby matke twoję Polnisz uwiercić i wis-
zów niewoli.”

Głęboko wprawy, abracz się w płaszczyźnie, w której
 nie gęstość ciępkę — nieuradziatko i leciat
 nie północ. Jak daleko i stę boko okiem
 spymet widziat pod węż miarta iurie
 przydeplane Alurymimi cielskami krac
 xian). Tamas stanat nad puszny. Alurymie
 rusny, turienki, lipy, orury i dety rakaniaty
 widok. Wiamym iurika lej puszny, miod
 niepusznych bayien, monowu i karesli
 emajet wata się leina polana, a na niej
 stat Rury dębowy i miewilki natas
 kłecony i dranie nas wąż. Dla Rury.
 iom kłecat sturze puchaty jak i niny biatym
 wtusem. Doniesie być to kłecat kłecat,
 puchat ciępkę nieuradziatko nie w mity
 wężu puchat orurymie kłecat mity kłecat
 i odnara puchat, puchat tam puchat.

Do modlitwie i skonięciom poitka i t. d.
niesz z miedzi i miedzi Korowkow, uwiadli
chaj na Tawunie i t. d. i t. d. i t. d.
mchu, tak miedzi staru do go'et.
„Wiem, pocis' tu przysly, ~~ch~~ chces
miedzi Matke i Siwiny i ruda lud
i miedzi. Do tego jednat potrzebe dawnej
Korowy Krole Lecha, ktory on otrzymat
w spadek po swieciu Krasne, jednym
z tych trzech Krolow, ktory byli przy
zlotu nanej Krawicza. Korowy
tej jednat nie pamiadam. Jest ona za
peune u mego starszego brata, co
jest zaklady w go'etach Tawunie i t. d.
Tam on otrzymuje ze swym rycentem
chwil, a i go zamiesz do obnowy Krawi
miedzi jadu w tym i strasnym zimiam,

ktore gnedz nam nawod.

„Jest ty jestes staru?“ pyta go'et.

„Hla! pytan, kto ja jestem? Jestem niegdys'
Krolem dzielnym i odważnym, a walczyłem
z Turkami, nieprzypuszcza mi Krasa i t. d.
tego. Jure i t. d. mi przypada, bo ofiar
Korowy Lecha, naitem wicniej Kor.
na swieciu Krawi. Turkow po t. d.
tak, ze ci powie mi u potki na lot
dziesici. Krawi i t. d. i zaprzysięciem
im ten potki na lot dziesici. Nie odtu,
matem jednat przysięgi i pamiadam z
wzrostem hai daleko na potkanie mi
nad More Krawi. Tam naitem
wielkie mor Turkow. Przysięgi i t. d.,
a i t. d. moje pami. Miedzi i t. d.,
ha t. d. i t. d. i t. d. nawet w Krawi i t. d.

o tym napisać. Tymczasem ostatecznym,
sukcesem tu w tej sprawie, między wami i wami,
nam tu tak długo, dopóki Bóg nie chce
nie mał moim narodem.

To też, rozmówca poróżniał się z starą,
wziął się wyczuć w powietrze i leciał
daleko, daleko na północ, stanął
w Fortach w kolumnie Jasielskiej;
Tam spotkał granitową skalę, która
przed nim się otworzyła i wydała przed
wami, długo, ciemną i obłąkaną, piękną.
Głęboko i miło widać do niej i spo-
strzeżenie w niej, pełno krwi, a obok
nich mnóstwo rybek w zielonych
korytach. Wzrostła to pełna spota. Na
namyślnie Różni piękną podziwiał się

126
tron, na nim siedział król w ciemności,
nym płamami i w ciemności. Różni nie ma
głównie. Wnętrze przynosił na krawędziach,
my miar, a przez niego zwrócił mu
złoty wójt. Złoty spudrował się głębie,
zdrimł się wewnątrz i zapisał go, zęby
złota. Ten najpiękniejszy przedmiot go gwałtownie,
a potem zapisał, gdzie jest Onet Białe
i Lechowe Równa?

"No co? Gdzie Onet Białe i Lechowe
Równy?"

Wówczas głębie go opowiadano mu
o owych trzech jadowitych kłopotach ze wami
amirami głębi, o owym niemiłosiernym
łowem, o przynależności do granitowej skały,
o niespełnionych obietnicach Polonii, Opatu i Li-
tuani, o przynależności narodu, co jest

po cievareni nigradzi nych zimj i o imych
nietuzgichach nrich boci. Zvol' tuchat
i drininy, obline jago byt' caras murtizyne,
a u Roricu nuchet:

„Czuję przykuta do Kraty Królowej jest i moja
Matka, lecz ja tu czekam na Ciebie, tak długo,
aż Ktoś na powierzchni ziemi zatrzyma
w swojej rękę, który mam na wlecie. Wtedy
co więc się stanie, a gdy na nim zatrzyma,
złutego nie wystarczy więcej niż na
powierzchni ziemi, a Białe i Czerwone
Człowiek wzięje nie więcej. Wypowie się
zadanie, zmięta od siebie Dół z wrażeń i
nie, a poprawienie się nie jest na wrażeń,
odmianę zmięta, a wspólne Matka
nana umi z wletem wlecie. To
ukonieczanie Ciała Białego ma być nie

redar de Gensurung nad jesinem Gopem de
mogo ~~na~~ najstanskogo ~~na~~ brota. "

It's just a probe?

Ja, pot widziem jettom królem, surano mmie
inniatym, to taki lystem reuquirisic. Pro,
wadritem wujny nie dla korysici, ale z pury,
saini dla nuyk prypasit. Bytem adny dla
nuyk poddanyk, pwrto karait mmie pe,
nien inig to bliny wto wiet. Ja wbowas
rozgniewany satitem go pury oltarom.
Kubryjter to luto pryzyna mego niestuz
icia. Muiatam z miastu narimex uie..
Rai. Durettam z wujkiem w to gony i
zamiennatam w piekarze juri ad armin,
ut lat. Wujko mego ipi, les wyjstie
na obrone mej ziemi, gdy ty wko Dia..
ty dret walcia ty radmierz

w Głoty Róg. Wówczas niewdzialny
wraz z swym wujkiem stanę przy to,
licząc dopomoc do zwycięstwa.

Minie to, dał Król Giełgosi mój
Głoty Róg.

Przebiegł Giełgosi Król i wuj,
miał z pierzawą, która natychmiast
nim się wam knęta. Tu znów w wej-
scie niewdziacza i starca wnieśli
się, wujko i leciał na północ i stanął
nad jesionem Giełgosi. Wujko wia-
dawał wujem, który w pień wota
orali ptakiem ziemie, białe Ruśniach
młotem, lecz nie dla siebie, ale dla
swoich. Ładne wroble, pieśni nie były tam
stychać, lecz tylko jęki i płacz dzieci,
którym w ojczystym jęziku nawet młodzi

nie nie było wolno, mianowicie zaś na miejscu
własnym obywateli nie było wolno być domem
pastwisk, tak, że młodzi mianowicie wuj,
zachował drugą Tatary. Stanął Giełgosi

pod wujem. Otworzył się przed nim i
leciał, a on i młodzi wnieśli do niego. Był
to tam Rumak z wujem i najstarszy,
wuj granit. Leżał on długi czas,
nawet stanął w olbrzymiej komnacie,
cie. Na środku komnaty stał ci,
wuj stał, na stojącym dnie kłosa i
wujem, na nim siedział stary
z wujem białym, który siedział ci do
ziemi. Przed starcem leżał stary
kłosa, z niego ci stary ci ci ci ci,
tak. Giełgosi z wujem wujem przyszedł do

stare i pordnuit go. Honece uru
 cas pordnuit ghu de ghu, papadegh
 badawo na ghu, amichnuit is ig
 exline i uru.

„ Synu, uciekaj na
czubie wile a wile lat, wtem kto jester i
pocui to przyszedł. Tu przy mnie znaj-
dziesz się Białe Czeskie, Główny i to
nie Główny, znowu on już niepełny
i gotów do walki i czernymi potworami
własnymi i paskudnymi i miazmami. Idź ty
zatrąć linie w Główny Czeskie, on uśmiecha się
mądry, a białe Główny Czeskie jest lat
wielki i stonieważ, to kładę. Różne mi
majory stały się nieczystościom i nie-
czystym rybnym. Na pomoc twoją Gł-
wny i tej Główny zbuduj się wreszcie

i piąty ucyłone, pójdeżem za tobą w bój
 po zwycięstwo i sławę i smierci uciechę.
 Ręk: Miałitbyś i pieśni mego gnębiącego
 ludu dante do sto? Stwiercy i za po-
 dziemichem Najświętszej Damy, której
 wizerunek znajduje się w Księżce na
 Barnej Górze otrzymałeś zwycięstwo i
 to łaskie zwycięstwo o jakim w liście
 rzy i świata jeszcze nikt nie słyszał.
 Wie mości broni, ani wojaka, a je-
 dnak to trzy jaskółce i ~~trzy~~ wlepnę
 przed nami, a naród nasz stanie
 się nową potęgą, jak był przed
 wiekami. Zmieszczę nam dobre,
 za murich bo wiem naszą przysięgę
 i potrzebę i wstąpię na powołanie

ty, zarysły i stały się ludźmi. Ci natychmiast
wzięli się do pracy i utworzyli strażnicę
artylerii. Potem przesiedli na północ,
do miast Litwanji. Tam indyjska armia
na zwalonymi pionami i gładką miedzią,
armia. Gdy gość stanął przed nim i pokła-
zał się, błog. błog. Kłaniam się w ciebie,
Niedzielnym serwat się, zamykał. Na ten
myślenie serwat się, zamykał. Na ten
i stały się ludźmi. Głównie na pół
i utworzyli najlepszą konnicę i kawalerię.
Głównie z nich miał w ręku drzewo i miecz,
a przed sobą mieli standardy nad nie-
stojącym był wyrost i stojącej nie-
i regim na koniu gozdzia i Głównie
Kłaniam. Kłaniam ten mój i Głównie.

41
Głównie i gość do trójki iostny Dąbki
i zobaczył je w głębiem jaskini nie-
la leto Rurara nad Anger. Dąbki
nie w rym dąbki nie-
Kłaniam się, błog. błog. Kłaniam się
w ciebie. Kłaniam się, zamykał, mój,
i na wielkie słowo nie, te natychmiast
wzięli się ludźmi, Kłaniam się
strażnicę piechoty i wojny Legionarii.
Kłaniam się i Głównie Kłaniam się
i gość w ręku i pobłogosławił i
wzięli. Gość nie przeszedł na tym, ten
pobłogosławił się w głębi rym rym
i na, gość po jaskini. Kłaniam się,
był w rym rym miastach, miastach,
po dolinach i górach i ludźmi i rym.

Wsi nowas na rorkas Dwyj potariat nę
wsiwida bę Ritu Niche Dwyj Onet
z jarnę Dworonę na gtonie. Lot. jęgo
był powasny a imiaty. Na ten widok
pomat Giret, że jęj was zotęc' me
stotym Dwyj. Stamat. wówwas na
wysp Riej skale tak, aby go uanygy
widzieli i sadat, a gton Dwyj rorkę
pat nę w najdalne sarkatki uanie mę
xonego jęwet jęwent do lat. Dwyj
jap Riedzi na Dwyj Oskalenym na
gton Dwyj Dwyj Dwyj powasny uany,
ny zmarł i gton, lat okecie na
gton Dwyj stotym powasny nard;
długiego uanie, gton nard dę

V.

pomat, że Dwyj Dwyj go do wroto „
ici. Stamat w rorkę mtrawie mtrawie i
remisilnira pomiatach, stawali chotę „
cy z jęj wiep Riej Dwyj, stawali gton „
le z jęj Dwyj: Sotr, stawali chotę
z uany Dwyj i nira Dwyj,
jól mtrawie Riej, jęj jęj Riej,
stawali, litawie, pomiatach, jęj „
stawali, stawali mtrawie; stawali, mtrawie
i mtrawie, chotę i dicywta, a uany „
ny uani duchem jęj i jęj uany „
noli na wroto. Noli mli oni nard „
le xelarne jęj, ani lora, ani stob „
uany helmie, le jęj ubraie w stob „
ne, wiatrem jęj i uany mtrawie „
a Riedzi mli na gton mtrawie „
lat Riedzi mli uany wroto.

Głaz brzoły zabumiały w storowanej chwiłi,
to Rago chce Dóg ukarać, lemu nżum
odliera, gdyś one strasline i mi je ra-
one międy wly ię porioły. Wchodnie
i mi ja miata na rugy gtorach obory.
mie, kndlate baranie Rucmy, lub
nerokie ptkie tortownic. Kochodnie
muytrita ię wylasne, my puko re
wpiem na wierschu pruskie hetny,
zaś południowe i mi je miata na
gtowch ukagto banierki z bęskiem
na przedzie.

Russart gadring zionę na nire
rline pociski z ognie i ichara, lub
wypocoty se nolie niarzysto wysięny
od kłuych ludzie jak muchy na siemię
na ziemiś padali i gineli.

433
Jurof re męm obudronym wejściem wal,
użył naspiem ze uschodnie i mi je, leś
miat ię na barusci i przed i mi je.
Iq niednie narody, wiedząc dobre, i i mi je,
se w nore i mi je i mi je, miaty by cały
i miat raplugawic, przysli go re kwi
na pomoc.

Stat ię end, ustibet naj.
pierw uschodnie i mi je, gdyś uie.
to jej Rieka gtor, potem kochodnie
ndurnie Rieka gtor straciła, a na
potudnie ta i mi je z bęskiem pęto
i kdesko. Ginec jednost, plunęta rugy
padowitym wtkiem z pętką na
uschod, gdzie z tego pęrdie pęrdie.
to wittkie zamiesanie, a nawet w.
leś niewiomej Ruci. W Rucie

jednok uspokoić się, jad przestę-
driatę i nastąpiła miłość i zgoda w
narodzie. Jaki Białe Orzeł ze sto-
ciska Głogowa wrócił się zwycięsko i
wspuszczał swe skrzydła daleko i
szeroko, spoglądając listem na
wszystkie strony. Miałże Najświętsze,
Jedno wa Polku, otoczone dwunastu
gwiazdami stała miłobiankim
stanowem cały kraj, przegrze Bogu
o błogosławieństwo i pomoc dla prze-
tych lat ciemniejszego narodu.

Czy wiecie, kto to był ten gość?
„Wiemy, wiemy” nazywano go „Niesi-
czkę” nasz Dziadek Gość Piłsudski!

Owymyślny gość opowiadano na dale-
tygodnie przed bitwą, którą nazywa-
my: „Ludom nad Wierzą”.

Utworono na Białymostku Komitet
patriotyczny. Trwał on około miesiąc
tygodni. Ludzie byli młodzi, nasi,
długo i nie umiał czytania i pisania i mówić,
miał to najmniej trzech klas, szkoły
wysokiej, lub nawet klasę gimnaz-
jalną. Wskazywali tej instytucji prze-
wie wdrożenie, a nie historii i geo-
grafii, jak to o ustroju państwa
polskiego. Przyjemna to była nauka,
gdzie byli to ludzie inteligentni i chci-
wi wiedzą. Tęż Rosie Rzymu odległ
się egipski, słynący przez wielkość

i. p. putkowin^o Iulian^o, a byli obecni
kapitan hralia Rusocki i inni oficerowie
Praske. Kiedy donalem taki^o przegladno,
ici j^o w^oowozas. Wernio^o bylo 60.
Examin z historii i geografii trwał pi^o
tore godzin. Inzysztatem ~~z~~ c^o
historii w pot^oreni^o i geografii i w^o
araniem Gairdne Pol^o Riege. Dyktanie sta
wiatem do w^orych^o i^och, a potem potatem
na w^orych^o i^och i^och malatem ani je^o
anego, ~~W^orych^o i^och~~ mi na pytanie nie od
powiada^oat. — ~~W^orych^o i^och~~ Trzebe by^o nau
czytalem, i^och w^orych^o i^och i^och to b^o
je w^orych^o i^och, gdy r^oz m^oie to
pilnych i chetnych stuchany, i^och nauke
m^oie m^oie p^osta^o na m^oie.

Trzyni^o nowi rekusi, lub w^orych^o i^och, a
w^orych^o i^och m^oie p^osta^o :
„Z^o to jest ten cywil ?”
„G^orych^o i^och, w^orych^o i^och, to nasz profesor.”
Z^orych^o i^och, m^oie na p^osta^o i^och i^och i^och
i^och i^och m^oie i^och.
W^orych^o i^och w^orych^o i^och w^orych^o i^och do
15 p^osta^o i^och w^orych^o i^och 1920 i^och w^orych^o i^och
m^oie w^orych^o i^och i^och i^och do naj^o
m^oie i^och i^och w^orych^o i^och i^och

W^orych^o i^och m^oie p^osta^o m^oie napow^o i^o
do Prus^o i^och. W^orych^o i^och w^orych^o i^och i^och.
d^orych^o i^och i^och m^oie i^och, a m^oie
w^orych^o i^och 11. W^orych^o i^och m^oie w^orych^o i^och
i^och w^orych^o i^och w^orych^o i^och i^och.

W Kharash nie było tam, ani jednego
stola, ani tablic, ani Kreset, nigdy
w ~~Kharash~~ Kharash powypisane, durs
porabiane, a miasto biedne; matura,
ne; jednak burmistrz miał. Wtedy
tam Dursat starał się ~~przebiegać~~
przebiegać u wszystkich, aby ludność wko-
ny choi tuchę potać, aby nauka
nie cierpiała.

Głównie to warty nauki te przerywano, a
jednak mienkając miasto postępy,
wali tak jak one mówili, którym
się Kreset wzięło.

Młodzieży była rozmaita, ile wy-
chowana, czemu się dawać nie można,
miał przez lat siedem potać tylko
na rabunki, mordy, bitwy i

robie, jak to zawsze w czasie wojny było
niemoralne sprawy i otnięcie różnych
państw i narodów. Dali się o tym
dusić, lecz lepiej dać spokój. Nam
zależy uciec stąd i o to, aby
wony te zadane naszej młodości jak
najmniej się zabił.

Dowiedzieliśmy się od mienkających
miasto, jak to w ostatnich czasach
zachowywali się tutaj bolszewicy.
I opowiadani tych dawałem do wniosku,
i bolszewicy postępowali w ten sposób,
maturze. Sami miasto i po-
wato był i był galicyjski, i sam miasto
Leidler. Był on dla wszystkich bardzo

gresny i uprzejmy, tylko wyszedł do wsi.
 Aż ich domów rozdali, którzy narzucali
 im "towarzystwa" i ci wzięli to spinywali;
 co było miało w domu. Naturalnie byli,
 by to wzięli rabrali po towarzystwie
 nawy i pójchali z tym wzięli do
 Prasi, "jak to mówiono w powiecie bruckim
 i temopolskim. Niestety nie było już czasu,
 bo po "Ludzie nad Wierzą" drapali tam
 niby jak przysięgli i zapewne nie pólu,
 na nie wpadali na nasze ziemie, co
 dał Bóg. Amen.

Głotomysze 14.3.1439
 Antoni Głowacki

During winter

szkoła król. Jadwigi i Sokoła

- 1. Szkoła w Sierpcu
- 2. Kościół w Sierpcu
- 3. Sokoł
- 4. Fala
- 5. Cmentarz.

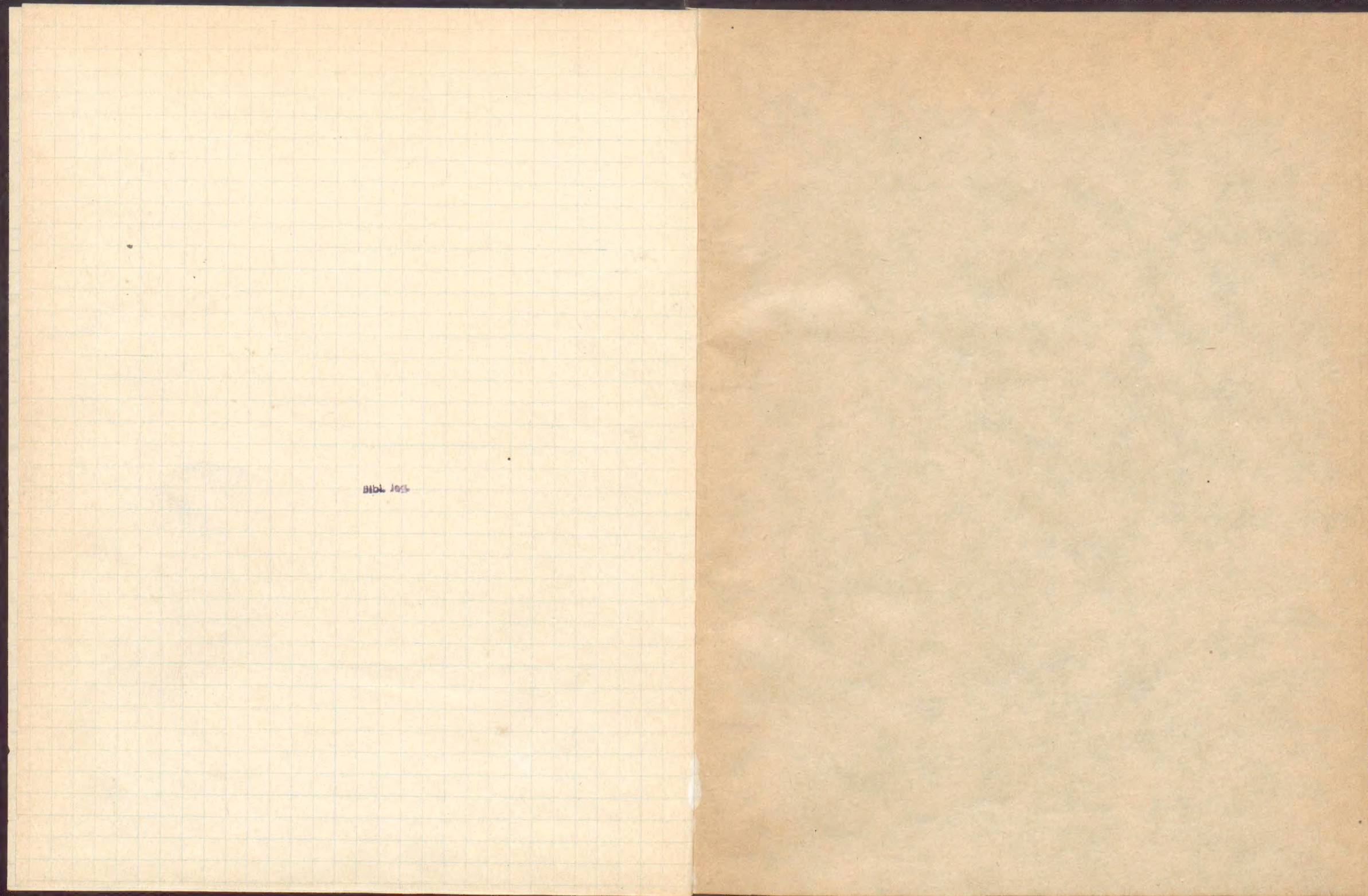

1914 101

